

തൃശൂർ സെന്റ് ഇഗ്നേഷ്യസ്
ഓർത്തഡോക്സ് കത്തീഡ്രൽ
ചരിത്രം

(Malayalam)

**Thrisur St. Ignatius Orthodox Cathedral
Charithram**

(Church History)

By

Fr. Dr. Joseph Cheeran

Doctors Lane, U. C. College P. O.

Aluva - 683102, Ernakulam, Kerala, India

Ph: 94956 03174

Copy Right : Reserved with the Author

First Published : Oct. 2009

Published by : St. Ignatius Orthodox Cathedral
West Fort, Trichur

Cover Design, Typesetting : Sophia Print House,
Kottayam Mob: 99471 20697

Printing : Pioneer Press, Trichur

Rs. 100/-

മുഖചിത്രം: തൃശൂർ സെന്റ് ഇഗ്നേഷ്യസ് ഓർത്തഡോക്സ് കത്തീഡ്രൽ

തൃശൂർ സെന്റ് ഇഗ്നേഷ്യസ് ഓർത്തഡോക്സ് കത്തീഡ്രൽ ചരിത്രം

ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ

പ്രസാധനം

സെന്റ് ഇഗ്നേഷ്യസ് ഓർത്തഡോക്സ് കത്തീഡ്രൽ
തൃശൂർ

സമർപ്പണം

ഈ ഗ്രന്ഥരചനയെപ്പറ്റി വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പേ സ്വപ്നം കണ്ടിരുന്ന ചിലരുണ്ട്. കെ. എ. പൗലൂസ് ജഡ്ജി, ഡോ. ചാക്കോ ജോർജ്ജ്, കെ. സി. വർഗീസ്, ഡോ. പി. പി. വർഗീസ്, പി. സി. കുറിയാക്കോസ് എന്നിവർ. യശഃശരീരമായ ഈ പുണ്യാത്മാക്കൾ തിരശീലയ്ക്കപ്പുറമിരുന്ന് ഈ ഗ്രന്ഥരചനയെ പ്രചോദിപ്പിക്കുന്ന സജീവ സാന്നിധ്യമായിരുന്നു. അവരുടെ പാവനസ്മരണയ്ക്കു മുമ്പിൽ ഈ ചരിത്രഗ്രന്ഥം ആദരപൂർവ്വം സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഗ്രന്ഥകർത്താവ്

ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരന്റെ കൃതികൾ

1. തൃശൂർ സെന്റ് ഇഗ്നേഷ്യസ് ഓർത്തഡോക്സ് കത്തീഡ്രൽ ചരിത്രം
2. ജഗദീശ് ചന്ദ്രബോസ്
3. മാർ ഇഗ്നാത്യോസിന്റെ സപ്തലേഖനങ്ങൾ (പരിഭാഷ)
4. സെമിനാർ പ്രബന്ധങ്ങൾ (എഡിറ്റർ)
5. സഭാജ്യോതിസ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്
6. മലങ്കരസഭയും കേരള സംസ്കാരവും
7. ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ
8. യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ്
9. സഭയിലെ പ്രതിസന്ധികൾ (എഡിറ്റർ)
10. ഭാരതത്തിലെ പ്രാചീന ബൈബിൾ പഠനം, വ്യാഖ്യാനം
11. ആധുനിക മലയാള കവിതയും ബൈബിളും (പി. എച്ച്. ഡി. തിസീസ്)
12. പുലിക്കോട്ടിൽ മഹാനായ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്
13. ഒരു പരദേശയാത്രയുടെ കഥ (എഡിറ്റർ)
14. ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ: ചരിത്രവും സംസ്കാരവും (സഹഗ്രന്ഥകാരൻ)
15. അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസുമാരുടെ അധികാര ദുർവിനിയോഗം (സഹഗ്രന്ഥകാരൻ)
16. സണ്ടേസ്കൂൾ അധ്യാപക സഹായി (എഡിറ്റർ)
17. സംസ്കാര പഠനങ്ങൾ (ജനറൽ എഡിറ്റർ)
18. അക്ഷരങ്ങളുടെ ആചാര്യൻ (ഷഷിറിപൂർത്തി ഉപഹാര ഗ്രന്ഥം)
19. പത്രാധിപ ലേഖനങ്ങൾ
20. തെരഞ്ഞെടുത്ത പ്രബന്ധങ്ങൾ
21. ഓർത്തഡോക്സ് പ്രഭാഷണങ്ങൾ
22. ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളിപ്പാട്ടുകൾ
23. മലങ്കരസഭയിലെ പടിയോലകൾ
24. ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ (എ.ഡി. 52-2007)
25. സഭാ ദർശൻ (3 മണിക്കൂർ, വീഡിയോ കാസറ്റ്)
26. സുറിയാനി സംഗീതം (ഓഡിയോ കാസറ്റ്)
27. കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി (എഡിറ്റർ, വ്യാഖ്യാതാവ്)
28. പഴഞ്ഞിപ്പള്ളിയും പിതാക്കന്മാരും (അച്ചടിയിൽ)
29. കടവിൽ മാർ അത്താനാസ്യോസ്
30. ആർത്താറ്റ് പള്ളിചരിത്രം: ചർച്ചയും പൂരണവും (അച്ചടിയിൽ)
31. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി (സഹ ഗ്രന്ഥകാരൻ)
32. The Indian Orthodox Church of St. Thomas (AD 52-2009)
33. ഇൻഡ്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാചരിത്ര വിജ്ഞാനകോശം
34. 21-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ മലങ്കരസഭ (അച്ചടിയിൽ, സഹഗ്രന്ഥകാരൻ)

വാങ്മുഖം

ട്രെയിനിംഗ് കോളജ് വിദ്യാർത്ഥികൾ ക്ലാസ് മുറികളിൽ വച്ച് പഠിച്ച അധ്യാപന തത്വങ്ങളും ബോധന സമ്പ്രദായങ്ങളും സമീപപ്രദേശങ്ങളിൽ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്ന സ്കൂളുകളിൽ ചെന്ന് ഒരു മാസം പ്രയോഗിച്ച് പരിശീലിക്കുക എന്ന രീതി നിലവിലുണ്ട്. തത്വങ്ങളും അവയുടെ പ്രയോഗ മുറകളും തമ്മിൽ സമന്വയിപ്പിക്കാൻ ട്രെയിനി വൈദഗ്ധ്യം നേടുന്നത് ഈ കാലയളവിലാണ്. വൈദികപരിശീലനത്തിന്റെ ഭാഗമായി പല ഗുരുനാഥന്മാരിൽ നിന്നുമായി ലഭിച്ച അറിവുകൾ പ്രയോഗിച്ച് പരിശീലനം നേടുവാൻ ദൈവം നൽകിയ പരിശീലന കളരിയായിട്ടാണ് തൃശൂർ സെന്റ് ഇഗ്നേഷ്യസ് പള്ളിയെ ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ കാണുന്നത്. 1969-1970 അധ്യയനവർഷം പടിഞ്ഞാറേക്കോട്ട പള്ളിയിൽ താമസിച്ച് രാമവർമ്മപുരത്തുള്ള അധ്യാപക പരിശീലനകേന്ദ്രത്തിൽ ട്രെയിനിംഗ് നടത്തുമ്പോൾ വൈദിക പരിശീലനത്തിന്റെ പ്രയോഗമുറകൾ അഭ്യസിക്കുവാനും എനിക്ക് കഴിഞ്ഞു; ഒരു വെടിയ്ക്ക് രണ്ടു പക്ഷി.

പിന്നീട് 1973 ജൂൺ 1 മുതൽ 1982 സെപ്റ്റംബർ 1 വരെ തൃശൂർ ഇടവകയിൽ പാർട്ട് ടൈം സഹവികാരി, റസിഡൻഷ്യൽ അസിസ്റ്റന്റ് വികാരി, റസിഡൻഷ്യൽ പാർട്ട് ടൈം വികാരി തുടങ്ങിയ തസ്തികകളിലായി ഒമ്പതര വർഷത്തോളം സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചു. അതിൽതന്നെ 1976 മുതൽ 1979 വരെ പടിഞ്ഞാറേക്കോട്ട പള്ളിയിലും 1979 മുതൽ 1982 കൂടി ചെമ്പുക്കാവ് പള്ളിയിലുമായി ആറര വർഷത്തോളം തൃശൂർ ഇടവകയിൽ താമസിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചു. ബഹു. മർക്കോസ് അച്ചന്റേ ശേഷം മറ്റാരെങ്കിലും ഇത്രയും ദീർഘമായ കാലം ഈ ഇടവകയിൽ താമസിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചതായി അറിവില്ല. എന്റെ വ്യക്തിജീവിതത്തിൽ അവിസ്മരണീയമായ പല അനുഭവങ്ങൾക്കും വേദിയായിരുന്നു തൃശൂർ ജീവിതം. കൊച്ചി ഭദ്രാസന വൈദിക സെക്രട്ടറി എന്ന നിലയിലുള്ള പ്രവർത്തനം ബി. എ., എം. എ. ഡിഗ്രികളുടെ സമ്പാദനം, തൃശൂർ സി. എം. എസ്. ഹൈസ്കൂളിലെ അധ്യാപനം, വിദ്യാഭ്യാസ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിനു വേണ്ടി ജില്ലാ അടിസ്ഥാനത്തിൽ റിഫ്രഷർ കോഴ്സുകളിൽ റിസോഴ്സ് പേഴ്സൺ ആയും റേഡിയോ ക്ലാസ് അധ്യാപകനായും പ്രവർത്തിച്ചത്, തിരുവനന്തപുരത്ത് സ്റ്റേറ്റ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ നിരവധി വർക്ക്ഷോപ്പുകളിൽ പങ്കെടുത്തതും ഹാൻഡ് ബുക്ക് - പുസ്തക രചന എന്നിവ നടത്തിയതും പഴഞ്ഞിയിലെ മേല്പട്ടവാഴ്ച്ചയിലും കോട്ടയത്തെ വി. മൂറോൻ കൂദാശയിലും സംബന്ധിച്ചതും എന്റെ ഗുരുനാഥന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം ചില വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും തൊഴിയൂരിലെ സഭാധ്യക്ഷനും ചില പള്ളിക്രമങ്ങൾ പരിശീലിപ്പിച്ചതും കക്ഷി വ്യത്യാസം അരങ്ങേറിയ കാലത്ത് ഡിഫൻസ് കമ്മിറ്റി കൺവീനർ ആയി

പ്രവർത്തിച്ചതും അങ്ങനെ ഓർമ്മയിൽ തങ്ങിനില്ക്കുന്ന പല അനുഭവങ്ങളും വിലപ്പെട്ടവയായി മനസ്സിൽ സൂക്ഷിക്കുന്നു. ഡോ. ചാക്കോ ജോർജ്ജ്, കെ. എ. പൗലസ് ജഡ്ജി, കെ. സി. ഇട്ടുപ്പ്, താരൂ ജ്യേഷ്ഠൻ, കെ. സി. വർഗീസ്, പി. സി. ജോസഫ്, ജേക്കബ് സൈമൺ തുടങ്ങിയ മഹത് വ്യക്തികളുമായുള്ള സൗഹൃദങ്ങളും പി. സി. കുര്യാക്കോസ്, എൻ. വി. വർഗീസ്, ജോൺ മാത്യു (ഷാജൻ) തുടങ്ങിയവരോടുള്ള സ്നേഹ ബന്ധങ്ങളും അവിസ്മരണീയമാണ്.

ഞാൻ ആ ഇടവകയിൽ പ്രവർത്തിക്കുമ്പോഴാണ് ഇടവകയുടെ സപ്തതി വർഷം കടന്നുപോയത്. ആ ആഘോഷത്തിന്റെ ഭാഗമായി തൃശൂർ പള്ളിയുടെ ഒരു ചരിത്രം എഴുതിയുണ്ടാക്കുവാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടായി. അന്ന് അത് സഫലമായില്ല. അക്കാരുത്തിൽ കെ. സി. വർഗീസ്, പി. സി. കുര്യാക്കോസ് തുടങ്ങിയവർ എന്നെ കാര്യമായി സഹായിച്ചു. അവർ നൽകിയ രേഖകളും വിവരങ്ങളും സൂക്ഷിച്ചു വച്ചിരുന്നു. പിന്നീട് ഇടവകയുടെ പ്ലാറ്റിനം ജൂബിലിയും നവതിയും കടന്നുപോയി. ചരിത്രരചന ആരും ഗൗരവമായി എടുത്തില്ല.

എന്നാൽ 2009-ൽ ശതാബ്ദി വർഷാഘോഷത്തിന്റെ ഉദ്ഘാടനം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഈ വിഷയം എന്റെ സുഹൃത്തും തൃശൂർ പള്ളി വികാരിയുമായ ബഹു. മറ്റത്തിൽ അച്ചനോട് പങ്കുവെച്ചു. ചരിത്ര വിഷയങ്ങളിൽ വളരെ താല്പര്യമുള്ള അച്ചൻ ഈ വിഷയം ഗൗരവമായി എടുക്കുകയും ഏറെ വെല്ലുവിളികളെ അതിജീവിച്ചുകൊണ്ട് അക്കാരുത്തിൽ ധീരമായ തീരുമാനം എടുക്കുകയും അനുയോജ്യരായ സ്പോൺസർമാരെ കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു. ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട തീരുമാനങ്ങൾ പ്രാവർത്തികമാകുന്നത് 2009 ഏപ്രിൽ മാസത്തിലാണ്. പഴയ ഫയലുകളിലെ രേഖകൾ പൊടി തട്ടി എടുത്തു. കുറെ വർഷങ്ങളിലെ അച്ചടിച്ച റിപ്പോർട്ടുകൾ മറ്റത്തിലച്ചൻ അയച്ചുതന്നു. നവതി സുവനീറിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്ന പള്ളിചരിത്ര സംബന്ധമായ ലേഖനം ഏറെ പ്രയോജനപ്പെട്ടു. മെയ് മാസത്തോടെ ഗ്രന്ഥരചന പൂർത്തിയായി. പിന്നീടും കടമ്പകൾ ഏറെ കടന്നിട്ടാണ് ഈ രചന പ്രകാശിതമാകുന്നത്.

ഒരു ചരിത്രനിയോഗം പോലെ ഈ പുസ്തക രചനയുടെ ചുമതല എന്നിൽ വിശ്വാസപൂർവ്വം അർപ്പിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ എനിക്ക് അനല്പമായ സന്തോഷമാണുണ്ടായത്. കറുത്തതും വെളുത്തതുമായ ഒട്ടേറെ സംഭവങ്ങളും വ്യക്തികളുമായി അവിടെ ഇടപെടേണ്ടി വന്ന എനിക്ക് ഈ ചരിത്ര രചന മൂലം പൂർവഗാമികളായ ഒരു വൈദികർക്കും ലഭിക്കാതിരുന്ന ഭാഗ്യം ലഭിച്ചതിൽ അഭിമാനിക്കാൻ ഏറെ വകയുണ്ട്.

പള്ളിചരിത്രം മലങ്കരസഭയിൽ വളരെയേറെ വികസിക്കാത്ത ശാഖ

യാണ്. ചരിത്രമുള്ള പള്ളികൾ നിരവധിയുണ്ട്. എന്നാൽ ചരിത്രരചന കളിലൂടെ ദേവാലയങ്ങളെ സാഹിത്യലോകത്തേയ്ക്ക് സംക്രമിപ്പിക്കണമെന്ന ഭാവന മുടിതൊട്ട് അടിവരെ ചുമതലക്കാർക്ക് കാണാറില്ല. ചരിത്രമെഴുതുവാൻ ശേഷിയുള്ളവരും അധികമില്ല. ഉള്ളവരെത്തന്നെ ചരിത്രസമ്പന്നമായ പള്ളികളിലേക്ക് നിയോഗിച്ച് ചരിത്രരചന സാധ്യമാക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുംവിധമല്ല സഭയുടെ നേതൃസ്ഥാനികളുടെ മനസ്സിലുള്ള പ്രവർത്തന സംവിധാനക്രമം. ചരിത്രം ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന മൂന്നുനാലു പള്ളികളിലേക്ക് ഈരണ്ടു വർഷം വീതം നിയമിച്ച് ആ പള്ളികളുടെ ചരിത്രം എഴുതുവാൻ അവസരം നൽകണമെന്ന അപേക്ഷ ബധിരകർണ്ണങ്ങളിൽ പതിച്ച തിക്താനുഭവങ്ങളും ഓർമ്മയിലുണ്ട്. മലങ്കരസഭയുടെ വടക്കൻ പ്രദേശത്ത് 100 വർഷത്തെ പഴക്കം ഒരു വലിയ പഴക്കമല്ല. എന്നിരുന്നാലും 100 കൊല്ലം കഴിയുമ്പോൾ തങ്ങളുടെ ചരിത്രം വരുംതലമുറയ്ക്ക് വേണ്ടി രേഖപ്പെടുത്തി വെയ്ക്കണമെന്ന ആഗ്രഹം പ്രാവർത്തികമാക്കാൻ കഴിഞ്ഞവർ ഏറ്റവും അഭിനന്ദനീയരാണ്. മാതൃകാപരമായ ഈ നിലപാട് അനേകരുടെ കണ്ണുകൾ തുറപ്പിക്കുവാൻ ഇടയാക്കട്ടെ എന്ന് ആഗ്രഹിച്ചു പോകുന്നു.

ഈ ചരിത്രം സത്യസന്ധതയോടെ രചിക്കുവാൻ നിഷ്കർഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും ചില വിശദാംശങ്ങൾ വിട്ടുപോയിട്ടുണ്ടാവാം. ചില വസ്തുതകൾക്ക് കൃത്യത പോരാതെ വന്നിട്ടുണ്ടാകാം. ആരെയും അനർഹമായി പ്രശംസിക്കുവാനോ ദോഷാരോപണം ചെയ്യുവാനോ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല. തിരുത്തപ്പെടേണ്ടുന്ന ഏതെങ്കിലും ഭാഗങ്ങൾ ഇതിലുണ്ടെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നവരോട് ഇതെഴുതുന്ന ആൾ കൃതജ്ഞൻ ആയിരിക്കും. ഈ സദ്പ്രയത്നത്തിൽ ചെറുതും വലുതുമായ പങ്കു വഹിച്ച എല്ലാവരോടും കൃതജ്ഞത പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് 'തൃശ്ശൂർ സെന്റ് ഇഗ്നേഷ്യസ് ഓർത്തഡോക്സ് കത്തീഡ്രൽ ചരിത്രം' വായനക്കാരുടെ മുമ്പിൽ സവിനയം സമർപ്പിക്കുന്നു.

ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ

2009 മെയ് 16

യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ

ഓർമ്മപെരുനാൾ

യു.സി. കോളജ്, ആലുവാ

പ്രസാധകുറിപ്പ്

തൃശൂർ സെന്റ് ഇഗ്നേഷ്യസ് ഇടവകയിൽ രണ്ടാം പ്രാവശ്യമാണ് ഞാൻ വികാരിയായി നിയമിക്കപ്പെടുന്നത്. യാദൃച്ഛികമായെങ്കിലും ഈ രണ്ടാം നിയമനകാലം ഇടവകയുടെ ശതാബ്ദി വർഷമായതിൽ ഒരു ചരിത്ര വിദ്യാർത്ഥി കൂടിയായ എനിക്ക് ആഹ്ലാദമാണുള്ളത്. മഹാരഥന്മാരായ പൂർവ്വികർ ആരംഭകാലം മുതലേ നയിച്ച ഒരിടവകയുടെ അമരക്കാരനായിരുന്ന് ശതാബ്ദിയാഘോഷങ്ങൾക്ക് തുടക്കവും ഒടുക്കവും കുറിക്കാൻ അസുയാവഹമായ അവസരമാണ് ദൈവം നൽകിയത്. തൃശൂർ ഇടവക അംഗസംഖ്യയുടെ കാര്യത്തിൽ ഒരു വലിയ ഇടവകയല്ല. മലങ്കരസഭയിലെ ഒരു ദേവാലയത്തിന് പത്ത് പതിറ്റാണ്ടു കാലത്തെ പഴക്കം ഒരു വലിയ പഴക്കവുമല്ല. എന്നാൽ സാംസ്കാരിക തലസ്ഥാനത്ത് സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഇടവക എന്ന നിലയിൽ തൃശൂർ ഇടവകയുടെ സ്ഥാനം അതുല്യമാണ്; നഗരമദ്ധ്യത്തിൽ ഏക്കുകുളോളം വിസ്തീർണ്ണമുള്ള സ്ഥലത്ത് ഈ പള്ളി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു എന്നുള്ളതും ചെറിയ സംഗതിയല്ല.

മാതൃ ഇടവകകളിൽ നിന്ന് ഉദ്യോഗാർത്ഥവും വ്യാപാരാർത്ഥവും വിദ്യാഭ്യാസാർത്ഥവും തൃശൂരിൽ ചേക്കേറിയവരാണ് തൃശൂർ ഇടവകയിലെ ആദ്യ തലമുറകൾ. മാതൃ ഇടവകയോടുള്ള ബന്ധം നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടാണ് അവരിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷവും ഈ ഇടവകയിൽ അംഗത്വം സ്വീകരിച്ചിരുന്നത്. തന്മൂലം അവർക്ക് തൃശൂരിൽ ദീർഘകാല താല്പര്യങ്ങൾ കുറവായിരുന്നു. കാലോചിതവും സ്ഥാനോചിതവും ആയ വൻ പദ്ധതികൾ ഏറ്റെടുക്കുവാൻ ഇടവക വൈമുഖ്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചുവന്ന് തികച്ചും സ്വാഭാവികം. എന്നാൽ ഇന്ന് ചിത്രം ഏറെ വ്യത്യസ്തമാണ്. ഇപ്പോഴത്തെ ഇടവകക്കാർ മിക്കവാറും ഇവിടെ സ്ഥിരവാസികൾ ആണ്. പ്രാന്തപ്രദേശങ്ങൾ തൃശൂർ, കൊച്ചി, കുന്നംകുളം എന്നീ മെത്രാസനങ്ങളിൽപ്പെട്ട ഗ്രാമീണ ഇടവകകളുടെ സംഘാതമാണ്. അവരുടെ നഗര ഇടവകയായ തൃശൂരിനെക്കുറിച്ച് അവർക്ക് വളരെ പ്രതീക്ഷകളാണുള്ളത്. ഒരു കത്തിന് പ്രയോചനവും ചാക്കോ മെമ്മോറിയൽ ഓഡിറ്റോറിയവും കൊണ്ട് അവരുടെ സ്വപ്നങ്ങൾ സംതൃപ്തമാവുന്നില്ല.

തൃശൂർ ഇടവകയുടെ പൈതൃകത്തെയും ആ മഹത്തായ പൈതൃകം അനിവാര്യമായും ആവശ്യപ്പെടുന്ന വിശാലമായ താല്പര്യങ്ങളെയും വ്യക്തമാക്കുവാൻ ഈ ചരിത്രഗ്രന്ഥം സഹായകമാണ്. മലങ്കരസഭയുടെ മൊത്തം താല്പര്യമാണ് ഈ ഇടവകയെ ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാക്കിയത്. ഒരു പാത്രിയർക്കീസിന്റെയും രണ്ടു മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെയും കല്പനകൾ, ആർത്താറ്റ് പള്ളിയുടെ സംരംഭകത്വം, ആർത്താറ്റ് ഇടവകയിലെ കോലാടി ദാവീദ് ശെമ്മാശ്ശനും ചെറുവത്തൂർ യാക്കോബ് ശെമ്മാ

ശനും പിരിവിനുവേണ്ടി നടത്തിയ ഇടവക സന്ദർശന പരിപാടികൾ ഇവ യൊക്കെ വെറും ഒരു ഇടവകയുടെ ശൈലിയിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി സേവനസരണികൾ വെട്ടിത്തുറക്കുവാൻ ഇടവകയ്ക്ക് പ്രേരണ നൽകുന്നു. ഒന്നുമില്ലായ്മയിൽ നിന്ന് രൂപംകൊണ്ട ആദ്യ സൃഷ്ടിയുടെ കർത്തവ്യ ബോധ്യങ്ങൾ ആണ് തൃശൂർ ഇടവകയെ ഭരിക്കേണ്ടത്. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ഇടവകയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഇരുന്നവർക്ക് ആ ദർശനം പ്രേരണ യായിരുന്നു. കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ ശക്തമായ പ്രചാരണം ഏറ്റെടുക്കുവാനും മറ്റ് ഇടവകകളിൽ നിന്ന് വരുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഹോസ്റ്റൽ സൗകര്യം ഏർപ്പെടുത്തുവാനും ഒക്കെ ഇടവക ത്യാഗപൂർവ്വം ശ്രമിച്ചപ്പോൾ ആതിന്റെ പശ്ചാത്തലം ഈ വിശാല ദർശനമായിരുന്നു. ശതാബ്ദി ആഘോഷത്തിന്റെ നിറവിൽ ആവിഷ്കരിക്കുന്ന പരിപാടികൾക്ക് മലങ്കരസഭയുടെ അതിരുകളെ മുഴുവൻ ആവോളം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സ്വഭാവം ആവശ്യമല്ലേ എന്ന് വായനക്കാർ ചിന്തിക്കേണ്ട സമയമായിരുന്നെന്ന് തോന്നുന്നു.

ഏറെ തിരക്കുകൾക്കിടയിലും ഈ ഗ്രന്ഥം വായിച്ച് ഒരു ആശംസ എഴുതിതന്ന ശ്രേഷ്ഠ നിയുക്ത കാതോലിക്കാ അഭി. പൗലോസ് മാർ മിലിത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായോട് ഞങ്ങൾക്കുള്ള നിസീമമായ ഭക്ത്യാദരവുകൾ ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ.

ഈ പുസ്തക രചനയ്ക്ക് ബഹു. ജോസഫ് ചീരന്തച്ചനേക്കാൾ അർഹതയുള്ള മറ്റാരെങ്കിലും ഉണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. സഭാചരിത്രം, ജീവചരിത്രം എന്നീ ശാഖകളിൽ മുപ്പതിലേറെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ച ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ ആരംഭകാലത്ത് ഇവിടെ സേവനം അനുഷ്ഠിച്ച പഴഞ്ഞി ചീരൻ ഗീവറുഗീസ് കത്തനാരച്ചന്റെ പൗത്രനും പത്തു വർഷത്തോളം തൃശൂർ ഇടവകയിൽ പ്രവർത്തിച്ച വൈദികനുമാണ്. ഇടവകയുടെ അഞ്ചു പതിറ്റാണ്ടുകളിലെ ചരിത്രം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നു. 1961 മുതൽ ആരംഭിച്ച ആ ബന്ധം ഈ പുസ്തക രചനയെ വലിയൊരളവിൽ സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തോടുള്ള കടപ്പാടും കൃതജ്ഞതയും രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ.

ചരിത്രരചന എന്ന ആവശ്യത്തോട് ആവേശപൂർവ്വം പ്രതികരിച്ച മൂന്നു നാലു സ്നേഹിതരെ ഇവിടെ സ്മരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ആ സുഹൃത്തുക്കൾ പുസ്തക പ്രസിദ്ധീകരണം സ്പോൺസർ ചെയ്ത പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് ഇടവക ഇതിന്റെ പ്രസാധനം ഏറ്റെടുത്തത്. അവരെ നന്ദിപൂർവ്വം സ്മരിക്കുന്നു. ശതാബ്ദി ആഘോഷ പരിപാടികൾ സമാപിച്ചാലും ഈ ഗ്രന്ഥം ശതാബ്ദിയുടെ ബാക്കിപത്രമായി അവശേഷിക്കും. അതാണ് 'തൃശൂർ സെന്റ് ഇഗ്നേഷ്യസ് ഓർത്തഡോക്സ് കത്തീഡ്രൽ ചരിത്രം' എന്ന ഈ കൃതിയുടെ മുഖ്യം.

മൂല്യവത്തായ ഈ പ്രയത്നത്തിൽ സഹകരിച്ച ശ്രീ. പെപിൻ തോമസ് മുണ്ടശ്ശേരി (തൃശ്ശൂർ), ഡോ. വർഗീസ് പോൾ (തൃശ്ശൂർ), മിസിസ് ലിസി സലോമി (ബാംഗ്ലൂർ), മിസിസ് ആനി മാത്യു (എറണാകുളം) എന്നിവരോടും ഇതിന്റെ ഡി. ടി. പി. ജോലികൾ നിർവഹിച്ച ശ്രീ. ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാട് (സോഫിയാ പ്രിന്റ് ഹൗസ്, കോട്ടയം) അച്ചടി നിർവഹിച്ച പയനീയർ പ്രസ് (തൃശ്ശൂർ) എന്നിവരോടും കൃതജ്ഞത രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

തൃശ്ശൂർ ഇടവക എന്ന സ്വപ്നം യാഥാർത്ഥ്യമാക്കുവാൻ ത്യാഗപൂർവ്വമായ അദ്ധ്വാനങ്ങൾ കാഴ്ചവെച്ച പൂർവ്വികരെ നന്ദിപൂർവ്വം സ്മരിക്കുവാനും അവരെ മനസ്സിലാക്കുവാനും അവരുടെ കാലടികളെ പിന്തുടരുവാനും പിൻമുറക്കാർക്ക് അർത്ഥപൂർണ്ണമായ സൽപ്രേരണകൾ നൽകുവാൻ ഈ ഗ്രന്ഥം സഹായിക്കട്ടെ എന്ന പ്രാർത്ഥനയോടെ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രസാധനം തൃശ്ശൂർ സെന്റ് ഇഗ്നേഷ്യസ് കത്തീഡ്രൽ ഇടവക ഏറ്റെടുക്കുന്നു.

ഫാ. ജോർജ്ജ് മറ്റം (വികാരി)

ഉള്ളടക്കം

ആശംസ	ശ്രേഷ്ഠ നിയുക്ത കാതോലിക്കാ	7
ആശംസ	ഡോ. യാക്കോബ് മാർ ഐറേനിയോസ്	8
വാങ്മൂലം	ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ	9
പ്രസാധകക്കുറിപ്പ്	റവ. ഫാ. ജോർജ്ജ് മറ്റം	12
1. ക്രൈസ്തവ വ്യാപാരികൾ തൃശൂരിൽ		16
2. പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് രണ്ടാമൻ		25
3. മാർ അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ്		34
4. ദേവാലയ നിർമ്മാണം		42
5. നിർമ്മാണം: രണ്ടാം ഘട്ടം		62
6. സഭാപരമായ നിലപാടുകൾ		72
7. വികസനപാതയിൽ		87
8. ആധുനികഘട്ടം		103
അനുബന്ധങ്ങൾ		
1. ചാക്കോ സുപ്രണ്ടിന്റെ അഭ്യർത്ഥനയും പിരിവ് ലിസ്റ്റും		134
2. ചാക്കോ സുപ്രണ്ട്: ലഘു ജീവചരിത്രം		139
3. 1977-ലെ റിപ്പോർട്ട്		145
4. സ്കൂൾ ഭരണക്രമം		150
5. 1964-ലെ വരവ് ചെലവ് കണക്ക്		152
6. റിപ്പോർട്ട് 2007-2008		153

തൃശൂരിൽ ക്രൈസ്തവ വ്യാപാരികൾ എത്തുന്നു

കേരളത്തിലെ ക്രിസ്തുമത സാന്നിധ്യത്തിന് 20 നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പാരമ്പര്യമുണ്ടെങ്കിലും കേരളത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക തലസ്ഥാനമെന്ന് പുകൾ പെറ്റ തൃശൂരിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ശ്രദ്ധേയമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത് 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിൽ മാത്രമാണ്. ക്രൈസ്തവ മതത്തിന്റെ കേരളത്തിലെ പിള്ളത്തൊട്ടിലായ പാലൂരിൽ നിന്ന് (കുന്നംകുളം-ചാട്ടുകുളങ്ങര) ഏറെ ദൂരയല്ലാത്ത തൃശൂരുമായി പറയത്തക്ക വിനിമയ ബന്ധങ്ങൾ അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഗതാഗതം ജലമാർഗ്ഗമായി മാത്രമായിരുന്നു. അക്കാലങ്ങളിൽ പാലൂർ, മറ്റം, കൊടുങ്ങല്ലൂർ, ചെറായി, പറവൂർ എന്നീ സമുദ്ര തീരപ്രദേശങ്ങളിലൂടെയാണ് രാജ്യതലസ്ഥാനമായ കൊച്ചിയിലേക്കും തൃപ്പൂണിത്തുറയിലേക്കും മറ്റും സംസ്കാര സമ്പർക്കങ്ങൾ സാധ്യമായിരുന്നത്. എന്നാൽ 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യപാദത്തിൽ കൊച്ചിയുടെ ഭരണത്തിൽ പ്രവേശിച്ച ശക്തൻ തമ്പുരാന്റെ കാലത്ത് രാജ്യ വികസന തന്ത്രത്തിന്റെ ഭാഗമായി കൊച്ചിയുടെ നയങ്ങൾക്ക് പ്രകടമായ വ്യതിയാനം സംഭവിച്ചു. അക്കാലം വരെയും ബൗദ്ധന്മാർ എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളും മുസ്ലീം മാപ്പിളമാരുമായിരുന്നു വ്യാപാരത്തിന്റെ കടിഞ്ഞാൺ പിടിച്ചിരുന്നത് (ശക്തൻ തമ്പുരാൻ, പുത്തേഴത്ത് രാമമേനോൻ, പു. 96). രാജ്യത്തിന്റെ സാമ്പത്തിക അഭിവൃദ്ധി വ്യാപാര വികസനത്തിലൂടെ എന്ന് ഗ്രഹിച്ച ശക്തൻ തമ്പുരാൻ 'ബൗദ്ധന്മാരെപ്പോലെ കച്ചവടത്തിനു കോപ്പു കൂട്ടി.' രാമമേനോൻ എഴുതുന്നു: "ശക്തൻതമ്പുരാന്റെ കച്ചവടഭ്രമം അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് 'ദൂരഭിമാനക്കുടുക്കക'ളുടെ ഇടയിൽ ഒരു അവജ്ഞ ജനിക്കുന്നതിന് കൂടി കാരണമായിത്തീർന്നു. 'കച്ചവടക്കാൻ രാജാവ്' എന്ന് പലരും ഒരു അനാദരം പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നതായി കാണുന്നു. അന്നത്തെ പെരുമ്പടപ്പ് മുപ്പീന് (കൊച്ചി രാജാവിന്റെ പരമ്പരാഗതമായ സ്ഥാനപ്പേര്) ബൗദ്ധന്മാരെപ്പോലെ കച്ചവടത്തിന് കാപ്പ് കെട്ടിയതിനെക്കുറിച്ച് തീർച്ചയായും ജനങ്ങൾ അപവാദം തന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം. എന്നാൽ ആ വക കൊണ്ടൊന്നും ഇളകുന്ന ഒരാൾ അല്ലായിരുന്നു കൊച്ചിയിലെ ശക്തൻ തമ്പുരാൻ. വ്യാപാരം എന്താണെന്ന് മാത്രമല്ല എന്തിനാണെന്നും അവിടുന്ന് പരിശോധിച്ചും പരിചയിച്ചും ഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു..." വ്യാപാര വിദഗ്ദ്ധനായിരുന്ന ശക്തൻ തമ്പുരാൻ, കച്ചവടത്താലല്ലാതെ സമ്പൽസമൃദ്ധി കരഗതമാകുന്നതല്ലെന്ന് വിശ്വസിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് തന്റെ രാജ്യത്ത് വ്യാപാര വർദ്ധനത്തിനായി അത്യന്തം ശ്രദ്ധ

യോടെ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതിൽ ഒട്ടും അങ്ങുതമില്ല. തൃപ്പൂണിത്തുറ, ഇരിങ്ങാലക്കുട, ചാലക്കുടി, കൊരട്ടി, തൃശ്ശിവപേരൂർ, കുന്നംകുളം, ചിറ്റൂർ ഈ സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം അദ്ദേഹം പുതിയതായി 'ചന്തകൾ' ഏർപ്പെടുത്തിയതായി തെളിയിക്കുന്ന രേഖകൾ തന്നെ കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. കൃഷികളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന സാധനങ്ങൾ ആയാസവും അധികച്ചിലവും കൂടാതെ വിൽക്കുന്നതിനും അവർക്ക് ആവശ്യമുള്ള സാമാനങ്ങൾ യഥാസൗകര്യം വാങ്ങിക്കുന്നതിനും ഉതകുന്നവിധത്തിൽ തന്റെ രാജ്യത്തൊക്കെ പ്രധാനപ്പെട്ട കമ്പോളങ്ങളും ചന്തകളും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതിന് ശക്തൻ തമ്പുരാൻ രാപകൽ പ്രയത്നിക്കുകയും തന്നാൽ ആവുന്നതിലുമധികം ആനുകൂല്യങ്ങളും ഒത്താശകളും ദ്രവ്യസഹായങ്ങളും ആ വകയ്ക്ക് അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. തൃശ്ശിവപേരൂരും ശക്തൻ തമ്പുരാൻ ചന്തസ്ഥാപിച്ചിരുന്നു, തൃശ്ശൂർ 'എരട്ടച്ചിറ'യിലെ 'പുത്തൻപേട്ട'യിൽ തൃപ്പൂണിത്തുറയിലെ പുത്തനങ്ങാടിയിലേപ്പോലെ, സെന്റ് തോമസ് ക്രിസ്ത്യാനികളെ ശക്തൻ തമ്പുരാൻ പ്രത്യേകമായി വരുത്തി പാർപ്പിച്ചു. വെള്ളിയാഴ്ചയും തിങ്കളാഴ്ചയും 'ചന്ത വില്പിക്കേണ്ടുംപ്രകാരത്തിന് 969 മകരമാസം 28-ാം തീയതി (1794) എഴുതിയ ഒരു ഹുക്കുനാമം (സർക്കുലർ) കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടുണ്ട്.

ഇപ്രകാരം 1796-ൽ പുത്തൻപേട്ടയിൽ ശക്തൻ തമ്പുരാന്റെ നിയോഗപ്രകാരം കുടിയേറ്റിപ്പാർപ്പിക്കപ്പെട്ട സെന്റ് തോമസ് സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളാണ് തൃശ്ശൂരിന്റെ വ്യാപാര മുഖത്തിന് തിളക്കം നൽകിയത്. പാലൂർ പ്രദേശത്തു നിന്നാണ് (കുന്നംകുളം, പഴഞ്ഞി, ചാലശ്ശേരി) ഈ ക്രിസ്ത്യാനികളെ കുടിയേറ്റിപ്പാർപ്പിച്ചത്. പൊന്നാനി തുറമുഖം കേന്ദ്രമായി നടന്നിരുന്ന വിദേശ വ്യാപാരത്തിൽ പങ്കാളികളായിരുന്നു ക്രിസ്തുവർഷാരംഭത്തിനു മുമ്പുതന്നെ ഈ പ്രദേശത്തുകാർ. യഹൂദന്മാരും അറബികളും, ബുദ്ധ - ജൈന മതക്കാരും ഈ വ്യാപാരത്തിലെ സജീവ പങ്കാളികളായിരുന്നു. കുന്നംകുളത്തിനടുത്ത് എയ്യാലിലെ ഒരു ഗുഹയിൽ നിന്ന് കണ്ടെടുത്ത റോമൻ സ്വർണ്ണനാണയങ്ങൾ (ബി. സി. 1-ാം നൂറ്റാണ്ടിലേയും എ. ഡി. 1-ാം നൂറ്റാണ്ടിലേയും) ഈ വ്യാപാരത്തിന്റെ ചരിത്രം അനിഷേധ്യമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഈ പാരമ്പര്യമാണ് പാലൂർ പ്രദേശത്തെ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾ പിൻക്കാലത്ത് വികസിപ്പിച്ചെടുത്തത്. ചേര രാജാക്കന്മാരുടെ ഉടമസ്ഥതയിലായിരുന്ന ഈ തുറമുഖവും തുറമുഖ പട്ടണമായ പാലൂരും പിടിച്ചടക്കുവാൻ ചോള പാണ്ഡ്യ സാമ്രാജ്യങ്ങൾ നിരവധി യുദ്ധപരമ്പരകൾ ഇവിടെ നടത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും (എളംകുളം ശ്രീ. കുഞ്ഞൻ പിള്ളയുടെ 'നൂറ്റാണ്ടു യുദ്ധം' എന്ന പരാമർശം ഇവിടെ ഓർക്കാം) ഇവിടത്തെ കമ്പോളങ്ങളെയും ചന്തകളെയും താല്ക്കാലികമായിട്ടല്ലാതെ സ്ഥിരമായി ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുവാൻ 'പോർക്കളം' (കുന്നംകുളം - പഴഞ്ഞി റൂട്ടിൽ) യുദ്ധങ്ങൾക്ക് ഒരു കാലത്തും സാധിച്ചിട്ടില്ല.

1819-ൽ വാർഡ് (വാർഡും കോണ്ണറും) ചരിത്ര വിവരണമെഴുതുന്ന കാലത്ത് (പോലും) കുന്നംകുളം, കൊച്ചി നാട്ടുരാജ്യത്തിലെ തലപ്പള്ളി താലൂക്കിന്റെ തലസ്ഥാനമാണ് (റെയിൽ പാത ഷൊർണൂർ - തൃശ്ശൂർ - വടക്കാഞ്ചേരിയിലൂടെ ആരംഭിച്ച കാലം മുതലാണ് ഈ പദവി കുന്നംകുളത്തിന് നഷ്ടമായതും വടക്കാഞ്ചേരിക്ക് ലഭിച്ചതും). 'കൊച്ചിയിൽ വളരെ അഭിവൃദ്ധിയിൽ വിലസുന്ന ഈ ക്രിസ്ത്യൻ പട്ടണം. പള്ളികൾകൊണ്ട് കിരീടമണിഞ്ഞു നില്ക്കുന്ന ഒരു കുന്നിൻപ്രദേശത്ത് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. 400 ഓളം വീടുകൾ ഉള്ളതിൽ മൂന്നിൽഒരു ഭാഗം ക്രിസ്ത്യാനികളുടേതാണ്. പട്ടണത്തിന്റെ സുരക്ഷിതത്വത്തിന് നാലു വശവും മുളവേലി കെട്ടിയിരുന്നു; രണ്ടു ഭാഗത്തും ഓരോ പടിവാതിലോടുകൂടി. എന്നാൽ അതൊന്നും നിലനിൽക്കുന്നില്ല. താനേ നശിച്ചതോ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടതോ എന്നറിയുന്നില്ല. തെരുവുകൾക്ക് വേണ്ടത്ര വൃത്തിയും വെടിപ്പുമുണ്ട്. സമ്പന്ന കുടുംബങ്ങളുടെ സംഖ്യ കൂടുതലാണ്. ജനസംഖ്യയുടെ കാര്യത്തിലും പട്ടണം പുറകിലല്ല. ആ പട്ടണവീഥി (കച്ചവടത്തരുവ്) ശബ്ദാധിമനമാണ്. തുണിച്ചരക്കുകൾഓഴിച്ച് - അവയെല്ലാത്തരവും ഇവിടെത്തന്നെ ഉല്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു - മറ്റെല്ലാ ഉല്പന്നങ്ങളും ഇവിടെ വില്പനയ്ക്കെത്തുന്നു. കൊച്ചിയുടെ വടക്കൻ ഭാഗത്തുള്ള ഏറ്റവും മികച്ച കമ്പോളം കുന്നംകുളമാണ്. കച്ചവടക്കാർ ഇവിടെ ധാരാളം ആദായം ഉണ്ടാക്കുന്നു. കുന്നംകുളത്തിന്റെ വടക്കേ ഭാഗത്തെ സബ് ഡിവിഷ്യനിൽപ്പെട്ട പഴഞ്ഞി സിറിയൻ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ 'പേട്ട'യും 'ബസാറും' കൊണ്ട് പ്രാധാന്യം വഹിക്കുന്നു.' (കേരളത്തിലെ സ്ഥല ചരിത്രങ്ങൾ, തൃശ്ശൂർ ജില്ല, വി. വി. കെ. വാലത്ത്, പৃ. 166-167).

1789-ലെ ടിപ്പു സുൽത്താന്റെ പടയോട്ടത്തെ തുടർന്ന് കുന്നംകുളം കമ്പോളം തകർക്കപ്പെട്ടു. അവർ കേരളത്തിന്റെ നാനാ ഭാഗങ്ങളിലേക്കും ചിതറി. ഒരു വിഭാഗം പഴഞ്ഞിയിൽ എത്തിയതോടെ പഴഞ്ഞിയിലെ പേട്ടയും ബസാറും അസുയാവഹമായി പുരോഗമിച്ചു. നെസ്തോറിയ സഭാവിശ്വാസികൾക്ക് പഴഞ്ഞിയിൽ നിർണ്ണായക പ്രാധാന്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ പ്രദേശത്ത് വ്യാപാരം നിയന്ത്രിച്ചിരുന്ന അവത്തിരണ്ട് പ്രശസ്ത കുടുംബങ്ങളെയാണ് ശക്തൻ തമ്പുരാൻ തൃശ്ശൂർ പുത്തൻപേട്ടയിൽ താമസിപ്പിച്ചത്. ആ കുടിയേറ്റം സഫലമായി. തൃശ്ശൂരിന്റെ വ്യാപാരം ശക്തൻ തമ്പുരാൻ വിഭാവനം ചെയ്തപ്രകാരം 1796 മുതൽ ശക്തമായി. കൊള്ളന്നൂർ, ചാലശ്ശേരിക്കാരൻ, പഴഞ്ഞിക്കാരൻ തുടങ്ങി ഇന്ന് തൃശ്ശൂരിൽ കാണപ്പെടുന്ന കുടുംബപ്പേരുകൾ ഈ കുടിയേറ്റത്തെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. പത്തിരൂപത് വർഷം അവർ അവരുടെ മാതൃ ഇടവകയായ പഴഞ്ഞിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിലും തൃശ്ശൂരിലെ അവരുടെ മേൽ വിലാസം ഉറച്ചതോടെ അവർ തൃശ്ശൂരിൽ സ്വതന്ത്രമായി ഒരു പള്ളി പണിയുവാൻ

ആഗ്രഹിച്ചു. 1806-ൽ ശക്തൻ തമ്പുരാൻ അന്തരിച്ചു. പിൻഗാമിയായ രാമ വർമ്മ മഹാരാജാവിന്റെ പക്കൽ പുത്തൻപേട്ടക്കാർ അപേക്ഷ നൽകി. ആ അപേക്ഷ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു. രാജ്യഭണ്ഡാരത്തിൽ നിന്ന് നിർലോഭം സഹായം ലഭിച്ചു. 1815-ൽ തൃശ്ശൂരിലെ മർത്തമറിയം പള്ളി അപ്രകാരം സ്ഥാപിതമായി. അവിടെ കല്ദായ വിശ്വാസപ്രകാരം ആരാധന ആരംഭിച്ചു. പ്രമാണിമാരായ നെസ്തോറിയ കുടുംബങ്ങൾ തൃശ്ശൂരിലേക്ക് കുടിയേറിയതോടെ ശുഷ്കിച്ച പഴഞ്ഞിയിലെ പള്ളി ടിപ്പുവിന്റെ പടയോട്ടത്തെ തുടർന്ന് പഴഞ്ഞിയിലെത്തിയ സുറിയാനിക്കാരുടെ കൈവശത്തിലും നിയന്ത്രണത്തിലുമായി. നെസ്തോറിയ ആരാധനകൾക്ക് പകരം പൂർവ്വിക ആരാധനകൾ അവിടെ പുനഃസ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു (നെസ്തോറിയ വിശ്വാസ പ്രകാരമുള്ള ചില ആരാധനാഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇന്നും ആ പള്ളിയുടെ ഗ്രന്ഥശേഖരത്തിലുള്ളത് ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ പരിശോധിച്ചിട്ടുണ്ട്). വിശ്വാസവും ആരാധനകളും വ്യത്യസ്തമാണെങ്കിലും ഇരുവരുടെയും ആരാധനഭാഷ പൗരസ്ത്യ സുറിയാനി ആയിരുന്നു. സഭാവിദ്യാഭ്യാസം പരിഗണിക്കാതെ വിവാഹബന്ധങ്ങൾ തൃശ്ശൂരിലെ സുറിയാനിക്കാരും പാലൂർ പ്രദേശങ്ങളിലെ സുറിയാനിക്കാരും തമ്മിൽ നിർബ്ബാധം നടന്നുവന്നു.

1860 വരെയും തൃശ്ശൂരിലെ കല്ദായ വിശ്വാസികൾക്ക് പ്രത്യേകം മെത്രാന്മാരില്ലായിരുന്നു. പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ്, (കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി സ്ഥാപകൻ), പുനത്ര മാർ ദിവന്നാസ്യോസ്, ചേപ്പാട്ട് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ്, യൂയാക്കീം മാർ കുറിലോസ്, പാലക്കുന്നത്ത് മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് എന്നിങ്ങനെ മലങ്കരസഭയിലെ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരാണ് അവരുടെ ആത്മീയ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകിയത്. ആ കാലത്ത് തൃശ്ശൂരിൽ പല ആവശ്യങ്ങൾക്കായി കുറുംകുളം നിവാസികൾ മർത്തമറിയം വലിയപള്ളിയെ ആശ്രയിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ 1861 മുതൽ കത്തോലിക്കാ - കല്ദായ മെത്രാന്മാരും നെസ്തോറിയ മെത്രാന്മാരും തൃശ്ശൂർ പള്ളിയുടെ ഭരണം കയ്യേറ്റതോടെ നെസ്തോറിയർ അല്ലാത്ത സുറിയാനിക്കാർക്ക് മർത്തമറിയം വലിയപള്ളിയിൽ അരക്ഷിതാവസ്ഥ അനുഭവപ്പെട്ടു. അന്നേവരെ കത്തോലിക്കാ - കല്ദായ - യാക്കോബായ വിഭാഗങ്ങൾ സഹകരിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്ന അവസ്ഥ അവസാനിച്ചു. ഏവരും സ്വന്തം പള്ളികൾക്കു വേണ്ടി ശ്രമം തുടങ്ങി. പില്ക്കാലത്ത് ഭദ്രാസന ദേവാലയമായി വികസിച്ച കിഴക്കേ കോട്ടയിലെ ലൂർദ്ദ് ഭദ്രാസന പള്ളിയുടെയും 1929-ൽ ആരംഭിച്ച പുത്തൻ പള്ളിയുടെയും ഉദയത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലം ഇതാണ്. പടിഞ്ഞാറേക്കോട്ടയിലെ സെന്റ് ഇഗ്നേഷ്യസ് ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളിയുടെ ചരിത്രം പ്രതിപാദിക്കുമ്പോൾ ഈ പശ്ചാത്തലം വിസ്മരിക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ല.

1789-ലെ ടിപ്പു സുൽത്താന്റെ പടയോട്ട കാലത്തുണ്ടായ പാലൂർ - ചാട്ടു

കുളങ്ങര പള്ളിയുടെ തീവയ്പ്പും മതപരിവർത്തന സമ്മർദ്ദദീക്ഷണികളും കമ്പോളത്തകർച്ചയും മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വിപുലമായ പലായനത്തിനിടയാക്കിയതോടെ കേരളത്തിന്റെ പല ഭാഗത്തുമെന്ന പോലെ തൃശ്ശൂരിലും സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾ കൂടുതൽ എത്തി. ആദ്യ കാലത്ത് അവർ ആത്മീയ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി പാലൂർ - ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളിയെയും ക്രമേണ തൃശ്ശൂർ മർത്തമറിയം പള്ളിയെയും ആശ്രയിച്ചു പോന്നു. എന്നാൽ മലങ്കരസഭയുടെ മെത്രാന്മാരുമായുള്ള ബന്ധം തൃശ്ശൂരിലെ നെസ്തോർ സഭ ഉപേക്ഷിച്ചതോടെ (യൂയാക്കീം മാർ കുറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും പാലക്കുന്നത്ത് മാത്യുസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുമായി തൃശ്ശൂരിലെ കല്ദായ സഭ പുലർത്തിയിരുന്ന ബന്ധത്തിന്റെ ചിത്രങ്ങൾ ശൈമവൂർ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് എഴുതിയ സമകാല സഭാചരിത്രത്തിൽ - *കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി, എഡി: ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ* - സുലഭമായി കാണുന്നുണ്ട്). മറ്റ് മാർഗ്ഗം തേടാൻ അവർ പ്രേരിതരായി. മാതൃ ഇടവക അവരുടെ സങ്കടം കേട്ടു. നവീകരണ മെത്രാൻ പാലക്കുന്നത്ത് തോമസ് മാർ അത്താനാസ്യോസുമായി നിയമയുദ്ധം നയിച്ചിരുന്ന കാലമായതിനാൽ സഹായിക്കുന്നതിന് അവർക്ക് പല പരിമിതികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. 1889-ലെ തിരുവിതാംകൂർ റോയൽകോടതി വിധിയോടെ നവീകരണക്കാർ തറ പറ്റിയെങ്കിലും കുന്നംകുളം കേസ് അപ്പോഴും അവസാനിച്ചിട്ടില്ലാതിരുന്നതിനാൽ തൃശ്ശൂരിൽ ഒരു പുതിയ പള്ളി സ്ഥാപിക്കുവാൻ അവർ അശക്തരായിരുന്നു.

അക്കാലത്ത് പല മേഖലകളിലും വികസിച്ചു കഴിഞ്ഞ തൃശ്ശൂരിൽ കുന്നംകുളത്തുകാരായ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് നിരന്തരമായി വരുവാൻ ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്നു. കച്ചവടവും കോടതികളും തൃശ്ശൂരിന്റെ പ്രാധാന്യം ഏറെ വർദ്ധിപ്പിച്ചിരുന്നു. തന്നെയുമല്ല, തൃശ്ശൂരിൽ സ്ഥാപിതമായ സർക്കാർ ഓഫീസുകളിൽ ചെറായി, അയ്യമ്പിള്ളി, തൃപ്പൂണിത്തുറ, മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്ന് ഉദ്യോഗാർത്ഥം വന്ന് താമസിക്കുന്നവരും കുറവല്ലായിരുന്നു. വാരാന്ത്യത്തിൽ സ്വദേശത്തേക്ക് പോകാൻ സാധ്യമാവാതെ വരുമ്പോൾ അന്യ ക്രിസ്തീയ ദേവാലയങ്ങളെ അവർക്ക് ആശ്രയിക്കേണ്ടിവന്നു. ഇരുപത്തിഅഞ്ച് കിലോമീറ്റർ ദൂരെയുള്ള ആർത്താറ്റ് പള്ളിയിൽ സൈക്കിൾ ചവിട്ടി യാത്ര ചെയ്തു പള്ളിയാരാധനകളിൽ നിഷ്ഠാപൂർവ്വം പങ്കെടുത്തുപോന്ന സ്വപിതാവ് എം. എ. ചാക്കോയുടെ സഭാ സ്നേഹത്തെപ്പറ്റി പുത്രൻ ഡോ. ചാക്കോ ജോർജ്ജ് പലപ്പോഴും ഇതെഴുതുന്ന ആളിനോട് പറയാറുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ പള്ളിയാരാധനയിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ നാല്പതിലേറെ കിലോമീറ്റർ ദൂരെയുള്ള ചേലക്കരയിലേക്കും ആ സാഹസികൻ സൈക്കിൾ സവാരി നടത്തിയിരുന്നു (കൊച്ചിയിലെ നായർ പട്ടാളം കമാൻഡറും എക്സൈസ് കമ്മീഷണറുമായിരുന്നു,

അയ്യമ്പള്ളി സ്വദേശി മഴുവഞ്ചേരിപ്പറമ്പത്ത് ബഹു. ശ്രീ. എം. എ. ചാക്കോ അഥവാ ചാക്കോ സുപ്രബ്ധ്). സാധാരണക്കാർക്ക് അക്കാലങ്ങളിൽ ആശ്രയിക്കാവുന്ന വാഹനം കാളവണ്ടിയായിരുന്നു. ഒരു രാത്രി മുഴുവൻ സഞ്ചരിച്ചാലേ കാളവണ്ടി കുന്നംകുളത്തെത്തൂ. ഇതിനിടയിൽ കാളയുടെ ഭക്ഷണവും വിശ്രമവും വണ്ടിക്കാരന്റെ ഉറക്കവും കഴിയണം. ദുർലഭമായി കൂതിരവണ്ടിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. അഞ്ചു രൂപ കൊടുത്താൽ കൂതിരവണ്ടിയിൽ കുന്നംകുളത്തിന് പോയി മടങ്ങാം. പക്ഷേ, അഞ്ചു രൂപ ഒരു പ്രൈമറി അധ്യാപകന്റെ ഒരു മാസത്തെ ശമ്പളത്തിന് തുല്യമായതിനാൽ സാധാരണക്കാർക്ക് കൂതിരവണ്ടി മുഖേനയുള്ള യാത്ര അചിന്ത്യം തന്നെയായിരുന്നു. മഞ്ചൽ കയറിയും ചിലർ അത്യാവശ്യങ്ങൾക്ക് കുന്നംകുളം വരെയത്ര ചെയ്തിരുന്നു. ഒരു മഞ്ചലിന് എട്ട് പോണ്ടന്മാർ (വാഹകന്മാർ) വീതം കാണും. ഒരു ദിവസത്തേക്ക് ആൾ ഒന്നുക്ക് ഒരു രൂപ വീതം കൂലിയും ഭക്ഷണവും കൊടുക്കണം. പ്രഭുക്കന്മാർക്കേ ഇത് സാധ്യമാകൂ എന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. കുന്നംകുളം പ്രദേശത്ത് ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂളുകൾ ഇല്ലായിരുന്നു. തൃശ്ശൂരിലെ സി. എം. എസ്. സ്കൂൾ ആയിരുന്നു ഏക ആശ്രയം. സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളായ കുറെ കുട്ടികൾ അവിടെ പഠിച്ചിരുന്നു. അവർ സാധാരണ യാത്രയ്ക്ക് കാളവണ്ടിയെ ആശ്രയിച്ചു. കാളവണ്ടിയിൽ ഒരു സവാരിയ്ക്ക് ഒരു രൂപ എട്ട് അണ (നൂറ്റിഅമ്പത് പൈസ) ആണ് കൂലി. തിരിച്ചു വന്ന വണ്ടിയിൽ മടങ്ങണമെങ്കിൽ വണ്ടിക്കാരന് വിശിഷ്ട 12 അണ (എഴുപത്തഞ്ച് പൈസ) കൊടുക്കണം. ഈ വക ചെലവുകൾ മൂലം മറ്റ് സഭകളുടെ ദേവാലയത്തിലാണ് കുട്ടികൾ ആരാധനാർത്ഥം പോവുക. ഇക്കാര്യത്തിൽ അവരുടെ മാതാപിതാക്കൾ വ്യാകുലപ്പെട്ടിരുന്നു.

അക്കാലത്താണ് തീവണ്ടിപ്പാത ഷൊർണ്ണൂരിന് തെക്കോട്ട് നീട്ടുന്നു എന്ന വാർത്ത പ്രചരിച്ചത്. തീവണ്ടി വന്ന് കഴിയുമ്പോൾ തൃശ്ശൂർ പട്ടണത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം വർദ്ധിക്കുകയും അങ്ങനെ ഉയർന്നുവരുന്ന ഒരു പട്ടണത്തിൽ തങ്ങൾക്ക് ഒരു പള്ളിയുണ്ടായാൽ പട്ടണപ്പെരുമ വർദ്ധിക്കുന്നതിനനുപാതികമായി പള്ളിയുടെ സ്ഥിതിയും വളർന്ന് വരുമെന്നും ക്രമേണയാക്കോബായ സുറിയാനിക്കാരുടെ ഒരു ഇടവക തൃശ്ശൂരിൽ ഉണ്ടാകുമെന്നും ഉള്ള ഒരു ബോധം കുന്നംകുളത്തു മാത്രമല്ല, കൊച്ചി, തിരുവിതാംകൂർ സംസ്ഥാനങ്ങളിലുള്ള യാക്കോബായക്കാർക്ക് പൊതുവിലും വന്നു കൂടി. എന്നാൽ പല സ്ഥലങ്ങളിൽ ഉയർന്നുവന്ന ഈ ചിന്തയെ ഏകോപിപ്പിക്കുവാനും പ്രാവർത്തികമാക്കുവാനും ആരും മുന്നോട്ടു വന്നില്ല.

നാം ഇപ്പോൾ കാണുന്ന സമ്പ്രദായത്തിൽ വിശേഷമായ ഹോട്ടലുകൾ ഒന്നും അന്ന് തൃശ്ശൂരിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. സിവലോക്ക് മാർക്കറ്റിന്റെ വടക്കും കിഴക്കും ഭാഗങ്ങളിലായി കിടക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ ക്രിസ്ത്യാ

നികളും ഈഴവരും ചോറ് കച്ചവടം നടത്തിയിരുന്നു. സാധാരണയായി കാലത്തെ ഭക്ഷണം കഞ്ഞിയും അതിന് അര പുത്തനും (അഞ്ച് പൈ = രണ്ട് പൈസ) ഊണിന് ഒരു പുത്തനും ആയിരുന്നു നിരക്കുകൾ. കുറച്ചുകൂടെ വിശേഷമായാൽ കഞ്ഞിക്ക് അരയണയും (മൂന്നു പൈസ) ഊണിന് ഒരണയും (ആറ് പൈസ) കൊടുക്കണം. കാപ്പി കച്ചവടം എന്നോരേർപ്പാട് അന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഈ സ്ഥലത്തിന് പ്ലാക്കുട്ടം എന്നാണ് പേർ പറഞ്ഞിരുന്നത്. കുന്നംകുളങ്ങര നിന്നും വരാനുള്ള അധികംപേരും ഭക്ഷണം കഴിച്ച് താമസിച്ചിരുന്നത് മേൽപറഞ്ഞ പ്ലാക്കുട്ടത്തിലായിരുന്നു. പ്ലാക്കുട്ടത്തിൽ ചെന്ന് ഭക്ഷണം കഴിച്ച് താമസിക്കുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത ആളുകളും അന്ന് ഉണ്ടായിരുന്നു. പ്ലാക്കുട്ടത്തിലെ വൃത്തിഹീനതയും ചാരായ കച്ചവടവും ദരിദ്രന്മാരായ ചോറ്റു കച്ചവടക്കാരുടെ ചെറുപ്പരുകളും അവിടത്തെ മലിനജലം ഒഴുകുന്ന ചാലുകളിൽ നിന്ന് വമിക്കുന്ന ദുർഗന്ധവും പലർക്കും അസുഖകരമായി തോന്നിയിരുന്നതിനാൽ തൃശ്ശൂരിൽ തങ്ങൾക്ക് അറിവും പരിചയവും ഉള്ള പല വീടുകളിൽ പോയി താമസിക്കുകയും സ്വന്തം വേലക്കാരെക്കൊണ്ട് ആ വീടുകളിൽ ഭക്ഷണം തയ്യാറാക്കിച്ചും അല്ലെങ്കിൽ ബ്രാഹ്മണരുടെ ചോറ്റു കച്ചവട സ്ഥാപനങ്ങളിൽ നിന്ന് ഭക്ഷണം കഴിച്ചും വാങ്ങിച്ചുകൊണ്ടുവന്ന് ആ വീടുകളിൽ വച്ച് ഭക്ഷണം കഴിച്ചും വരികയോ പതിവായിരുന്നു. കുന്നംകുളങ്ങരക്കാർ ഇങ്ങനെ സാധാരണ താമസിച്ചു വന്നിരുന്നത് പടിഞ്ഞാറെ നടക്കാവിൽ ഉള്ള ഒരു വീട്ടിൽ ആയിരുന്നു.

മുകുന്ദപുരം താലൂക്കിൽ കല്പറ സ്വദേശത്ത് കീർത്തിപ്പെട്ട അതിയന്തൾ ചാക്കുത്തരകന്റെ കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ട പൈലോത് എന്ന ഒരാൾ പടിഞ്ഞാറെ നടക്കാവിൽ തെറ്റയിൽ ദേവസ്സിയുടെ ഏക മകളെ വിവാഹം കഴിച്ച് ഭാര്യവീട്ടിൽ ദത്തായി താമസിച്ചിരുന്ന ഗഡുവിൽ പൈലോതിന്റെ ഭാര്യ മരിച്ചുപോകയും പൈലോത് തന്റെ അമ്മാവിയമ്മയുടെ സഹോദരപുത്രി മരിയത്തിനെ പുനർവിവാഹം കഴിച്ച് താമസിച്ചു വരികയും ചെയ്തിരുന്നു. പൈലോതും അവരുടെ ആദ്യത്തെ ഭാര്യയുടെ മാതാവായ മരിയ എന്ന സ്ത്രീയും അതിഥിസൽക്കാരത്തിൽ വളരെ ശ്രദ്ധാലുക്കൾ ആയിരുന്നു. കുന്നംകുളങ്ങര നിന്നും തൃശ്ശൂർ വരുന്നവർക്ക് പൈലോതിന്റെ വീട് ഒരു സങ്കേതം തന്നെ ആയിരുന്നു. ആ കാലത്ത് കുന്നംകുളത്ത് ഹൈസ്കൂളുകൾ ഒന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. തേഡ് ഫോറം വരെ പഠിച്ച് (ഏഴാം - ക്ലാസ്) കഴിഞ്ഞ കുട്ടികൾ തൃശ്ശിവപേരൂർ സി. എം. എസ്. ഹൈസ്കൂളിൽ വന്നുചേരുകയാണ് പതിവ്. അങ്ങനെ വരുന്ന യാക്കോബായ സുറിയാനിക്കാരായ വിദ്യാർത്ഥികൾ പൈലോതിന്റെ വീടിന്റെ അടുത്ത് പൈലോതിന്റെ വകയായ ഒരു ചെറിയ വീട് വാടകയ്ക്ക് എടുത്ത് അതിൽ താമസിക്കുക പതിവായിരുന്നു (തൃശ്ശൂർ പള്ളിക്കുവേണ്ടി കഠിനാധ്വാനം

ചെയ്യുകയും പള്ളിയുടെ ആദ്യകാല ചരിത്രം എഴുതി സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്ത ശ്രീ. കോലാടി ഇയ്യാക്കു - കുന്നംകുളം കുന്നത്തങ്ങാടിയിൽ വടക്കൂട്ട് വറിയത് ഇയ്യാക്കു എന്ന് വിലാസം - 1895-ലെ ലോവർ സെക്കന്ററി പരീക്ഷ പാസ്സായ ശേഷം സി. എം. എസ്. ഹൈസ്കൂളിൽ വന്ന് ചേർന്നതായും 1895-ൽ മെട്രിക്കുലേഷൻ പരീക്ഷയിൽ ചേർന്ന് അതിൽ പാസ്സായതായും അനുസ്മരിക്കുന്നു. ഇയ്യാക്കു മേൽ പ്രസ്താവിച്ച പൈലോതിന്റെ ചെറിയ വീട് വാടകയ്ക്ക് എടുത്ത് സുഹൃത്തുക്കളോടൊപ്പം അവിടെ താമസിച്ചിരുന്നതായും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.). കുന്നംകുളങ്ങര ഒരു ഹൈസ്കൂൾ ഉണ്ടാകുന്നതുവരെയും വളരെക്കാലം പൈലോതിന്റെ ആ ചെറിയ വീട് കുന്നംകുളങ്ങര നിന്നും വന്നിരുന്ന ഹൈസ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ താമസസ്ഥലം ആയിരുന്നു. സി. എം. എസ്. സ്കൂളിലെ അധ്യാപകർ പൈലോതിന്റെ ഈ ചെറിയ വീടിനെ കുന്നംകുളം ലോഡ്ജ് എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുമായിരുന്നു. അവർ പലപ്പോഴും ഈ ലോഡ്ജ് സന്ദർശിക്കുക പതിവായിരുന്നു. വീട്ടുമസ്ഥനായ പൈലോതിന്റെ അമ്മാവിയമ്മയായ മറിയത്തിനെ കുന്നംകുളങ്ങര നിന്നും വന്ന് താമസിച്ചിരുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾ 'തൃശ്ശൂർ മുത്തി' എന്ന് സ്നേഹാദരപൂർവ്വം വിളിച്ച് വിശേഷിപ്പിച്ചു പോന്നു. മുത്തിയുടെ ഭർത്താവിന്റെ വീട്ടുകാരുടെ വകയായിരുന്നു തൃശ്ശൂർ പള്ളി നിലനിൽക്കുന്ന പുരയിടം. മുത്തിയുടെ ഭർതൃസഹോദരനായ തെറ്റയിൽ കുഞ്ഞുവറിയതിന്റെ കടത്തിന് ഈ പറമ്പ് ജപ്തി ചെയ്ത വർത്തമാനം പൈലോതിന്റെ വീട്ടിൽ ഒരവസരത്തിൽ താമസിച്ചപ്പോൾ കുന്നംകുളങ്ങര സ്വദേശിയായ പനയ്ക്കൽ കുഞ്ഞൻമാത്തു ഇട്ടി മാത്തു എന്ന മാന്യൻ കേൾക്കുന്നതിനിടയായി. പറമ്പ് തീറു വിൽക്കുവാൻ തയ്യാറുണ്ടെങ്കിൽ താൻ അത് വാങ്ങിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് ഇട്ടിമാത്തു ഉടനെ പറഞ്ഞു. അതുപ്രകാരം പറമ്പിന് നൂറ് രൂപാ വില കൊടുത്ത് 1070 കന്നി മാസം 26-ന് (1894 ഒക്ടോബർ 11) ഇട്ടിമാത്തു തീറു വാങ്ങുകയും ചെയ്തു. പറമ്പിന് രണ്ട് ഏക്കർ അമ്പത്തിമൂന്ന് സെന്റ് വിസ്തീർണ്ണമുണ്ട്. കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും സർക്കാർ റോഡാണ്. തങ്ങൾക്ക് ഒരു പള്ളി പണിയുവാൻ ഇട്ടിമാത്തു തൃശ്ശൂരിൽ സ്ഥലം വാങ്ങിച്ചു എന്ന് കേട്ടപ്പോൾ കുന്നംകുളങ്ങരക്കാർക്ക് വലിയ സന്തോഷമുണ്ടായി. ഇട്ടിമാത്തു സ്തുതിചൊവ്വകപ്പെട്ട ഒരു യാക്കോബായ സുറിയാനിക്കാരനും ആർത്താറ്റ് കുന്നംകുളം പള്ളികളുടെ കൈക്കാരനും അന്നത്തെ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിരുന്ന പുലിക്കോട്ടിൽ യൗസേഫ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസിനോട് എതിർത്ത് ആർത്താറ്റ് - കുന്നംകുളം പള്ളികളെ തങ്ങളുടെ സ്വാധീനത്തിലാക്കുവാൻ വേണ്ടി വ്യവഹാരം നടത്തിയിരുന്ന നവീകരണ വിഭാഗത്തിന്റെ ബദ്ധവൈരിയും ആയിരുന്നു. തൃശ്ശൂരിൽ പള്ളി പണിയുന്നതിന് ഒരു സ്ഥലം ഇട്ടിമാത്തു തീറു വാങ്ങിച്ചു എന്ന് കേട്ടപ്പോൾ ടി സ്ഥലത്ത് പടിഞ്ഞാറുവശത്തായി 5 1/2 ഏക്കർ സ്ഥലം മാർത്തോമ്മാക്കാർക്ക് ഒരു പള്ളി പണി

യുന്നതിനുവേണ്ടി പാറമേൽ ഇയ്യൂ ഇട്ടുപ്പും തീറു വാങ്ങിച്ചു. എന്നാൽ മാർത്തോമ്മാക്കാർക്ക് പള്ളി പണിയിക്കുന്നതിന് സൗകര്യം വരുന്നതിനു മുമ്പായി പാറമേൽ ഇട്ടുപ്പ് മരിച്ചുപോകുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ ആ സ്ഥലം അതിയുന്തൾ പൗലൂസിന് തീറു കൊടുക്കുകയും പൈലോതിന്റെ അടുക്കൽ നിന്നും നമ്മുടെ പള്ളി ആവശ്യം പ്രമാണിച്ച് കെ. വി. ഇയ്യാക്കു തീറു വാങ്ങുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് മാർത്തോമ്മാക്കാർ തങ്ങൾക്കുള്ള പള്ളി കിഴക്കേക്കോട്ടുവാതുകൽ പണിയുകയും 1092 ധനു 12-ന് (1916) ചൊവ്വാഴ്ച കുദാശ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു (തൃശ്ശൂർ പള്ളിയുടെ പറമ്പ് പനയ്ക്കൽ കുഞ്ഞൻ മാത്തു ചിമ്മാർ എന്ന ആളിന്റെ പേരിൽ തൃശ്ശൂരിൽ ഒരു പള്ളിക്കുവേണ്ടി തീറു വാങ്ങി എന്ന് ഈ സംഭവം ആർത്താറ്റ് പള്ളി ചരിത്രത്തിൽ ശ്രീ. പി. സി. കുഞ്ഞാത്തു രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു, പുറം 108).

തൃശ്ശൂർ സുറിയാനിപ്പള്ളിയും പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ജോസഫ് ദീവനാസ്യോസ് രണ്ടാമനും

തൃശ്ശൂരിൽ ഒരു പള്ളി പണിയിക്കുന്നതിനുള്ള സ്ഥലം 1070 കന്നി മാസത്തിൽ വാങ്ങിച്ചുവെങ്കിലും അതിനെ തുടർന്ന് യാതൊന്നും ചെയ്യാതെ സ്ഥലം തരിശായി അഞ്ചാറു കൊല്ലം കിടന്നു. ഈ കാലത്ത് ആർത്താറ്-കുന്നംകുളം പള്ളികളെ സംബന്ധിച്ച് നവീകരണക്കാരുമായി ഒരു വലിയ വ്യവഹാരം നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ടി പള്ളികളെ സംബന്ധിച്ച് അതിന് മുമ്പും പല വ്യവഹാരങ്ങളും ഓരോ രൂപത്തിൽ നടക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. മലങ്കര ഇടവകയുടെ പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ യൗസേഫ് ദീവനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ദിതീയൻ മലങ്കരയുള്ള പള്ളികളുടെ അന്തികമായും ലൗകികമായുമുള്ള മേലധികാരം കൊണ്ട് ആർത്താറ് പള്ളിയും കുന്നംകുളം പഴയപള്ളിയും ചെറളയത്ത് പള്ളിയും തെക്കേ കുരിശുപള്ളിയും കിഴക്കേ പുത്തൻപള്ളിയും അവയുടെ സ്വത്തുക്കളും തന്റെ കീഴിൽ വരേണ്ടതാണെന്നും അതിന് മുമ്പുണ്ടായ മേൽക്കൈക്കാരവ്യവഹാരം മൂലം മാർത്തോമ്മാക്കാർക്ക് ഒന്നരാം ആഴ്ചകളിൽ കിട്ടിയിരുന്ന പ്രവേശനം ഇല്ലായ്മ ചെയ്തു കിട്ടണമെന്നും ആയിരുന്നു കേസ്സിന്റെ താല്പര്യം. തൃശ്ശിവപേരൂർ ജില്ലാ കോടതിയിലും എറണാകുളത്ത് അപ്പീൽ കോടതിയിലും ഹർജിക്കാരനായ ദീവനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് വിരോധമായി വിധി കല്പിച്ചുവെങ്കിലും അപ്പീൽ കോടതിയിൽ നിന്നും 1080 കർക്കടകം 31-ന് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ വാദം ശരിയാണെന്ന് തീർച്ചപ്പെടുത്തി വിധി ഉണ്ടായി. ടി വ്യവഹാരത്തിന് പണപ്പിരിവിനു വേണ്ടി ദീവനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ കുന്നംകുളങ്ങര വന്ന് പല അവസരങ്ങളിലും താമസിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു.

തൃശ്ശിവപേരൂരിൽ പള്ളി പണിയിക്കേണ്ട കാര്യം ഈ താമസ കാലങ്ങളിൽ പലപ്പോഴും മെത്രാപ്പോലീത്തായുടേയും കുന്നംകുളങ്ങരയുള്ള പലരുടേയും ആലോചനയ്ക്ക് വിഷയീഭവിക്കുകയും പള്ളി പണിയുന്നതിന് സർക്കാരിൽ നിന്നും അനുവാദം കിട്ടുന്നതിന് ദിവാൻജിയ്ക്ക് ഹർജി കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഹർജി വിചാരണക്ക് വന്നപ്പോൾ സവർണ്ണ ഹിന്ദുക്കളിൽ നിന്ന് രണ്ടു കൂട്ടം പ്രധാനപ്പെട്ട തടസ്സങ്ങളായിരുന്നു പുറപ്പെട്ടത്. വടക്കുന്നാഥൻ ക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നു പടിഞ്ഞാറ് തൃക്കുമാരം

ക്ഷേത്രത്തിലേക്കുള്ള പൂരം പുറപ്പാടിന് ഈ സ്ഥലത്ത് പണിയുവാൻ പോകുന്ന പള്ളിയും അതിൽ നിന്നുള്ള പ്രദക്ഷിണങ്ങളും വിഘ്നമായി തീരുന്നതാണെന്നും പള്ളിയുടെ കിഴക്കുഭാഗത്തുള്ള തെക്കു വടക്കു വഴിയുടെ കിഴക്കെ ഭാഗം പാടത്ത് സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന മങ്ങാട്ടമ്പലത്തിലെ ദൈവാരാധനയ്ക്ക് ഈ പള്ളിയും ഇതിൽ നിന്ന് പോകാൻ ഇടയുള്ള പ്രദക്ഷിണങ്ങളും തടസ്സങ്ങളായി വന്നുകൂടുമെന്നും ആയിരുന്നു. ആ കാലത്ത് വടക്ക് ഡിവിഷൻ പേക്ഷിക്കാറും തൃശ്ശിവപേരൂർ ഡിസ്ട്രിക്ട് മജിസ്ട്രേട്ടും ആയിരുന്ന അമ്പാട്ട് ശങ്കരമേനോൻ ബി. എ., ബി. എൽ. ഈ തടസ്സങ്ങളെപ്പറ്റി സ്ഥലത്ത് ഇറങ്ങി അന്വേഷണം നടത്തിയതിൽ തടസ്സങ്ങൾ ന്യായമായിട്ടുള്ളവയല്ലായെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. പള്ളി പണിയുവാൻ അനുവാദം നൽകേണ്ടതാണെന്ന് ദിവാൻജി അവർകൾക്ക് ശുപാർശ ചെയ്തതനുസരിച്ച് 1078 മേടം 31-ന് തൃശ്ശിവപേരൂർ താലൂക്ക് കച്ചേരിയിൽ നിന്നും അനുവദിച്ചു യാദാസ്തു ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്തു.

സി.135/78

തൃശ്ശിവപേരൂർ താലൂക്ക്
1078 മേടം 31-ന്

തലപ്പിള്ളി താലൂക്ക്, കുന്നംകുളം പ്രവൃത്തി, കുന്നംകുളം അങ്ങാടിയിൽ പനക്കൽ കുഞ്ഞൻ മാത്തു ഇട്ടിമാത്തുവിന്.

ഒരു പള്ളി വക്കുന്നതിന് അനുവാദത്തിന് പി. കെ. ഇട്ടിമാത്തു മുതൽ പേർ ഹജൂരിൽ ബോധിപ്പിച്ച ഹർജ്ജിക്ക് ദേവാലയങ്ങൾക്കും, ബ്രഹ്മാലയങ്ങൾക്കും ദേവാലയങ്ങളിൽ കഴിക്കുന്നപോലെ മേലിലും ഓരോ അടിയന്തരാദികൾ നടത്തുന്നതിനും തടസ്സം നേരിടാത്തവിധം അരണാട്ടുകര മുറിയിൽ ഒരു പള്ളി പണിയുവാൻ അനുവദിക്കുന്നതിന് വിരോധമില്ലെന്ന് അനുവദിച്ച് ഉത്തരവ് വന്നിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഈ വിവരം ഹർജ്ജിക്കാൻ അറിഞ്ഞുകൊൾകയും വേണം.

തഹസീൽദാർ
(ഒപ്പ്)

പള്ളി പണിയുന്നതിന് സർക്കാരനുവാദം കിട്ടുവാൻ ഹർജി ബോധിപ്പിച്ചതിനും പുറമേ ആ കാലത്ത് എൻജിനീയർ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ ഒരു ഗുമസ്തന്റെ ജോലിയിൽ ഇരുന്നിരുന്ന ശ്രീ. കെ. വി. ഇയ്യാക്കുവിന്റെ അടുക്കൽ ഇട്ടിമാത്തു 77 കർക്കടക മാസത്തിൽ 10 ക. കൊടുത്ത് പള്ളിപ്പറമ്പിൽ എന്തെങ്കിലും വല്ലതും പ്രവർത്തിക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹത്തോട് പറയുകയും ചെയ്തു. ശ്രീ. ഇയ്യാക്കു എഴുതുന്നു: “യാതൊരു വ്യവസ്ഥയും കൂടാതെ തന്നെല്പിച്ച സംഖ്യ കൊണ്ട് എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടതെന്നറിയാതെ ഞാൻ വിഷമിച്ചു. മലങ്കര ഇടവകയുടെ മാർ ദീവന്നാസോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകൾ അന്ന് കുന്നംകുളങ്ങരെ എത്തി താമസ

മുണ്ടായിരുന്നു. ഇട്ടിമാത്തു ജ്യേഷ്ഠൻ അടിയന്റെ അടുക്കൽ 10 ക. തൃശ്ശി വപേരൂർ പള്ളി ആവശ്യത്തിനെന്നും പറഞ്ഞ് തന്നേല്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ആ സംഖ്യ കൊണ്ട് അടിയൻ എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടതെന്നും ഞാൻ തിരുമേനിയോട് ചോദിച്ചു. പള്ളിപ്പറമ്പിൽ ഒരു കുരിശു സ്ഥാപിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും എന്ന് അദ്ദേഹം കല്പിച്ചു. പള്ളി പണിയുന്നതിന് നമുക്കനുവാദം കിട്ടിയിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കും പറമ്പിന് മാട്ടവും വേലിയും ഇല്ലാതെ കിടക്കുന്നതുകൊണ്ടും കുരിശിന് രക്ഷയില്ലാതെ വരുമല്ലോ എന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞു. എന്നാൽ തക്കസമയത്ത് നിന്റെ അഭിപ്രായംപോലെ ചെയ്തുകൊൾകയെന്ന് അദ്ദേഹം മറുപടി പറയുകയും ചെയ്തു. കുന്നംകുളം തെക്കേ അങ്ങാടിയിൽ തെക്കേക്കര കുരിയപ്പൻ മകൻ വറുഗീസ് അന്ന് തൃശ്ശിവപേരൂരിൽ വിദ്യാഭ്യാസ സുപ്രണ്ടാഫീസിൽ ഒന്നാം ഗുമസ്തനും പടിഞ്ഞാറെ നടക്കാവിൽ താമസവും ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തോട് എന്റെ കയ്യിൽ വന്ന 10 ക. കൊണ്ട് എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടതെന്ന് അഭിപ്രായം ചോദിച്ചു. അദ്ദേഹം കൃഷിയിൽ വളരെ താല്പര്യമുള്ള ആളായിരുന്നു. പള്ളിപ്പറമ്പിന് ചുറ്റും മാട്ടം മാടി വേലികെട്ടി എളുപ്പ് വിതക്കുന്ന തായാൽ ആദായം ഉണ്ടാക്കാമെന്ന് അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ടി കൃഷിക്ക് 30 ക. ചിലവാക്കേണ്ടി വരുമെന്നും അതിൽ ഇട്ടിമാത്തു ജ്യേഷ്ഠൻ തന്നെ 10 ക. കഴിച്ച് ബാക്കി 20 ക. നാം ശരാശരി നമ്മുടെ കയ്യിൽ നിന്നും എടുത്ത് കൃഷിയിറക്കുകയും കിട്ടുന്ന ആദായം 3 ഭാഗം ചെയ്ത് ഒരു ഭാഗം പള്ളിക്ക് ഈടാക്കുകയും മറ്റേത് നമുക്ക് എടുക്കുകയും ചെയ്യാം എന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത് എനിക്കും സമ്മതമായി. ആകെ 31 1/2 ക. ചിലവിട്ട് ഞങ്ങൾ പറമ്പിന് ചുറ്റും മാട്ടം മാടി വേലികെട്ടി. 78 ചിങ്ങ മാസത്തിൽ എളുപ്പ് വിതച്ചു. കൃഷി പിഴക്കുകയാണ് ഉണ്ടായത്. ഇട്ടിമാത്തു ജ്യേഷ്ഠൻ തന്നെ പണവും ഞങ്ങളുടെ കയ്യിനാൽ ചിലവാക്കിയ പണവും നഷ്ടപ്പെട്ടു. പള്ളിപ്പറമ്പിലെ മണ്ണ് എളുപ്പ് കൃഷിക്ക് പറ്റിയതല്ലായെന്ന് പിന്നീടാണ് ഞങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലായത്. ഈ തോൽവി കഴിഞ്ഞ് അധികനാൾ ചെല്ലുന്നതിനു മുമ്പ് 78 മേടത്തിൽ പള്ളി പണിയുന്നതിന് സർക്കാരനുവാദം കിട്ടുകയും ചെയ്തു.”

1068 മുതൽ കൊച്ചി ഭരണം കയ്യേറ്റ് 1089 വ്യശ്ചികത്തിൽ സ്ഥാനത്യാഗം ചെയ്ത സർ ശ്രീ. രാമവർമ്മ ജി. സി. എസ്. ഐ. ജി. സി. ഐ. തിരുമനസ്സിലെ ഭരണകാലമായിരുന്നു. ആ മഹാരാജാവിനേക്കാൾ യോഗ്യനായ ഒരു രാജാവ് അതിനു മുൻപ് കൊച്ചി രാജ്യം ഭരിച്ചിട്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ യോഗ്യതകളും ഗുണഗണങ്ങളും വർണ്ണിക്കുന്നതിന് ഈ ചെറിയ വൃത്താന്ത പുസ്തകം മതിയാകുന്നതല്ല. ജാതിയോ, മതമോ നോക്കാതെ പഠിപ്പുകൊണ്ടും ബുദ്ധിവിശേഷംകൊണ്ടും യോഗ്യതയുള്ളവരെ സ്വരാജ്യത്തുനിന്നും അനുരാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നും കണ്ടുപിടിച്ച് രാജ്യ ഭരണയന്ത്രം നടത്തണമെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പോക്ക്. കൊച്ചി രാജ്യത്തുള്ള

ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് സർക്കാരുദ്യോഗം ലഭിക്കുന്നതിനുണ്ടായിരുന്ന വിഷമം തീർത്തത് അദ്ദേഹമായിരുന്നു. ഉയർന്നതരത്തിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിച്ചവർ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അന്ന് ചുരുക്കമായിരുന്നുവെന്ന് സമ്മതിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും സമയോഗ്യതയുള്ള ഒരു സവർണ്ണ ഹിന്ദുവും ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയും ഉദ്യോഗത്തിന് ഒരു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ് തല വന്റേയോ, ആഫീസ് മേലധികാരികളുടെയോ അടുക്കൽ ചെന്നാൽ സവർണ്ണ ഹിന്ദുവിനെയാണ് ഉദ്യോഗത്തിൽ വെക്കുക. സർക്കാരുദ്യോഗം സവർണ്ണ ഹിന്ദുക്കൾക്കും അതിൽ പ്രത്യേകിച്ച് നായർ വർഗ്ഗത്തിനും മാത്രം അവകാശപ്പെട്ടതായിട്ടാണ് ആ മഹാരാജാവിന്റെ കാലംവരെ ഗണിച്ചുവന്നിരുന്നത്. അഥവാ വല്ല ഉദ്യോഗങ്ങളും ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ലഭിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ തന്നെ അത് വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പിൽ മാത്രമായിരുന്നു.

ശ്രീ. ഇയ്യാക്കു വിവരിക്കുന്നു: “1898-ൽ മെട്രിക്കുലേഷൻ പരീക്ഷ പാസ്സായശേഷം അന്നത്തെ വടക്കെ ഡിവിഷൻ പേക്ഷിക്കാരുടെ ആഫീസിൽ ഒരു ഒഴിവുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ഗുമസ്തൻ ജോലിക്ക് ഞാൻ ഹർജ്ജി കൊടുക്കുവാൻ ചെന്നു. ആപ്പീസിന്റെ വരാന്തയിൽ നിലക്കുമ്പോൾ എന്നോട് വിവരം ചോദിച്ച ഒരു നായർ ശിപായി “മാപ്പിളമാർക്ക് ഡിവിഷൻ കച്ചേരിയിലും കോലോത്ത് വാതുക്കലും കൂടി ഉദ്യോഗം കിട്ടണമെന്നായോ?” എന്ന് എന്നോട് ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. പരീക്ഷിച്ചു നോക്കട്ടെയെന്ന് ഞാൻ ആ ശിപായിയോട് മറുപടി പറയുകയും ചെയ്തു. ഏറെത്താമസിയാതെ 1074 കർക്കിടകം 22-ന് വെള്ളിയാഴ്ച തൃശ്ശിവപേരൂരിൽ കോവിലകത്തുംവാതുക്കൽ കച്ചേരിയിൽ അന്ന് തഹസ്സിൽദാർ മജിസ്ട്രേട്ട് ആയിരുന്ന എം. എ. ചാക്കോ അവർകൾ എന്നെ മജിസ്ട്രേട്ടു കോടതി രണ്ടാം ഗുമസ്തനായി ഉദ്യോഗത്തിൽ വെക്കുകയും ചെയ്തു. സർക്കാരുദ്യോഗ സമ്പാദനത്തിന് ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് എന്തു മാത്രം വിഷമം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും ആ വിഷമം തീർത്ത വാഴ്ചയൊഴിഞ്ഞ മഹാരാജാവിന്റെ പേരിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്തുമാത്രം കൃതജ്ഞതയുള്ളവരായിരിക്കേണ്ടതാകുന്നുവെന്നും ഇതിൽ നിന്നും വെളിവാകുന്നുല്ലോ.”

നസ്രാണി പരിഷക്ക് ഈ മഹാരാജാവിനോടുള്ള ഭക്ത്യാദരവുകൾ അതുല്യമാകുന്നു. കൊച്ചി ജന്മിക്കുടിയാൻ റെഗുലേഷൻ നടപ്പിൽ വന്ന ശേഷം തന്റെ അപ്പൻ മരിക്കുന്നതുവരെ മഹാരാജാവിന്റെ തിരുനാൾ ദിവസം അര പര നെല്ലെങ്കിലും തന്റെ സ്വന്തം കൈകൾ കൊണ്ട് വാരി സാധുക്കൾക്ക് ഇട്ടു കൊടുക്കാതിരിക്കുകയില്ല. ജനികളുടേയും അവരുടെ കാര്യസ്ഥന്മാരുടേയും അടിമയിൽ നിന്ന് കുടിയാൻ പ്രജകളെ രക്ഷിച്ച മഹാരാജാവിന്റെ ദീർഘായുസ്സിനായി തങ്ങൾ എപ്പോഴും പ്രാർത്ഥിക്കാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് പലരും കൂടെക്കൂടെ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. ഈ മഹാരാജാവിന്റെ ഭരണകാലത്ത് ഓരോരോ വകുപ്പുകളിലായി ക്രിസ്ത്യാനി

കൾക്ക് പല വലിയ ഉദ്യോഗങ്ങളും ലഭിച്ചു. തൃശ്ശിവപേരൂരും ഉയർന്ന തരം ഉദ്യോഗങ്ങളിലായി കുറെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഉണ്ടായി വന്നതിനാൽ യാക്കോബായ സുറിയാനി സമുദായത്തിൽപ്പെട്ട പല ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ഉണ്ടായി വന്നു.

ആർത്താറ്റ് കുന്നംകുളം പള്ളികളുടെ ന്യായമായ മേലധികാരി താൻ ആണെന്നും ടി പള്ളികളും സ്വത്തുക്കളും തന്റെ ആത്മിക ലൗകിക അധികാരങ്ങൾക്ക് കീഴ്നടന്നുകൊള്ളേണ്ടതാണെന്നും (1905) 1080 കർക്കടക മാസത്തിൽ പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് ദിതീയൻ മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് (പരുമല സെമിനാരിയുടെ സ്ഥാപകൻ) വിധി കിട്ടിയ വിവരം മുൻ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഈ വിധിയുടെ ഫലമായി 1081 വൃശ്ചികം 10-ന് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ കുന്നംകുളങ്ങരെ എത്തി പള്ളികൾ വിധി നടത്തിയെടുത്ത് പള്ളിക്കാര്യങ്ങൾ യഥാസ്ഥാനപ്പെടുത്തുന്നതിനായി ഒരു കൊല്ലത്തോളം കുന്നംകുളങ്ങരെ താമസിച്ചു. (കേസ് ജയിച്ച് പള്ളികൾ കൈവശം വന്നാൽ ഉടനെ അവിടം സന്ദർശിച്ച് പൊതു യോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടി ഭരണ സംബന്ധമായ ഉടമ്പടി എഴുതിത്തയ്യാറാക്കി രജിസ്റ്റർ ചെയ്തിച്ച് ഭാവിയിൽ ഒരു വ്യവഹാരം ഉണ്ടാകാതിരിക്കുവാനുള്ള മുൻകരുതൽ ദീർഘവീക്ഷണത്തോടെ അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചിരുന്നു ഈ ദീർഘവീക്ഷണം 1958-ൽ മലങ്കരസഭ വിസ്തരിച്ചത് ദൗർഭാഗ്യകരമായി). ഈ അവസരത്തിൽ തൃശ്ശിവപേരൂർ പള്ളി പണിയുടെ കാര്യം വീണ്ടും ആലോചനാവിഷയമായിത്തീർന്നു. മഹാരാജാവ് തിരുമനസ്സിലെ ഭരണ നയത്തിന്റെ ഫലമായി യാക്കോബായ സമുദായത്തിൽപ്പെട്ട ചിലർ ഉയർന്ന ഉദ്യോഗത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന കൂട്ടത്തിൽ പ്രധാനമായ ആൾ എം. എ. ചാക്കോ ബി. എ., എഫ്. എൽ. അവർകൾ ആയിരുന്നു. കൊച്ചി കണ്ടയന്നൂർ താലൂക്ക് അയ്യമ്പിള്ളി ദേശത്ത് പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട മഴുവഞ്ചേരിപറമ്പിൽ തറവാട്ടിൽ ജനിച്ച ഇദ്ദേഹം തന്റെ 25-ാമത്തെ വയസ്സിൽ എഫ്. എൽ. പരീക്ഷ ജയിച്ചശേഷം പഠിപ്പ് നിർത്തി മഹാരാജാവിന്റെ അടുക്കൽ നേരിട്ട് ഹാജരായി ഒരു സർക്കാരുദ്യോഗത്തിന് അപേക്ഷിച്ചു. മഹാരാജാവ് തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ഈ ചെറുപ്പക്കാരനെ കണ്ടപ്പോൾ തന്നെ ടിയാനെക്കുറിച്ച് നല്ല അഭിപ്രായം ഉണ്ടാകുകയും ഹജൂരാഫീസിൽ ഒരു ഗുമസ്തന്റെ ജോലി നിശ്ചയിപ്പാൻ ദിവാൻജിയോട് ആജ്ഞാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ജോലിയിൽ അദ്ദേഹം പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്ന അസാമാന്യ ബുദ്ധിവൈഭവങ്ങൾ ചോദിച്ചറിഞ്ഞ് മനസ്സിലാക്കിയ മഹാരാജാവ് തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ഉദ്യോഗത്തിൽ ഉടനടൻ കയറ്റം കൊടുക്കുകയും 1073-ൽ തൃശ്ശിവപേരൂരുള്ള തഹസ്സിൽദാർ മജിസ്ട്രേറ്റായി നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. മാപ്പിളക്ക് പാർവ്വ തൃമോയെന്ന് സവർണ്ണ ഹിന്ദുക്കളുടെയിടയിൽ ആക്ഷേപാർഹമായ ഒരു ചോദ്യം പരക്കെ ഉണ്ടായി. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ തഹസ്സിൽദാർ മജിസ്ട്രേറ്റ്

ഉദ്യോഗം ആ ചോദ്യത്തിന്റെ പ്രതികാരത്തിനാണോയെന്ന് തോന്നിപ്പോകും. ഉദ്യോഗത്തിൽ ക്രമേണ ഉയർന്ന് 1084-ൽ അദ്ദേഹം കൊച്ചി രാജ്യത്തെ പോലീസ് സൂപ്രണ്ടും നായർ പട്ടാളത്തിന്റെ നായകനുമായിത്തീർന്നു. എണ്ണച്ചായത്തിൽ തയ്യാറാക്കിയ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു ഫോട്ടോ കൽക്കട്ടായിലെ സ്കൂൾ ഓഫ് ആർട്ട്സിലേക്ക് അയച്ചപ്പോൾ സ്കൂളിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട ചിത്രമെഴുത്തുകാരൻ, വടക്കെ ഇൻഡ്യയിലെ ഏത് വംശത്തിൽപ്പെട്ട രാജാവിന്റെ പടമാണ് ഇതെന്ന് ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ രൂപം എന്തായിരുന്നുവെന്ന് ഇതിൽ നിന്ന് ഊഹിക്കാമല്ലോ. വിശാലമായ നെറ്റിത്തടം, സിംഹത്തിന്റെ ശൗര്യവും കാണ്ടാമൃഗത്തിന്റെ ശാന്തതയും ഒന്നിച്ചു വിളങ്ങുന്ന മുഖം, സകലത്തേയും കീഴ്മർത്തി ഭരിക്കുവാനുള്ള ഉന്നതമായ നാഡികൾ, ശത്രുക്കളോട് യുദ്ധം ചെയ്യാനുള്ള ആയാമമുള്ള കരങ്ങൾ, വൈരികളുടെ അസ്ത്രങ്ങളെ ലജ്ജിപ്പിക്കുന്നതും വിസ്തീർണ്ണമായതുമായ മാർച്ചിടം, അചഞ്ചലമായ മനസ്സ്, സ്നേഹവും കരുണയും നിറഞ്ഞ ഹൃദയം, പ്രാവീണപ്പോലെ കപടമില്ലാത്തവയും പാവീണപ്പോലെ ബുദ്ധിയുള്ളവയുമായ പ്രവൃത്തികൾ ഈ ലക്ഷണങ്ങളോടു കൂടിയ ഒരാളാണ് ഇദ്ദേഹം. ഈ പള്ളിയുടെ പണിയും അതിന്റെ ഭാവിയും ഈ മഹാന്റെ ജീവചരിത്രത്തോടു കൂടി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (ഘൃഹ ജീവചരിത്രം അനുബന്ധത്തിൽ കാണുക).

1081 വ്യശ്ചികത്തിൽ പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദിവനാസ്ത്രോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ കുന്നംകുളങ്ങര വന്ന് ഒരു കൊല്ലത്തോളം അവിടെ താമസിക്കുകയുണ്ടായെന്ന് മുമ്പ് പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായല്ലോ. ഈ കാലത്ത് മിസ്റ്റർ ചാക്കോ ഡിസ്റ്റ്രിക്ട് മജിസ്ട്രേറ്റ് ആയിരുന്നു. 1081 (1906) കർക്കിടക മാസത്തിൽ ഒരു ദിവസം മിസ്റ്റർ ചാക്കോ മെത്രാപ്പോലീത്തായെ കാണുന്നതിനായി കുന്നംകുളങ്ങര വരെ ചെല്ലുകയും ആ അവസരത്തിൽ തൃശ്ശിവപേരൂർ പള്ളിക്കാര്യം മെത്രാപ്പോലീത്തായും മിസ്റ്റർ ചാക്കോയും തമ്മിലുള്ള സംസാരത്തിൽ വിഷയിഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. പള്ളിയുടെ പണിക്ക് തന്നാൽ കഴിയുന്നത് പ്രവർത്തിക്കണമെന്ന് മെത്രാപ്പോലീത്താ മിസ്റ്റർ ചാക്കോയോട് ആവശ്യപ്പെടുകയും താൻ അങ്ങനെ ചെയ്തു കൊള്ളാമെന്ന് മിസ്റ്റർ ചാക്കോ സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. ആർത്താറ്റ്-കുന്നംകുളം പള്ളികളിൽ നിന്നും ജനങ്ങളിൽ നിന്നുമായി ആയിരം ഉറുപ്പിക പിരിച്ചെടുത്ത് തന്റെ അമ്മാവനായ പീലിപ്പോസ് വൈദ്യർക്ക് എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്നതായാൽ പണിക്ക് പോരാതെവരുന്ന സംഖ്യ എവിടെ നിന്നെങ്കിലും പിരിച്ചുണ്ടാക്കി പണി നടത്താൻ സാധിക്കുന്നതാണെന്നും മിസ്റ്റർ ചാക്കോ തിരുമനസ്സിനോട് അറിയിച്ചു. അതനുസരിച്ച് 81 കർക്കിടകം 12-ന് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ആർത്താറ്റ്-കുന്നംകുളം പള്ളികളിലേക്ക് താഴെ പറയുന്ന ഒരു കല്പന എഴുതി:

മലങ്കര ഇടവകയുടെ മാർ ദീവന്നാസേയാസ്
മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽ നിന്നും.

(മുദ്ര)

നമ്മുടെ ആർത്താറ്-കുന്നംകുളം പള്ളികളിലെ വികാരിയും ദേശത്ത് പട്ടക്കാരും പള്ളി കൈക്കാരും ശേഷം ജനങ്ങളും കൂടിക്കണ്ടെന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് വാഴ്വ്.

പ്രിയമുള്ളവരേ, തൃശ്ശിവപേരൂരിൽ ഒരു പള്ളി വെൽപാൻ ഗവൺ മെന്റനുവാദം സിദ്ധിച്ചിട്ട് നാലഞ്ചു കൊല്ലങ്ങളോളം ആയിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ള വിവരം നിങ്ങൾ എല്ലാവരും അറിഞ്ഞിരിക്കുമെന്ന് നാം വിശ്വസിക്കുന്നു. എങ്കിലും ആയത് ഒരു നിവൃത്തി കൂടാതെ ഇങ്ങനെ കിടപ്പാൻ സംഗതി ആയത് പള്ളി പണിയിപ്പാൻ പ്രത്യേകം മുതലില്ലാതെയും വല്ല ധർമ്മശേഖരമായി മറ്റോ പിരിച്ച് പള്ളിപണി നടത്തിപ്പാൻ തക്ക ആഗ്രഹക്കാരായി ആരും പുറപ്പെടാതെയിരുന്നതുകൊണ്ടുമാകുന്നു.

ടി സ്ഥലത്ത് ഒരു പള്ളിയും ഇവിടെനിന്ന് അവിടെ ചെല്ലുന്നവർക്ക് താമസിച്ചുപോരുവാൻ തക്ക ഒരു കെട്ടിടവും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ അതിൽവെച്ച് അവിടെ ചെല്ലുന്ന നമ്മുടെ ജനങ്ങൾക്ക് ഉണ്ടാകുന്ന ഗുണവും ആശ്വാസവും വളരെയെന്ന് നമ്മുടെ കൂടെ നിങ്ങളേവരും പറയുമെന്നും നാം വിശ്വസിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ ഞായറാഴ്ച നമ്മുടെ ചാക്കോ മജിസ്ട്രേറ്റ് ഇവിടെ വരികയും അവിടത്തെ പള്ളിപണി ആരംഭിക്കാതെ ഇട്ടിരിക്കുന്നത് വളരെ വ്യസനമല്ലയോ എന്നും മറ്റും അയാളോട് നാം പറഞ്ഞതിൽ അയാൾക്ക് മനസ്താപം തോന്നുകയും ഇവിടെനിന്നും ഉദ്ദേശം ആയിരം രൂപ ഉണ്ടാക്കി അയക്കുന്നതായാൽ ശേഷം പോരാതെ വരുന്ന രൂപ അയാളുടെ അമ്മാവനായ മഴുവഞ്ചേരിപറമ്പിൽ പീലിപ്പോസ് എന്നയാൾ എവിടെനിന്നെങ്കിലും ധർമ്മശേഖരം പിരിച്ച് പള്ളിയും മുറിയും പണിയിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് ഏറ്റിരിക്കുന്നത് മാത്രമല്ല ഈ പള്ളി പണിക്ക് നൂറു രൂപാ തന്നുകൊള്ളാമെന്ന് ഏറ്റിട്ടുണ്ട്. ഈ പീലിപ്പോസ് നല്ല വൈദ്യനും തക്ക ഗൃഹസ്ഥനും ധർമ്മതല്പരനും ആകകൊണ്ട് പള്ളിപണിയുടെ ധർമ്മശേഖരത്തിനായി അയാൾ പുറപ്പെട്ടാൽ തക്ക പിരിവ് ഉണ്ടാകുമെന്നും പള്ളിപണി പൂർത്തിപ്പെട്ടു കാണാൻ സംഗതി വരുമെന്നും വിചാരിക്കുന്നു. എങ്കിലും പള്ളി പണിക്കായിട്ട് നമ്മൾ എത്തിച്ചുകൊടുപ്പാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന രൂപാ ആയിരവും എത്തിച്ചുകൊടുപ്പാൻ അടിയന്തരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തരും കഴിയുന്ന സഹായം ഈ നല്ല കാര്യത്തിന് ചെയ്തുതരണമെന്നുള്ള അപേക്ഷയോടു കൂടി ഈ കല്പന എഴുതിയിരിക്കുന്നതിനാൽ യാതൊരു മടിയും ഉപേക്ഷയും ഈ കാര്യത്തിൽ കാണിക്കാതെ നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന സഹായം

നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ ഭവന പണിക്കാകുകൊണ്ട് ഒന്നിന് മൂപ്പതായും അറുപതായും നൂറായും ഉള്ള പ്രതിഫലം ദൈവം നിങ്ങൾക്ക് നൽകിത്തരുമെന്നുള്ള പൂർണ്ണ വിശ്വാസത്തോടെ നിങ്ങൾ സഹായിക്കുകയും വേണം. നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തർ ചെയ്യുന്ന സഹായം ഇന്നതെന്ന് ഈ പുസ്തകത്തിൽ നിങ്ങളുടെ പേരെഴുതി തുക വച്ച് ഒപ്പിട്ടു കൊടുത്തയക്കുകയും വേണം.

തല്ക്കാലം നിങ്ങളുടെ ജ്ഞാനത്തിന് ഇത്രയും മതിയെന്ന് വച്ച് ചുരുക്കുന്നു.

സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ കൃപയും അനുഗ്രഹങ്ങളും സദാ നിങ്ങളിൽ വർദ്ധിച്ചിരിക്കട്ടെ. എന്ന് 1906 (1081) കർക്കിടക മാസം 12-ന് കുറുന്നകുളം പള്ളിയിൽ നിന്നും

(ഒപ്പ്)

ഇതിനെതുടർന്ന് പള്ളി പണിയെക്കുറിച്ച് ആലോചിക്കുവാനും പണം പിരിക്കുന്നതിനുമായി തൃശ്ശിവപേരൂരിൽ വച്ച് 1083 ചിങ്ങ മാസത്തിൽ ഒരു കമ്മറ്റി ഏർപ്പെടുത്തി. താഴെ പറയുന്നവർ അംഗങ്ങളായിരുന്നു.

പ്രസിഡന്റ് - എം. എ. ചാക്കോ അവർകൾ

സെക്രട്ടറി - എം. പി. ചെറിയാൻ

മെമ്പർമാർ - ടി. കെ. വറുഗീസ്, വി. എം. തോമസ്സ്, കെ. ജെ. ഡാനിയേൽ, കെ. ജെ. ലാസർ, എം. സി. പൈലി, എം. എം. ഏബ്രഹാം, കെ. സി. ഡേവിഡ്.

വിദ്യാർത്ഥികൾ: പി. കെ. ഏബ്രഹാം, എം. റ്റി. മാത്യു, ഇ. റ്റി. ഐസക്ക്, വി. കെ. മത്തായി, പി. കെ. കോര, എം. ഐ. ജോർജ്ജ്, എം. സി. മാത്യു, പി. പി. ജോൺ, പി. കെ. മത്തായി.

കമ്മറ്റിയുടെ നിശ്ചയപ്രകാരം സെക്രട്ടറി മിസ്റ്റർ എം. പി. ചെറിയാൻ പണപ്പിരിവിയായി കാർഡുകൾ അച്ചടിപ്പിച്ച് പള്ളികൾക്കും ആളാമ്പ്രതിയായും അയച്ചു. ഇതിന്റെ ഫലമായി കോട്ടയം, അയ്യമ്പിള്ളി, ചെറായി, മുളംതുരുത്തി, പള്ളം, തൃപ്പൂണിത്തുറ, നെന്മാറ മുതലായ പല സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നുമായി 524 രൂപാ 10 ഞ 4 പൈസ പ്രസിഡന്റിന്റെ അടുക്കൽ പിരിഞ്ഞുകിട്ടി. 1081 കർക്കിടകം 12-ന് പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദിവനാസോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് എഴുതിയ കല്പന അനുസരിച്ച് ആർത്താറ്റ്-കുറുന്നകുളം പള്ളികളിൽ നിന്നും 175 രൂപയും ജനങ്ങളിൽ നിന്നും 225 രൂപയും കൂടി 400 ക. 1083 വൃശ്ചികം 22-ന് ആ പള്ളിപ്പണി പ്രസിഡന്റായ മിസ്റ്റർ ചാക്കോയ്ക്ക് കുറുന്നകുളങ്ങര നിന്നും അയച്ചുകൊടുത്തു. മേല്പറഞ്ഞ ഇനങ്ങളിലായി 1084 കർക്കിടകം അവസാനത്തോടു കൂടി ആകെ 524 ക. 10 ഞ 4 പൈസ മിസ്റ്റർ ചാക്കോയുടെ

അടയ്ക്കൽ വന്നുചേർന്നു. ഈ സംഖ്യ ഒരു പണത്തിൽ കുറയാതെയുള്ള പലിശയ്ക്ക് രണ്ടുമൂന്ന് ആളുകളുടെ അടയ്ക്കലായി മിസ്റ്റർ ചാക്കോ പലിശയ്ക്ക് നിർത്തുകയും ചെയ്തു.

ഇത്രത്തോളം പറഞ്ഞതിനിടയ്ക്ക് മലങ്കര സുറിയാനി സഭയ്ക്ക് ആകപ്പാടെ വന്നുകൂടിയ ഒരു കഷ്ടതയെപ്പറ്റി കൂടി പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആർത്താറ്റു-കുന്നംകുളം പള്ളികളുടെ വ്യവഹാരം അവസാനിച്ചപ്പോൾ 81 (1905) വൃശ്ചികത്തിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ കുന്നംകുളങ്ങര വന്ന് ഒന്നിൽചിലാനം കൊല്ലം താമസിച്ച് കോട്ടയത്തേക്ക് മടങ്ങിപ്പോയി. ഈ വരവും താമസവും തന്റെ ജന്മനാട്ടിലേക്കുള്ള അവസാനത്തെ വരവും താമസവും ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് വളരെ നാളായി ഉണ്ടായിരുന്ന പ്രമേഹരോഗം ശക്തിപ്പെടുകയും കോട്ടയം ചെറിയപള്ളിയിൽ വച്ച് പുറത്ത് ഒരു രാജകുരു പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു. സുഖക്കേട് ക്രമേണ ശക്തിപ്പെടുകയും യോഗ്യന്മാരായ അനേകനാട്ട് വൈദ്യന്മാരും ഇംഗ്ലീഷ് ഡോക്ടർമാരും തങ്ങളാൽ കഴിയുന്ന പരിശ്രമങ്ങൾ എല്ലാം ചെയ്തുവെങ്കിലും സുഖക്കേടിന് യാതൊരു ആശ്വാസവും ഉണ്ടായില്ല. 84 മിഥുനം 28-ന് തന്റെ 76-ാമത്തെ വയസ്സിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ കാലം ചെയ്യുകയും മിഥുനം 29-ന് കോട്ടയം സെമിനാരിപ്പള്ളിയിൽ കബറടക്കുകയും ചെയ്തു. തിരുമേനിയുടെ ജീവചരിത്രം മൂക്കഞ്ചേരിൽ പുരവത്ത് വർക്കിയും ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരനും എഴുതിയിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്ക് അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി വിശേഷാൽ ഒന്നും ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതായിട്ടില്ല. തന്റെ പിന്തുടർച്ചക്കാരനായി ഒരാളെ തെരഞ്ഞെടുക്കേണ്ട വിഷമമേറിയ ജോലി ഇദ്ദേഹം തന്നെ, താൻ കാലം ചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പ് കഴിച്ചു വെച്ചിരുന്നു. അന്നുണ്ടായിരുന്ന മെത്രാന്മാരിൽ അതിയോഗ്യനായ വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ഗീവറുഗീസ് ദീവന്നാസ്യോസിനെയാണ് തെരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നത്. അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ് അവർകളുടെ അംഗീകരണം സിദ്ധിച്ചശേഷം മാർ ഗീവറുഗീസ് ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താനേരത്തെ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയി ഉടനെ വാഴിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.

തൃശ്ശൂർ സുറിയാനിപള്ളിയും മാർ അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസും

ഈ സമയത്തേക്ക് അന്ത്യോഖ്യായുടെ രണ്ടാമത്തെ അബ്ദുള്ളാ ഇഗ്നാത്തിയോസ് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് മലയാളത്തേക്ക് പുറപ്പെട്ട് ലണ്ടൻ വരെയും എത്തിയിരുന്നു. ലണ്ടനിൽ വച്ച് ഇംഗ്ലണ്ടിലെ രാജാവും ഇൻഡ്യയുടെ എമ്പ്രദോറും ആയിരുന്ന 7-ാമത്തെ എഡ്വാർഡ് ചക്രവർത്തിയേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രഭുക്കന്മാരേയും കാണുകയും അവരിൽ നിന്ന് വേണ്ട എഴുത്തുകുത്തുകൾ ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇൻഡ്യയിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുമ്പോഴായിരുന്നു പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസേയാസിന്റെ മരണ വർത്തമാനത്തിനുള്ള കമ്പി അദ്ദേഹത്തിന് കിട്ടിയത്. കമ്പിക്ക് മറുപടിയിായി അയച്ച കല്പനയിൽ കാലതാമസമെന്നേ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ എത്തുന്നതാണെന്നു കൂടി പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ മലയാളത്തേക്ക് എഴുന്നള്ളുന്നുണ്ടെന്നുള്ള വർത്തമാനം അറിഞ്ഞതിൽ സുറിയാനിക്കാർക്കും വലിയ സന്തോഷവും ആഹ്ലാദവും ഉണ്ടായി. കാലം ചെയ്ത മൂന്നാമത്തെ പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ മലയാളത്തു വന്നത് 1050-ാമാണ്ടിൽ ആയിരുന്നു. അന്നത്തേക്കാൾ മലങ്കരയുള്ള നസ്രാണി പരിഷ് എല്ലാവിധത്തിലും ഉയർന്നുവന്നിട്ടുള്ള അവസ്ഥയാണ്. ഈ ബാവായുടെ എതിരേല്പ് വളരെ കോലാഹലത്തോടു കൂടി കൊണ്ടാടണമെന്ന് ജനങ്ങൾ തീരുമാനിക്കുകയും അതിനുവേണ്ടി ഒരുക്കങ്ങൾ ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈ കാലത്താണ് എം. എ. ചാക്കോ അവർകൾ കൊച്ചിരാജ്യത്തെ പോലീസ് സൂപ്രണ്ടും നായർ പട്ടാളത്തിന്റെ നായകനുമായി നിയമിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഈ പുസ്തകത്തിലും പള്ളിക്കണക്കുകളിലും “സൂപ്രണ്ട്” എന്ന് അഭിധാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് ഇദ്ദേഹത്തെയാകുന്നു. തന്റെ കഴിവിലുള്ളത് സകലതും പ്രവർത്തിച്ചു ബാവായുടെ എതിരേല്പ് അതിവിശേഷമാക്കണം എന്ന് സൂപ്രണ്ട് അവർകൾ ഉറച്ചു. ബാവാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് തൃശ്ശിവപേരൂർ വഴി കടന്നുപോകുവാൻ ഇടയുണ്ടെന്ന് അറിഞ്ഞപ്പോൾ നമ്മുടെ പള്ളിക്ക് കല്ലിടീക്കൽ ബാവാക്കൊണ്ട് നടത്തിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കുമെന്ന് ഒരഭിപ്രായം ശ്രീ. ഇയ്യാക്കുവും മറ്റും സൂപ്രണ്ടവർകളോട് പറയുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ 84 കർക്കിടകം അവസാനം വരെയായി 924 ക. 10 ണ. 4 പൈസയും കുറച്ച് പലിശയും മാത്രമാണ് പള്ളിപണിക്ക്

മുതലായിട്ടുള്ളതെന്നും ഇതുകൊണ്ടു മാത്രം പണി ആരംഭിച്ചാൽ നാം ഇടക്കു വച്ച് വീണു പോകുവാൻ ഇടയുണ്ടെന്നും ഉള്ള ന്യായങ്ങൾ പ്രസ്താവിച്ച് സുപ്രണ്ട് അവർകൾ ഇക്കാര്യത്തിൽ വിധേയമായി. 85 കണി മാസം 22-ന് വെള്ളിയാഴ്ച ഉച്ചതിരിഞ്ഞ് 5 1/2 മണിയോടുകൂടി ബാവാ തിരുമനസ്സിലെ എഴുന്നള്ളത്ത് പട്ടാമ്പി വഴി കുന്നംകുളങ്ങര എത്തി. കുന്നംകുളങ്ങര നിന്നും വടക്ക് 2 1/2 നാഴിക അകലെയുള്ള അക്കിക്കാവിൽ നിന്നായിരുന്നു എതിരേല്പ് തുടങ്ങിയത്. തെക്കേക്കര കുറിയ കോസ് കത്തനാർ, ചെമ്മണ്ണൂർ ഉക്രൂ കത്തനാർ, ചെറുവത്തൂർ മാത്തു കത്തനാർ (കുന്നംകുളം), ചീരൻ ഗീവറുഗീസ് കത്തനാർ, പുലിക്കോട്ടിൽ മത്തായി കത്തനാർ (പഴഞ്ഞി) തുടങ്ങിയവരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ വലിയ ജനക്കൂട്ടം സ്വീകരണ ഘോഷയാത്രയിൽ അണിനിരന്നു.

മുൻ അണിയിലായി വലിയ മണികൾ തണ്ടുകളിൽ ഏറ്റി അടിച്ചു കൊണ്ട് ഒരു കൂട്ടം, അതിന്റെ പിന്നിൽ കൊടികൾ പിടിച്ചുകൊണ്ട് എണ്ണ മില്ലാത്ത കുട്ടികളുടെ ഒരു കൂട്ടം, പിന്നിൽ ചെണ്ട, തമ്പേർ മുതലായ വാദ്യങ്ങൾ, അതിന്റെ പിന്നിൽ പോലീസ് സുപ്രണ്ട് പോലീസ് ഉടുപ്പ് ധരിച്ച് തന്റെ സ്വച്ഛ വെള്ളനിറത്തിലുള്ള കുതിരയെ പൂട്ടിയിട്ടുള്ള ഒരു തുറന്ന വണ്ടിയിൽ ആരുഡനായിരുന്നു. പതിനായിരത്തിൽ കുറവില്ലാത്ത ഒരു വലിയ ജനക്കൂട്ടം കുരുത്തോലകളോടുകൂടി തങ്ങളുടെ ആത്മീകതലവനെ എതിരേറ്റുകൊണ്ട് സുപ്രണ്ട് അവർകളുടെ വണ്ടിയുടെ പിന്നിൽ മനം മനം നടക്കുന്നു. രാജാക്കന്മാരുടെ എഴുന്നള്ളത്തിനുള്ളതെങ്കിലും നസ്രാണി പരിഷക്ക് ചേരമാൻ പെരുമാൾ മഹാരാജാവിങ്കൽ നിന്ന് കല്പിച്ചു കിട്ടിയിട്ടുള്ള 64 കൂട്ടം പദവികളിൽപ്പെട്ട കുട്ടിയാടിന്റെ ഗംഭീര ശബ്ദം ഈ കൂട്ടത്തിൽ നിന്നും ഇടയ്ക്കിടെ മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. കുന്നം കുളങ്ങരയും അയൽദേശങ്ങളിലും ഉള്ള പൗരപ്രമാണികൾ മഞ്ചലുകളിലും കുതിരവണ്ടികളിലുമായി ഈ വലിയ ജനക്കൂട്ടത്തിന്റെ പിന്നാലെ, പച്ചച്ചകലാസ് ഉടുപ്പ് ധരിച്ച് ഒരു നൂറു പോലീസ് സൈന്യം അണിമുറിയാതെ കവാത്തിട്ട് നടക്കുന്നു. റമ്പാച്ചന്മാരുടേയും കത്തനാർമാരുടേയും ശെമ്മാശന്മാരുടേയും കൂട്ടങ്ങൾ പോലീസ് സൈന്യത്തിന്റെ പിന്നിൽ വരുന്നുണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാറ്റിന്റേയും പിന്നിലായി കൊച്ചി ദിവാൻ ആൽബിയൻ, രാജകുമാർ ബാനർജി എം. എ., ഐ. സി. എസ്സ്. അവർകൾ അയച്ചതും ഭീമമായ രണ്ട് കറുത്ത കുതിരകളെ പൂട്ടിയിട്ടുള്ളതുമായ സർക്കാർ കോച്ചിൽ ബാവാതിരുമനസ്സുകൊണ്ടും മലങ്കര ഇടവകയുടെ വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും ആരുഡരായി വരുന്ന ആ എഴുന്നള്ളത്ത് കണ്ടാൽ ആരുടെ കണ്ണാണ് അഞ്ചാത്തത്. 5 1/2 മണിക്ക് എഴുന്നള്ളത്ത് കുന്നംകുളം പഴയപള്ളിയിൽ എത്തി. എട്ടു ദിവസം ബാവായും പരിവാരങ്ങളും കുന്നംകുളങ്ങര താമസിച്ചു.

ഈ സമയത്ത് തൃശ്ശിവപേരൂരിൽ പണിയിപ്പിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ച പള്ളിയുടെ കാര്യവും ബാവാതിരുമേനിയുടെ ആലോചനയ്ക്ക് വിഷയീഭവിച്ചു. പള്ളി പണിയുവാൻ സർക്കാരനുവാദം ലഭിച്ചിട്ട് വളരെ നാളായി എന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ താൻ കോട്ടയത്തേക്ക് പോകുന്നവഴി തൃശ്ശിവപേരൂർ പള്ളിക്ക് അടിസ്ഥാനം ഇടണമെന്ന് തീർച്ചപ്പെടുത്തുകയും ആ വിവരത്തിന് കന്നിമാസം 25-ന് തിങ്കളാഴ്ച സൂപ്രണ്ട് അവർകൾക്ക് കമ്പി അടിക്കുകയും ചെയ്തു. കമ്പി കിട്ടിയ ഉടനെ തൃശ്ശിവപേരൂരിൽ താമസക്കാരായ യാക്കോബായ സുറിയാനിക്കാർക്ക് സൂപ്രണ്ട് വിവരം അറിവു കൊടുക്കുകയും അന്ന് 5 1/2 മണിക്ക് എല്ലാവരും പള്ളി പ്ലാനിൽ വന്നുകൂടണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഉച്ചതിരിഞ്ഞ് 6 മണിയോടു കൂടി എല്ലാവരും പള്ളിപ്പറമ്പിൽ വന്നുകൂടി. കൊച്ചി സർക്കാർ ഇറിഗേഷൻ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ സൂപ്രവൈസറായിരുന്ന എം. പി. മാണി ബി. എ. അവർകളും സ്ഥലത്ത് വന്നിരുന്നു. എല്ലാവരും കൂടി ആലോചിച്ച് ആകെ രണ്ടര ഏക്കർ വിസ്തീർണ്ണമുള്ള പറമ്പിൽ പള്ളിക്കും, പട്ടക്കാർക്ക് താമസിപ്പാനുള്ള മുറിക്കും ശവക്കോട്ടക്കും സ്ഥാനങ്ങൾ നിശ്ചയിച്ചു. പള്ളിയുടെ ശിലാസ്ഥാപനത്തിനായി കല്ലു കൊണ്ട് 8 കോൽ നീളം വീതിയിൽ ഒരു തറ കെട്ടുന്നതിനായി കുറ്റി അടിച്ചു. വർഷക്കാലമാകയാൽ മഴ കൊണ്ട് അസൗകര്യം ഉണ്ടാകാതിരിക്കുന്നതിന് ഒരു നെടുമ്പുരയും അതിന് തുടർച്ചയായി ധാരാളം വലിപ്പത്തിൽ ഒരു വിരിപ്പന്തലും ഉണ്ടാക്കി കുലവാഴ, തോരണം മുതലായ അലങ്കാരങ്ങളും ഉണ്ടാക്കണമെന്ന് തീർച്ചപ്പെടുത്തി. താൽക്കാലിക പണികളുടെ മേൽനോട്ടത്തിന് കോലാടി ഇയ്യാക്കുവിനെ ഏല്പിച്ച് യോഗം പിരിയുകയും ചെയ്തു. ചൊവ്വാഴ്ച മുതൽ ടി പണികൾ ആരംഭിച്ചു. വെള്ളിയാഴ്ചയ്ക്ക് വിതാനം, തോരണംകെട്ടൽ ഒഴിച്ചുള്ള മറ്റു പണികൾ അവസാനിപ്പിച്ചു. ശനിയാഴ്ച രാവിലെ മുതൽ ഞായറാഴ്ച പുലരുമ്പോഴേക്കും വിതാനങ്ങളും തോരണം കെട്ടലും കുലവാഴ നാട്ടലും മുതലായ എല്ലാ ഇനം പണികളും തീർന്നു. ശനിയാഴ്ച അർദ്ധരാത്രി ശക്തിയായ മഴയും കാറ്റും ഉണ്ടാകയാൽ കുലവാഴകൾക്കും തോരണങ്ങൾക്കും ചില കേടുപാടുകൾ പറ്റിയെങ്കിലും നേരം പുലരുമ്പോഴേക്കും അവകളുടെ കേടുപാടുകൾ എല്ലാം തീർത്തു. ഞായറാഴ്ച നേരം പുലരുമ്പോഴേക്കും എല്ലാ ഇനം പണികളും തൃപ്തികരമായി അവസാനിപ്പിച്ച് സ്ഥലത്ത് ബാവായുടെ എഴുന്നള്ളത്തും കാത്തു നില്ക്കുകയായി.

ശനിയാഴ്ച ഉച്ചതിരിഞ്ഞ് 4 മണിയോടു കൂടി ബാവാ തിരുമനസ്സു കൊണ്ട് പരിവാരസമേതം തൃശ്ശിവപേരൂരിൽ എത്തി കൊക്കാലെ “ദിവാന്റെ ബംഗ്ലാവ്” എന്ന പേർ പറയപ്പെട്ടിരുന്നതും പെൻഷൻ ചീഫ് കോർട്ട് ജഡ്ജി ടി. സി. കൃഷ്ണമേനോന്റെ കൈവശത്തിൽ ഇരുന്നിരുന്നതും പിന്നീട് വടക്കേ കുറുപ്പത്ത് പാറുകുട്ടി നൈത്യാരമ്മയുടെ വകയും ആയ രത്നവിലാസം കെട്ടിടം ആയിരുന്നു ബാവാ തിരുമനസ്സിലെ താമസത്തി

നായി സുപ്രണ്ട് അദ്ദേഹം ഏർപ്പാട് ചെയ്തിരുന്നത്. മലങ്കരയുടെ മാർ ദിവനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ, സ്കീബാ മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ, മാർ കുറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ, ശീമക്കാരായ രണ്ട് റമ്പാച്ചന്മാർ ഇവരും ബാവാ യോട് ഒന്നിച്ച് ഉണ്ടായിരുന്നു. സുറിയാനിക്കണക്കിൽ തുലാം മാസം ഒന്നിന് ഞായറാഴ്ച കാലത്ത് 7 മണിയോടു കൂടി ബാവാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും മെത്രാന്മാരും റമ്പാന്മാരും അനേകം പട്ടക്കാരും ഒന്നിച്ച് പള്ളിസ്ഥലത്തേക്ക് എഴുന്നള്ളി. കാലത്തെ നമസ്കാരം കഴിഞ്ഞ് 8 1/2 മണിയോടു കൂടി ശിലാസ്ഥാപന ശുശ്രൂഷ ആരംഭിച്ചു. ആരുടെ നാമത്തിൽ പള്ളി സ്ഥാപിപ്പാനാണ് യോഗക്കാർക്ക് താല്പര്യം എന്ന് ബാവാ ചോദിച്ചപ്പോൾ കാലം ചെയ്ത പുലിക്കോട്ടിൽ യൗസേഫ് ദിവനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ പള്ളി ഗീവറുഗീസ് സഹദായുടെ നാമത്തിൽ സ്ഥാപിക്കണമെന്ന് പറഞ്ഞതായിട്ടാണ് ഓർമ്മ എന്ന് ഇടവകക്കാർ പ്രസ്താവിച്ചു. താൻ മലയാളത്തു വന്ന് ആദ്യമായി ചെയ്യുന്ന ഒരു പ്രവൃത്തി ആയതുകൊണ്ട് തീക്കടുത്ത ഇഗ്നാത്തിയോസ് നൂറോനായുടെ അഭിധാനത്തിൽ കല്ലിടുന്നതിന് തനിക്ക് അതിവാഞ്ചര്യമുണ്ടെന്ന് ബാവാ കല്പിച്ചപ്പോൾ എല്ലാവരും അതിന് വഴിപ്പെടുകയാണ് ഉണ്ടായത്. അങ്ങനെ തീക്കടുത്ത ഇഗ്നാത്തിയോസ് പുണ്യവാളന്റെ നാമത്തിൽ ബാവാ മദ്ബഹായ്ക്ക് കല്ലിടുകയും ചെയ്തു. ശിലാസ്ഥാപന ശുശ്രൂഷ 10 മണിയോടു കൂടി തീർന്നു. കുർബ്ബാന ആരംഭിച്ചു. 11 1/2 മണിക്ക് കുർബ്ബാനയും പ്രസംഗവും അവസാനിച്ചു.

ബാവായുടെ വിശ്രമത്തിനായി പിന്നീട് പള്ളിമുറി പണിത സ്ഥലത്ത് ഒരു വിശേഷമായ കൂടാരം അടിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ലഘു ഭക്ഷണത്തിന് വേറെ ഒരു ചെറിയ കൂടാരവും അടിച്ചിരുന്നു. ബാവാ ലഘു ഭക്ഷണം കഴിച്ചശേഷം വിശ്രമത്തിനുള്ള കൂടാരത്തിൽ അല്പനേരം വിശ്രമിച്ചശേഷം മെത്രാന്മാരും മറ്റും ലഘുഭക്ഷണം കഴിക്കുകയും ബാവായും പരിവാരങ്ങളും 12 1/2 മണിയോടു കൂടി കൊക്കാലെ ബംഗ്ലാവിലേക്ക് മടങ്ങുകയും ചെയ്തു. തൃശ്ശിവപേരൂരുള്ള റോമാ സുറിയാനി, മാർത്തോമ്മാ സുറിയാനി, കല്ദായ സുറിയാനി എന്നീ വകുപ്പുകളിൽപ്പെട്ട പല പ്രധാനന്മാരും കുർബ്ബാനയ്ക്ക് വന്നിരുന്നുവെന്നുള്ളത് പ്രസ്താവയോഗ്യമാണ്. പള്ളി പണിക്ക് ധർമ്മശേഖരം അപേക്ഷിച്ച് ഒരു വഴിപാട് കിണ്ണം വെച്ചതിൽ 51 ക. 2 ണ. 4 പൈസ പിരിവ് ലഭിച്ചു. നെടുമ്പുരയ്ക്കും വിരിപ്പന്തലിനും വിതാനങ്ങൾക്കുമായി ആകെ 104 ക. 9 ണ 8 പൈസ ചിലവായി. പിറ്റെദിവസം കാലത്ത് ബാവായും പരിവാരങ്ങളും എറണാകുളത്തേക്ക് തീവണ്ടി കയറി. തിരുമനസ്സു കൊണ്ട് മലയാളത്തു നിന്നും ശീമക്ക് മടങ്ങിപ്പോകുന്ന വഴി തൃശ്ശിവപേരൂരിൽ ഇറങ്ങുമെന്നും അപ്പോഴേക്കും പണികൾ കഴിക്കണമെന്നും ആ അവസരത്തിൽ കുർബ്ബാന ചെല്ലുവാൻ താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്നും കൂടി ബാവാ കല്പിക്കുകയുണ്ടായി. പള്ളി

പണിക്ക് ധനസഹായം ചെയ്യുന്നതിന് മലങ്കരയുള്ള എല്ലാ പള്ളികൾക്കുമായി ബാവാ കല്പന എഴുതി സുപ്രണ്ട് അവർകളുടെ കയ്യിൽ കൊടുത്തു.

സർവ്വശക്തനായി സാരാംശപൂർണ്ണനായിരിക്കുന്ന ആദിയും അന്തവും ഇല്ലാത്ത നിത്യന്റെ നാമത്തിൽ (തനിക്ക് സ്തുതി)

അന്ത്യോഖ്യായുടെ ശ്ലീഹായ്ക്കടുത്ത സിംഹാസനത്തിന്മേൽ വാഴുന്ന രണ്ടാമത്തെ അബ്ദുള്ള എന്ന ബലഹീനനായ ഇഗ്നാത്തിയോസ് പാത്രിയർക്കീസ്

(മുദ്ര)

ഇൻഡ്യയിലെ മലങ്കരയുള്ള എല്ലാ പള്ളികളിലേയും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവരും വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവരും ആയ കാശീശന്മാർ, ശെമ്മാശന്മാർ, പ്രഭുക്കന്മാർ, എപ്പിസ്കോപ്പന്മാർ, വ്യാപാരികൾ, കൃഷിക്കാർ മുതലായി നമ്മുടെ പ്രിയപ്പെട്ട മക്കളുടെയും ശേഷമുള്ള സകല ജനങ്ങളുടെയും നിറുക്കുകൾ മേൽ ദൈവിക കൃപയും സ്വർഗ്ഗീയ അനുഗ്രഹവും വന്ന് ആവസിച്ച് ചിന്തപ്പെടുമാറാകട്ടെ. ആയത് ദൈവമാതാവായ മറിയാമിന്റെയും സകല പരിശുദ്ധന്മാരുടേയും പ്രാർത്ഥനകളാൽ തന്നെ. ആമ്മീൻ.

പിന്നെയും നിങ്ങളുടെ സത്യവും പരിപൂർണ്ണവും ആയ സ്നേഹത്തോട് നാം അറിയിക്കുന്നതാവിത്, ദൈവസഹായത്താൽ നാം നമ്മുടെ സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നും പുറപ്പെട്ട് പ്രസിദ്ധിയും വിഖ്യാതിയുമുള്ള പല സ്ഥലങ്ങളിൽ നിങ്ങളെപ്രതി സഞ്ചരിക്കുകയും ഇടയ്ക്കു വളരെ താമസിക്കുകയും ഈ വൃദ്ധതയിൽ വഴിക്കുള്ള അദ്ധ്വാനവും പ്രയാസവും സഹിച്ച് രാജാക്കന്മാരേയും പ്രഭുക്കളേയും മറ്റും കാണുകയും ചെയ്തു. അവരിൽ നിന്ന് നമുക്ക് ആവശ്യമുള്ള ചില ബഹുമാന ചിഹ്നങ്ങളും എഴുത്തുകളും ലഭിക്കുകയും അവരാൽ നാം ഏറ്റം ബഹുമാനിക്കപ്പെടുകയും ഇങ്ങനെ കപ്പൽമാർഗ്ഗം നാം ബോംബെയിൽ എത്തുകയും ചെയ്തു. നാം അവിടെ വെച്ച് ഇൻഡ്യയിലെ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട ജനത്തിന്റെ പ്രതിപുരുഷന്മാരായി നമ്മുടെ എതിരേല്പിന് പുറപ്പെട്ടിരുന്ന നമ്മുടെ റൂഹായ്ക്കടുത്ത പുത്രനായ ദീവന്നാസ്യോസിനേയും മല്പാൻ കശീശ്ശാ മത്തായിയേയും അവരോടുകൂടെ മറ്റ് പലരേയും കണ്ടതിൽ നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിന് അനല്പമായ ആശ്വാസമുണ്ടായി. അനന്തരം മേൽപറയപ്പെട്ട നമ്മുടെ പ്രിയ മക്കളുടെ ആലോചനയോടു കൂടെ ബോംബെയിലേയും മദ്രാസിലേയും ഗവർണ്ണർമാരെ കാണുകയും ലണ്ടനിലെ അധികാരസ്ഥന്മാരിൽ നിന്നും നമുക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുള്ള എഴുത്തുകൾ നാം അവരുടെ കൈകളിൽ കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ വിചാരിച്ചിരുന്നതിൽ അധികം അവരാൽ നാം ബഹുമാനിക്കപ്പെട്ടു. പിന്നെ മലങ്കരയുള്ള നമ്മുടെ പള്ളികളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിന് മുമ്പായി കൊച്ചിയിലേയും തിരുവിതാംകൂറിലേയും

രാജാക്കന്മാരെ കാണേണമെന്ന് നമുക്ക് ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും പല കാരണങ്ങളാൽ കുന്നംകുളങ്ങര പ്രവേശിക്കാതിരിപ്പാൻ നമുക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല. കുന്നംകുളങ്ങരയുള്ള നമ്മുടെ മക്കളുടെ അപേക്ഷ അനുസരിച്ചും കാലംചെയ്ത നമ്മുടെ സ്നേഹിതൻ യൗസേപ്പ് ദിവനാസ്യോസിന്റെ ബഹുമാനത്തിനായും നാം ആദ്യമായി കുന്നംകുളങ്ങരയുള്ള പള്ളികളിൽ കയറി. കുറെ ദിവസങ്ങളുടെ ശേഷം നാം അവിടെനിന്നും സന്തോഷത്തോടെ തിരിച്ച് തൃശ്ശിവപേരൂർ എത്തി. അവിടെ വച്ച് കൊച്ചി മഹാരാജാവവർകളേയും ബഹുമാനപ്പെട്ട അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദിവാൻ അവർകളേയും ശ്രേഷ്ഠനായ റെഡിഡന്റ് സായ്പ് അവർകളേയും കാണുകയും അവർ നമ്മുടെ അടുക്കൽ വന്ന് നമ്മെ ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു. നമ്മെ ബഹുമാനിപ്പാനും നമ്മുടെ വൃദ്ധതയെ സന്തോഷിപ്പിപ്പാനും ആയി രാജാവിന്റേയും മറ്റുള്ളവരുടേയും ഹൃദയത്തിൽ തോന്നിപ്പിച്ച കാര്യമെന്നായ ദൈവത്തിന് നാം സ്തുതിയും സ്തോത്രവും കരേറ്റുന്നു. സാധാരണമായതും പതിവായതും ആയ നമ്മുടെ ജോലി വിട്ട് നാം ഇൻഡ്യയിൽ എത്തിയതിന്റെ ശേഷം നമ്മുടെ പ്രിയമക്കളായ പ്രഭുക്കന്മാരും സർക്കാർ ജോലിയിൽ ഇരിക്കുന്നവരുമായ എം. എ. ചാക്കോയുടേയും തൃശ്ശിവപേരൂർ താമസിക്കുന്ന മറ്റുള്ളവരുടേയും അപേക്ഷയിന്മേൽ ഈ സ്ഥലത്തേക്ക് നമ്മെ വരുത്തിയ ദൈവത്തിന്റെ സ്തുതിക്കും ബഹുമാനത്തിനും നമ്മുടെ വരവിന്റെ സ്മരണയ്ക്കും സുറിയാനി സമുദായത്തിന്റെ പ്രയോജനത്തിനും പുകഴ്ചയ്ക്കും ആയി മോർ ഇഗ്നാത്തിയോസ് നൂറോനോ എന്ന പരിശുദ്ധന്റെ നാമധേയത്തിൽ ആദ്യമായി തൃശ്ശിവപേരൂർ ഒരു പള്ളിക്ക് അടിസ്ഥാനമിട്ടു. നാം ആരംഭിച്ച ഈ ഒന്നാമത്തെ പ്രവൃത്തിയിൽ നമുക്ക് വളരെ സന്തോഷമുണ്ടായി. നമ്മുടെ ബലഹീന കൈകളാൽ തന്നെ അടിസ്ഥാനക്കല്ല് സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. തന്റെ കയ്യിൽ പിരിഞ്ഞു കിട്ടിയിട്ടുള്ളതും കല്ലിട്ട ദിവസം ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് വഴിപാട് വന്നിട്ടുള്ളതും ആയ പണത്തെ ചിലവിട്ടുകൊണ്ട് ഈ പള്ളിയുടെ പണിയിൽ താല്പര്യപ്പെട്ടിരിപ്പാൻ നമ്മുടെ സ്നേഹിക്കപ്പെട്ട പുത്രനായ യാക്കോബിനോട് നാം കല്പിച്ചും ഇരിക്കുന്നു.

സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടരും പ്രിയപ്പെട്ടവരുമായ നമ്മുടെ മക്കളേ! നമ്മുടെ യാക്കോബിന്റെ കൈവശം ഉള്ള ആറുനൂറ്റിൽ ചിലാനം രൂപാ ഈ പള്ളിയുടെ പണി നിവർത്തിപ്പാനും ഭംഗിയാക്കുവാനും മതിയാകുകയില്ലെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് തന്നെ അറിയാമല്ലോ. അതിനാൽ നാം നിങ്ങളോട് കല്പിക്കുന്നത് എന്തെന്നാൽ:- ദൈവികപ്രവൃത്തിക്കുവേണ്ടി നിങ്ങളുടെ കൈകളെ നീട്ടുന്നതിൽ നിങ്ങൾക്ക് അശേഷം മടി ഉണ്ടാകാതെ ദിവ്യവൈരാഗ്യം ഉണ്ടായി നിങ്ങളുടെ എല്ലാ പള്ളികളിൽ നിന്നും നിങ്ങളിൽ നിന്നും യഥാശക്തി ധനസഹായം ചെയ്വിൻ! ശരീരാവശ്യങ്ങൾക്ക് നിങ്ങൾ ചിലവിടുന്ന പണം നിങ്ങൾക്ക് അധിക പ്രയോജനം ചെയ്യുന്നത

ല്ലല്ലോ. എന്നാൽ ദൈവാലയത്തിന് നിങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നതെല്ലാം ചിതൽ അടുക്കാത്തതും കുമികൾ ക്ഷയിപ്പിക്കാത്തതും ആയ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിങ്ങൾ നിക്ഷേപിക്കുന്നുവെന്നും നിങ്ങൾ അറിവിൻ! ഈ ആലയം നമ്മുടെ ഒരു ഓർമ്മയും കൂടിയാണല്ലോ. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ എല്ലാവിധേനയും ഇതിൽ നല്ല ജാഗ്രതയുള്ളവരായിരിപ്പാനും നമ്മുടെ ഓർമ്മ മാഞ്ഞു പോകാതെയും നമ്മുടെ നാമം പരിഹസിക്കപ്പെടാതെയും ഇരിപ്പാൻ ഇതിനുവേണ്ടി യത്നിപ്പാനും അന്യരുടെ ഇടയിൽ നമ്മുടെ സമുദായത്തിന് ലജ്ജ ഉണ്ടാകാതിരിപ്പാൻ ശ്രമിപ്പാനും നിങ്ങൾക്ക് ന്യായമാകുന്നു. തൃശ്ശിവപേരൂർ നമുക്ക് സ്വജനമില്ലെന്നും പൊതുസഹായം കൂടാതെ അവിടെ ഈ പള്ളിയുടെ പണി നിറവേറുകയില്ലെന്നും നിങ്ങൾ ഒട്ടും മറന്നുകളയുകയും അരുത്. ആകയാൽ നിങ്ങളുടെ ഒന്നാമതരം പള്ളികളിൽ നിന്ന് നൂറും രണ്ടാമതരക്കാർ എഴുപതും മൂന്നാം തരക്കാർ മുപ്പതും രൂപാ വീതവും കൊടുക്കണമെന്ന് നിങ്ങളുടെ സ്നേഹത്തോട് നാം ആവശ്യപ്പെടുന്നു. പള്ളികളിലെ പട്ടക്കാർ തങ്ങളുടെ ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് കൂടെയും യഥാശക്തി പണം ശേഖരിച്ച് ഈ പള്ളിയുടെ പണിക്ക് അയച്ചുകൊടുക്കുകയും വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അവനവന്റെ ശക്തിക്ക് അപ്പുറമോ കുറവായോ നിങ്ങളിൽ ആരും കൊടുക്കരുത്. പിരിഞ്ഞുണ്ടാക്കുന്ന എല്ലാ ദാനങ്ങളും വഴിപാടുകളും പിരിവുകളും നമ്മുടെ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട പുത്രൻ പ്രസ്തുത യാക്കോബിന്റെ കൈവശം എല്പിക്കണമെന്ന് നാം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവൻ ഒരു സത്യവാനും വിശ്വസ്തനും ആണെന്ന് നമുക്ക് ബോധ്യം വന്നിരിക്കുന്നു. ഭയത്തോടും വലിയ ജാഗ്രതയോടും കൂടെ ദൈവഭവനത്തിനായി ദൈവിക പണത്തെ ചിലവിടുവാനും വരവ് ചിലവുകളുടെ കണക്ക് എഴുതി പണി അവസാനിച്ചശേഷം അത് അടിപ്പിക്കുവാനും നമുക്കും മെത്രാന്മാർക്കും എല്ലാ പള്ളികൾക്കും ഓരോ പ്രതി അയച്ചുകൊടുപ്പാനും നാം കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. പള്ളി പണിയുന്നതിന് അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട നമ്മുടെ പുത്രൻ യാക്കോബിനെ നാം നിശ്ചയിച്ചുയെങ്കിലും തൃശ്ശിവപേരൂർ ഉള്ള നമ്മുടെ എല്ലാ മക്കളും എല്ലാപ്രകാരത്തിലും അയാളെ സഹായിക്കുകയും വേണം. ദൈവാലയ പണികളിൽ അധികമായോ അല്പമായോ സംബന്ധിക്കുന്ന എല്ലാവന്റേയും ഓർമ്മ ഇതിൽ ഉണ്ടാകുന്നതാണല്ലോ. നിങ്ങളുടെ ജ്ഞാനത്തിന് ഇതു മതി. ദൈവമായ കർത്താവ് ബലമുള്ള തന്റെ വലത്തുകൈ നമ്മുടെ ബലഹീന കൈകളോടു കൂടെ നീട്ടി നിങ്ങളേയും നിങ്ങളുടെ പുത്രന്മാരേയും പുത്രികളേയും നിങ്ങളുടെ നേട്ടങ്ങളേയും ആടുമാടുകളേയും നിങ്ങൾക്കുള്ള സകലത്തേയും അനുഗ്രഹിക്കുകയും വിശ്വാസികളായ നിങ്ങളുടെ മരിച്ചവർക്ക് പാപമോചനം നൽകുകയും ചെയ്യുമാറാകട്ടെ.

ആയത് ദൈവമാതാവായ വിശുദ്ധ കന്യകമറിയാമിന്റേയും സകല ശുദ്ധിമാന്മാരുടെയും ശുദ്ധിമതികളുടേയും പ്രാർത്ഥനകളാൽ തന്നെ ആയി. എന്ന് 1909 തുലാം 5-ന് എറണാകുളത്തു നിന്ന്.

ആകാശത്തിലുള്ള ബാവാ ഇത്യാദി

തൃശ്ശൂർ ഓർത്തഡോക്സ് ദേവാലയ നിർമ്മാണം

പള്ളിയുടെ നിർമ്മാണത്തിന്റെ വിശദാംശങ്ങളെപ്പറ്റി ശ്രീ. ഇയ്യാക്കു എഴുതുന്നു: “എറണാകുളത്തു നിന്ന് മടങ്ങി വന്നശേഷം പള്ളിപ്പണിക്ക് കല്ലു വെട്ടിച്ച് ശേഖരിക്കുന്നതിന് 50 ക. സുപ്രണ്ടവർകൾ മലയാളം കണക്കിൽ തുലാമാസം 4-ന് എന്റെ അടുക്കൽ തന്നേല്പിച്ചു. ഇത് തലേ ഞായറാഴ്ചത്തെ വഴിപാട് പിരിവിൽ നിന്നായിരുന്നു. ഈ സംഖ്യ കൊണ്ട് കല്ല് വരുത്തുവാൻ തുടങ്ങി. കല്ലിടുന്ന ദിവസത്തെ ആവശ്യത്തിനായി ഉണ്ടാക്കിയിരുന്ന നെടുമ്പുരയിൽ മദ്ബഹായുടെ സ്ഥാനത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നത് ഒഴിച്ച് മറ്റേ ഭാഗത്തുള്ള നെടുമ്പുരയും പന്തലും പൊളിച്ച് കേടില്ലാത്ത ആ മുളകൾ സൂക്ഷിച്ച് ശേഷമുള്ള മുളകളും ഓലയും വിതാനത്തിന്റെ സാധനങ്ങളും ലേലം വിളിച്ച് വില്ക്കുകയും വരവ് ചിലവുകൾക്ക് കണക്കെഴുതി സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിയുന്തൾ പൈലോതിന് വെട്ടു കല്ല് കച്ചവടം ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ പള്ളിക്ക് ആവശ്യമുള്ള കല്ല് വാങ്ങുന്നതിന് ഞാൻ പൈലോതുമായി ഏർപ്പാടു ചെയ്തു. 16 വിരൽ നീളം 7 വീതി 5 കനം കല്ലിനും 12 വിരൽ നീളം 10 വിരൽ വീതി 5 കനം കല്ലിനും 100-ന് 2 1/2 ക ആയിരുന്നു അന്നത്തെ സാധാരണ നിരക്ക്. എന്നാൽ പള്ളിപ്പണിക്കുള്ള കല്ലിന് 100-ന് 2 രൂ. 6 ണ. വിലയ്ക്ക് തന്നുകൊള്ളാമെന്ന് പൈലോത് സമ്മതിച്ചു. പൈലോത് ഈ പള്ളിപ്പണിയിൽ വളരെ ഉത്സാഹിയും തന്നാൽ കഴിയുന്ന സകല ഉപകാരങ്ങളും ചെയ്തുതന്നിരുന്ന ആളും ആയിരുന്നു. പണി തുടങ്ങുന്നതിനു മുമ്പായി ഒരു കിണർ കുഴിപ്പിക്കുന്നതാവശ്യമാകയാൽ ഒരു പള്ളിക്കിണർ കുഴിപ്പിച്ചു. 2 കോൽ നീളം ഒരു കോൽ വീതിയിലാണ് പാളക്കിണർ ഉണ്ടാക്കിയത്. ഒരു കോൽ താഴ്ചക്ക് 6 ണ കുലി ഉണ്ടായിരുന്നു. 10 1/2 കോൽ താഴ്ചയ്ക്ക് വെള്ളം കണ്ടു. പാളക്കിണറിന് ചിലവ് 4 1/2 ക. ആയിരുന്നു. ഇതിനിടയ്ക്ക് പള്ളിപ്പറമ്പിൽ ചുറ്റും ഒരു വരി പ്ലാന്തൈകൾ വച്ചു പിടിപ്പിക്കുന്നതിനായി 7 കോൽ ചുറ്റിൽ ഒരു കോൽ താഴ്ചയിൽ 33 കുഴികൾ ഉണ്ടാക്കി. ചവറിട്ട് ചുട്ടും മറ്റും കുഴികൾ പശിമ പിടിപ്പിച്ച് വന്നു. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് പണപ്പിരിവിനായി എഴുതിയിരുന്ന കല്പന അച്ചടിപ്പിച്ച് എല്ലാ പള്ളികൾക്കും അയച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

1070 കന്നിമാസം 26-ന് ആണ് പനക്കൽ കുഞ്ഞൻമാത്തു ഇട്ടിമാത്തു പള്ളിപ്പറമ്പ് തീരു വാങ്ങിച്ചതെന്ന് മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. പള്ളിക്ക്

കല്ല് ഇട്ടു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ താൻ സ്ഥലത്തിന് കൊടുത്തിട്ടുള്ള വിലയും അതിന്റെ പലിശയും കിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമെന്ന് ഇട്ടിമാത്തു ആവശ്യപ്പെട്ടു. 85 തുലാ മാസം 22-ന് ഇട്ടിമാത്തുവിന്റെ അനുജൻ ചുമ്മാരുടെ അടുക്കൽ നിന്നും രസീതു വാങ്ങി 200 ക. ടിയാൻവശം ഇട്ടിമാത്തുവിന് അയച്ചു. പള്ളിപണിക്ക് ധനസഹായം ചെയ്യുന്നതിന് ബാവാതിരുമനസ്സ് കൊണ്ട് 85 തുലാമാസം 5-ന് അയച്ച കല്പനയുടെ ഫലമായി പിരിവുകൾ കാത്തു മൂന്നു മാസം കഴിഞ്ഞു. ആഗ്രഹിച്ചപ്രകാരം യാതൊരു പള്ളിയിൽ നിന്നും പിരിവുകൾ വന്നുചേരാത്തതുകൊണ്ട് പിരിവിന് ഒരാൾ പോയി ഉത്സാഹിക്കുന്നതാണ് നല്ലതെന്ന് വിചാരിച്ച് എന്റെ അനുജൻ കോലാടി ദാവീദ് ശെമ്മാശ്ശനെ അതിനായി അയക്കണമെന്ന് എല്ലാവരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടു കയും ശെമ്മാശ്ശൻ അതിന് സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു.

പിരിവിനുവേണ്ടി ശെമ്മാശ്ശന്റെ സഞ്ചാരങ്ങൾ

1-ാമത് 85 മകരം 28-ന് മുതൽ വീതം 23-ന് വരെയായി നെച്ചൂർ, മുളക്കുളം, രാമപുരത്ത് കുന്നേൽപള്ളി, ഓണക്കൂർ, പിറവം, മാമലശ്ശേരി, കിഴു മുറി, രാമമംഗലം, പറവൂർ, കുന്നക്കുരുടി, അയ്യമ്പിള്ളി, ചെറായി വലിയ പള്ളി, ചെറായി ചെറിയപള്ളി, വാകത്താനം, നടമേൽ എന്നീ പള്ളികളിൽ നിന്ന് 250 ക. യോളവും ഇടവകജനങ്ങളിൽ നിന്ന് അവരവരുടെ ശക്തി പോലെയും പിരിവുകൾ ലഭിച്ചു. പറവൂർ പള്ളിയിൽ നിന്നും തനിച്ച് 100 ക. സംഭാവന കിട്ടിയത് പ്രത്യേകം പറവാനുള്ളതാകുന്നു. വീണ്ടും 85 ഇടവം 10-ന് മുതൽ സഞ്ചാരം ആരംഭിച്ചു.”

ഇത്രത്തോളമായപ്പോഴേയ്ക്ക് ബാവായും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായും തമ്മിൽ ഭിന്നതകൾ ഉത്ഭവിച്ചു. മലങ്കരയുള്ള പള്ളികൾ രണ്ട് കക്ഷിയായിത്തീരുകയും ആ ഭിന്നിപ്പ് ഈ പള്ളിപണിയെ വല്ലാതെ ബാധിക്കുകയും ചെയ്തു. ഭിന്നിപ്പിന്റെ പ്രധാന കാരണം പള്ളികളുടെ മുതലിട പെട്ട കാര്യങ്ങളിൽ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായ്ക്ക് അധികാരം കിട്ടണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു. ഇത് കീഴ്നടപ്പിന് എതിരായിരുന്നു. റോമാസഭയിലും പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു സഭയിലും ആത്മീകാധികാരത്തിനു പുറമേ ഓരോ പള്ളികളുടെയും ലൗകികാധികാരവും റോമാ പാപ്പായ്ക്കും കാന്റർബറി ആർച്ച്ബിഷപ്പിനും ആണ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. അതുപ്രകാരം അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിനും യാക്കോബായ സുറിയാനി പള്ളികളുടെ ലൗകികാധികാരങ്ങൾ ഇരിക്കേണ്ടതാണെന്നായിരുന്നു പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ ആഗ്രഹം. മുമ്പ് മലങ്കര സന്ദർശിച്ച പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീസും ലൗകിക അധികാരം സമ്മതിക്കുന്ന ഉടമ്പടിക്കുവേണ്ടി അന്നത്തെ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ദിതീയൻ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ മേൽ നിർബന്ധപൂർവ്വം സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തിയിരുന്നു. മെത്രാപ്പോലീത്താ ഉടമ്പടി കൊടുക്കുവാൻ വിസമ്മതിച്ചതിനെ തുടർന്നാണ് രജിസ്റ്റേർഡ് ഉടമ്പടി

വാങ്ങി ആറു പേരെ പാത്രീയർക്കീസ് പുതിയതായി മെത്രാന്മാരാക്കി വാഴിച്ചതും മലങ്കരയെ ഏഴ് മെത്രാസനങ്ങളായി വിഭജിച്ചതും. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായെ ക്രോഡപൂർവും ബാവാ മുടക്കിയെങ്കിലും ഏക യോഗക്ഷേമമായി സംതൃപ്തിയോടെ മുന്നേറിയ മലങ്കരസഭയിൽ മുടക്ക് കല്പനയ്ക്ക് എഴുതിയ കടലാസിന്റെ വില പോലും ലഭിച്ചില്ല. പത്രോസ് ബാവായോടൊപ്പം വന്നിരുന്ന അബ്ദുള്ളായ്ക്ക് ഈ അനുഭവം പാഠമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ കാര്യത്തിൽ ഒരു പ്രത്യേക സംഗതി എടുത്തു പറയാനുണ്ട്. റോമാക്കാരും പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരും തങ്ങളുടെ പണം ചിലവ് ചെയ്താണ് ഇവിടങ്ങളിൽ സഭ സ്ഥാപിക്കുകയും പള്ളികൾ പണിയിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. നേരെ മറിച്ച് മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹാ മലയാളത്ത് ക്രിസ്ത്യാനി സഭ സ്ഥാപിച്ചശേഷം ഇവിടങ്ങളിലുള്ള ജനങ്ങൾ (സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾ) തങ്ങളുടെ സ്വന്തം പ്രയത്നം കൊണ്ട് പള്ളികൾ സ്ഥാപിക്കുകയും സ്വത്തുക്കൾ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തതാണ് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. സഭയിന്മേലുള്ള അന്യോഽഽയായുടെ ആത്മീകാധികാരം തന്നെ ജനങ്ങൾ സമ്മതിച്ചു കൊടുത്ത ഒന്നാണ്. 1876-ൽ അന്യോഽഽയായുടെ മോറാൻ മോർ പത്രോസ് പാത്രീയർക്കീസ് ബാവായുടെ അധ്യക്ഷതയിൽ കൂട്ടപ്പെട്ട മുളംതൂരുത്തി സുന്നഹദോസിന്റെ നിശ്ചയങ്ങളിലോ, കൊല്ലം 1064 മിഥുനം 30-ന് ഉണ്ടായ തിരുവിതാംകൂർ രാജകീയ അപ്പീൽ കോടതിയിലോ മലങ്കരസഭയുടെ ലൗകികഭരണത്തിൽ അന്യോഽഽയ പാത്രീയർക്കീസിന് യാതൊരു അധികാരവും ഇല്ലാത്തതാണ്. അങ്ങനെയുള്ള ദുരധികാരം തനിക്ക് തരണമെന്ന് പാത്രീയർക്കീസ് ബാവാ ആവശ്യപ്പെട്ടത് അനുവദിച്ചു കൊടുപ്പാൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് നിവൃത്തി ഇല്ലാത്തതിനാൽ ബാവായുടെ അഭിലാഷത്തോട് മലങ്കര മെത്രാൻ എതിർത്തതായിരുന്നു ഈ വഴക്കിനു കാരണം. ബാവായും മലങ്കര മെത്രാനും തമ്മിലുള്ള വഴക്കുകളെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്നത് ഇവിടെ ആവശ്യമില്ലാത്തതാകയാൽ അതിനെപ്പറ്റി കൂടുതൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നില്ല. പിരിവിനുള്ള ശ്രമത്തിൽ പാത്രീയർക്കീസ് ബാവായുടെ കല്പനയും കൊണ്ട് ചില ഇടവകകളിൽ ചെന്നാൽ ഒരു കാശു പോലും കിട്ടുകയില്ല. കാരണം അവിടെ മെത്രാൻ കക്ഷികളാണ് എന്നുള്ളതാണ്. പിരിവ് കിട്ടുവാൻ മാർഗ്ഗമില്ലായെന്നായപ്പോൾ ദാവീദ് ശെമ്മാശൻ മടങ്ങിപ്പോന്നു. അധികം പള്ളികളുള്ള മെത്രാൻപക്ഷത്തിൽപ്പെട്ട തെക്കൻ ഇടവകകളിൽ നിന്ന് വല്ല സംഭാവനയും കിട്ടണമെങ്കിൽ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഒരു പ്രത്യേക കല്പന ആവശ്യമാണെന്ന് സ്പഷ്ടമായി.

86 കന്നിമാസം ഒടുവിൽ ശെമ്മാശൻ വീണ്ടും പിരിവിനായി പുറപ്പെട്ടു. തുലാമാസം 1-ന് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ കണ്ട് പണപ്പിരിവിന്റെ പരിതാപകരമായ അവസ്ഥയെപ്പറ്റി തിരുമനസ്സ് അറിയിക്കുകയും കോട്ടയം, നിരണം,

തുമ്മമൺ, കൊല്ലം എന്നീ ഇടവകകളിലെ പള്ളികളിലെ പണപ്പിരിവിനായി ഒരു കല്പന കയ്യിൽ വാങ്ങുകയും ചെയ്തു:

മലങ്കര ഇടവകയുടെ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്
മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽ നിന്ന്.

(മുദ്ര)

നമ്മുടെ കോട്ടയം, നിരണം, തുമ്മമൺ, കൊല്ലം ഈ ഇടവകകളിൽ ഉൾപ്പെട്ട എല്ലാ പള്ളികളിലേയും വികാരിമാരും ദേശത്തുപട്ടക്കാരും പള്ളിക്കെക്കാരും ശേഷം ജനങ്ങളും കൂടിക്കണ്ടെന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് വാഴ്വ്.

പ്രിയരേ, തിരുവിതാംകൂർ സംസ്ഥാനത്ത് തിരുവനന്തപുരം തലസ്ഥാനമായിരിക്കുന്നതുപോലെ കൊച്ചി സംസ്ഥാനത്തെ തലസ്ഥാനപട്ടണങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് തൃശ്ശിവപേരൂർ പട്ടണം എന്നുള്ളത് എല്ലാവർക്കും അറിയാമല്ലോ. തീവണ്ടി കൊണ്ടും കച്ചവടം കൊണ്ടും വടക്കൻപ്രദേശങ്ങളിൽ അതിപ്രധാനമായ ഒരു പട്ടണമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ സമുദായത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട അനേകർ ഉദ്യോഗ നിലയിലും മറ്റുവിധത്തിലും അവിടെ സ്ഥിരതാമസക്കാരായും അധിവാസം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഇത് മാത്രമല്ല ഇതരമതക്കാരായ വളരെപ്പേർ നമ്മുടെ പള്ളി ഉണ്ടായാൽ നമ്മുടെ സഭയിലേക്ക് ചേരുവാൻ അവിടെ തയ്യാറുണ്ടെന്ന് അറിയുന്നു. അതിനാൽ നമ്മുടേതായി ഒരു പള്ളി തിരുവനന്തപുരത്തുണ്ടാകുവാൻ എത്രത്തോളം ആവശ്യമായിരുന്നുവോ അത്രത്തോളം തൃശ്ശൂരും ഒരു പള്ളിക്ക് ആവശ്യപ്പെടുകയാൽ കാലം ചെയ്ത നമ്മുടെ പിതാവായ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് അവിടെ ഒരു സ്ഥലം സമ്പാദിക്കുകയും പള്ളി പണിയിക്കുവാൻ സർക്കാരനുവാദം വാങ്ങിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. വിശുദ്ധ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് തൃശ്ശൂർ എഴുന്നള്ളിയ സമയം പള്ളിക്ക് കല്പിട്ട വിവരവും നിങ്ങൾ കേട്ടിരിക്കുമല്ലോ. കൊച്ചിയിൽ പോലീസ് സൂപ്രണ്ട് മിസ്റ്റർ ചാക്കോ എം. എ. മുതലായ മാനുന്മാർ പള്ളിപ്പണിയുടെ ചുമതല ഭരമേൽക്കുകയും വടക്കുള്ള പള്ളികളിൽ നിന്നും ജനങ്ങളിൽ നിന്നും പിരിവുകൾ എടുത്ത് സ്ഥലം വങ്ങിയ വക കടം വീട്ടുകയും കല്പണി ഏതാനും നടത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

പള്ളിപണിക്ക് ആവശ്യപ്പെട്ട തടി സർക്കാരിൽ നിന്നും ദാനമായി കൊടുത്തുകൊള്ളാമെന്ന് കൊച്ചി മഹാരാജാവ് തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ദയവായി കല്പിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ എല്ലാ പള്ളിക്കാരുടേയും സഹായമുണ്ടായാൽ കല്പണി ഉടനെ നിവൃത്തിയാക്കി നമ്മുടെ സമുദായത്തിന്റെ ഈ ഒരു ന്യൂനത പരിഹരിക്കപ്പെടാവുന്നതാകയാൽ അതിലേക്കായി ഈ കല്പനയും കൊടുത്ത് നമ്മുടെ ദാവീദ് ശെമ്മാശ്ശനെ നിങ്ങളുടെ അടു

ക്കലേക്ക് അയക്കുന്നു. തിരുവനന്തപുരം പള്ളി പണിക്ക് തിരുവിതാംകൂറിലും കൊച്ചിയിലും ഉള്ള പള്ളിക്കാർ എല്ലാവരും യഥാശക്തി സഹായിച്ചതുപോലെ കൊച്ചി സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഒരു തലസ്ഥാനമായ തൃശ്ശൂരിൽ പണിയിച്ചുവരുന്ന പള്ളിയുടെ ആവശ്യത്തിന് തിരുവിതാംകൂറിലുള്ള നമ്മുടെ പള്ളിക്കാരും പള്ളികളിൽ നിന്നും ജനങ്ങളിൽ നിന്നും യഥാശക്തി ദ്രവ്യസഹായം ചെയ്തുകൊടുക്കണമെന്ന് നിങ്ങളുടെ സ്നേഹത്തോട് നാം ഗുണദോഷികളായും ആജ്ഞാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന സഹായം നമ്മുടെ ചാക്കോ സുപ്രണ്ടിന്റെ പക്കൽ ഏല്പിക്കപ്പെടുന്നതും അദ്ദേഹം പണിച്ചുമതല കയ്യേറ്റിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ശരിയായി പള്ളിപണിക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതുമാകുന്നു. ഈ കാര്യത്തിൽ എല്ലാവരും തങ്ങളുടെ ഔദാര്യത്തെ യഥായോഗ്യം പ്രദർശിപ്പിക്കുമെന്ന് നാം വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ കൃപയും അനുഗ്രഹവും സദാ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുമാറാകട്ടെ. എന്ന് 1910-മാണ്ട് തുലാ മാസം 1-ന് കോട്ടയത്ത് സിമ്മനാരിയിൽ നിന്നും.

ശ്രീ. ഇയ്യാക്കു തുടരുന്നു:

ഈ കല്പനയും കൊണ്ട് ശെമ്മാശ്ശൻ തെക്കൻ പള്ളികളിൽ മിക്കതിലും സഞ്ചരിച്ചു. പരുമലപള്ളിയിൽ നിന്നും 100 ക. യും മറ്റു പള്ളികളിൽ നിന്നും ജനങ്ങളിൽ നിന്നുമായി 250 ക. യും സംഭാവന കിട്ടി. ഈ യാത്ര 86 മകരത്തിൽ അവസാനിപ്പിച്ചു. പിരിവിനുള്ള നാലാമത്തെ യാത്ര 86 കുംഭ മാസം 3-ന് ആരംഭിച്ചു. കാഞ്ഞിരമറ്റം, കണ്യാട്ടുനിരപ്പ്, മഴുവന്നൂർ, പുത്തൻകുരിശ്, കുറുഞ്ഞി, കോലഞ്ചേരി, കരിങ്ങാച്ചിറ, കിഴക്കമ്പലം, പള്ളിക്കര, കാക്കനാട്, കടമറ്റം, റാക്കാട്, കോതമംഗലം, കണ്ടനാട്, ചേലാട്, തൃക്കുന്നത്ത്, കുറുഞ്ഞി, താമരച്ചാൽ, കുറുപ്പംപടി, വേങ്ങൂർ, തുരുത്തിപള്ളി, ആരക്കുന്നം, തെക്കൻപറവൂർ, ചെമ്പിൽ, അകപ്പറമ്പ്, അങ്കമാലി, മോറക്കാല, അല്ലപ്ര, വടക്കൻപറവൂർ മുതലായ പള്ളികളിലും ഇടവകകളിലും സഞ്ചരിച്ചു. ദാവീദ് ശെമ്മാശ്ശൻ ഒന്നിച്ച് ചില പള്ളികളിൽ കുന്നംകുളങ്ങര ചെറുവത്തൂർ യാക്കോബു ശെമ്മാശ്ശനും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ യാത്രയിൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ പള്ളികളിൽ നിന്നും ഇടവകജനങ്ങളിൽ നിന്നുമായി 248 ക. യാണ് സംഭാവന കിട്ടിയത്. കുംഭമാസം 3-ന് തുടങ്ങിയ ഈ യാത്ര മേടം 16-നാണ് അവസാനിപ്പിച്ചത്. രണ്ടു ശെമ്മാശ്ശന്മാരും അവരുടെ ഒരു വേലക്കാരനും കൂടി 2 1/2 മാസത്തേക്കുള്ള വഴിയാത്രച്ചിലവും ഭക്ഷണച്ചിലവും കണക്കാക്കി നോക്കിയപ്പോൾ പിരിവിൽ ഗണ്യമായ ഒരു ഭാഗം ആവക ചിലവിലേക്ക് വേണ്ടിവന്നു. ഒരു പള്ളിയിലോ ഇടവകയിലോ ചെന്നാൽ ജനങ്ങൾ മെത്രാൻകക്ഷിയിൽപെട്ടവരോ, ബാവാകക്ഷിയിൽപെട്ടവരോ എന്ന് സ്വകാര്യമായി ഒന്നാമത് തിരക്കി അറിയണം. ഏറിയ

കുറും ബാവാകക്ഷികളാണെന്ന് അറിഞ്ഞാൽ ബാവായുടെ കല്പനയും മെത്രാൻകക്ഷികളാണെന്നറിഞ്ഞാൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കല്പനയും കാണിക്കണം. രണ്ട് കക്ഷികളും സമമാണെങ്കിൽ കല്പനകൾ ഒന്നും കാണിക്കാതെ ഉദ്ദേശ്യം മാത്രം പറഞ്ഞ് മനസ്സിലാക്കി വല്ലതും കിട്ടുവാൻ തരമുണ്ടോയെന്ന് നോക്കണം. ഇങ്ങനെ ഒളിവിൽ പെരുമാറി പണം പിരിച്ചെടുക്കുന്നതിന് വിഷമം നാശിക്കുവാൻ വർദ്ധിച്ചുവന്നതിനാൽ ഇനി അന്യദിക്കുകളിൽ പോയി പണം പിരിക്കുന്നത് അസാധ്യമെന്ന് വന്നുകൂടി. അതിനാൽ സഞ്ചരിച്ചു പണം പിരിക്കുക എന്നുള്ള ഏർപ്പാട് നിർത്തി. സഞ്ചാരപിരിവിൽ അകപ്പാടെ കിട്ടിയത് 900-ൽ ചിലാനം ക. യായിരുന്നു. പണപ്പിരിവിന് അവസാനത്തെ യാത്ര ഒഴിച്ച് മറ്റ് മൂന്ന് യാത്രകളും ദാവീദു ശെമ്മാശ്ശനും അദ്ദേഹമൊന്നിച്ച് ഒരു വേലക്കാരനും കൂടിയും അവസാനത്തേത് ചെറുവത്തൂർ യാക്കോബ് ശെമ്മാശ്ശൻ ഒന്നിച്ചും ആയിരുന്നു. ഈ ജോലിക്ക് രണ്ട് ശെമ്മാശ്ശന്മാരും ഒരു പ്രതിഫലവും വാങ്ങിയിട്ടില്ല.

ഇനി പള്ളിപണിയിലേക്ക് തന്നെ തിരിച്ചുപോകാം. പണിക്ക് കല്ലുവാങ്ങുന്നതിന് ഏർപ്പാട് ചെയ്തതും ഒരു പാളക്കിണർ കുഴിപ്പിച്ച വിവരവും മുൻ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. 85 കുണ്ട മാസത്തിൽ പാളക്കിണർ പന്തിരുകോൽ എട്ടിൽ വട്ടം വീശി താഴ്ത്തി. കോൽക്ക് 1 ക. 6 ണ. നിരക്കായിട്ടാണ് താഴ്ത്തിയത്. ഇത് അന്നത്തെ സാധാരണനിരക്കും ആയിരുന്നു. പള്ളിപണിക്ക് ഒരു പ്ലാൻ തയ്യാറാക്കുന്നതിന് തിരുവിതാംകൂർ എഞ്ചിനീയർ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ സുപ്രവേശനായിരുന്ന മിസ്റ്റർ സി. ജെ. മാണി അവർകൾക്ക് സുപ്രണ്ട് എഴുതി അയച്ചു. തിരുവിതാംകൂർ സംസ്ഥാനത്തെ പല പള്ളികളും മിസ്റ്റർ മാണിയുടെ പ്ലാൻ പ്രകാരം പണിയിട്ടുണ്ട്. സുറിയാനിക്കാരായ നമ്മുടെ പഴയ പള്ളികൾ മിക്കതും ഒരേ രീതിയിൽ ആണല്ലോ നാം കാണുന്നത്. കിഴക്കേ പള്ളി അഥവാ മദ്ബഹാ നിലക്കുന്ന സ്ഥലം കല്ലു കൊണ്ട് കെട്ടിവെച്ച് ഭിത്തികൾ വളരെ ഉയരത്തിൽ പൊക്കിപ്പണിത് അതിന് തനിച്ച് ഒരു മേൽപ്പുരയും അതിന് തുടർച്ചയായി വേറെ മേൽപ്പുരയുള്ള നടപ്പള്ളിയും നടപ്പള്ളിയുടെ മേൽപ്പുരയുടെ ഭാഗം വിട്ട ശേഷം പിന്നെയും തനിച്ച് മേൽപോട്ട് പൊക്കി മുഖവാരമാക്കി അതിന്റെ ഉയരത്തിൽ കുരിശുവക്കുകയും മുഖമണ്ഡപം വളരെ താഴ്ചയിൽ പണിത് അതിന് തനിച്ച് ഒരു മേൽപ്പുരയും ആയിട്ടാണല്ലോ നമ്മുടെ പഴയ പള്ളികൾ കാണപ്പെടുന്നത്. മുഖമണ്ഡപം വളരെ താണ്ട് മേൽപ്പുരയോടു കൂടി പണിയുന്നത് പള്ളിയകത്തേക്ക് മഴയുടെയും കാറ്റിന്റേയും ഉപദ്രവം തട്ടാതിരിക്കുന്നതിനാണ്. ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് പള്ളിയകത്തേക്ക് വെളിച്ചവും കാറ്റും ധാരാളം കിട്ടാതെ വന്നുകൂടുന്നു. ഇതിനും പുറമേ പഴയ പള്ളികൾക്ക് ജനലുകളുടെ അഭാവം കൊണ്ടും അല്ലെങ്കിൽ എണ്ണക്കുറവു കൊണ്ടും പള്ളിയകം ഒരു അന്ധകാരപ്രദേശം പോലെയാണ്

വന്നുകൂടുന്നത്. പഴയ പള്ളികൾ ഇങ്ങനെ പണിതിട്ടുള്ളതിനെ നീതികരിക്കുന്ന വ്യഭന്ധാരും നമ്മുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഇല്ലാതില്ല. പള്ളികൾക്ക് വിസ്താരമുള്ള വാതിലുകളും ധാരാളം ജനലുകളും വെക്കുന്നതാണെങ്കിൽ ആരാധനാസമയത്ത് മനുഷ്യരുടെ ചിന്ത അങ്ങുമിങ്ങും ചിതറിപ്പോകുന്നതിന് ഇടയുണ്ടെന്നും കരുതി നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ കാറ്റും വെളിച്ചവും കൂടിയും കഷ്ടിച്ചു മാത്രം കടക്കുവാൻ കഴിയുന്നതും ആയ പള്ളിക്കെട്ടിടങ്ങൾ പണിയിച്ചിട്ടുള്ളതാകുന്നുവെന്നാണ് അവർ പറയുന്നത്. എന്നാൽ നമ്മുടെ ഈ പള്ളി ഒരു പുതിയ രീതിയിൽ പണിയണമെന്നാണ് മിസ്റ്റർ മാണി വിചാരിച്ചത്. കിഴക്കെ പള്ളിക്കും നടുപ്പള്ളിക്കും മുഖമണ്ഡപത്തിനും ഒരേ ഉയരവും ഒറ്റ മേൽപുരയും ആകുന്നു. രണ്ട് പള്ളിവാതിലുകളും പടിഞ്ഞാട്ട് മൂന്നു കൂട്ടം വാതിലുകളും ഓരോ ഭാഗത്ത് മൂന്നു കൂട്ടവും കിഴക്കോട്ട് മൂന്നു കൂട്ടവും ജനലുകളും ഉത്തരഭാഗത്തിന് താഴെ ഭിത്തിയിൽ കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും ഈരണ്ടും തെക്കും വടക്കും നന്നാലു വീതവും Bulls Eye ജനലുകളും ഉണ്ട്. നടുപ്പള്ളിയുടെ പടിഞ്ഞാറെ ഭിത്തി ഒന്നേകാൽ കോൽ വണ്ണമുണ്ട്. ഏഴു കോൽ പതിനാലു വിരൽ കൊണ്ട് ഭിത്തിയുടെ ഉയരം അവസാനിക്കുന്നു. അവിടെനിന്ന് പടിഞ്ഞാറെ ഭിത്തി മാത്രം മേൽപുരയുടെ ചായ്വ് അനുസരിച്ച് കല്ലുകൊണ്ട് പണിതു. മോന്താഴത്തിനൊപ്പം ഉയരം ചെല്ലുമ്പോൾ ഒന്നേകാൽക്കോൽ ചതുരത്തിൽ ഒരു സ്തംഭമായി മേൽപോട്ട് ഉയർത്തി അതിന്മേൽ വിചിത്ര പണിയോടു കൂടിയ ഒരു ഇരിമ്പ് കുരിശ് സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുകയാണ്. മുഖമണ്ഡപം ഒന്നേകാൽക്കോൽ ചതുരത്തിൽ തറ പണിത് അതിൽനിന്ന് വട്ടത്തിൽ 6 1/2 കോൽ മേൽപോട്ട് ഉയർന്ന് 13 വിരലായി കൂർത്ത് അവസാനിക്കുന്ന നാല് വട്ടത്തൂണുകളിൽ വഹിക്കപ്പെടുന്നു. ഇങ്ങനെയാണ് മിസ്റ്റർ മാണിയുടെ പ്ലാൻ. പ്ലാൻ കിട്ടിയശേഷം 1085 മീനം 13-ന് സുപ്രണ്ടവർകളും ഇറിഗേഷൻ സുപ്രണ്ടവർ മിസ്റ്റർ എം. പി. മാണിയും കൂടി സ്ഥലത്ത് വന്ന് കെട്ടിടത്തിന് കുറ്റി തറച്ചു. മട കിളക്കുവാൻ കുഴിക്ക് 2 ണ. നിരക്കിൽ നായ്ക്കന്മാർക്ക് കരാറു കൊടുത്തു. രണ്ടു ദിവസം കൊണ്ട് മട കിള തീർത്തു. അസ്ഥിവാറും പണിയുന്നതിന് മുമ്പായി മടയിൽ വെള്ളം നിർത്തുന്നത് കല്പണിയുടെ ഉറപ്പിന് നല്ലതാകകൊണ്ട് കിണറ്റിൽ നിന്നും വെള്ളം കോരി മടകൾ നിറച്ചു. തച്ചുശാസ്ത്രപ്രകാരം കണക്കിരുത്താതെ പണി തുടങ്ങരുത് എന്ന് ചില വയസ്സന്മാർ പറഞ്ഞതിനാൽ ഒരാശാരിയെ വരുത്തി കണക്കുണ്ടാക്കി മിസ്റ്റർ മാണിയുടെ പ്ലാനിൽ നിന്ന് അളവിൽ നിസ്സാരമായ ചില ഭേദഗതിയോടു കൂടി 71 കോൽ ചുറ്റിൽ കണക്കിരുത്തി 1085 മേടമാസം 3-ന് കല്പണി ആരംഭിച്ചു. വടക്ക്കിഴക്കേ മൂലയായിരുന്നു ആദ്യം പണിത് തുടങ്ങിയത്. ആദ്യത്തെ കല്ല് പണിയുമ്പോൾ അതിന്റെ അടിയിൽ ഒരു 2 ണ. വെള്ളിനാണയം ഞാൻ വെച്ചിട്ടുണ്ട്. കല്പണി ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തത് കുന്നംകുളം മിഷൻ അങ്ങാടിയിൽ പനയ്ക്കൽ

വറീത് ചാക്കുവിനാണ് (കൊന്നമണിയൻ ചാക്കു എന്നാണ് ഇയാളെ സാധാരണ വിളിക്കുന്നത്. 1100 കർക്കിടം 6-ന് പകൽ 11 മണിക്ക് ഉണ്ടായ ശക്തിയായ കാറ്റും മഴയും നിമിത്തം ഈ വട്ടത്തുണുകൾക്ക് ഇളക്കം ഭവിക്കുകയും മുഖമണ്ഡപം വീണുപോകയും ചെയ്തു.

ദേവാലയങ്ങൾ പണിയിക്കുക, കേട് തീർക്കുക മുതലായ കാര്യങ്ങളിൽ പ്രജകളോട് സഹതാപം കാണിക്കുക എന്നത് പെരുമ്പടപ്പ് സ്വരൂപത്തിലേക്കുള്ള ഒരു ഭൂഷണമാണ്. കല്പണി തുടങ്ങിയ ദിവസം തന്നെ ഈ പള്ളിപ്പണിക്ക് വേണ്ട മരം ദാനമായി കല്പിച്ചുതന്നതിന് മഹാരാജാവ് തിരുമനസ്സിലേക്ക് ഒരു ഹർജ്ജി ബോധിപ്പിച്ചു. ഹർജിയുടെ പകർപ്പ് താഴെ ചേർക്കുന്നു:

To

The Sarvadhikariakar to His Highness the Maharaja of Cochin.

On behalf of the committee formed for the erection of this Jacobite Syrian Church at Trichur, the foundation stone of which was laid by His Holiness the patriarch of Antioch on the first day of Thulam 1085. I beg to submit the following and request that you will be good enough to place of matter before his Highness the Maharaja.

As the town of Trichur rises in importance the want of a place of worship for Christians namely the Jacobite Syrians began to feel more and more day by day. A site was required close to the Western Fortgate of the town as early as 1070 and the government sanctioned to erect the church was duly obtained for want of funds the matter had to be near formerly decades. Early in 1083 a committee was wormed to collect funds and near Rs. 1000/- has been collected up to date from the Patriarchi's visit took place in October last. The Patriarchi's visit appeared to the committee to be suitable opportunity for the accomplishment for their earnest decision which was delayed so long.

His Holiness in laying the foundation of the church encouraged and enjoyed the committee to start work without delay. A suitable place was subsequently got ready and the work is now started. The building is now estimated to cost between Rs.3000/-and 4000.

We represent a large proportion of His Holiness Christian subject and therefore to beg his Holiness sympathy and charity in our undertaking. Not less than 500-600 condier of Teak will be required for the

wood working of the edified and we pray that His Highness to will be graciously pleased to make a free grant of the substance portions of it.

I beg to remain

Sir

Your most obediently Servant

Sd/ K. V. Iyyacku.

മേടം 15-ന് അസ്ഥിവാറം പണി അവസാനിച്ചു. ഈ സമയത്തേക്ക് സുപ്രണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന് പോലീസ് അഭ്യസനത്തിന് വെല്ലൂർ ട്രെയിനിങ്ങ് സ്കൂളിലേക്ക് പോകുവാൻ കല്പന വന്നതിനാൽ അദ്ദേഹം പോകയും കല്പണി നിർത്തൽ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. 86 കന്നിമാസം വരെ വെല്ലൂർ താമസിച്ച് ട്രെയിനിങ്ങ് ഭംഗിയായി അവസാനിപ്പിച്ച് മടങ്ങിപ്പോന്നു. ഇതിനിടെ മഹാരാജാവ് തിരുമനസ്സിലേക്ക് ബോധിപ്പിച്ച ഹർജിക്ക് മറുപടി യായി 10 കണ്ടി തേക്ക് പള്ളിക്ക് ദാനമായി കല്പിച്ചുതന്നതായി ഹജൂർ സമക്ഷത്തിങ്കൽ നിന്നും കല്പന കിട്ടി. കല്പനയുടെ പകർപ്പ് താഴെ ചേർക്കുന്നു:

Proceedings of the Diwan of Cochin

Loved and Legislative dept.

Read letter from the Sarvadhikariakar dated 2-6-10. C.No.326/85 order dated 4th June 1910.

Dis M O 2032/ D of 85.

His Holiness government have been pleased to sanction the grant free of cost of 10 condies of Teak to the committee for the erection of the Jacobite Syrian Church at Trichur.

The conservation of forest is requested to arrange for the delivery of the same to our Iyaku Kariakar and secretary of the committee and submit the necessary bills for the adjustment of in due course.

2. The expenditure should be debited to 29 miscellaneous subscriptions and donations.

True extract

Sd/ J. C. Job

For secretary to the Diwan.

To

The Conservator of Forest

Mr. K. V. Iyyakku

Head Clerk, Irrigation Branch Officer, Trichur.

The Superintendent of Stamps.

Copy to the Servadhikariakar.

ശ്രീ. ഇയ്യാക്കു തുടരുന്നു:

മരം ഏറ്റുവാങ്ങുന്നതിനായി പനക്കൽ കുഞ്ഞൻമാത്തുവും ചുമ്മാരു ജ്യേഷ്ഠനും ഞാനും കൂടി കോൺസർവേറ്ററുടെ അടുക്കൽ ഹാജരായി. തൃശ്ശിവപേരൂരോ, അതിനടുത്ത സർക്കാർ തടി ശേഖരണസ്ഥലത്തോ തേക്ക് തടികൾ ഇല്ലാത്തതിനാൽ നിങ്ങൾക്ക് അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള മരം ചാല കൂടിയിലോ മച്ചാട്ടോ ഉള്ള ശേഖരണസ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്ന് തരുന്നതിന് ഏർപ്പാടു ചെയ്യാമെന്ന് കോൺസർവേറ്റർ ആഫീസിലെ ശിരസ്തദാർ മിസ്റ്റർ സി. സി. കൃഷ്ണമേനോൻ എന്നോട് പറഞ്ഞു. മേല്പറഞ്ഞ ശേഖരണ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്ന് മരം കിട്ടുകയാണെങ്കിൽ മരം തൃശ്ശൂർക്ക് കൊണ്ടു വരുന്നതിന് വലിയ കൂലിച്ചിലവ് വരുന്നതാകകൊണ്ട് അടുത്ത് ഏതെങ്കിലും ശേഖരണസ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്ന് തരണമെന്ന് ഞാൻ അപേക്ഷിച്ചു.

അനേകം നൂറ്റാണ്ടുകളായി മരംവെട്ടുകാർ, കയറിയിട്ടില്ലാത്ത സർക്കാർ വക പറമ്പിക്കുള്ള മലകളിൽ നിന്ന് തടികൾ വെട്ടിയിറക്കി കൊണ്ടുവരുന്നതിന് പറമ്പിക്കുള്ളത് നിന്ന് ചാലക്കൂടി തീവണ്ടി ആഫീസിലേക്ക് ട്രാം വഴി ഉണ്ടാക്കി ആ വഴിക്ക് ചാലക്കൂടിക്കും അവിടെനിന്ന് തീവണ്ടിമാർഗ്ഗം തൃശ്ശൂർക്കും തടികൾ കൊണ്ടുവന്ന് ഈർച്ച യന്ത്രത്തിൽ അറുത്ത് ഉരുപ്പടികളാക്കി വില്പന നടത്തുന്നതിന് സർക്കാരിൽ നിന്നും ഏർപ്പാട് ചെയ്തിരുന്നു. തടികൾ തൃശ്ശൂരിൽ എത്തിയാൽ അറുത്ത് ഉരുപ്പടികളാക്കി വില്ക്കുന്നതിന് ആസ്പിൻവോൾ കമ്പനിക്കാർക്ക് ആയിരുന്നു കരാർ കൊടുത്തിരുന്നത്. ഞങ്ങൾക്ക് അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള മരം ആസ്പിൻവോൾ കമ്പനിക്കാരോട് കൊക്കാലെ അവരുടെ കമ്പിനിപറമ്പിൽ നിന്നും തരുവാനായി കല്പിക്കുന്നപക്ഷം ഞങ്ങൾക്ക് ചിലവ് കുറയുമെന്നും അങ്ങനെയുള്ള ഒരു ദയവ് നിങ്ങൾ ചെയ്തുതരണമെന്നും ഞാൻ കോൺസർവേറ്ററോട് അപേക്ഷിച്ചു. ഇതനുസരിച്ച് കോൺസർവേറ്റർ മിസ്റ്റർ ജോൺ സൺ ആസ്പിൻവോൾ കമ്പനിക്കാരോട് 10 കണ്ടി തേക്ക് തരുന്നതിന്

കമ്പിനിക്കാർക്ക് എഴുതി അയക്കുകയും വിവരത്തിന് എനിക്ക് എൻഡോഴ്സ്മെന്റ് തരികയും ചെയ്തു. അതിന്റെ പകർപ്പ് താഴെ ചേർക്കുന്നു:

Ref No 2003/85

Conservators Office
Trichur 15th July 1910

From

E.H.Glourtine Esq
Conservator of Forests, Cochin State, Trichur.

To

The Trichur Timber and Saw mills company Ltd,
Trichur.

Gentlemen,

I have the honour to inform you that the Diwan in his proceedings stated 4-6-1910 Dis No 2032/ D of 85 in the local and legislative department has ordered that 10 condies of Teak should be given free of cost to the committee for the erection of Jacobite Syrian Church, Trichur. And to request you to be good enough to arrange the delivery of the timber from the mill to Mr.K.V.Iyyakku and secretary of the committee and is to forward to me miscellaneous receipt obtained from the party.

I Remain

Sd/ C.V. Krishna Menon
Shiristadar for conservator of Forests
17/5/1910

ഇതനുസരിച്ച് ഞാനും ചുമ്മാരു ജ്യേഷ്ഠനും കൂടി 85 കർക്കടകം 17-ന് കാലത്ത് കമ്പിനി ആഫീസിൽ പോയി മരം ഏറ്റുവാങ്ങിച്ചു. രണ്ട് തടികളായിട്ടാണ് മരം കിട്ടിയത്. ഒന്ന് 9 കണ്ടിയും മറ്റേത് 1 കണ്ടിയും ആയിരുന്നു. ശലോമോന്റെ ദൈവാലയപണിക്ക് ഹീരാമിന്റെ കപ്പൽക്കാർ കൊച്ചി രാജ്യത്തെ മലകളിൽ നിന്ന് തേക്കിൻതടികൾ വെട്ടിക്കൊണ്ട് പോയിട്ടുണ്ടെന്ന് പറയപ്പെടുന്നുണ്ടല്ലോ. അവർ വെട്ടിയ കുറ്റിയിൽ നിന്ന് പൊടിച്ച് ഉണ്ടായതോ എന്നു തോന്നുമാറ് ഇതിൽ വലിയ തടി വളരെ മുഴുപ്പ് എത്തിയതായിരുന്നു. വളരെ വലിയ തടികളുടെ ഇടയിൽ കിടന്നിരുന്ന ആ ഒരു തടി പള്ളിപറമ്പിൽ എത്തിക്കുന്നതിന് വളരെ ബുദ്ധിമുട്ട് അനുഭവിക്കേണ്ടി

വന്നു. രണ്ടു തടികളും പള്ളിപ്പറമ്പിൽ എത്തിക്കുന്നതിന് 12 1/2 ക. കൊക്കാലക്കാർ കല്ലുങ്ങൾ തോമായ്ക്ക് കർക്കടകം 20-ന് കരാറു കൊടുത്തു. 7 ക. അവന് അഡ്വാൻസും കൊടുത്തു. കായലിൽ ധാരാളം വെള്ളമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് തടികൾ വീണ്ടിയിട്ട് മറിച്ച് കായലിൽ ചാടിച്ച് അവിടെനിന്നും തുഴഞ്ഞ് അരണാട്ടുകര കടവിൽ അടുപ്പിച്ച് അവിടെനിന്ന് കാളവണ്ടിയിൽ കയറ്റി പള്ളിപ്പറമ്പിൽ എത്തിക്കുവാനായിരുന്നു നിശ്ചയിച്ചിരുന്നത്. തടികൾ അരണാട്ടുകര കടവിൽ എത്തിയ ശേഷം 9 കണ്ടിയുണ്ടായിരുന്ന ആ വലിയ തടി കരയ്ക്ക് ഉന്തിഅടുപ്പിച്ച് കാളവണ്ടിയിൽ 4 വലിയ കാളകളെ പൂട്ടി വലിച്ച് കൊണ്ടുവരുന്ന വഴി അരണാട്ടുകര അങ്ങാടിയിലുള്ള കുരിശുപള്ളിയുടെ അടുക്കെ വച്ച് വണ്ടിയുടെ അച്ചുതണ്ട് മുറിഞ്ഞുപോയതിനാൽ തടി ഇറക്കിയിട്ട് വണ്ടി മടക്കി കൊണ്ടുപോയി. തടി വീണ്ടും വണ്ടിയിൽ കയറ്റിത്തന്നെ കൊണ്ടുപോരുന്നതിനും മറ്റും വണ്ടിക്കാർ വിസമ്മതം പറയും ചെയ്തു. അവിടെനിന്നും നമ്മുടെ പള്ളിപ്പറമ്പിലേക്ക് 1/2 നാഴിക അകലമുണ്ട്. കരാർ എടുക്കയും 7 ക. അഡ്വാൻസ് പറ്റുകയും ചെയ്ത തോമായി പിന്നെ ഇതിനെപ്പറ്റി ഒന്നും ചെയ്തില്ല. വലിയ തടി 9 കോൽ നീളമാണ്. അത് പൊളിച്ചുകൊണ്ട് പോരാമെന്ന് വിചാരിച്ച് ഈർച്ചക്കാരോട് ചോദിച്ചപ്പോൾ നടു ഈർന്ന് പൊളിക്കുന്നതിന് നാല് ക. കൂലി ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഇത് വലിയ കൂലിയാക കൊണ്ട് ഞാൻ സമ്മതിച്ചില്ല. വീണ്ടും അഞ്ചിന് പടിഞ്ഞാറെ നടക്കാവിലുള്ള ചില കൂലിക്കാരെ വിളിച്ച് കുട്ടി നമുക്ക് ഈ തടി ഉരുട്ടി പള്ളിപ്പറമ്പിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകാൻ സാധിക്കുകയില്ലയോ എന്ന് ചോദിച്ചു. സാധിക്കും, എന്നാൽ ആളുകൾ അധികം വേണമെന്നേയുള്ളൂ എന്ന് അവർ പറഞ്ഞു. കിട്ടിയിടത്തോളം കൂലിക്കാരെ കുട്ടി തടി ഉരുട്ടിത്തുടങ്ങി. ഇത് പാഴ്പ്രയത്നമാണെന്ന് പറഞ്ഞ് കാണികൾ പരിഹസിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. 28 കൂലിക്കാർ കൂടി മൂന്നു മണി മുതൽക്ക് തുടങ്ങി രാത്രി ഏഴു മണി ആയപ്പോഴേക്കും വലിയ തടി പള്ളിപ്പറമ്പിൽ എത്തിച്ചു. ചെറിയ തടി കൊണ്ടുവരുന്നതിന് അവർക്ക് അധികസമയം വേണ്ടിവന്നില്ല. ഇത് സാധിക്കാതെപോയാൽ എനിക്ക് വലിയ ഇച്ഛാഭംഗത്തിന് ഇടവരുമായിരുന്നു. പണിക്കാർക്ക് അവരുടെ പ്രയത്നത്തിന് അനുസരിച്ച് കൂലികൊടുത്തു നോക്കിയപ്പോൾ 7 ക. 6 ണ. ചിലവായി. 12 1/2 ക. യ്ക്ക് കരാർ കൊടുത്തിരുന്ന പണിക്ക് 14 ക. 6 ണ. ചിലവായി എന്നു മാത്രമേ ഉണ്ടായുള്ളൂ. തടി ഏറെ വാങ്ങി പള്ളിപ്പറമ്പിൽ കൊണ്ടുവന്ന വിവരത്തിന് പിറ്റേ ദിവസം സുപ്രണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന് വെല്ലുർക്ക് എഴുതി അയക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം വെല്ലുരിൽ നിന്നും മടങ്ങിവരുന്നതുവരെ പിന്നെ പണികൾ ഒന്നുംതന്നെ നടത്തിയില്ല. 86 കന്നി 4-ന് അദ്ദേഹം മടങ്ങി എത്തി. പണികൾ വീണ്ടും തുടങ്ങി. തറപ്പണി ആരംഭിച്ച് 86 കന്നി 20-ന് കട്ടളകൾ വച്ചു. നാട്ടുനടപ്പ് അനുസരിച്ച് കട്ടള വയ്ക്കുന്ന അവസരത്തിൽ മേലാ

ശാരിക്കും പ്രധാന കല്പണിക്കാരനും ഓരോ ഉറപ്പികയും പ്രധാന കൂലി പണിക്കാരന് 8 ണ. യും സമ്മാനം കൊടുത്തു. മകരം 4-ന് മദ്ബഹായുടെ ആർച്ച് വളവിന്റെ പണി കഴിഞ്ഞ് ആണിയിട്ടു. 86 കുറും 10-ന് ഉത്തരം വെയ്ക്കുന്നതിനുള്ള ഉയരം അതായത് 7 കോൽ 14 വിരൽ വരെ ഭിത്തികളുടെ പൊക്കം എത്തി. ഉത്തരം വെയ്ക്കുന്ന ശുഭമുഹൂർത്തത്തിന് ഒരു പട്ടക്കാരൻ കൂടി ഉണ്ടായിരുന്നാൽ കൊള്ളാമെന്ന് എനിക്കും ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും അടുത്ത കുറുംകുളങ്ങര നിന്നും ഈ ആവശ്യം പ്രമാണിച്ച് ഒരു അച്ചനെ വരുത്തുന്ന ചിലവ് ഭയന്ന് അത് വേണ്ടെന്നു വച്ചു. ഉത്തരം വെയ്ക്കുന്നതിന് മരാശാരി മുഹൂർത്തം കണ്ടത് കുറും 11-ന് കാലത്ത് 9 മണിക്കായിരുന്നു. പണിക്കാർ എല്ലാവരും 8 1/2 മണിക്ക് വന്നുകൂടി. ആശാരി ഭിത്തിയുടെ മുകളിൽ കയറി ഉത്തരങ്ങൾ മേല്പോട്ട് കയറ്റുവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോഴേക്കും ബഹുമാനപ്പെട്ട കോലാടി പൗലോസ് കത്തനാർച്ചൻ അപ്രതീക്ഷിതമായി പള്ളിപ്പറമ്പിൽ വന്നെത്തി. അദ്ദേഹം എന്തോ ചില ആവശ്യങ്ങൾ പ്രമാണിച്ച് തൃശ്ശൂർ വന്നതാണെന്നും പള്ളിപണി കണ്ട് പോകണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം കൊണ്ട് മാത്രം അവിടെ വന്നതാണെന്നും പറഞ്ഞപ്പോൾ പള്ളിക്ക് ഉത്തരം വെയ്ക്കുന്ന അവസരത്തിൽ ഒരു പട്ടക്കാരൻ ഉണ്ടായാൽ കൊള്ളാമെന്നുള്ള എന്റെ ആഗ്രഹം സാധിച്ചതിൽ എനിക്ക് അനല്പമായ സന്തോഷം ഉണ്ടെന്ന് ഞാൻ അച്ചനോടു പറഞ്ഞു. ഇതിൽ അച്ചനും സന്തോഷിച്ചു. ഒരു പ്രാർത്ഥന കഴിച്ച ശേഷം അച്ചൻ ഉത്തരം വെയ്ക്കുവാൻ ആജ്ഞാപിച്ചു. അച്ചന് ഒരു കാപ്പി സൽക്കാരവും പണിക്കാർക്ക് എല്ലാവർക്കും ചെറിയ സമ്മാനങ്ങളും നൽകി. കഴുകോലുകൾ, വളബന്ധം മുതലായവ ചെലുത്തി മീനം 5-ന് അകംപള്ളിയുടെ മേൽപ്പുറം ഓടുമേച്ചൽ കഴിച്ചു.

ഇത്രത്തോളം ആയപ്പോഴേക്കും പണത്തിനുള്ള ബുദ്ധിമുട്ട് വർദ്ധിച്ചു വരുകയും വല്ലവിയത്തിലും പണി നിർത്തിയാൽ മതിയെന്ന് തോന്നത്തക്കവിധത്തിൽ കാര്യങ്ങൾ വന്നെത്തുകയും ചെയ്തു. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ മേൽ കല്പിച്ച ആ സാഹസമായ മുടക്കം നിമിത്തം മലങ്കരസഭയിൽ വന്നുകൂടിയ കൃഷ്ണങ്ങളുടെ ഫലമായി പിരിവിന് പോയ ശെമ്മാശ്ശൻമാർ തങ്ങളുടെ യാത്ര നിഷ്ഫലമാണെന്ന് കണ്ട് മടങ്ങിപ്പോന്നുയെന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇനിയും പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്ത് കുരിശു വയ്ക്കുവാനുള്ള സ്തംഭത്തിന്റെ (Steeple-ന്റെ) പണി തെക്കും വടക്കും താഴ്വാരങ്ങൾ, കുമ്മായംതേപ്പ്, വാതിലുകൾക്കും, ജനലുകൾക്കും കതകുകൾ ഉണ്ടാക്കൽ, സൊണ്ണോസ് (ത്രോണോസ്) പണിയുക മുതലായവ ബാക്കിയാണ്. സംഭാവനകളുടെ ദൗർല്ലഭ്യം നിമിത്തം നടന്നിട്ടുള്ള പണികൾക്ക് ഇതുവരെ വാങ്ങിച്ച സാധനങ്ങളുടെ വില മുഴുവനും കൊടുത്തുതീർത്തിട്ടില്ല. ബില്ലുകൾ മുറക്ക് വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ബില്ലുകൾ പരിശോധിച്ച് സുപ്രണ്ടുദ്ദേഹത്തിന് അയച്ചാൽ മറ്റൊരു പറഞ്ഞും

കുറേശ്ശെ കൊടുത്തും അവരെ നിലനിർത്തിവരുന്നു. ദിവസംതോറും പണിയുന്ന കൂലിക്കാർക്ക് കൂലി പിന്നെ തരാമെന്ന് പറഞ്ഞ് അവരെ അയപ്പാനും തരമില്ല. ഇപ്പോഴത്തെ നിലയിൽ പണി നിർത്താനും തരമില്ല. പാത്രീയർക്കീസ് ബാവാ മലയാളത്തു വന്നശേഷം ചെയ്ത ഒരു നല്ല കാര്യം ഈ പള്ളിക്ക് കല്പിതതു മാത്രമാണ്. മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ മേൽ ബാവാ കല്പിച്ച മുടക്കു നിമിത്തം ആ നല്ല കാര്യം വീഴാനും ഇടയായിരിക്കുന്നു. എന്റെ ആശ മടുത്തു തുടങ്ങി. എന്നാൽ സുപ്രണ്ടവർകളുടെ ശുഷ്കാന്തി കുറയുന്നില്ല. അദ്ദേഹം തൃശ്ശിവപേരൂരുള്ളപ്പോളെല്ലാം ഒരു ദിവസമെങ്കിലും മുടങ്ങാതെ പണിസ്ഥലത്ത് വരികയും എന്നെ ധൈര്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. സ്വയത്യാഗം കൂടാതെ നമുക്ക് പൊതുക്കാര്യങ്ങൾ സാധിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല എന്ന് എന്നെ ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. പണം ഇല്ലെങ്കിലും പണികൾ മുറക്ക് നടക്കട്ടെ എന്ന് പറയുക മാത്രമല്ല ഞാൻ അപ്പോഴപ്പോൾ ചോദിക്കുന്ന പണം തരികയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈയിൽ പിരിഞ്ഞു കിട്ടുന്നതല്ല, എന്നാൽ എന്റെ സ്വന്തം കൈയിൽ നിന്നും കൈയിലില്ലാത്തപ്പോൾ കടം മേടിച്ചിട്ടും ആണ് എനിക്ക് തരുന്നത് എന്നറിയുമ്പോൾ പണം ചോദിപ്പാൻ എനിക്ക് മടിയും വരുന്നു.

താഴ്വാരങ്ങൾക്കുള്ള പിണ്ടിത്തൂണുകളുടെ പണിയും കുമ്മായം തേപ്പും ജാഗ്രതയായി നടക്കുന്നു. പണികളിൽ പ്രധാനമായതും അപകടം വരാൻ ഇടയുള്ളതും സ്റ്റീപ്പിന്റെ പണിയാണ്. നിലഭാഗം മുതൽ പള്ളിയുടെ മോന്താഴം വരെ 11 കോൽ 2 വിരൽ പൊക്കമാണ് ഉള്ളത്. മോന്താഴപ്പുറത്ത് നിന്ന് സ്റ്റീപ്പിന് ആറര കോൽ പൊക്കമാണ് ചെയ്യേണ്ടത്. 1 1/4 കോൽ വണ്ണമുള്ള പടിഞ്ഞാറെ ഭിത്തി ഉത്തരഭാഗം ചെന്നശേഷം പള്ളി കഴുകോലുകളുടെ ചായ്വനുസരിച്ച് ചരിവായി പണിയിട്ട് കയറ്റി മോന്താഴത്തിന്റെ പൊക്കം ചെല്ലുമ്പോൾ മോന്താഴം അതിനുള്ളിൽ കൂടി പടിഞ്ഞാട്ട് ഓടിച്ച് മോന്താഴത്തിന്റെ മേൽഭാഗം ഒരു കോൽ ആറ് വിരൽ ചതുരമാക്കിയതാണ്. സ്റ്റീപ്പിന്റെ തറ ഇവിടെനിന്ന് ആറര കോൽ പൊക്കമാണ് സ്റ്റീപ്പിന് ചെല്ലേണ്ടത്. അടികൊണ്ട് ഒന്നേകാൽ കോൽ ചതുരമുള്ള ഈ സ്തംഭം 12 വിരൽ വണ്ണത്തിൽ അവസാനിക്കണം. കാറ്റിന്റെ ഉപദ്രവത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷ കിട്ടുവാൻ ഇത് എട്ടുപട്ടമായി പണിയുവാനാണ് പ്ലാനിൽ കാണിച്ചിട്ടുള്ളത്. ക്രമേണ കുർത്ത് അവസാനിക്കേണ്ടതായ ഈ ജാതി പണികൾ എളുപ്പത്തിന് ഉറികെട്ടി പണിയുകയാണ് നാട്ടുനടപ്പ്. ഇവിടെ ആ വിദ്യ കൊണ്ടു ചെല്ലുന്നതിന് സൗകര്യം ഇല്ലെന്ന് മാത്രമല്ല അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ വിചാരിച്ചാൽ നിലകെട്ടുന്നതിനും മറ്റും വലിയ ചിലവ് വന്നുകൂടുകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങനെയുള്ള അവസരങ്ങളിലാണ് ശാസ്ത്രം മാത്രം പഠിച്ചവരെ പരിചയം സിദ്ധിച്ച പണിക്കാർ തോല്പിക്കുന്നത്. കുന്നംകുളങ്ങരയുള്ള കല്പണിക്കാരിൽ വെച്ച് സമർത്ഥനായത് കൊണ്ടാണ് ഈ പണി ഞാൻ ചാക്കുവിനെ ഏല്പിച്ചത്. ഉത്തരഭാഗം

വരെയുള്ള സാധാരണ പണികൾക്ക് 100 കല്ലിന് 1 1/4 ക. യും ഉളിപ്പണി ചെയ്യേണ്ടി വരുന്ന ഇനം പണികൾക്ക് 2 1/2 ക. യുമാണ് ടിയാനു നിരക്ക്. ഇതുംവിട്ട് ചെയ്യേണ്ടിവരുന്ന പണികൾക്ക് 12 ണ. ദിവസത്തച്ഛ് കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. സ്റ്റീപ്പിന്റെ പണിക്ക് ഇഷ്ടിക കൊണ്ട് ചെയ്യേണ്ടതാക കൊണ്ട് ഇതിന് 12 ണ. വീതം ദിവസത്തച്ഛ് കൊടുക്കാമെന്നാണ് തീർച്ചപ്പെടുത്തിയത്. സ്റ്റീപ്പിളിന്റെ പണിക്ക് സാമാനങ്ങൾ ശേഖരിക്കുമ്പോൾ പണി എങ്ങിനെയാണ് കൊണ്ടുചെല്ലേണ്ടത് എന്ന് ആലോചനയായി. ഞാൻ എൻജിനീയറാഫീസിലെ ഒരു ജോലിക്കാരനായതുകൊണ്ട് എനിക്ക് ശാസ്ത്രപ്രകാരമുള്ള ഉപദേശങ്ങൾ തരുന്നതിന് ധാരാളം ആളുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. സാധാരണപണികൾ തുക്കുമട്ടം ചാരിയാണല്ലോ ചെയ്യാറുപതിവ്. നമ്മുടെ സ്റ്റീപ്പിളിന്റെ പണിക്കും ഒരു തുക്കുമട്ടം ഉണ്ടാക്കിക്കിട്ടിയാൽ പണി എളുപ്പത്തിലും ചിലവു കുറഞ്ഞും കൊണ്ടു ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുന്നതിനാൽ ഈ പണിക്ക് ഉതകുന്നതായ ഒരു തുക്കുമട്ടം ഉണ്ടാക്കിത്തരണമെന്ന് എൻജിനീയറിങ്ങ് പാസ്സായ പലരോടും ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അവർ വളരെ ആലോചിച്ചശേഷം ഇത് സാദ്ധ്യമല്ല എന്ന് പറഞ്ഞു. നിലാവുള്ള ഒരു രാത്രി ചാക്കു ഈ പണിക്ക് ഉതകുന്നതായ ഒരു തുക്കുമട്ടം ഉണ്ടാക്കുവാൻ ഉത്സാഹിച്ചു. നിലം അടിച്ചു വെടിപ്പാക്കി മണൽ പരത്തി അതിൽ സ്റ്റീപ്പിളിന്റെ ഒരു പ്ലാൻ വരച്ച് ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും കൂടി ഇരുന്ന് അന്വേഷം അഭിപ്രായപ്രകടനങ്ങൾ തുടങ്ങി. സ്റ്റീപ്പിളിൽ എട്ടു പട്ടമാണല്ലോ. ഒരു പീഞ്ഞപ്പലക എടുത്ത് അതിന്മേൽ വരച്ച് കുറിച്ചു ചെത്തി പണി കഴിഞ്ഞ ഭിത്തിന്മേൽ ചാരിനോക്കിയും മറ്റും ഒരു തുക്കുമട്ടം ഉണ്ടാക്കി. എട്ടു പട്ടങ്ങൾക്കും ഈ മട്ടം ചാരിപ്പണിയുന്നതായാൽ 6 1/2 കോൽ പൊക്കം ചെല്ലുമ്പോൾ 1 1/4 കോൽ അടിയുള്ള ഈ സ്തംഭം 12 1/2 വിരലായി കലാശിക്കുമെന്ന് കണ്ടുപിടിച്ച് 5 അടിപൊക്കം വരെ ഈ മട്ടം ചാരി ഇഷ്ടികകൾ വച്ചു നോക്കിയതിൽ ചാരുമട്ടത്തിന്റെ തെറ്റില്ലായ്മ ഞങ്ങൾക്ക് ബോദ്ധ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. പിറ്റേദിവസം മേടം 11-നു മുതൽ സ്റ്റീപ്പിളിന്റെ പണി തുടങ്ങി. ആറു തച്ചുകൊണ്ട് പണി തീർന്നു. ആദ്യ വർഷത്തിന്റെ തുടസ്സക്കാലമായതുകൊണ്ട് കാറ്റും മഴയും ഇടയ്ക്കിടെ ഭയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. എങ്കിലും യാതൊരു അത്യാഹിതങ്ങൾക്കും ഇടയാക്കാതെ വളരെ വേഗത്തിൽ പണി സാധിച്ചു എന്നു തന്നെ പറയാം. മേടം 15-ന് വൈകിട്ട് ഞാൻ സുപ്രണ്ടുദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് സ്റ്റീപ്പിളിന്റെ പണി കഴിഞ്ഞ കൂട്ടത്തിലായി എന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ കുരിശിന്റെ പണിയും തീർന്നിട്ടുണ്ട് എന്ന് പറഞ്ഞ് കുരിശ് എനിക്ക് കാണിച്ചുതന്നു. 2 1/2 കോൽ പൊക്കമുള്ള ഒരു ഇരിമ്പു കുരിശ് അദ്ദേഹം തന്റെ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലുള്ള ഒരു ഇരുമ്പു പണിക്കാരനെക്കൊണ്ട് പണിയിപ്പിച്ചു വന്നിരുന്ന വിവരം മുമ്പേ തന്നെ എന്നോട് പറഞ്ഞിരുന്നു. വിചിത്രമായ ചുരുളുകളോടു കൂടി വളരെ ഉറപ്പിൽ പണി തീർന്നതായ ആ

കുരിശ് കണ്ടപ്പോൾ എനിക്ക് വലിയ സന്തോഷം ഉണ്ടായി. നാളെ കാലത്ത് തന്നെ കുരിശ് സ്തംഭിപ്പിച്ചിന്മേൽ വെയ്ക്കാമെന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ എന്നോടു കൂടിയുണ്ടായിരുന്ന പറമ്പൻ ഈനാശു കുഞ്ഞുവറീതിനെ കൊണ്ട് ആ കുരിശ് ചുമപ്പിച്ച് പള്ളിപ്പറമ്പിലേക്ക് കൊണ്ടുപോരുകയും ചെയ്തു. ഒരു കുലിക്കാരനും ചുമക്കാനുള്ള ഭാരം ഈ കുരിശിന് ഉണ്ട് എന്ന് തന്നെയല്ല, വടക്കുന്നാഥൻ അമ്പലപ്പറമ്പിൽ കുണ്ടും കുഴിയും ഉള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ ഞാനും കുരിശ് താങ്ങിക്കൊടുക്കേണ്ടി വന്നു. പടിഞ്ഞാറെ നടക്കാവിൽ പറമ്പൻ കുഞ്ഞുവറിയ്ക്കു ഒരു പഴയ തറവാട്ടുകാരനും ഈ പള്ളിപ്പണിയിൽ ആദ്യവസാനം ഉണ്ടായിരുന്ന ആളും എന്നെ പലവിധത്തിൽ സഹായിച്ചിട്ടുള്ളവനും ആകുന്നു. 16-ന് കാലത്ത് പണിക്കാർ എല്ലാവരും വന്നു. കുരിശ് വയ്ക്കുന്നതിന് ശ്രമം തുടങ്ങി. അതിനും വേണം മുഹൂർത്തം നോക്കുക എന്നായി ആശാരി. ഇന്ന് കാലത്ത് 9 മണിക്കുമേൽ നല്ല മുഹൂർത്തമാണെന്ന് ആശാരിയെ കളിയാക്കുവാൻ ഞാൻ പറഞ്ഞു. 8 1/2 മണിയോടു കൂടി കല്പണിക്കാരൻ ചാക്കുവും പള്ളിപ്പുറം ദേവസ്സിയും കൂടി മുകളിൽ കയറി. പള്ളിപ്പുറം ഇയ്യുണ്ണി ദേവസ്സി തൃശ്ശൂരുള്ള ക്രിസ്ത്യൻ കല്പണിക്കാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ മിടിക്കനായ ഒരു പണിക്കാരനും ഈ പള്ളിപ്പണിയിൽ വളരെ പ്രയാസങ്ങൾ അനുഭവിച്ചവനും ആകുന്നു. ചാക്കുവും ദേവസ്സിയും മുകളിൽ നിലകളിന്മേൽ ഇരുന്ന് നിലകളിന്മേൽ കപ്പി കെട്ടി ഉറപ്പിച്ച് കുരിശ് കയറിന്മേൽ വലിച്ച് മേല്പോട്ടു കയറ്റുകയായി. കുരിശ് വെയ്ക്കുവാൻ മുഹൂർത്തമായോ എന്ന് അവർ ചോദിച്ചു. കുരിശു മുകളിൽ എത്തിയാൽ മുഹൂർത്തമാകും. പിന്നെ ഒട്ടും സമയം കളയേണ്ടായെന്ന് ഞാനും പറഞ്ഞ് നിൽക്കുമ്പോൾ നല്ല മുഹൂർത്തം, നല്ല മുഹൂർത്തം എന്ന് ചാക്കുവും ദേവസ്സിയും കൂടി മുകളിൽ നിന്ന് ആർത്തുവിളിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. കാര്യം എന്താണെന്ന് താഴെ നിന്നിരുന്ന ഞങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലായില്ല. പാപ്പാമ്പാർ ഇല്ലാതെ മൂന്ന് വലിയ കൊമ്പനാനകൾ കിഴക്കെ വെട്ടുവഴിയിൽ കൂടി ഇതാ പള്ളിക്ക് അഭിമുഖമായി സാവധാനത്തിൽ നടന്നുവരുന്നതായി ഞങ്ങൾ കാണുന്നുവെന്ന് അവർ പറഞ്ഞു. വടക്കെ പറമ്പിലുള്ള മറവു കൊണ്ട് ഈ ആനകളെ ഞങ്ങൾക്ക് കാണാൻ സാധ്യമല്ല. കുറച്ച് നിമിഷം കൊണ്ട് ആനകൾ പള്ളിക്ക് അഭിമുഖമായി കിഴക്കെ വെട്ടുവഴിയിൽ നില്ക്കുന്നത് എല്ലാവർക്കും കാണാനായി. മരാശാരിയും മറ്റു പണിക്കാരും ഇത് തന്നെയാണ് നല്ല മുഹൂർത്തം എന്ന് പറഞ്ഞു. 9 മണി കഴിഞ്ഞ ഉടനെ കുരിശ് അതിന്റെ നാളത്തിൽ ഇറക്കിവച്ചു. കുരിശ് ഉറപ്പിക്കുന്നതിന് മുമ്പായി കുരിശിന്റെ നില്പിന് വല്ല കോട്ടവും ഉണ്ടോയെന്നു നോക്കുവാൻ കിഴക്കെ വെട്ടുവഴിയിലും പടിഞ്ഞാറെ വെട്ടുവഴിയിലും ഞാൻ തന്നത്താൻ ഓടി നടന്നു നോക്കി. കോട്ടം തീർത്ത് ശരിപ്പെടുത്തി നാളത്തിൽ കോൺക്രീറ്റ് ഇട്ട് കുരിശ് ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്രതീക്ഷിതമായി വന്ന ആനകളെപ്പറ്റിയും പറയാം.

ഏതോ ഒരു ഉത്സവത്തിന് കൊണ്ടുപോയി മടക്കിക്കൊണ്ടു വരുന്ന ആന കളായിരുന്നു ഇവ. പള്ളിയുടെ വടക്കെപ്പറമ്പിൽ വടക്കു കിഴക്കേ ഭാഗത്ത് ഒരു കള്ളുഷാപ്പും ഒരു ചാരായഷാപ്പും ഉണ്ട്. പള്ളിയുടെ കിഴക്ക് ഭാഗത്തുള്ള വഴിയിൽ ആൾ തിരക്കില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ആനകളെ ആ വഴിയിലേക്ക് തിരിച്ചുനിർത്തി ആനക്കാർ കുടിക്കുവാൻ ഷാപ്പിൽ കയറി മുമ്പിലത്തേ ആനയുടെ കാലിന്മേൽ ചാരി വച്ച വടി എങ്ങിനെയോ വീണപ്പോൾ ആ ആന തെക്കോട്ട് നടന്നു. അതിന്റെ പിന്നാലെ മറ്റേതുകളും നടന്നു. കുറെ നടന്നപ്പോൾ ആനക്കാരെ കാണാഞ്ഞതിനാൽ ആനകൾ നിന്നു. അത് കുരിശു വയ്ക്കുന്നതിന് അഭിമുഖമാകുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെയാണ് കുരിശു വയ്ക്കുന്ന മുഹൂർത്തത്തിൽ വിഘ്നേശ്വരൻ എഴുന്നള്ളിയത്. ഈ സംഭവത്തിന് വല്ല ജ്ഞാനാർത്ഥവും ഉണ്ടോയെന്ന് വായനക്കാർ തന്നെ തീർച്ചയാക്കേണ്ടതാണ്.

കുമാരയം തേപ്പും താഴ്വാരങ്ങളുടെ പണിയും ധൂതിയിൽ തന്നെ നടന്നുവന്നു. പണത്തിന്റെ ബുദ്ധിമുട്ടിന് ഒരു കുറവും ഇല്ല. ഇടവമാസം 6-ന് നടന്ന ഒരു സംഭവം ഇവിടെ പ്രസ്താവയോഗ്യമാകുന്നു. പണി വകയ്ക്കു ഇടവം 4-ന് ഞാൻ സുപ്രഭാതം വരുകയുടെ അടുക്കൽ നിന്നും 40 ക. വാങ്ങിച്ചു. അന്നുവരെ എന്റെ അടുക്കൽ വരവ് 2197 ക. 12 ണ. 5 പൈസയും ചിലവ് 2221 ക. 4 പൈസയും ആയിരുന്നു. ഇങ്ങനെ എന്റെ അടുക്കൽ വരവും ചിലവും നില്ക്കുമ്പോഴാണ് 40 ക. 4-ന് വൈകിട്ട് എന്റെ അടുക്കൽ വന്നത്. 5-ന് വൈകുന്നേരം ചിലവു കഴിച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ 2237 ക. 12 ണ. 5 പൈ. വരവും 2246 ക. 4 ണ. 4 പൈ. ചിലവും ആയിട്ടാണ് നില്ക്കുന്നത്. പണിയുന്ന കൂലിക്കാർക്ക് കൊടുപ്പാൻ എന്റെ അടുക്കൽ പണവും ഇല്ല. പല അവസരങ്ങളിലും ഇതുപോലെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ 4-ന് തന്റെ കയ്യിൽ നിന്ന് 40 ക. തന്ന ആളോട് 6-ന് ചെന്ന് വീണ്ടും പണം ചോദിക്കുക എങ്ങനെയാണ്. ഉച്ചതിരിഞ്ഞ് ഈ വിചാരം കൊണ്ട് ആഫീസിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു ഞാൻ. മണി നാലു കഴിഞ്ഞു. എൻബിനിയർ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ ചിറ്റൂർ താലൂക്ക് ഓവർസീയറായിരുന്ന കോട്ടയം പുതുപ്പള്ളി ഇടവകയിൽപ്പെട്ട മിസ്റ്റർ എം. പി. തോമസ് എന്തോ ആവശ്യത്തിന് ആഫീസിൽ വന്നിരുന്നു. അദ്ദേഹം നാലര മണിയോടു കൂടി എന്റെ അടുക്കൽ വന്ന് പള്ളിപ്പണിയുടെ അപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിയെപ്പറ്റി ചോദിച്ചു. പണിയുടെ സ്ഥിതിഗതികളെക്കുറിച്ച് ഞാൻ സവിസ്തരം കേൾപ്പിച്ചു കൂട്ടത്തിൽ പണപ്പിരിവിന്റെ ശോചനീയമായ അവസ്ഥയെക്കുറിച്ചും തന്നിമിത്തമുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടിനെക്കുറിച്ചും പറയേണ്ടതായി വന്നു. താൻ പള്ളിപണിക്ക് വല്ലതും സംഭാവന ചെയ്യാൻ വിചാരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അതിന് ഇതേവരെ തരമായില്ലെന്നും പറഞ്ഞപ്പോൾ ഇന്ന് എനിക്ക് വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള ദിവസമാണെന്നും അറിയിച്ചു. അതിന് പരിഹാരമായി എന്റെ സംഭാവന ഇന്ന് തന്നെ തന്നേക്കാം എന്നു പറഞ്ഞ്

5 മണിക്ക് ആഫീസ് പിരിഞ്ഞശേഷം എന്നെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി തന്റെ ഒരു സ്നേഹിതനായ ചെമ്മണം ദേവസ്സി പൈലോതിന്റെ അടുക്കൽ നിന്നും 20 ക. കടം വാങ്ങിച്ച് പള്ളിപ്പണി വകക്ക് എന്റെ അടുക്കൽ തന്നു. മിസ്റ്റർ തോമസ്സ് 1074 തുലാമാസം 9-ന് മരിക്കുകയും അയാളുടെ ശവം പള്ളിപ്പറമ്പിൽ അടക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അയാളുടെ ഒരു പെൺകുട്ടിയുടെയും ജ്യേഷ്ഠന്റെ മകൻ പുനന്റെയും ശവങ്ങൾ ഈ പള്ളിപ്പറമ്പിലാണ് അടക്കിയിട്ടുള്ളത്. തോമസ്സിന്റെ ശവം കല്ലുകൊണ്ട് കെട്ടിച്ച് പേരെഴുതിട്ടുള്ളതാകുന്നു.

പണമില്ലാതെ കൂഴങ്ങുന്ന അവസരങ്ങളിൽ അപ്രതീക്ഷിതമായി ഒട്ടകിലും പണം എവിടെനിന്നെങ്കിലും കിട്ടുമെന്ന് പണിക്കാർക്ക് വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ പണത്തിന്റെ ദൗർല്ലഭ്യം കൊണ്ട് നമുക്ക് നാളെ വേണ്ടായെന്ന് പറഞ്ഞാൽ തന്നെ നാളത്തേയ്ക്കു പണം ദൈവം തരുമെന്നു പറഞ്ഞ് കൂസൽ കൂടാതെ പണിക്കാർ പണിക്ക് വരിക പതിവായിരുന്നു. പണം ഇല്ലെന്നുള്ള കാരണംകൊണ്ട് പണി മുടക്കുവാൻ കൂലിക്കാരും കൂടി എന്നെ സമ്മതിച്ചിട്ടില്ല. ഏതായാലും അവസാന ഘട്ടമായി വല്ല വിധേനയും പണി അവസാനിപ്പിച്ച് മിഥുനം 4-ന് ഞായറാഴ്ച പള്ളിയിൽ പുത്തൻ കുർബ്ബാന ചൊല്ലണമെന്ന് എല്ലാവരും കൂടി നിശ്ചയിച്ചു.

പണിക്കാർക്ക് സദ്യയും കോടിമുണ്ടുകളും കൊടുക്കണമെന്നും തീരുമാനിച്ചു. അതിന് ഉദ്ദേശം 60 ക. ചിലവാകുമെന്നും ആ സംഖ്യ കുന്നംകുളങ്ങര നിന്നും ചെറിയ സംഭാവനകൾ പിരിച്ചെടുത്ത് അയച്ചുതരാമെന്നും കോലാടി ദാവീദ് ശെമ്മാശ്ശൻ ഏറ്റു. 58 ക. 7 ണ. 10 പൈ. അവിടെനിന്നും സംഭാവനകൾ പിരിഞ്ഞു കിട്ടി. ഇതിനു പുറമെ പള്ളിച്ചുമയങ്ങൾ വകയ്ക്ക് പനയ്ക്കൽ അയിപ്പുരു പാത്തപ്പൻ അവർകളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുജൻ ഇയ്യാക്കു അവർകളും കൂടി 20 ക. അയച്ചുതന്നു. കുദാശയ്ക്കുള്ള സകല ഏർപ്പാടുകളും തയ്യാറായപ്പോൾ ബാവായും മെത്രാനും തമ്മിലുള്ള വഴക്ക് അവിടെയും വന്നുചേർന്നു. 86 കന്നിയിൽ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ മടങ്ങിപ്പോകുന്നതോടുകൂടി മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ മുടക്ക് കല്പിച്ചിരുന്നല്ലോ. മലങ്കരയുള്ള പള്ളികളും ജനങ്ങളും 2 ഭാഗമായി സമരം തുടങ്ങി. നമ്മുടെ പള്ളി സുപ്രണ്ടദ്ദേഹം പണിയിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അത് മെത്രാൻ കക്ഷിയിൽപ്പെട്ടതായി എതിർകക്ഷികൾ കണക്കാക്കി. പള്ളിപ്പണിക്കഴിഞ്ഞാൽ മുറിമറ്റത്തെ മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ആദ്യത്തെ കുർബ്ബാന ചൊല്ലാം എന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ താൻ അങ്ങനെ ചെയ്താൽ താൻ മെത്രാൻ കക്ഷി ആയിപ്പോയി എന്ന് എതിർകക്ഷികൾ പറയുമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് ഭയം. വ്യഭനായ കളരിക്ക് സ്ക്കറിയാ കത്തനാരച്ചൻ പള്ളിക്ക് ഒരു പീലാസാ വഴിപാടു വച്ച് ഒരു കുർബ്ബാന ചൊല്ലുവാൻ വഴിപാട് നേർന്നി

ട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ആദ്യത്തെ കുർബ്ബാന തന്നെ അദ്ദേഹം ചൊല്ലിയാൽ നന്നെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ അങ്ങനെ ചെയ്താൽ താൻ മെത്രാൻ കക്ഷി യായിത്തീർന്നുപോയി എന്ന് ബാവാകക്ഷികൾ പറഞ്ഞുപോയെങ്കിലോ എന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന് ഭയം. ഇനി അടുത്ത കുന്നംകുളങ്ങരയുള്ള അച്ചന്മാർ ആരെങ്കിലും വന്ന് ഈ ദിഷ്ടിയിൽ നടത്തിത്തരുമോ എന്നായി അടുത്ത ആലോചന. വിവരത്തിന് കുന്നംകുളങ്ങരക്ക് എഴുതി അയച്ചപ്പോൾ പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ദിതീയൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സഹോദരീപുത്രൻ ചെറുവത്തൂർ കുറിയാക്കോസ് കത്തനാരച്ചനും ചെറുവത്തൂർ ഗീവറുഗീസ് കത്തനാരച്ചനും കൂടി വന്ന് ഈ ദിഷ്ടിയിൽ നടത്തിക്കൊള്ളാമെന്ന് മറുപടി എഴുതി അയച്ചു. കുദാശയ്ക്ക് കുന്നംകുളങ്ങര നിന്നും അരി മുതലായ സാമാനങ്ങളോടു കൂടി മേല്പറഞ്ഞ രണ്ട് അച്ചന്മാരും ദാവീദ് ശെമ്മാശനും കൂടി ശനിയാഴ്ച രണ്ടു മണിയോടു കൂടി പള്ളിയിൽ വന്നുചേർന്നു. ആർത്താറ്റ്-കുന്നംകുളം പള്ളികളിൽ നിന്ന് ഒരു വലിയ മണിയും ഒരു കൈമണിയും 12 വെള്ളിമെഴുകുതിരികൊലകളും ത്രോണോസിന്മേൽ വെയ്ക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു വെള്ളിക്കുരിശും മറ്റും പനക്കൽ പാത്തപ്പൻ അവർകൾ കൊടുത്തയച്ചു. ശനിയാഴ്ച രാത്രി നമസ്കാരത്തിന്റെ സമയമായപ്പോൾ പള്ളിക്ക് വഴിപാടായി കാട്ടുമങ്ങാട്ട് ഉലഹന്നൻ ലാസർ അവർകൾ (ഇദ്ദേഹം ചീഫ് എൻജിനീയർ ആഫീസിൽ ഒരു അക്കൗണ്ടന്റ് ആയിരുന്നു) ഒരു ധൂപക്കുറ്റി പണിയിപ്പിച്ചിരുന്നതും എത്തി. നമസ്കാരത്തിന് ധാരാളം ആളുകൾ വന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. പിറ്റേന്നാൾ മിഥുനം 4-ന് ഞായറാഴ്ച കാലത്ത് 8 1/2 മണിയോടു കൂടി ചെറുവത്തൂർ കുറിയാക്കോസ് കത്തനാരച്ചൻ അവർകൾ കുർബ്ബാന ആരംഭിച്ചു. 11 മണിയോടു കൂടി കുർബ്ബാനയും പ്രസംഗവും അവസാനിച്ചു. യഹോവയുടെ ആലയത്തിന്റെ പ്രതിഷ്ഠാ ദിവസം രാജാവായ ശലോമോൻ ബലിപീഠത്തിന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നുകൊണ്ട് ചെയ്ത പ്രാർത്ഥനകൾ ഈ അവസാരത്തിൽ എന്റെ ഓർമ്മയിൽ വന്നു. നിഴലായിരുന്ന ശലോമോന്റെ ദൈവാലയത്തിൽ നിന്ന് ശലോമോന്റെ എല്ലാ അപേക്ഷകളും നല്കി കിട്ടിയെങ്കിൽ കാതലായ നമ്മുടെ ദൈവാലയത്തിൽ നിന്ന് എത്രയോ അധികമായ നന്മകൾ നമുക്ക് അനുഭവിപ്പാൻ ഇടവരും. ഈ ദൈവാലയത്തിൽ നിന്ന് എനിക്ക് സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള നന്മകൾ അനവധിയാകുന്നു. എന്റെ 33-ാമത്തെ വയസ്സിലാണ് ഞാൻ ഈ പള്ളിപണിയിൽ ഏർപ്പെട്ടത്. പണി തീർന്നു കാണുന്നതിനും പള്ളിയുടെ വളരെ പെരുന്നാളുകൾ കൈക്കാരന്റെ നിലയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നതിനും, അതിനുശേഷം ചില പെരുന്നാളുകളിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനും ദൈവം എനിക്ക് സംഗതിയാക്കിയതിൽ ഞാൻ ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നു. കേവലം പണിയുടെ മേസ്തിരി എന്ന നിലയിൽ പെരുമാറിയിട്ടുള്ള എന്റെ മനോവിചാരങ്ങൾ മേല്പറഞ്ഞവ ആയിരുന്നുവെങ്കിൽ പണിക്കുള്ള എല്ലാ ചുമതലകളും

തന്റെ വിശാലമായ തോളുകളിൽ വഹിച്ചിരുന്ന സുപ്രഭണ്ടവർകളുടെ മനോ വിചാരങ്ങൾ ഏതു പ്രകാരമുള്ളവയായിരുന്നുവെന്ന് നമുക്ക് ഊഹിക്കാമല്ലോ. കുർബ്ബാനക്കു ശേഷം കേമമായ ഒരു സദ്യയുണ്ടാക്കി പണിക്കാർക്ക് എല്ലാവർക്കും കോടിവസ്ത്രങ്ങൾ ദാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

കുർബ്ബാനക്കു ശേഷം കിണ്ണം വച്ചതിൽ 11 ക. 5 ണ. 10 പൈ. നടവരവ് എണ്ണിക്കൊണ്ട് സുപ്രഭണ്ടവർകളുടെ പുത്രി ശലോമിയെ അന്ന് മാമോദീസാ മുക്കുകയും 16 വയസ്സു വരെ പള്ളിക്ക് അടിമ കിടത്തുകയും ചെയ്തു. സുപ്രഭണ്ടവർകൾ പള്ളിയിൽ ഒരു തമുക്ക് നേർച്ചയും കഴിച്ചു.

ചില്ലറ പണികൾ പല ഇനങ്ങളും പിന്നേയും തീരുവാൻ ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് പള്ളിപണിയുടെ കണക്ക് 87 മേടം 13-ന് വരെ നിലവിൽ നിർത്തി അന്നു മാത്രമേ കണക്ക് എഴുതീട്ടുള്ളൂ. പള്ളിപ്പണിക്കും പള്ളിയുടെ പടിഞ്ഞാറു ഭാഗത്തുള്ള പറമ്പ് 150 ക. ക്ക് തീരു വാങ്ങിച്ചതിനും മാട്ടം മാടി വേലികെട്ടിയതിനും, പ്ലാവ്, ഒട്ടുമാവ്, മറ്റു മാവുകൾ, തെങ്ങ് മുതലായവ വെച്ചു പിടിപ്പിച്ച വകയ്ക്കും കൂടി ആകെ ചിലവ് 2605 ക. 2 ണ. 8 പൈ. ആകുന്നു. കല്ല്, കുമ്മായം, മണൽ, മരം, മരപ്പണി മുതലായവകൾക്ക് വെവ്വേറെ പേരേടുകൾ വച്ചിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും വായനക്കാർക്ക് മൊത്തമായ അറിവിനുവേണ്ടി അവകൾ സംക്ഷിപ്തമായി ഇവിടെ ചേർക്കുന്നു:

ആകെ പണിക്ക് ചെന്നിട്ടുള്ള കല്ല് - 25,000
 മരം, തേക്ക്, മയിലെള്ളു കൂടി - 19 കണ്ടി, 19 തുവട, 14 പെരുക്കം
 താഴ്വാരങ്ങൾക്ക് മരുത് - 5 കണ്ടി, 20 തുവട, 6 പെരുക്കം
 മണലി ഓട് പള്ളിക്ക് - 2500
 കുരിശിന്റെ സ്റ്റീപ്പിളിനുള്ള ഇഷ്ടികയുടെ എണ്ണം - 800

സാമാനവില

വെട്ടുകല്ല് - 16 നീളം - 8 വീതി - 5 കനം - 100 ന് - 2-6-0
 വെട്ടുകല്ല് - 12 നീളം - 11 വീതി - 5 കനം - 100 ന് - 2-6-0
 മരം. തേക്ക് - കണ്ടിക്ക് - 24 ക.
 മയിലെള്ളു - കണ്ടിക്ക് - 9 ക. 10 ണ.
 മരുത് - കണ്ടിക്ക് - 7 ക.
 മണലി ഓട് - 1000-ന് - 30 ക.
 ഇത്തൾ വെന്തതിന് - 100 പറക്ക് - 11 ക.

ദേവാലയ നിർമ്മാണം രണ്ടാം ഘട്ടം

ശ്രീ. ഇയ്യാക്കു എഴുതുന്നു:

86 മിഥുനം 4-ന് കുർബ്ബാന ചൊല്ലി എങ്കിലും സാമാനങ്ങൾ വാങ്ങിച്ച വയിൽ വില ചെല്ലുവാനുണ്ടായിരുന്നവരുടെ ബില്ലുകൾ വഴിക്ക് വഴി സുപ്രണ്ടവർകളുടെ അടുക്കൽ ചെന്നുതുടങ്ങി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ പിരിഞ്ഞു കിട്ടിയതും സ്വന്തം സംഭാവനയും തുടസ്സത്തിൽ പലിശ വസുലായതും കൂടി ആകെ വരവ് 1423 ക. 9 ണ. യും ചിലവ് 2351 ക. 2 ണ. യും 100 പൈ. യും ആയിരുന്നു. ആകയാൽ 917 ക. 9 ണ. 100 പൈ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കയ്യിൽ നിന്നും അധിക ചിലവ് വന്നു. ഇതിൽ യോഗക്കാർ വളരെ വ്യസനിക്കുകയും പണി നടക്കുന്ന കാലത്ത് 150 ക. യ്ക്ക് പള്ളിക്കു വേണ്ടി വാങ്ങിച്ച ഇരുമ്പന്റെ പറമ്പ് 400 ക. ക്ക് അദ്ദേഹത്തിന് തീരു വില്ക്കുകയും ചെയ്തു. ഇത് കഴിച്ച് 527 ക. 9 ണ. 10 പൈ. പള്ളിയിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് ഇനിയും കൊടുത്തു തീർക്കേണ്ടതാകുന്നു. പള്ളിക്ക് പണം ഉണ്ടാകുന്ന കാലത്ത് ഈ കടം വീട്ടേണ്ടതാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വരവ് ചിലവുകളുടെ കണക്ക് പുസ്തകം എന്റെ അടുക്കൽ തന്നതിനാൽ ഞാൻ പള്ളി റിപ്പോർട്ടുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പട്ടക്കാർ താമസിക്കുന്ന കെട്ടിടത്തെ (പള്ളി മുറിയെ) പറ്റിയും അല്പം പ്രസ്താവിച്ചു കൊള്ളട്ടെ. പള്ളിയിൽ ഒന്നാമത്തെ കുർബ്ബാന 86 മിഥുനം 4-ന് നടന്നുവല്ലോ. കുന്നംകുളങ്ങരയുള്ള 5 പള്ളികൾക്ക് കൂടി അവിടെ 6 പട്ടക്കാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ ഞായറാഴ്ച തോറും ഈ പള്ളിയിൽ കുർബ്ബാന ചൊല്ലുന്നതിന് കുന്നംകുളങ്ങര നിന്നും ഒരച്ചനെ കിട്ടുവാൻ സാധിക്കുമെന്നും അതിനാൽ അവിടെനിന്നും ഇടവിട്ട് ഒരു അച്ചൻ വന്ന് കുർബ്ബാന നടത്തിത്തരണമെന്ന് ഞങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുകയും അങ്ങനെ ഞങ്ങൾ വന്ന് ഇവിടെ ഞായറാഴ്ച വി. കുർബ്ബാന നടത്തിത്തരമെന്ന് കുന്നംകുളങ്ങരയുള്ള അച്ചന്മാർ സമ്മതിക്കുകയും 86 മിഥുനം 26-ന് മുതൽ ഞായറാഴ്ച തോറുമുള്ള കുർബ്ബാന നടന്നു തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ നടന്നുവരുന്ന കുർബ്ബാനയ്ക്ക് വേണ്ടിവരുന്ന ചിലവിലേയ്ക്ക്, ആദ്യ ദിക്കുകളിൽ നിന്ന് സർക്കാരുദ്യോഗം, കച്ചവടം മറ്റു തൊഴിലുകൾ ഇവയ്ക്കായി തൃശ്ശിവപേരൂരു വന്ന് താമസിക്കുന്നവരിൽ നിന്നും ഒരു മാസപ്പിരിവ് ഏർപ്പെടുത്തി. പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ യൗസേഫ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് 1081 കർക്കിടകം 12-ന് ആർത്താറ്റ് കുന്നംകുളം പള്ളികളിലേക്ക് എഴുതിയ കല്പനയിൽ കുന്നംകുളങ്ങര പള്ളിയിൽ നിന്നും ജനങ്ങളിൽ നിന്നുമായി 1000 ക. സംഭാവന ചെയ്യണമെന്നാ

ണല്ലോ ആജ്ഞാപിച്ചിരുന്നത്. ആ വകയിൽ ആർത്താറ്റ് കുന്നംകുളം പള്ളി കളുടെ അന്നത്തെ പ്രസിഡന്റായ പനയ്ക്കൽ ആയിപ്പു പാത്തപ്പൻ അവർ കൾ 400 ക. മാത്രമേ ജനങ്ങളിൽ നിന്നും പള്ളികളിൽ നിന്നും കൂടി പള്ളി പ്പണിക്ക് അയച്ചു തന്നിരുന്നുള്ളൂ. ഇനി 600 ക. കൂടി കുന്നംകുളങ്ങരെ നിന്നും അയച്ചുകിട്ടുവാനുള്ളതാകയാൽ അതിന്റെ പലിശ വകയായി ആർത്താറ്റ് കുന്നംകുളം പള്ളികളിൽ നിന്ന് മാസം 5 ക. വീതം ഇവിടുത്തെ കുർബ്ബാനയ്ക്ക് അയച്ചുതന്നുകൊള്ളാമെന്ന് പാത്തപ്പൻ അവർകൾ സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇവിടുത്തെ ഞായറാഴ്ചത്തെ കുർബ്ബാനയ്ക്ക് വരുന്ന അച്ചൻ കുന്നംകുളങ്ങരെ നിന്ന് കാളവണ്ടിയിൽ ശനിയാഴ്ച 4 മണിയോടു കൂടി തൃശ്ശൂരിൽ എത്തി പടിഞ്ഞാറെ നടക്കാവിൽ അതിയുന്തൾ പൈലോതിന്റെ വീട്ടിൽ താമസിച്ചു. ഞായറാഴ്ച കുർബ്ബാന ചൊല്ലി ഉച്ചക്ഷേണം കഴിഞ്ഞ് വന്ന കാളവണ്ടിയിൽ തന്നെ മടങ്ങിപ്പോകയാണ് പതിവ്. അച്ചന് ഭക്ഷണം, വണ്ടിക്കാരൻ ഹോട്ടലിൽ നിന്ന് വാങ്ങിച്ചു കൊണ്ടുവന്ന് കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. താമസത്തിനുള്ള ഏർപ്പാട് പട്ടക്കാർക്ക് വളരെ അസൗകര്യമായി തോന്നിത്തുടങ്ങി. ഭാര്യയോടും മക്കളോടും കൂടി താമസിക്കുന്ന ഒരു ആളുടെ വീട്ടിൽ ഒരു അച്ചൻ കുർബ്ബാനയ്ക്ക് ഒരുങ്ങിക്കിടക്കുന്നത് ഉചിതമല്ലെന്ന് അച്ചന്മാർ പറഞ്ഞു തുടങ്ങി. കുന്നംകുളങ്ങരയുള്ള അച്ചന്മാരിൽ മുപ്പച്ചൻ ചെമ്മണ്ണൂർ ഉക്കൂറു കത്തനാർച്ചൻ ആയിരുന്നു. പള്ളിയോടടുത്ത് പട്ടക്കാർക്ക് താമസിപ്പാൻ ഒരു മുറിയും ഒരു വെപ്പു പുരയും ഉണ്ടാക്കണമെന്ന് ഒരു ദിവസം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ വളരെ എരിവോടുകൂടി പ്രസ്താവിച്ചു. മാർയൗസേഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ 81 കർക്കടകത്തിൽ ഈ പള്ളിപ്പണിയെക്കുറിച്ച് എഴുതിയ കല്പനയിലും പള്ളിമുറിയുടെ കാര്യം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. പണം ഇല്ലാതെ മുറി എങ്ങനെയാണ് പണിയിക്കുക എന്ന് വിചാരിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ പനയ്ക്കൽ കുഞ്ഞൻ മാത്തു ചുമ്മാരുടെ ജ്യേഷ്ഠൻ പണം ഉണ്ടാക്കുന്നതിന് ഒരു വിദ്യ കണ്ടു പിടിച്ചു. പള്ളിപ്പണിക്ക് ആദ്യം കിട്ടിയ 10 ക. വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ തെക്കേക്കര വറുഗീസ് മാസ്റ്ററും ഞാനും കൂടി 78 ചിങ്ങ മാസത്തിൽ പള്ളിപ്പറമ്പിൽ എള്ള് വിതച്ച കൂട്ടത്തിലുള്ള ഒരു ഏർപ്പാട് ആയിരുന്നു ഇത്. പള്ളിപ്പറമ്പിൽ ആകെ മധുരക്കിഴങ്ങ് കൃഷി ചെയ്താൽ 200 ക. യിൽ കുറയാതെ ലാഭം കിട്ടും. ആ ആദായം കൊണ്ട് നമുക്ക് ഒരു വെപ്പുപുരയും മുറിയും പണിയാമെന്നായിരുന്നു ചുമ്മാരു ജ്യേഷ്ഠൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടത്. കൃഷികൊണ്ട് പാഠം പഠിച്ചിരുന്നതിനാൽ മധുരക്കിഴങ്ങ് കൃഷിക്ക് പങ്കു കൂടുകയില്ലെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു. ചുമ്മാരു ജ്യേഷ്ഠന് കോപം വന്നു. കൃഷിക്കു വേണ്ട സകല ചിലവും ചുമ്മാരു ജ്യേഷ്ഠൻ ചെയ്തുകൊള്ളാം. എന്നാൽ ഞാൻ പണി ശരിക്ക് ചെയ്തിച്ചു കൊടുത്താൽ മതിയെന്ന് ചുമ്മാരു ജ്യേഷ്ഠൻ പറഞ്ഞു. അതിന് ഞാനും വഴിപ്പെട്ടു. 87 കർക്കടകം 21-ന്

ചക്കരവള്ളി കൃഷി തുടങ്ങി. അതോടുകൂടി കുർക്ക കൃഷിയും ചെയ്തു. കൃഷിക്ക് ആകെ ചിലവ് 68 ക. 1 ണ. 5 പൈ. ഇതിൽ ചുമ്മാരു ജ്യേഷ്ഠന്റെ കയ്യിൽ നിന്നും 60 ക. 8 ണ. എന്റെ കയ്യിൽ നിന്നും 7 ക. 9 ണ. 5 പൈ. ആദായം പൂജ്യം. പാവപ്പെട്ട ചുമ്മാരു ജ്യേഷ്ഠൻ എന്നേയും ഞാൻ ചുമ്മാരു ജ്യേഷ്ഠനെയും കുറ്റം പറഞ്ഞത് മിച്ഛ. പള്ളിക്ക് സ്ഥലം വാങ്ങിയത് ചുമ്മാരു ജ്യേഷ്ഠന്റെ ജ്യേഷ്ഠനാണെങ്കിലും പള്ളിപ്പണിയുടെ കാര്യത്തിൽ ചുമ്മാരു ജ്യേഷ്ഠനായിരുന്നു എരിവും ഉത്സാഹവും. പ്രമേഹരോഗിയായിരുന്നതിനാൽ ഗോതമ്പരികൊണ്ടായിരുന്നു ഏറെനാൾ ഭക്ഷണം. പണിക്കാലത്ത് പുലർച്ചയ്ക്ക് 6 1/2 മണിക്ക് ഞാൻ പള്ളിപ്പറമ്പിൽ എത്തും. ഉടനെതന്നെ ചുമ്മാരു ജ്യേഷ്ഠനും വരും. ഒരു പൊതിയിൽ നാഴി ഗോതമ്പും നൂറുകരിയും ചുമ്മാരു ജ്യേഷ്ഠൻ കൊണ്ടുവരും. പണിക്കാരിൽ ഒരാളെക്കൊണ്ട് ഗോതമ്പു കഞ്ഞി തയ്യാറാക്കിച്ച് 8 മണിക്ക് മുമ്പായി ഒരു കോപ്പ കഞ്ഞി ചുമ്മാരു ജ്യേഷ്ഠൻ തന്നെ കയ്യിലെടുത്ത് ഞാൻ എവിടെ നിൽക്കുന്നുവോ അവിടെ കൊണ്ടുവന്നു തരും. എനിക്ക് അതികാലത്ത് കുറിയരി കഞ്ഞിയാണ് ഭക്ഷണം എന്ന് ചുമ്മാരു ജ്യേഷ്ഠന് നിശ്ചയമുണ്ട്. പണിയുള്ളപ്പോൾ താമസിക്കുന്നിടത്തുപോയി കഞ്ഞി കുടിക്കാൻ സാധിക്കാത്തതുകൊണ്ട് എനിക്ക് ക്ഷീണം ഉണ്ടാകാതിരിപ്പാനായിരുന്നു ഇങ്ങനെ ചെയ്തുവന്നത്. ചുമ്മാരു ജ്യേഷ്ഠന്റെ ഭാര്യ ഒരു മുത്തി അമ്മായിയുടെ മകൾ ആയിരുന്നു. തന്നിമിത്തം എന്നോട് കൂടുതൽ അടുപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നു. പണിയുടെ ഓരോ അവസരത്തിൽ ചുമ്മാരു ജ്യേഷ്ഠൻ എന്നെ ശകാരിച്ചിട്ടുള്ളതിന് കൈയും കണക്കും ഇല്ല. ത്രോണോസിന്റെ വലിപ്പം, മാമോദീസാ കല്ല് നിർത്തുവാനുള്ള തറയുടെ ആകൃതി ഇതുപോലെയുള്ള ചില്ലറ ഇനങ്ങളിൽ എത്രമാത്രം തർക്കമാണ് ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത് എന്ന് എനിക്കും എന്റെ ചുമ്മാരു ജ്യേഷ്ഠനും മാത്രമേ അറിഞ്ഞുകൂടു. ആഫീസിൽ സുപ്രണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കലാണ് ചായക്കോപ്പയിലെ കടൽക്ഷോഭം പോലെയുള്ള ഞങ്ങളുടെ വക്കാനം. ഇതുകൊണ്ട് ഞാൻ പറഞ്ഞതുപോലെ കൂട്ടാക്കുന്നില്ലായെന്ന് കേസു പറയുമ്പോൾ അദ്ദേഹംതന്നെ സ്ഥലത്തു വന്ന് രണ്ടു പേർക്കും തൃപ്തികരമായ രാജിയും ഉണ്ടാക്കിപ്പോകും. അദ്ദേഹത്തെ പോലെയുള്ള വയസ്സന്മാർ കുന്നംകുളങ്ങര അധികം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ എന്ന് സംശയമാണ്. ഉള്ളുകൊണ്ടുള്ള സ്നേഹം പുറമെ കാണിക്കുന്നതിനെക്കാൾ എത്രയോ മാഹാത്മ്യമേറിയതാകുന്നു. സർക്കാരിൽ നിന്നും അനുവദിച്ച 10 കണ്ടി തേക്ക് മച്ചാട്ട് നിന്നോ ചാലക്കുടിയിൽ നിന്നോ മാത്രമേ നിങ്ങൾക്ക് തരാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ എന്ന് കോൺസർവേറ്റർ ആഫീസിലെ ശിരസ്തദാർ ആഫീസിൽ വച്ച് എന്നോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ കാണണം ചുമ്മാരു ജ്യേഷ്ഠന്റെ വൈരാഗ്യം. ശിസ്തദാറും ഞാനും കൂടി നടക്കുന്ന വർത്തമാനം ചുമ്മാരു ജ്യേഷ്ഠൻ വരാത്തയിൽ നിന്ന് കേൾക്കു

ന്നുണ്ട്. ഉടനെതന്നെ എന്നെ പുറത്തേക്ക് കൈകാട്ടി വിളിച്ച് കൃഷ്ണമേനോൻ കേൾക്കത്തക്ക ഉച്ചത്തിൽ “അവരുടെ കാരണവന്മാരുടെ വകയല്ല, ഞങ്ങളുടെ തമ്പുരാന്റെ ദാനമാണിത്, ഞങ്ങൾക്ക് പണം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടല്ലേ ഞങ്ങൾ തമ്പുരാനോട് മരത്തിന് അപേക്ഷിച്ചത്, ഇയാൾ എന്താണ് ദേവൻ വരം തന്നാലും പുജാരി നല്ല വരം തരികയില്ല എന്ന മട്ടിൽ പറയുന്നത്. നീ പോരെ. ഞാൻ തിരുമുന്മാരെ ഉണർത്തിച്ചുകൊള്ളാം” എന്നും മറ്റും ശകാരവർഷം പൊഴിക്കുകയായി. ഏതായാലും മരം കൊക്കാലെ നിന്നും തരുവാൻ കോൺസർവേറ്റർ സമ്മതിച്ചു എന്ന് ഞാൻ മുഖെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. മുറി പണിയിലേക്ക് തന്നെ നമുക്ക് തിരിച്ചുപോകാം. ഈ വകയ്ക്ക് കുന്നംകുളങ്ങര പലരിൽ നിന്നും പിരിച്ചുണ്ടാക്കിയ 21 ക. 88 വ്യക്തികളിൽ ദാവീദ് ശെമ്മാശ്ശൻ എന്റെ അടുക്കൽ തന്നു. 88 ധനു. 7-ന് കുശിനിയുടെ പണി തുടങ്ങി. 25 നോവ് ദിവസം ചെമ്മണ്ണൂർ ഉക്കൂറു മുപ്പച്ചനായിരുന്നു പുലർച്ചയ്ക്ക് കുർബ്ബാനയ്ക്ക് വന്നിരുന്നത്. കുർബ്ബാന കഴിഞ്ഞ് പുതിയ കുശിനിയിൽ കാപ്പി ഉണ്ടാക്കി അച്ചൻ കൊടുത്തു. മുറിപണിക്കുള്ള മരം മുഴുവനും സുപ്രഭവർകൾ തരാമെന്ന് വാഗ്ദത്തം ചെയ്തു. എന്നാൽ മുറിപണി തുടങ്ങിക്കാണുന്നതിനുള്ള ഭാഗ്യം നമ്മുടെ ചുമ്മാരു ജ്യേഷ്ഠനുണ്ടായില്ല. 88 ഇടവം 3-ന് ചുമ്മാരു ജ്യേഷ്ഠൻ തന്റെ 64-ാമത്തെ വയസ്സിൽ പരലോകപ്രാപ്തനായി. മരിക്കുന്നതിന് നാലഞ്ചു മാസങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് പുറത്ത് ഒരു പ്രമേഹക്കുരു ഉത്ഭവിക്കുകയും എറണാകുളം ജനറലാശുപത്രിയിൽ വച്ച് ശസ്ത്രപ്രയോഗം മൂലം അത് സുഖപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ചുമ്മാരു ജ്യേഷ്ഠൻ മഹാരാജാവ് തിരുമനസ്സിലെ ഒരു ആശ്രിതനായിരുന്നതുകൊണ്ട് ആശുപത്രിയിൽ താമസിച്ച് ഇരുന്ന കാലത്ത് ദിവസംതോറും സുഖക്കേടിന്റെ വിവരം അറിയുന്നതിനായി തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് തുരുഫി പട്ടാളക്കാർ വശം ഡോക്ടർ കുംബ്ഡിനും ചുമ്മാരു ജ്യേഷ്ഠനും തിരുവെഴുത്തുകൾ അയക്കുക പതിവായിരുന്നു. ആ സുഖക്കേട് ഭേദപ്പെട്ടശേഷം കുന്നംകുളം വിട്ട് അധികം താമസിക്കാറുണ്ടായിരുന്നില്ല. എനിക്ക് ആഫീസ് മൂടക്കുമുള്ള ഒരു ദിവസമായിരുന്നു ചുമ്മാരു ജ്യേഷ്ഠന്റെ മരണം. അന്ന് ഞാൻ തൃശ്ശൂരായിരുന്നു. ഉച്ചക്ക് ഊണു കഴിഞ്ഞശേഷം ഞാൻ ഒന്ന് കിടന്നുറങ്ങി. നിദ്രാവിവശതയിൽ കിടക്കുമ്പോൾ ചുമ്മാരു ജ്യേഷ്ഠൻ പെട്ടെന്നു മരിച്ച് ശവം കിടത്തിയിരിക്കുന്നതായി ഞാൻ സ്വപ്നം കാണുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ കരഞ്ഞുകൊണ്ട് കിടക്കുമ്പോൾ സബ് ഇൻസ്പെക്ടർ ചെമ്മണ്ണൂർ ഇട്ടുപ്ല ചുമ്മാർ എന്നെ തട്ടി ഉണർത്തി താൻ എന്താണ് പകൽ ഇങ്ങനെ ഉറങ്ങുന്നത് എന്നു ചോദിച്ചു. എന്റെ ചുമ്മാരേ, നമ്മുടെ ചുമ്മാരു ജ്യേഷ്ഠൻ മരിച്ചു കിടക്കുന്നതു കണ്ട് ഞാൻ കരയുകയായിരുന്നു. അപ്പോഴാണ് താൻ വന്ന് എന്നെ ഉണർത്തിയത് എന്നു പറഞ്ഞു. ചുമ്മാരു ജ്യേഷ്ഠൻ വല്ല സുഖക്കേടും ഉള്ളതായി താൻ കേട്ടുവോ എന്നു ചോദിക്കുകയും ചെയ്തു.

അയാൾക്ക് യാതൊരു സുഖക്കേടും ഉണ്ടെന്ന് ഞാൻ കേട്ടില്ല. തന്റെ സ്വപ്നത്തിന്റെ അർത്ഥം ഇനി നൂറു കൊല്ലത്തേക്ക് അയാൾ മരിക്കുകയില്ലെന്നാണ് എന്നും പറഞ്ഞ് ഞങ്ങൾ നാട്ടുവർത്തമാനം പറഞ്ഞിരുന്നു. എന്റെ സ്വപ്നം ശരിയായിരുന്നു. ആ സമയത്ത് ചുമ്മാരു ജ്യേഷ്ഠൻ മരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടും ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് പിന്നീടാണ് അറിഞ്ഞത്. വിവരം കേൾക്കുമ്പോഴേക്ക് ശവസംസ്കാരം കഴിഞ്ഞിരുന്നു. പക്ഷേ സ്വപ്നം കണ്ട ഉടനെ ഞാൻ പോയിരുന്നുവെങ്കിൽ എനിക്ക് ചുമ്മാരു ജ്യേഷ്ഠന്റെ ശവം പുറമേയുള്ള കണ്ണു കൊണ്ടും കൂടി കാണാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നു. മരണം പെട്ടെന്നായിരുന്നു. ചുമ്മാരു ജ്യേഷ്ഠന്റെ മരണം ഞാൻ പള്ളിക്കണക്കിൽ രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചുമ്മാരു ജ്യേഷ്ഠന്റെ പേര് സുപ്രണ്ടവർകൾ പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് മാർബിൾ കല്ലിൽ കൊത്തി തങ്കമഷി ഇട്ട് പള്ളിയുടെ ഭിത്തിമേൽ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

88 മിഥുനം 10-ന് മുറി പണി ആരംഭിച്ചു. തെക്കും വടക്കും ഉള്ള വരാന്തകൾ കൂടാതെ നാലു കോൽ രണ്ട് വിരൽ പൊക്കത്തിൽ കല്ലു കൊണ്ട് പണിത് മണ്ണു കൊണ്ട് ചുവർ വച്ച് മുള കൊണ്ട് മേല്പുര പണിത് ഓല കെട്ടി മേയുന്നതിന് 35 ക. ക്ക് കരാറു കൊടുത്തു. കട്ടികളും ജനാലകളും ചെമ്പുക്കാവിൽ തന്റെ വീട്ടിൽ കിടപ്പുണ്ടായിരുന്ന പല ഇനം മരങ്ങളിൽ നിന്നും എടുത്ത് ഉണ്ടാക്കിച്ചുകൊൾവാൻ സുപ്രണ്ടേഹം സമ്മതിച്ചു. 89 ചിങ്ങം 17-ന് കരാറുപ്രകാരം ഉയരം ചെന്ന് കെട്ടിമേച്ചിൽ കഴിഞ്ഞു. 89 തുലാം 20-ന് തെക്കും വടക്കും ഉള്ള താഴ്വാരങ്ങളുടെ പണി തുടങ്ങി. മീനം 24-ന് ഉത്തരം വച്ചു. മുറിപണിക്ക് മരം മാത്രമേ താൻ ദാനം ചെയ്യുകയുള്ളൂ എന്ന് സുപ്രണ്ടേഹം പറഞ്ഞിരുന്നുള്ളൂവെങ്കിലും ഇടയ്ക്ക് പണത്തിന് വല്ലാതെ ബുദ്ധിമുട്ട് വരുമ്പോൾ ചെന്നുപറഞ്ഞ് തല്ക്കാലം വല്ല സംഖ്യയും ഞാൻ വാങ്ങിക്കൊണ്ടു പോരും. മറ്റൊരാളോട് ഏറ്റവും നിസ്സാരമായ ഒരു ഉതവി കൂടി ആവശ്യപ്പെടുന്നത് ചെറുപ്പ കാലത്ത് എനിക്ക് പ്രാണസങ്കടമായിരുന്നു. വാങ്ങുന്നതിനേക്കാൾ കൊടുക്കുന്നതിലായിരുന്നു എനിക്ക് സന്തോഷം. എന്നാൽ യാചിക്കുന്നതിനുള്ള എന്റെ ലജ്ജ തീർത്തത് ഈ പള്ളിപ്പണിയാകുന്നു. അത് സുപ്രണ്ടവർകളുടെ ഔദാര്യബുദ്ധി ഒന്നു കൊണ്ടു മാത്രമായിരുന്നു. പള്ളിയുടേയും മുറിയുടേയും പണി തീരുമ്പോഴേക്ക് എത്ര പ്രാവശ്യമാണ് എന്റെ യാചനകൊണ്ട് ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ അലട്ടിയിട്ടുള്ളത് എന്നോർക്കുമ്പോൾ എനിക്ക് സങ്കോചം ഉണ്ടാകുന്നു. മുറിയുടെ മേല്പുര ചെലുത്തി ഓടിടുന്നതിന് ഓട് മേടിപ്പാൻ പണമില്ല. 89 മീനം 25-ന് ആണ് മേല്പുര കയറ്റിയത്. ആദ്യ വർഷം തുടങ്ങുന്നതിനുള്ള ലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ടുതുടങ്ങി. കാറ്റും മഴക്കാരും ഇടിയും ഇടക്കിടെ പേടിപ്പിക്കുന്നു. മഴ വീണാൽ മരപ്പണികൾ നനയും എന്ന് മാത്രമല്ല മൺചുവരുകളും ഇടിഞ്ഞു വീഴും. നഷ്ടത്തിന് പുറമേ അപമാനത്തിനും ഇടവരും. വല്ലതും കടം വാങ്ങി ഓല

കൊണ്ട് കെട്ടിമേഞ്ഞാൽ കുട്ടുകാർ ചിരിക്കും. പരിഹസിക്കും. എന്താണ് വേണ്ടത് എന്ന് ആലോചനയായി. 25-ന് വൈകിട്ട് ആറു മണിയോടു കൂടി പടിഞ്ഞാറെ നടക്കാവിൽ താമസിക്കുന്ന കാട്ടുക്കാരുൻ അന്തോണി പള്ളി പ്ലാനിൽ വന്ന് ഓട് കയറ്റിക്കൊണ്ടു വരുന്നതിന് തന്റെ കാളവണ്ടി ആവശ്യമുണ്ടോ എന്നറിയുന്നതിന് ചോദിക്കാനായിരുന്നു അന്തോണി വന്നത്. ഓട് വണ്ടിയിൽ കയറ്റണമെങ്കിൽ അത് വില കൊടുത്തു വാങ്ങണമല്ലോ. അതിന് പണമില്ലാഞ്ഞിട്ടാണ് ഞാൻ വിഷമിക്കുന്നത് എന്ന് പറഞ്ഞു. അതിന് വിഷമമില്ല. നമുക്ക് നാളെ വീയൂർ ചാണ്ടി പൊരിഞ്ചുണ്ണിയുടെ ഓട് കമ്പനിയിൽ പോയാൽ ഓട് കടം വാങ്ങാം. നിങ്ങളെ ഞാൻ കമ്പനി മാനേജർക്ക് പരിചയപ്പെടുത്താം എന്നു പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് 26-ന് കാലത്തു ഞാനും അന്തോണിയും അവന്റെ കാളവണ്ടിയോടു കൂടി വീയൂർ പൊരിഞ്ചുണ്ണിയുടെ വക മാർ അഗസ്തീനാ ഓട്ടുകമ്പനിയിൽ കയറി. എനിക്ക് തീരെ അപരിചിതനായ കമ്പനി മാനേജരോട് ചെന്ന് കാര്യം പറഞ്ഞപ്പോൾ ആവശ്യമുള്ള ഓട് കൊണ്ടുപോയ്ക്കൊൾവാൻ അയാൾ സമ്മതിച്ചു. എളുപ്പം സമ്മതിച്ചതിന്റെ കാരണം വിലയ്ക്കുള്ള ബിൽ സുപ്രണ്ടു വർക്കളുടെ അടുക്കലേക്ക് അയച്ചാൽ അദ്ദേഹം പണം തരുമെന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞതുകൊണ്ടും എന്നെ മാനേജർക്ക് അന്തോണി പരിചയപ്പെടുത്തിയതുകൊണ്ടും ആയിരുന്നു. 1500 പാത്തിടാടും 60 മൂലയോടും ആണ് വാങ്ങിയത്. മുറി പണിക്ക് മരം മാത്രമേ തരികയുള്ളൂ എന്ന് പറഞ്ഞിരുന്ന സുപ്രണ്ടുദ്ദേഹത്തിന്റെ തലയിൽ ഓടിന്റെ വിലയും ചുമത്തി. പിറ്റേ ദിവസം സുപ്രണ്ടിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് ഓട് വാങ്ങിച്ച വിവരവും അതിന്റെ ബിൽ തങ്ങൾക്ക് വരുമെന്നും പറഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഒരു പുഞ്ചിരിക്കൊള്ളുക മാത്രം ചെയ്തു. വീയൂർ നിന്ന് കൊണ്ടുവന്ന ഓട് 27-ന് തന്നെ മേഞ്ഞു. കുരുത്തക്കേടിന് ഓട് മതിയായില്ല. വിവരം ചെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം സ്വന്തം പണിക്കായി വച്ചിരുന്നതിൽ 300 ഓട് ബാക്കിയുണ്ടായിരുന്നത് എടുത്തുകൊണ്ട് പോയ്ക്കൊള്ളുവാൻ അനുവദിച്ചു. ഇങ്ങനെ മേടം 2-ന് പുതുമഴ പെയ്യുംമുമ്പേ തന്നെ ഓടു മേച്ചിലും കഴിഞ്ഞു. 90 വ്യശ്ചികം വരെ ആ നിലയിൽ കിടന്നു. അപ്പോഴേക്ക് എന്താണ് നമ്മുടെ പള്ളിമുറി ആകെ ചുമന്നു തന്നെ കിടക്കുന്നത്, കുറെച്ചൊന്ന് വെളുപ്പിക്കേണ്ട എന്ന് സുപ്രണ്ടുദ്ദേഹം എന്നോട് ചോദിച്ചു. ഒന്നും വേണ്ട കിടക്കുന്ന മട്ടിൽ അത് കിടന്നുകൊള്ളട്ടെ എന്ന് പറഞ്ഞത് അദ്ദേഹം സമ്മതിച്ചില്ല. കുമ്മായം തേക്കണം. ചിലവു വന്നാൽ ചെയ്തുകൊള്ളാം എന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് 90 വ്യശ്ചികം 8-ന് കുമ്മായം തേപ്പ് തുടങ്ങി. തേപ്പിന് 70 ക. യിൽ ചിലാനം ചിലവ് വന്നു. 90 മീനം 10-നകം മുറിയുടെ എല്ലാ പണികളും അവസാനിച്ചു. മുറി പണിക്ക് വന്ന ചിലവിൽ പകുതി വരെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കയ്യിൽ നിന്ന് ചിലവാക്കിയിട്ടുണ്ട്. മുറി പണിക്കുള്ള മറ്റു സംഭാവനകളുടെ വിവരം താഴെ പറയുപ്രകാരമാകുന്നു.

കുന്നംകുളങ്ങര അങ്ങാടിയിൽ നിന്ന് പല അവസരങ്ങളിലായി ദാവീദ് ഹെമ്മാശ്ശൻ അയച്ചുതന്നത് - 67-0-0

മഴുവഞ്ചേരിപറമ്പത്ത് അവരാ കോരത്ത് അവർകൾ - 45-0-0

കുന്നംകുളങ്ങര ചിറളയത്തങ്ങാടിയിൽ തലക്കോട്ടുകരെ പായി ചാക്കുണ്ണി അവർകൾ - 15-0-0

എം. എ. വർക്കി അവർകൾ - 10-0-0

സെക്കഷ്യൻ സുപ്രണ്ട് കെ. സി. ജോൺ അവർകൾ - 6-4-0

പനയ്ക്കൽ കുഞ്ഞൻ മാത്തു ഇട്ടിമാത്തു അവർകൾ - 10-0-0

പനയ്ക്കൽ ഇട്ടുപ്പ് ഇട്ടുപ്പ് മാസ്റ്റർ അവർകൾ - 18-0-0

വിദ്യാഭ്യാസ ഡയറക്ടറാഫീസിൽ ഒന്നാം ഗുമസ്തനായിരുന്ന തെക്കേക്കര കുരിയപ്പൻ വറുഗീസ് അവർകൾ - 5-0-0

കച്ചവടം കുന്നത്തങ്ങാടിയിൽ തെക്കേക്കര വറിയ്തു മാത്തു അവർകൾ - 5-0-0

എ. വൈസ് ഇൻസ്പെക്ടർ എം. പി. വർക്കി അവർകൾ - 5-0-0

ശേഷമുള്ളവ എല്ലാം സംഭാവനകളാകയാൽ പ്രത്യേകം വിവരിക്കുന്നില്ല. കുളിപ്പുര, കക്കൂസ്, കിണറിന് വാക്കല്ല് കെട്ടൽ ഇവകൾ എല്ലാം ഇനങ്ങളാകയാൽ അവകളുടെ പണികളെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിക്കുന്നില്ല. പടിഞ്ഞാറെ പള്ളിയുടെ കൽത്തൂണുകൾ മുളംതൂരുത്തി കാട്ടുമങ്ങാട്ടു തോമസ് ഓവർസിയർ തന്റെ വകയായി പണിയിച്ചതാകുന്നു. പടിക്കുള്ള മരം സുപ്രണ്ടവർകളുടെ ദാനം ആകുന്നു. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ പള്ളിക്ക് കല്ലിടുവാൻ വന്ന അവസരത്തിൽ നടക്കാവുകാരൻ ഔസേഫ് ഈനാശു അവർകൾ തന്റെ വക ദാനമായി പണിയിച്ച് തന്നതാകുന്നു. പടിഞ്ഞാറെ ഭാഗത്ത് സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള മരക്കുരിശ്. 85 കന്നി ഒടുക്കം മുതൽ 1108 കുംഭം 15-ന് വരെ 23-ൽ ചിലാനം കൊല്ലം ഞാൻ ഈ പള്ളി പണിയുടെ നോട്ടവും കൈക്കാരജോലിയും നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. 1108 കുംഭം 15-ന് കണക്കു വെച്ച് കൊടുക്കുന്നതുവരെ 6317 ക. 8 ണ. 6 പൈ. എന്റെ അടുക്കൽ വരവും 6329 ക. 14 ണ. 1 പൈ. എന്റെ അടുക്കൽ നിന്ന് ചിലവും ആയിട്ടാണ് ഞാൻ കണക്ക് എല്പിച്ചു കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. സർക്കാർ ജോലിയിൽ നിന്നും പെൻഷൻ പറ്റി പിരിയുന്നതിന് പ്രാരംഭമായി അവ കാശ അവധിയിൽ പ്രവേശിക്കുക നിമിത്തം തൃശ്ശൂർ നിന്നും എന്റെ സ്ഥിര താമസം മാറ്റുവാൻ സംഗതി വന്നതിനാൽ യോഗം കൂടി പിന്നത്തെ കൈക്കാരനായി മൂക്കഞ്ചേരി പൈലി രജിസ്റ്റാറെ തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും അതനുസരിച്ച് ഞാൻ കണക്കുകൾ അദ്ദേഹത്തിന് ഏല്പിച്ചു കൊടുക്കുകയും ആണ് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്.

പള്ളിപ്പറമ്പ് ആദ്യകാലത്ത് തരിശായി കിടന്നിരുന്നു. പള്ളി പണിയോടു കൂടിയും അതു കഴിഞ്ഞ ശേഷവും പറമ്പിൽ തെങ്ങ്, പ്ലാവ്, മാവ്, ഒട്ടു മാവ്, ചാമ്പ, നെല്ലി, പ്ലാശ്, ഞാവൽ, തേക്ക് മുതലായ പല മരങ്ങളും വച്ചുപിടിപ്പിക്കുവാൻ എനിക്ക് ഭാഗ്യമുണ്ടായി. മനുഷ്യർക്ക് കൗതുകമായ ചില കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ടല്ലോ. ആ കൂട്ടത്തിൽ ഫലവൃക്ഷങ്ങൾ വച്ചുപിടിപ്പിക്കുന്നത് എനിക്ക് വളരെ കൗതുകമാണ്. വൃക്ഷങ്ങളിൽ നിന്ന് കിട്ടുന്ന ആദായം കാംക്ഷിച്ചിട്ടില്ല എന്ന് ഞാൻ പറയുന്നില്ല. വൃക്ഷങ്ങൾ വളർന്നു വരുന്നതും അവകളുടെ നില്ക്കയും തണലും അവയിന്മേൽ ഇളയ തളിരുകൾ, പൂക്കൾ മുതലായവ ഉണ്ടാകുന്നതും എനിക്ക് ആനന്ദം തരുന്നവയാകുന്നു. പള്ളിപ്പറമ്പ് സൗന്ദര്യമായ ഒരു തോട്ടം ആയിക്കാണണമെന്നായിരുന്നു എന്റെ ആഗ്രഹം. വൃക്ഷങ്ങൾ വച്ചുപിടിപ്പിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ സുപ്രണ്ടവർകൾ എന്നെ വളരെ അധികം ഉത്സാഹിപ്പിക്കുകയും സഹായിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഏഴോ എട്ടോ ഒട്ടുമാ തൈകൾ അദ്ദേഹം ദാനമായി തന്നിട്ടുണ്ട്. ഒരു ഒട്ടുമാവിൻ തയ്യിന്റെ വില കുന്നംകുളങ്ങരെ കുത്തൂർ ഉക്കൂറു ചേറു അവർകളും രണ്ടെണ്ണത്തിന്റെ വില ചുങ്കത്ത് ചുമ്മാരു ഇട്ടുപ്പ് അവർകളും തന്നിട്ടുണ്ട്. അസിസ്റ്റന്റ് എഞ്ചിനീയർ കണ്ടത്തിൽ വറുഗീസ് അവർകൾ രണ്ട് മൽഗോവാ മാവുകളുടെ തൈകൾ ദാനമായി തന്നിട്ടുണ്ട്. ഒരവസരത്തിൽ 100 റബ്ബർ തൈകളും വേറൊരിക്കൽ 100 തേക്കിൻതൈകളും സുപ്രണ്ടേഹം കൊടുത്തയച്ചത് പറമ്പിൽ കുഴിച്ചു വയ്ക്കുകയുണ്ടായി. റബ്ബർ തൈ ഒന്ന് മാത്രമേ ഉണ്ടായുള്ളൂ. തേക്കിൻതൈകൾ ആറേഴെണ്ണം പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. മുറിയുടെ പടിഞ്ഞാറെ ഭാഗത്തുള്ള തെങ്ങ് ചെറുകാക്കശ്ശേരി ഇറ്റാപ്പൻ വറിയ്തു ജ്യേഷ്ഠന്റെയും കിഴക്കു ഭാഗത്തുള്ളത് ചെറുകാക്കശ്ശേരി ഇട്ടിക്കൂരു ഇയ്യാക്കു ജ്യേഷ്ഠന്റെയും വക ദാനങ്ങളാണ്. ചിലവ് കഴിച്ച് കൊല്ലത്തിൽ 50 ക. വരെ ആദായം കിട്ടിവരുന്നു. വേറെ ഒരു കൃഷിയാണ് പള്ളിപ്പറമ്പിലുള്ള കറവാഴത്തോട്ടങ്ങൾ. 1092 മിഥുനം മുതൽക്കാണ് ഈ കൃഷി തുടങ്ങിയത്. എന്റെ ഒരു അമ്മായിക്ക് കണ്ണിൽ സുഖക്കേട് ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് കറവാഴ നീരു ചേർന്ന എണ്ണയായിരുന്നു തലയ്ക്ക് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. ഈ ആവശ്യത്തിന് ഞാൻ കുന്നംകുളങ്ങരെ എന്റെ വളപ്പിൽ കറവാഴ നട്ടുവളർത്തിയിരുന്നു. ആവശ്യം കഴിച്ചുള്ള കറവാഴപ്പോളകൾ ഒന്നിനു 2 പൈ. വീതം വിലയ്ക്ക് വീട്ടിൽ വില്ക്കാനുണ്ടായിരുന്നു. 92 മിഥുനത്തിൽ കുന്നംകുളങ്ങരെ കുന്നത്തങ്ങാടിയിൽ ചീരൻ പാത്തപ്പൻ വറിയ്തു മാസ്റ്ററുടെ അടുക്കൽ 4 തൈകൾ എന്റെ അപ്പൻ തൃശ്ശൂർക്ക് കൊടുത്തയച്ചു. വറിയ്തു മാസ്റ്റർ അദ്ധ്യാപകരുടെ ട്രെയിനിങ്ങിന് തൃശ്ശിവപേരൂരിൽ താമസിച്ചിരുന്നത് ഈ പള്ളിമുറിയിലായിരുന്നു. ഈ തൈകൾ തൃശ്ശൂർ പള്ളിപ്പറമ്പിൽ വച്ചുപിടിപ്പിച്ചാൽ കുറെ കഴിയുമ്പോൾ പള്ളിക്ക് അത് ഒരു വരുമാനത്തിന് മാർഗ്ഗമാകും എന്ന് പറഞ്ഞാണ് അപ്പൻ വറിയ്തു മാസ്റ്ററുടെ

അടക്കൽ തൈകൾ കൊടുത്തയച്ചത്. വളരെ ജാഗ്രതയായിത്തന്നെ ഞാൻ ആ തൈകൾ നട്ടുണ്ടാക്കി. അപ്പൻ ആശിച്ചപ്രകാരം അത് വന്നുകൂടുകയും ചെയ്തു. തൃശ്ശിവപേരൂരുള്ള വല്ല ആയുർവ്വേദ ഔഷധശാലക്കാരും തങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമുള്ളടത്തോളം കറ്റവാഴപ്പോളകൾ ഏത് സമയത്തും ഇവിടെ വാങ്ങാൻ കിട്ടുന്നതുകൊണ്ട് എനിക്ക് നന്ദി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഒരു ദിവസം തന്നെ 5 ക. ക്ക് കറ്റവാഴപ്പോള ഞാൻ മുറിച്ചു വിറ്റിട്ടുണ്ട്. 100 പോളക് ഒരൂറപ്പികയാണ് വില ഇട്ടിരിക്കുന്നത്. കൃഷിയുടെ ചിലവ് കണക്കാക്കി നോക്കുമ്പോൾ ഇതിൽ കൂടുതൽ വിലക്ക് അവകാശമില്ല. രണ്ടോ മൂന്നോ മാത്രം പോളകൾ ആവശ്യപ്പെട്ടുവരുന്നവർക്കു വില കൂടാതെ കൊടുക്കുകയാണ് സാധാരണ പതിവ്. പ്ലാവുകളിൽ നിന്ന് ഏറ്റവും കൂടിയതായി ഒരു കൊല്ലത്തിൽ 53 ക. ക്ക് ചക്ക വിലക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ 30 ക. യാണ് പ്ലാവുകളിൽ നിന്നുള്ള നിരന്തര ആദായം. പ്ലാശിൻതൈ തെക്കേക്കര കുറിയാക്കോസ് കോരപ്പിസ്ക്കോപ്പച്ചൻ അവർകൾ പള്ളിപ്പറമ്പിൽ വച്ചുപിടിപ്പിക്കണമെന്ന് പറഞ്ഞ് എന്റെ അടക്കൽ തന്നയച്ചതാണ്. ധാരാളം പൂ ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. പള്ളിപ്പറമ്പ് വിട്ടുപോകേണ്ട സമയത്തേക്ക് പറമ്പ് ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചവിധത്തിലുള്ള ഒരു തോട്ടമായിക്കാണാൻ എനിക്ക് സാധിച്ചു. കാലം ചെയ്ത ഗീവറുഗീസ് ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ഈ പള്ളിപ്പറമ്പ് ഏദൻതോട്ടമാണെന്ന് പറഞ്ഞ് എന്നെ പലപ്പോഴും കളിയാക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. പള്ളിയുടെ തെക്ക് ഭാഗത്ത് നില്ക്കുന്ന കിളിമുക്കൻ ഒട്ടുമാവിന്റെ രണ്ട് വലിയ മാങ്ങ സൂപ്രണ്ടവർകൾ പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് ഞാൻ തിരുമനസ്സിലേക്ക് ബങ്കിയായി അയക്കുകയുണ്ടായി. മാങ്ങ എത്തിയശേഷം എനിക്കയച്ച കല്പനയുടെ പകർപ്പ് വായനക്കാരുടെ വിനോദത്തിനായി മാത്രം താഴെ ചേർക്കുന്നു:

മലങ്കര ഇടവകയുടെ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്
മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽ നിന്നും.

നമുക്ക് എത്രയും പ്രിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ കോലാടി വറിയ്തു ഇയ്യാക്കുവിന് വാഴ്വ്,

പ്രിയനെ കഴിഞ്ഞ മാസം 22-ന് അയച്ച എഴുത്തും ബങ്കിയായി അയച്ചതന്നെ ആ വിലയേറിയ മാങ്ങായും കിട്ടിയതിൽ വളരെ സന്തോഷിക്കുന്നു. മാങ്ങാ തന്നെ സ്വതേ വളരെ വലിപ്പവും രസവും ഉള്ളതായിരുന്നു. അങ്ങനെയുള്ളത് നമ്മുടെ ചാക്കോ സൂപ്രണ്ട് മുതലായി നിങ്ങളുടെ കൈകളിൽ നിന്ന് നമ്മോടുള്ള നിങ്ങളുടെ സ്നേഹത്തിന്റെയും സന്തോഷത്തിന്റെയും കരുണയുടെയും ലക്ഷ്യമായി ദൂരെ ദേശത്തു നിന്ന് ബങ്കി വഴിയായി വരികയും പലരുടേയും മുമ്പാകെ വച്ച് പൊട്ടിച്ചെടുത്ത് ഭക്ഷിക്കുകയും പലരേയും ഭക്ഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ഉണ്ടാകാവുന്ന രസവും ആനന്ദവും അവർണ്ണനീയമാണെന്ന് നാം പറയണമെന്നില്ലല്ലോ. അവിടുത്തെ

നമ്മുടെ പള്ളിപ്പുറയിടം കമനീയമായ ഒരു തോട്ടമായിത്തീരുമ്പോൾ ഉണ്ടാകാവുന്ന ഹൃദയാനന്ദം ഓർക്കുമ്പോൾ ഒക്കെയും നമുക്ക് വളരെ സന്തോഷം ഉണ്ടാകുന്നു. സർവ്വശക്തനായ ദൈവം നിങ്ങൾ എല്ലാവരുടേയും സകല ആലോചനകളെയും കൈവേലകളേയും അനുഗ്രഹിച്ചു ഫലപ്രദമാക്കി തീർക്കുന്നതിന് ബലഹീനനായ നാം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ദാവീദ് ശെമ്മാശനെ സംബന്ധിച്ച് അയച്ചിരുന്ന എഴുത്തിന് നാം അയച്ചിട്ടുള്ള മറുപടി ഇതിന് മുഖെ തന്നെ അവിടെ കിട്ടിയിരിക്കുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു. സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ കൃപാവരങ്ങളും അനുഗ്രഹങ്ങളും സദാ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുമാറാകട്ടെ എന്ന് 1918-ന് കൊല്ലം 1093 മേടം 5-ന് ചേപ്പാട്ടു പള്ളിയിൽ നിന്ന്.

മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ (ഒപ്പ്)

കൊല്ലംതോറുമുള്ള പതിവുപണികളിൽ വേലികെട്ട് ഒരു വലിയ ഇനമാണ്. ആദ്യകാലത്ത് 35 ക. വീതം ഒരു കൊല്ലം ഇതിനുവേണ്ടി വന്നിരുന്നു. ഈ ചിലവ് കുറയ്ക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ് തെക്കേ മാട്ടത്തിന്മേൽ മുളംകുട്ടങ്ങൾ വെച്ചുപിടിപ്പിച്ചത്. ഞാൻ പള്ളി വകയായി വാങ്ങിച്ചതിന് പുറമെ വിദ്യാവിനോദിനി അച്ചുകൂടത്തിൽ ബുക്ക് ബൈണ്ടർ ആയിരുന്ന പുലിക്കോട്ടിൽ ഉക്രൂ പാവു അവർകൾ മാട്ടത്തിന്മേൽ വെച്ചു പിടിപ്പിക്കുന്നതിന് 50 മുളംതൈകൾ വാങ്ങിച്ച് ദാനമായി തന്നു. മുളകൾ വളർന്ന് വന്നതോടു കൂടി വേലികെട്ടിന്റെ ചിലവ് വളരെ കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

കുർബ്ബാനയ്ക്ക് അച്ചൻ വരുമ്പോൾ കുർബ്ബാനയ്ക്ക് കൂടുന്നതിന് (ശുശ്രൂഷക്ക്) ഒരാളെ കൂടെ കുന്നംകുളങ്ങരെ നിന്ന് കൊണ്ടുവരിക പതിവായിരുന്നു. ഈ ആൾക്ക് ഭക്ഷണത്തിന് പുറമെ ഒരു ചെറിയ ഫീസ് (4 ണ. യിൽ കുറയാതെ) ആദ്യകാലത്ത് കൊടുത്തിരുന്നു. എന്നാൽ വിദ്യാവിനോദിനി അച്ചുകൂടത്തിൽ വളരെനാൾ കമ്പോസിറ്ററായി ജോലി ചെയ്യുന്ന പുലിക്കോട്ടിൽ പാത്തു ഉതുപ്പുരു ജ്യേഷ്ഠൻ ശുശ്രൂഷക്കാരന്റെ ജോലി വളരെ ശുഷ്കാന്തിയോടു കൂടി ചെയ്തുവന്നതിനാൽ കുർബ്ബാന ചിലവിൽ പള്ളിക്ക് അത് ആദായം ഉള്ളതും ഉതുപ്പുരു ജ്യേഷ്ഠനോട് എല്ലാവരും വളരെ നന്ദിയുള്ളവരായിരിക്കുന്നതും ആകുന്നു. പട്ടക്കാരുടെ കുറവു നിമിത്തം കുന്നംകുളങ്ങരെ നിന്നും ഇവിടുത്തെ ദിഷ്ടതിക്ക് അച്ചന്മാരെ കിട്ടാൻ സാധിക്കാത്തതുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ പഴഞ്ഞി ഇടവകയിൽ നിന്നും ഊഴമിട്ടു പട്ടക്കാർ വന്ന് ഇവിടുത്തെ ദിഷ്ടതികൾ നടത്തിത്തരുന്നു.”

തൃശ്ശൂർ ഇടവക: **സഭാപരമായ നിലപാടുകൾ**

വളരെ പ്രതീക്ഷകൾക്കും അദ്ധ്വാനങ്ങൾക്കും ശേഷം പള്ളിപ്പണി ഒരു വിധം പൂർത്തിയായി എങ്കിലും ആരാധന നടത്തുവാൻ വൈദികരെ കൃത്യമായി ലഭിക്കുവാൻ വളരെ പ്രയാസം നേരിട്ടു. കുന്നംകുളത്തു നിന്നു വരുന്ന വൈദികർക്ക് തൃശ്ശൂർ ഇടവകയിലെ സേവനം വളരെയൊന്നും ആകർഷകമായിരുന്നില്ല. കാളവണ്ടിയിലെ യാത്രയ്ക്കായി രണ്ടു ദിവസം ചെലവിട്ടാലേ ഒരു ആഴ്ചയിലെ കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ നടത്തുവാൻ കഴിയൂ. കുന്നംകുളത്തുള്ള മിക്ക വൈദികരും കുടുംബസ്ഥരായതാൽ ആഴ്ചതോറും മൂന്ന് ദിവസം വീട്ടിൽ നിന്ന് വിട്ടിനിൽക്കുവാൻ പ്രയാസമായിരുന്നു. ജനബാഹുല്യമുള്ള ആർത്താറ്റ് കുന്നംകുളം ഇടവകയിൽ ശ്രാദ്ധം, വിവാഹം, മാമ്മോദീസാ, കുമ്പസാരം, ശവസംസ്കാരം എന്നിങ്ങനെ വൈദികരെ ആവശ്യമായ ഒട്ടേറെ അവസരങ്ങൾ നിത്യവും സംഭവിക്കാറുള്ളതുകൊണ്ട് ഇടവകയിൽ നിന്ന് വിട്ടിനിൽക്കുന്നത് ബുദ്ധിപൂർവ്വമായിരുന്നില്ല. അക്കാലത്ത് കുന്നംകുളത്തുണ്ടായിരുന്ന വൈദികർ ഏവരും പ്രായം കൂടിയവർ ആയിരുന്നതിനാൽ തൃശ്ശൂർ യാത്രയുടെ ക്ലേശങ്ങൾ സഹിക്കുവാൻ അവർക്ക് സന്തോഷമായിരുന്നില്ല. എന്നിരുന്നാലും ചാക്കോ സുപ്രണ്ടിനോടുള്ള പലവിധ കടപ്പാടുകൾ മൂലം അവർ ക്ലേശങ്ങൾ ഒരു വിധം സഹിച്ചു എന്നേയുള്ളൂ. ആദ്യകാലത്ത് പള്ളിയിൽ താമസ സൗകര്യമില്ലാതിരുന്നതും മറ്റൊരു കാരണമായിരുന്നു. ചെറുവത്തൂർ ചാക്കുണ്ണി ശെമ്മാശൻ കശ്ശിശാപട്ടമേറ്റപ്പോൾ ആർത്താറ്റ് പള്ളിയിൽ പ്രവേശനം നിരോധിക്കുവാനായി വ്യവഹാരമുണ്ടായത്, ഒരു തരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ തൃശ്ശൂർ ഇടവകയിൽ സന്തോഷത്തിന് കാരണമായി. ഒരു യുവ വൈദികനെ തങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുമല്ലോ എന്നോർത്തപ്പോഴാണ് സന്തോഷമുണ്ടായത്. എന്നാൽ ഏറെ താമസിയാതെ വ്യവഹാരം തീരുമെന്നും നവവൈദികൻ ആർത്താറ്റ് പള്ളിയിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെടുമെന്നും വന്നതോടെ തൃശ്ശൂർകാർ വീണ്ടും വിഷമവൃത്തത്തിലായി. ഒരു അവിവാഹിത യുവ വൈദികനെ ലഭിക്കണമെന്ന് അവർ ആഗ്രഹിച്ചു. വിസ്തൃതമായ പള്ളിപ്പറമ്പ് പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാനും വളർന്നുവരുന്ന നഗരത്തിലെ ഇടവകയെ സുശക്തമായി സംഘടിപ്പിക്കുവാനും ഒരു സ്ഥിര വൈദികന്റെ സാന്നിധ്യം അവർ അഭിലഷിച്ചു.

ദേവാലയ നിർമ്മാണത്തിന് മലങ്കരയിലെ തെക്കും വടക്കുമുള്ള പള്ളി

കൾ തോറും സഞ്ചരിച്ച് പിരിവ് നടത്തിയ കോലാടി ദാവീദ് ശെമ്മാശൻ ഏവർക്കും പരിചിതനും പ്രിയങ്കരനും ഇടവകയിലെ സ്ഥിരം കൈക്കാരുന്റെ സഹോദരനുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം വിവാഹം കഴിക്കാതെ കശ്ശിശാപട്ടം ഏല്ക്കുന്നു എന്ന തീരുമാനം തൃശ്ശൂർക്കാർക്ക് ഏറെ സന്തോഷമായി. ദാവീദ് ശെമ്മാശൻ പട്ടംകൊടുത്ത് തങ്ങളുടെ പള്ളിയിൽ നിയമിക്കുവാൻ അവർ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായോട് അപേക്ഷിച്ചു. അപേക്ഷയ്ക്ക് ലഭിച്ച മറുപടി താഴെ ചേർക്കുന്നു:

**മലങ്കര ഇടവകയുടെ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്
മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽ നിന്നും.**

നമ്പർ 316.

നമുക്കെത്രയും സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ കോലാടിൽ വറിയ്തു ഇയ്യാക്കുവിന് വാഴ്വ്. പ്രിയനേ, നമ്മുടെ ദാവീദ് ശെമ്മാച്ചനെ സംബന്ധിച്ച് ഇപ്പോൾ അയച്ച എഴുത്ത് കിട്ടി. കുന്നംകുളം കേസിനെ സംബന്ധിച്ച് നാം ഇപ്പോൾ എറണാകുളത്തേക്ക് പോകുന്നില്ല. ചിലവിനെ ഭയന്നാണ് പോകാത്തത്. നമ്മുടെ ഇലഞ്ഞിക്കലെ പീലിപ്പോച്ചനെയും പാലപ്പിള്ളിൽ കത്തനാരച്ചനെയും കൂടെ നാളെ കാലത്ത് ഇവിടെനിന്നും അങ്ങോട്ട് അയക്കുന്നുണ്ട്. എതിർ ഭാഗക്കാരുടെ വക്കീലായ എസ്. കൃഷ്ണയ്യർ ഈ അവധിക്ക് എറണാകുളത്ത് എത്തുമെന്ന് ഒരുവിധം തീർച്ചയായിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ രാമചന്ദ്രയ്യർക്കും സൗകര്യക്കേട് ഒന്നും ഉണ്ടാകുന്നതല്ലല്ലോ. അതിനാൽ ഈ അവധിക്ക് ഹിയറിങ്ങ് നടക്കുമെന്നു തന്നെയാണ് നമ്മുടെ പൂർണ്ണമായ വിശ്വാസം. സർവ്വശക്തൻ സഹായിക്കട്ടെ. അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാന്റെ സാക്ഷി വിസ്താരം ഇപ്പോൾ രണ്ട് ആഴ്ചയോളമായി നടന്നുവരുന്നു. വക്കീലന്മാരുടെ സൗകര്യക്കുറവു നിമിത്തം ഇന്നും അടുത്ത ആഴ്ചയിലും ടി വിസ്താരം നടക്കുന്നതല്ല. 28-ാം തീയതി മുതൽ വീണ്ടും തുടരുന്നതാണ്. പാത്രിയർക്കീസിന് തെറ്റില്ലായ്മ ഉണ്ടെന്നും പട്ടത്വം കുറ്റങ്ങൾ നിമിത്തം കുറേക്കൂടി കുറേക്കൂടി പൊയ്പോകുമെന്നും മറ്റും വേദവിപരീതമായ ചില അബദ്ധങ്ങൾ സാക്ഷിമൊഴിയിൽ പറഞ്ഞു പിടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. കളവും യാതൊരു മടിയും കൂടാതെ ധാരാളം പറയുന്നുണ്ട്. അതിന് തക്കവണ്ണം കൂഴയുന്നുമുണ്ട്. നമ്മുടെ ദാവീദ് ശെമ്മാച്ചന് ഇപ്പോൾ തന്നെ പട്ടം കൊടുക്കണമെന്ന് നമ്മുടെ സുപ്രണ്ടിനും നിങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കും നിർബന്ധമുള്ളപക്ഷം വേറെ നമ്മുടെ മെത്രാച്ചന്മാരിൽ ഒരാളിന്റെ പേർക്ക് നാം എഴുതി അയക്കുന്നതാണ്. ഒന്നുരണ്ടു മാസം കൂടെ കഴിയുകയല്ലയോ നല്ലതെന്ന് അഭിപ്രായം ഇല്ലാതെയുമില്ല. ഇവിടെ വേറെ വിശേഷം ഒന്നും ഇല്ല. ദൈവകൃപയാൽ ഞങ്ങൾ സുഖമായിരിക്കുന്നു.

സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ കൃപയും അനുഗ്രഹവും സദാ വർദ്ധി

ച്ചിരിക്കട്ടെ.

എന്ന് 1918-ന് കൊല്ലം 1093-ാമാണ്ട് ഇടവമാസം 19-ാം തീയതി തിരുവനന്തപുരം പള്ളിയിൽ നിന്നും (ഒപ്പ്)

(മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സ്വന്തം കയ്പടയിലാണ് എഴുത്ത്)

കോലാടി ദാവീദ് ശെമ്മാശനും അചിരേണ കശ്ശീശാപട്ടമേറ്റ് ആർത്താറ്റ് പള്ളിയുടെ തവണമുറയിൽ പ്രവേശിച്ചതോടെ ഇടവകയുടെ സ്ഥിതി വീണ്ടും മുൻമട്ടിലായി.

ആർത്താറ്റ് പള്ളിയിൽ നിന്നും ബഹു. പട്ടക്കാർ മുടങ്ങാതെ ഇവിടെ വി. കുർബ്ബാന അർപ്പിച്ചുവന്ന വിവരം നേരത്തെ പറഞ്ഞുവല്ലോ. ചെറുവത്തൂർ കുറിയാക്കോസ് കത്തനാർ (കുരിയപ്പച്ചൻ-പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദിവനാസ്യോസ് ദിതീയന്റെ ഭാഗിനേയൻ), ചെറുവത്തൂർ ഗീവർഗ്ഗീസ് അച്ചൻ (ഞാലിക്കാരൻ അച്ചൻ), ചെമ്മണ്ണൂർ ഉക്രൂ കത്തനാർ (വലിയ പൊട്ടനച്ചൻ), കോലാടി പൗലൂസ് കത്തനാർ, കോലാടി ദാവീദ് കത്തനാർ (താവു അച്ചൻ - കോറെപ്പിസ്കോപ്പാ), ചെറുവത്തൂർ യാക്കോബ് കത്തനാർ (കണ്ടിക്കൻ അച്ചൻ - കോറെപ്പിസ്കോപ്പാ) തുടങ്ങിയവരാണ് കുന്നം കുളത്തു നിന്ന് ഇവിടെവന്ന് കുർബ്ബാന അർപ്പിച്ച ബഹു. വൈദികർ. പിന്നീട് ചേലങ്കര, ഓട്ടുപാറ തുടങ്ങിയ ഇടവകകളുടെ ചുമതല ആർത്താറ്റ് കുന്നംകുളം വൈദികർ ഏറ്റെടുത്തതോടെ പഴഞ്ഞിയിലെ ബഹു. ചീരൻ ഗീവർഗ്ഗീസ് കത്തനാർ, പുലിക്കോട്ടിൽ മത്തായി കത്തനാർ, കൊള്ളന്നൂർ യാക്കോബ് കത്തനാർ എന്നിവർ ഇവിടെ തവണമുറയിൽ ആരാധന നടത്തിവന്നു.

ദൗർഭാഗ്യവശാൽ കക്ഷി വഴക്കുകൾ സഭാന്തരീക്ഷത്തെ ശബ്ദമുഖരിതമാക്കിയ കാലമായിരുന്നു അത്. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദിവനാസ്യോസിന്റെ കീഴിൽ തൃശ്ശൂർ ഇടവക അടിയുറച്ച് നിന്നുവെങ്കിലും തൃശ്ശൂരിൽ ആരാധനയ്ക്കു നേതൃത്വം വഹിക്കുവാനായി കുന്നം കുളത്തു നിന്നും പഴഞ്ഞിയിൽ നിന്നും വന്നിരുന്ന വൈദികർ ആദ്യകാലത്ത് വ്യത്യസ്താഭിപ്രായം പുലർത്തിയവർ ആയിരുന്നു. വട്ടശ്ശേരിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ മുടക്കപ്പെട്ടതിന് ശേഷം ആദ്യം പട്ടംകൊടുത്ത ചെറുവത്തൂർ യാക്കോബ് കശ്ശീശായെ ആർത്താറ്റ് പള്ളിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് നിരോധിക്കണമെന്ന വ്യവഹാരം ആവിർഭവിച്ചത് ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ്. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കെതിരായി വ്യവഹാരം കൊടുക്കുവാൻ ആർത്താറ്റ് കുന്നംകുളം പള്ളിവക കമ്മറ്റിയുടെ പ്രസിഡണ്ടായി 1909 മുതൽ പ്രവർത്തിച്ചുപോരുന്ന പനയ്ക്കൽ അയപ്പുരു പാത്തപ്പന്റെ പ്രേരണയുണ്ടായിരുന്നു (ആർത്താറ്റ് പള്ളിച്ചരിത്രം, ശ്രീ. പി. സി. കുഞ്ഞാത്തു, പുറം 128).

തത്വദീക്ഷയിലും ജീവിത വിശുദ്ധിയിലും അദിതീയനായിരുന്ന പുതിയ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ അപമാനിക്കപ്പെടുകയും ആക്രമിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തതോടെ ആഭ്യന്തരകാര്യങ്ങളിലെ വിയോജിപ്പുകൾ വിസ്മരിക്കുവാൻ പ്രമുഖ നേതാക്കൾ തയ്യാറെടുക്കുകയായിരുന്നു. പൂർവ്വകാലാനുഭവങ്ങൾ എന്തൊക്കെ ആയിരുന്നാലും ഒരു തത്വത്തിനുവേണ്ടി മുറിവേറ്റതങ്ങളുടെ ആത്മീയ പിതാവിനെ ആപൽഘട്ടത്തിൽ ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ അവരുടെ വലിയ മനസ്സുകൾ സന്നദ്ധമായില്ല. ഇ. ജെ. ജോൺ വക്കീലും കെ. സി. മാമ്മൻ മാപ്പിളയും സഭയുടെ നിർണ്ണായക ഘട്ടത്തിൽ സർവ്വശക്തിയും ഉപയോഗിച്ച് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ പിന്തുണച്ചു. അങ്കമാലി, കണ്ടനാട് മെത്രാസനങ്ങളിൽ സ്വാധീനം കുറവാണെങ്കിലും കൊച്ചി മെത്രാസനത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വാധീനം നിരുപമമായിരുന്നു. ആ സ്വാധീനമാണ് തൃശ്ശൂർ - കുറുനംകുളം പ്രദേശങ്ങളിൽ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായോടുണ്ടായിരുന്ന നിരസം ക്രമേണ മാറാനും പിന്തുണ വർദ്ധിക്കാനും കാരണമായത്. തൃശ്ശൂർ പള്ളിയിൽ വി. കുർബ്ബാന അർപ്പിക്കുവാൻ ആഴ്ചതോറും വന്നിരുന്ന കുറുനംകുളം വൈദികരെ മസ്തിഷ്കപ്രക്ഷാളനം നടത്തുവാൻ ചാക്കോ സുപ്രണ്ട് അക്ഷീണ യത്നം നടത്തി. മുളത്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ് തീരുമാനങ്ങൾ, റോയൽ കോടതി വിധി എന്നിവ ലളിതമായി വ്യഖ്യാനിക്കുവാൻ ചാക്കോ സുപ്രണ്ട് സമയം കണ്ടെത്തി. ‘കുറ്റുകാരെ ഒരുമിപ്പിപ്പു കുടുംബാധികൾ’ (പ്രരോദനം; കുമാരനാശാൻ) എന്ന പഴമൊഴി ഉദ്ധരിച്ച് മലങ്കരസഭാ കുടുംബം ആപത്തിലകപ്പെട്ട സമയത്ത് പൊതു ശത്രുവിനെ തുരത്തുവാൻ സർവ്വശക്തിയും ഉപയോഗിക്കുകയാണ് വേണ്ടത് എന്ന ആശയം ക്രമേണ ഏവർക്കും സ്വീകാര്യമായി. കുറുനംകുളം പള്ളിയിലുള്ള വൈദികരുടെ ചില മക്കൾക്ക് കൊച്ചി സർക്കാരിന്റെ വിവിധ വകുപ്പുകളിൽ സ്വന്തം സ്വാധീനം ഉപയോഗിച്ച് ജോലി നൽകുവാൻ അദ്ദേഹം ശുഷ്കാന്തി കാണിച്ചതോടെ സുപ്രണ്ടിനോട് വൈദികർക്ക് കടപ്പാടും ആദരവും വർദ്ധിച്ചതും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായോടുള്ള എതിർപ്പിന്റെ മുന്നയൊടിക്കുവാൻ സഹായകമായി. കുറുനംകുളം പള്ളി ചരിത്രത്തിലെ പ്രസക്ത ഭാഗം ശ്രദ്ധിക്കുക: “മാർ ദീവന്നാസ്സോസ് തിരുമേനിയുടെ മൂടക്കിനുശേഷം ഇവിടുത്തെ പട്ടക്കാരിലും അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉളവാകുകയും വഴക്കുകൾ ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. തെക്കേ കുരിശുപള്ളിയിൽ കുർബ്ബാനമദ്ധ്യേ തുബ്ദേൻ സമയത്ത് ഒരു കക്ഷി മാർ ദീവന്നാസ്സോസ് എന്നും മറ്റേ കക്ഷി മാർ കുറിലോസ് എന്നും ശബ്ദ കോലാഹലങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയതിന് വി. കുർബ്ബാനയെ അലക്ഷ്യമാക്കിയെന്ന് കാണിച്ച് തലപ്പള്ളി രണ്ടാം ക്ലാസ്സ് മജിസ്ട്രേറ്റ് കോടതിയിൽ 1087-ൽ സി. സി. 143-ാം നമ്പർ ആയി ചെറുവത്തൂർ മാത്തുകത്തനാർ അവർകൾ ഇട്ടിമാത്തു മുതൽപേരുടെ പേരിൽ ഒരു ക്രിമിനൽ വ്യവഹാരം കൊടുത്തു” (പു. 123, 124). “മാർ ഗീവർഗ്ഗീസ് ദീവന്നാസ്സോസ്

തിരുമേനിയുടെ മൂടക്കിനുശേഷം പുതുതായി കത്തനാർപട്ടം ഏറ്റ ദിവ്യശ്രീ ചെറുവത്തൂർ യാക്കോബ് കത്തനാരുടെ പള്ളിയിലെ പുതുപ്രവേശനത്തെ പ്രതിഷേധിച്ച് കമ്മിറ്റി പ്രസിഡന്റ് മിസ്റ്റർ പാത്തപ്പന്റെയും മറ്റും പ്രേരണയാൽ ചിറ്റത്തൂർ പനയ്ക്കൽ ഇട്ടുപ്പ് മുതൽ അഞ്ചുപേർ തൃശ്ശൂർ ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് കോർട്ടിൽ 1088-ൽ ആദ്യം 66-ാം നമ്പർ ആയി ഒരു അന്യായം ഫയലാക്കി” (പു. 128). “1090 മകരം 20-ാം തീയതി മി. പാത്തപ്പൻ കമ്മിറ്റിക്കാർക്കു വേണ്ടി ഒരു പത്രിക അച്ചടിച്ച് ബോധിപ്പിച്ചതിൽ പുതിയ കമ്മിറ്റിക്കാരുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിനെയും മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അംഗീകരണത്തെയും പ്രതിഷേധിക്കുകയുണ്ടായി.” 1095 തുലാം 9-ാം തീയതി (1919) കുന്നംകുളം പള്ളിയിൽ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി എഴുന്നള്ളുകയുണ്ടായി. തിരുമേനിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഒരു പൊതുയോഗം കൂടി. അതിൽ ചാക്കോ സുപ്രണ്ട് സന്നിഹിതനായിരുന്നു. ആ യോഗത്തിൽ വച്ച് പാത്തപ്പൻ കാര്യവിവരപത്രിക പിൻവലിച്ചു. “മേൽ നമ്പരിൽ പ്രതികളായ ഞങ്ങൾ ബോധിപ്പിച്ച കാര്യവിവര പത്രികയിൽ ഗീവർഗീസ് ദീവന്നാ സ്പോസ്, മെത്രാപ്പോലീത്താ അല്ലെന്ന് ഞങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ള വാദങ്ങൾ സകലവും പിൻവലിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ മൂടക്കിയതായി അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ അവർകൾ പുറപ്പെടുവിച്ച മൂടക്കു കല്പന അസാധുവാണെന്നുള്ള ഈ സംസ്ഥാനത്തെ കോടതികളിലും നമ്മുടെ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി സമുദായത്തിന് പൊതുവെ ബാധകമായവിധത്തിൽ തിരുവനന്തപുരം ജില്ലാകോർട്ടിലെയും വിധികളെയും മലങ്കരസഭയുടെ ലൗകികവിഷയങ്ങളിലും മറ്റും അന്യോച്യാ സിംഹാസനത്തിങ്കലേക്ക് അധികാരം കിട്ടണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹത്തിന് വഴിപ്പെടാത്തതു നിമിത്തം മേല്പടി മൂടക്കു കല്പന ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതാണെന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോൾ ബോധ്യം വന്നതിനെയും അടിസ്ഥാനമാക്കി ആത്മീയ വിഷയങ്ങളിൽ അന്യോച്യാ സിംഹാസനത്തിങ്കലേക്ക് ഉള്ള അധികാരത്തെ എല്ലാവരും കീഴ്പെട്ടും മേലിലും ഇരുന്നുകൊള്ളാമെന്ന് ഏവരും സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അന്യായത്തിൽ പറയുന്നത് പള്ളികളുടെ ലൗകികവും ആത്മികവും വൈദികവുമായ സകല ഭരണകാര്യങ്ങളും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയ മേൽപ്പറഞ്ഞ മാർ ഗീവർഗീസ് ദീവന്നാ സ്പോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകളുടെ കല്പനയനുസരിച്ച് നടന്നുകൊള്ളാമെന്നും അദ്ദേഹത്തോട് യോജിച്ചും അനുസരിച്ചും നിൽക്കുന്ന കത്തനാർന്മാരെ കൊണ്ടു മാത്രം നമ്മുടെയും നമ്മോട് സംബന്ധമുള്ളവരുടെയും മതസംബന്ധമായ കർമ്മാദികളും ആവശ്യങ്ങളും നടത്തിച്ചും ആ കത്തനാർമാർ പള്ളികളിൽ നടത്തുന്ന കർമ്മങ്ങളിൽ സംബന്ധിച്ച് നടന്നുകൊള്ളാമെന്നും ഇരു കക്ഷികളും സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു” (പു. 132-133).

ഈ നിലപാട് വ്യത്യാസം സാധ്യമാക്കിയത് ചാക്കോ സുപ്രണ്ടും കുറുംകുളം വൈദികരും തമ്മിൽ തൃശ്ശൂർ പള്ളിയിൽ വച്ച് നിരന്തരം ഉണ്ടായ സമ്പർക്കത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടായിരുന്നു.

അതുവരെയും ഒരു ദശാബ്ദക്കാലം വട്ടശ്ശേരിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ യോടും 1912-ലുണ്ടായ കാതോലിക്കാസ്ഥാപനത്തോടു തന്നെയും വിഘടിച്ചു നിന്ന ഒരു ശക്തികേന്ദ്രത്തെ മനോമാറ്റിയെടുക്കുന്നതിൽ ചരിത്രപരമായ കർത്തവ്യം തൃശ്ശൂർ പള്ളി ഏറ്റെടുത്ത് നിർവ്വഹിച്ച കാര്യം പ്രത്യേകം അനുസ്മരണം അർഹിക്കുന്നു. ഈ പ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റി ചാക്കോ സുപ്രണ്ടിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ എം. കൂര്യൻ എഴുതുന്നു:

“തൃശ്ശൂർ സ്ഥിരതാമസമാക്കിയ എം. എ. ചാക്കോ എറണാകുളം, തൃശ്ശൂർ, വടക്കാഞ്ചേരി എന്നിവിടങ്ങളിലെ പള്ളികൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് നേതൃത്വം നൽകി. 1909-ൽ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് ശേഷം കക്ഷിഭിന്നത ഉടലെടുത്തപ്പോൾ കുറുംകുളം, പഴഞ്ഞി മേഖലയിലെ പള്ളികളെ കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ കീഴിൽ ഉറപ്പിച്ചുനിർത്തുവാൻ ചാക്കോ സുപ്രണ്ട് അക്ഷീണ പരിശ്രമം ചെയ്തു. വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ പാത്രിയർക്കീസ് മുടക്കിയപ്പോൾ അതിന്റെ പേരിൽ കുറുംകുളത്ത് കക്ഷിഭിന്നത ഉണ്ടാകാതിരിക്കാൻ അദ്ദേഹം പ്രസംഗ പര്യടനങ്ങൾ നടത്തി. പാത്രിയർക്കീസ് മുടക്കിയതായി പ്രഖ്യാപിച്ച മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽ നിന്ന് പട്ടമേലുക്കുവാൻ ചെറുവത്തൂർ ചാക്കുണ്ണി ശെമ്മാശൻ (കണ്ടിക്കൽ യാക്കോബ് കോറേപ്പിസ്ക്കോപ്പാ) ധൈര്യം നൽകിയത് ചാക്കോ സുപ്രണ്ട് ആണ്. പാത്രിയർക്കീസിനോട് അന്ധമായ ഭക്തി പുലർത്തിയിരുന്ന അന്നത്തെ പഴഞ്ഞിപ്പള്ളി വികാരിയെ (ഫാ. ഗീവർഗ്ഗീസ് ചീരൻ) ധൈര്യപ്പെടുത്തി മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഉറച്ച പിന്തുണക്കാരനാകാൻ ഉത്തേജനം നൽകിയത് ഇദ്ദേഹമാണ്. കുറുംകുളം പഴയപള്ളിയിൽ സന്ദർശനം നടത്തിയ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യാനെത്തിയ മജിസ്ട്രേറ്റിനെയും പോലീസിനെയും പഴയപള്ളിപ്പറമ്പിൽ ശാരീരികമായി മർദ്ദിച്ചുവെന്ന് ആരോപിച്ചുണ്ടായ ക്രിമിനൽ കേസ് (1920) സൗമ്യമായി പരിഹരിക്കാൻ മുൻകൈ എടുത്തത് ചാക്കോ സുപ്രണ്ടാണ്” (നസ്രാണി സിംഹം എം. എ. ചാക്കോ, പേജ് 118).

സഭയുടെ ആഭ്യന്തര അച്ചടക്കം കൃത്യമായി പാലിക്കുന്നതിൽ വട്ടശ്ശേരിൽ മെത്രാച്ചൻ കാണിച്ച ജാഗ്രതയും ശുഷ്കാന്തിയും എതിരാളികളെപ്പോലും നിശബ്ദരാക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാവൽഭടനായ ചാക്കോ സുപ്രണ്ടിന്റെ ഇടവകയോഗത്തിന്റെ തീരുമാനപ്രകാരം കൈക്കാരൻ എഴുതിയ ഒരു അപേക്ഷയ്ക്ക് വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി എഴുതിയ മറുപടി ഈ മുഖപക്ഷമില്ലാത്ത നീതിബോധത്തെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു:

മലങ്കര ഇടവകയുടെ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽ നിന്നും

നമ്പർ 53

(മുദ്ര)

നമുക്ക് എത്രയും സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ തൃശ്ശിവപേരൂർ പള്ളി കൈക്കാരൻ കോലാടി വറിയത് ഇയ്യാക്കുവിന് വാഴ്വ്.

പ്രിയനേ, ചക്കാലയ്ക്കൽ റപ്പായി ലോനപ്പന്റെ സംഗതിയെ സംബന്ധിച്ച് ഈ മാസം 12-ാം തീയതി അയച്ച എഴുത്തു കിട്ടി. ടിയാന്റെ അപേക്ഷപ്രകാരം വേറെ വിവാഹത്തിന് അനുവദിപ്പാൻ പാടുള്ളതല്ല. വ്യഭിചാര കാരണം പറഞ്ഞ് വിവാഹം വേർപെടുത്തുന്നതിന് അനുവദിക്കയെന്ന് വന്നാൽ വേർപെടുത്തേണ്ടതായി അനേകായിരങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമെന്നുള്ളത് തീർച്ചയാണ്. അതിനാൽ ഇങ്ങനെയുള്ളത് നാം അശേഷം അനുവദിക്കയില്ലെന്ന് നമ്മുടെ ലോനപ്പനോട് തീർച്ചയായിട്ട് പറഞ്ഞുകൊള്ളാവുന്നതാണ്. അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ സാക്ഷിവിസ്താരം നടന്നില്ലെന്നും മറ്റും നമ്മുടെ പാലപ്പിള്ളിൽ കത്തനാരച്ചന്റെ എഴുത്ത് മൂലം അറിയുന്നു. ശേഷം പിന്നാലെ.

സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ കൃപയും അനുഗ്രഹങ്ങളും സദാ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുമാറാകട്ടെ. എന്ന് 1916-ന് കൊല്ലം 1091 മകരം 18-ന് കോട്ടയത്തു സിമ്മനാരിയിൽ നിന്നും. (ഒപ്പ്)

ഈ ആർജ്ജവത്വവും നിഷ്ഠയും വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലാത്ത തത്വദീക്ഷയും ഇടവകയെ, മറ്റേതെല്ലാം പോരായ്മയുണ്ടായിരുന്നാലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിന്നിൽ ഉറപ്പിച്ചുനിർത്തി. മുടക്കിനുശേഷം അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് താഴെ പറയുംപ്രകാരം പള്ളിക്ക് കല്പന അയച്ചെങ്കിലും അതിനെ ഇടവക ധീരമായി നിരസിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.

സർവ്വശക്തനായി നിത്യൈകനായി ആദിഅന്തമില്ലാത്ത സ്വയംഭൂവിന്റെ തിരുനാമത്തിൽ അന്ത്യോഖ്യയുടേയും കിഴക്കൊക്കെയുടെയും അപ്പോസ്തല സിംഹാസനത്തിന്റെ ബലഹീനനായ രണ്ടാമത്തെ അബ്ദേദാലോഹോ ഇഗ്നാത്തിയോസ് പാത്രിയർക്കീസ്

(മുദ്ര)

നമ്പർ 139

പാലൂർ മെത്രാസന ഇടവകയെന്ന് പേർ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ആർത്താറ്റ്, മുളത്തുരുത്തി മുതലായ പള്ളികൾ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കൊച്ചി ബ്രിട്ടീഷ് മെത്രാസന ഇടവകക്കാരായ നമ്മുടെ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട

വാത്സല്യ മക്കളുടെ നിറുകുകൾമേൽ ദൈവിക കൃപയും സ്വർഗ്ഗീയ വാഴ്ചയും വന്ന് വസിക്കുമാറാകട്ടെ. അത് ദൈവമാതാവായ മറിയമിന്റെയും സകല പരിശുദ്ധന്മാരുടേയും പ്രാർത്ഥനകളാൽ തന്നെ. ആമ്മീൻ.

അനന്തരം നിങ്ങളുടെ ധന്യസ്നേഹത്തോട് നാം അറിയിക്കുന്നത് എന്തെന്നാൽ വിശുദ്ധിയും മഹത്വവും ഉള്ള ത്രിത്വത്തിങ്കൽ നാം നിങ്ങളെ ഭരമേല്പിച്ചുകൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ നിന്ന് വിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തിലേക്ക് നാം തിരിച്ചുപോകുന്നു. നാം ജഡത്തിൽ നിങ്ങളെ വിട്ട് അകലുന്നു എങ്കിലും ആത്മാവിൽ നിങ്ങൾക്ക് അടുത്തിരിക്കുന്നു.

ആകയാൽ നാം നിങ്ങളോട് ആജ്ഞാപിക്കുന്നതെന്തെന്നാൽ നിങ്ങൾ സമാധാനത്തിലും സ്നേഹത്തിലും ഇരിക്കണം. നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ തലയാകുന്ന നമ്മുടെ കർത്താവും ദൈവവും ആയ യേശുമശിഹായാൽ പത്രോസ് എന്ന പാറമേൽ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന കത്തോലിക്കായ്ക്കും ഗ്ലീഹായ്ക്കും അടുത്ത നമ്മുടെ വിശുദ്ധ സഭയുടെ സത്യ വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നും ആചാര നടപടികളിൽ നിന്നും കാനോനുകളിൽ നിന്നും വലത്തോട്ടോ ഇടത്തോട്ടോ ഇളകുകയും വിട്ടുമാറുകയും അരുത്. ഇന്ത്യയിൽ മലങ്കര ഇടവകയിലെ എല്ലാ മെത്രാസന ഇടവകകൾക്കും പ്രത്യേകിച്ച് ഏഴ് മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരെ വാഴിക്കണമെന്ന് നാം കരുതിയിരുന്നു എങ്കിലും യോഗ്യന്മാരും ദൈവത്താൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരും ആയ ആളുകളെ കണ്ടുകിട്ടാൻ കഴിയാതെ നാം ഊർശ്ലേമിൽ വച്ച് വാഴിച്ചവരായ ബ. കുറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെയും മുടക്കപ്പെട്ട ഗീവറു ഗീസിനെയും കൂടാതെ ഇവിടെ വച്ച് ബ. അത്താനാസ്യോസ് പൗലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെയും ബ. സേവേറിയോസ് ഗീവറുഗീസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെയും വാഴിച്ചതേയുള്ളൂ. അവരിൽ അത്താനാസ്യോസിന് അങ്കമാലി മെത്രാസന ഇടവകയെന്ന് പറയുന്ന കോട്ടക്കാവ് മെത്രാസന ഇടവകയ്ക്ക് നാം സ്ഥാത്തിക്കോൻ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. കുറിലോസിനും സേവേറിയോസിനും നാം കൊടുത്തിട്ടുള്ള ഇടവകകൾ കഴിച്ച് നിങ്ങൾ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കൊച്ചി ബ്രീട്ടീഷ് മെത്രാസന ഇടവകയെന്ന് പറയുന്ന പാലൂർ മെത്രാസന ഇടവക കൂടെ നാം അത്താനാസ്യോസിന് ഏല്പിച്ചു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. വേറൊരു കല്പനയിൽ നാം അതിനെ ഭേദപ്പെടുത്തുന്നതുവരെ അങ്ങനെ ഇരിക്കട്ടെ. നാം നിങ്ങളോട് കല്പിക്കുന്നത് എന്തെന്നാൽ നമ്മുടെ ആത്മീയ പുത്രനായ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ നിങ്ങളുടെമേലും നിങ്ങളുടെ പള്ളികൾമേലും നാം നിയമിച്ചിരിക്കുന്നത് കൊണ്ട് നിങ്ങൾ സന്തോഷത്തോടെ അവനെ കൈക്കൊള്ളുകയും അവന്റെ കല്പനകളെ എല്ലാം നിങ്ങൾ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യണം. അവൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുമ്പോൾ ഊശാനകൊമ്പുകൾ പിടിച്ചു കൊണ്ട് സന്തോഷത്തോടെ അവന്റെ എതിരേല്പിന് നിങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടു

ടണം. അവന്റെ സ്ഥാനത്തിന്റെയും അധികാരത്തിന്റെയും ബഹുമതിക്കൊത്തവണ്ണം നിങ്ങളുടെ പള്ളികളിൽ നിന്നും നിങ്ങളിൽ നിന്നും ന്യായമായ അവകാശമെല്ലാം അവനു കൊടുത്തുകൊള്ളുകയും വേണം. ഇപ്രകാരം നിങ്ങൾക്ക് അറിവായിരിക്കട്ടെ.

കർത്താവിന്റെ കൃപ നിങ്ങളെയും നിങ്ങളുടെ ഭവനങ്ങളെയും മക്കളെയും കാത്തുകൊള്ളുമാറാകട്ടെ എന്ന് ദൈവമാതാവായ മറിയാമിന്റെയും സകല പരിശുദ്ധന്മാരുടെയും പ്രാർത്ഥനയാൽ തന്നെ. ആമ്മേൻ.

ആകാശങ്ങളിലിരിക്കുന്ന ഞങ്ങളുടെ ബാവാ... ഇത്യാദി

ക്രിസ്തബ്ദം 1911 കന്നി 29-ാം തീയതി.

ആലുവാ സിമ്മനാരിയിൽ നിന്നും.

ശരി തർജ്ജിമ: മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ (ഒപ്പും മുദ്രയും)

പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ഈ കല്പനയോട് തൃശ്ശൂർ ഇടവക എപ്രകാരം പ്രതികരിച്ചു എന്ന് തെളിയിക്കുന്ന രേഖകൾ കണ്ടിട്ടില്ല. എന്നാൽ ഈ നിയമന കല്പനപ്രകാരം ഈ പള്ളിയിലേക്കു ഭരണപരമായി ഇടപ്പെട്ട കല്പന അയച്ച മാർ അത്താനാസ്യോസിനോട് ഈ ഇടവക ഔദ്യോഗികമായി പ്രതികരിച്ചതിന്റെ രേഖ ലഭ്യമാണ്. അത് രണ്ടും (മെത്രാപ്പോലീത്താന്റെ കല്പനയും ഇടവകയുടെ പ്രതികരണവും) താഴെ ചേർക്കുന്നു:

ദൈവകൃപയാൽ

അങ്കമാലി, കൊച്ചി ഇടവകകളുടെ പൗലൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽ നിന്നും.

(മുദ്ര)

നമ്പർ 18

നമ്മുടെ തൃശ്ശൂർ പള്ളിയിലെ വികാരിയും ദേശത്തുപട്ടക്കാരും കൈക്കാരനും ശേഷം ജനങ്ങളും കൂടിക്കണ്ടെന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് വാഴ്വ്.

പ്രിയരെ, സുറിയാനിക്കണക്കിന് നീസോൻ മാസം 9-ാം തീയതിക്ക് കൊല്ലവർഷം 1107-ാമാണ്ട് മേടമാസം 10-ാം തീയതി വെള്ളിയാഴ്ച കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി ചാപ്പലിൽ വച്ച് മൂറോൻ കുദാശ നടത്തണമെന്ന് നിശ്ചയിച്ച് രണ്ടാമത്തെ ഗീവറുഗ്ലീസ് ആയ ബസേലിയോസ് കാതോലിക്കാ എന്നു പറഞ്ഞുവരുന്ന ആൾ നമ്മുടെ അധികാരത്തിൽ വന്ന പള്ളികൾക്ക് ടി ആവശ്യത്തിലേക്ക് ദ്രവ്യസഹായം ചെയ്യണമെന്നും വൈദികന്മാരും ജനങ്ങളും ആ കർമ്മത്തിൽ സംബന്ധിക്കണമെന്നും കാണിച്ച്

ഒരു രേഖ അയച്ചിരിക്കുന്നതായി നാം അറിയുന്നു.

വി. മൂറോൻ കുദാശ നടത്തുന്നതിന് ടി രേഖാകർത്താവിന് അധികാരവും അവകാശവും ഇല്ലെന്നുള്ള സംഗതി നിങ്ങൾക്ക് അറിവുള്ളതാണെന്ന് നാം വിചാരിക്കുന്നു. വിശുദ്ധ അന്തോഖ്യാ സിംഹാസനത്തിൽ വാഴുന്ന പാത്രിയർക്കീസന്മാരല്ലാതെ ആരും സ്വമേധയാ ഇന്നുവരെ നടത്തിയിട്ടില്ലാത്ത ഈ കർമ്മം നടത്താമെന്ന് വിചാരിക്കുന്ന ആളിന്റെ ഈ സാഹസിക പ്രവൃത്തിയെപ്പറ്റി നാം എന്തു പറയേണ്ടു. നമ്മുടെ ഇടയിൽ എഴുന്നള്ളി കാലം ചെയ്ത നി. വ. ദി. മ. ശ്രീ. മോറാൻ മാർ ഇഗ്നാത്തിയോസ് ഏലിയാസ് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് കൊല്ലവർഷം 1106-മാണ്ട് മിഥുന മാസം 22-ാം തീയതി കുറുപ്പംപടി പള്ളിയിൽ മലയാളത്തുള്ള നമ്മുടെ എല്ലാ പള്ളികളിലെയും പ്രതിപുരുഷന്മാരെ വിളിച്ചുകൂട്ടി മലയാളത്തേക്കുള്ള തിരുമനസ്സിലെ എഴുന്നള്ളത്തു മുതൽ ടി തീയതി വരെയുള്ള ചരിത്രം ചുരുക്കമായി പ്രസ്താവിച്ചും സ്ഥാനഭ്രംശം ചെയ്യപ്പെട്ട അബ്ദൽ മശിഹായിൽ നിന്ന് ലഭിച്ചു എന്ന് പറയുന്ന കാതോലിക്കാ സ്ഥാനം അസാധ്യ ആണെന്നും കാതോലിക്കാ സ്ഥാപനം സഭയിൽ ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ തിരുമനസ്സിലേക്ക് നിവൃത്തിയില്ലെന്നും മറ്റും വിവരിച്ചും ഏറ്റവും വ്യക്തമായും ആർക്കും മനസ്സിലാകത്തക്കവിധത്തിലും അതിഗംഭീരമായി ചെയ്ത പ്രസംഗം നിങ്ങളിൽ അനേകപേരും നേരിട്ട് കേട്ടിട്ടുള്ളതിനാൽ കൂടുതലായി ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി നാം നിങ്ങളെ എഴുതി അറിയിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നില്ല.

അതിനാൽ മേൽ വിവരിച്ച കർമ്മത്തിൽ നിങ്ങൾ സംബന്ധിക്കുകയാകട്ടെ അതിലേക്ക് ദ്രവ്യസഹായം ചെയ്യുകയാകട്ടെ ചെയ്യരുതെന്ന് മാത്രമല്ല ആ സാധനം വാങ്ങി ഉപയോഗിക്കുകയും അരുത് എന്ന് നാം നിങ്ങളെ അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു.

ദൈവകൃപ നിങ്ങൾ എല്ലാവരോടും കൂടെ സദാ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുമാറാകട്ടെ.

ആകാശത്തിലുള്ള ഞങ്ങളുടെ ബാവ... ഇത്യാദി.

എന്ന് 1932-ന് 1107 മീന മാസം 27-ാം തീയതി ആലുവാ തൃക്കുന്നത്ത് സെമിനാരിയിൽ നിന്നും.

ഒപ്പ്

മറുപടി

നിതാന്ത വന്ദ്യ ദിവ്യശ്രീ അങ്കമാലി ഇടവകയുടെ പൗലൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സിലേക്ക്,

നിതാന്ത വന്ധു പിതാവേ, തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് 1107 മീനം 27-ാം തീയതി വെച്ച് 18-ാം നമ്പർ ആയി ഈ പള്ളിക്ക് അയച്ച കല്പന കിട്ടി വായിച്ചു കണ്ടതിൽ എത്രയും ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നു. തിരുമേനി കൊച്ചി ഇടവകയുടെ മെത്രാൻ കൂടി ആണെന്ന് ഇവിടെ അംഗീകരിക്കുകയോ അംഗീകരിക്കാൻ അർഹതയുണ്ടാകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നുള്ള വസ്തുത തിരുമനസ്സിലേക്ക് അറിയാവുന്നതാണല്ലോ. ആ അവസ്ഥയ്ക്ക് ഈ പള്ളി തിരുമനസ്സിലെ അധികാരത്തിൽപ്പെട്ടതാണെന്ന് ധരിച്ച് കല്പന ഇങ്ങോട്ടയപ്പാൻ അവ കാശമില്ലാത്തതാണെന്ന് സവിനയം അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. പരദുഷണമായ ഈ കല്പന ഇവിടുത്തെ പള്ളിക്ക് സ്വീകാര്യമല്ല. അതിങ്ങോട്ട് അയച്ചതിന്റെ സാധ്യം എന്തെന്ന് മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ മലങ്കരയിൽ വാഴുന്ന മോറാൻ മാർ ബസേലിയോസ് കാതോലിക്കാ ബാവാ ഈ പള്ളി സന്ദർശിക്കുകയും ഇടവകജനങ്ങൾ അത്യാദരം ആ തിരുമേനിയെ അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള വസ്തുത ആലുവായിൽ ഇരിക്കുന്ന തിരുമേനിയുടെ തിരുമനസ്സിൽ ഗ്രഹിക്കാതെകയോ ഗ്രഹിച്ചിട്ട് മറന്നുപോയതോ ഏതാണ് ഈ കല്പനയ്ക്ക് വഴികാട്ടിയെന്ന് അടിയങ്ങൾക്ക് ആലോചിച്ച് ഉണ്ടാകുന്നില്ല.

കുറുപ്പംപടി യോഗത്തെപ്പറ്റിയും മറ്റും കല്പനയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത് വാസ്തവവിരുദ്ധമല്ലയോ എന്ന് ഒന്നുകൂടി തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കി ആലോചിച്ചു നോക്കുവാൻ അപേക്ഷയുണ്ട്. മോറാൻ മാർ ഏലിയാസ് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ കുറുപ്പംപടി പള്ളിയിൽ നമ്മുടെ മലയാളത്തുള്ള എല്ലാ പള്ളിയിലെയും പ്രതിപുരുഷന്മാരെ വിളിച്ചുകൂട്ടി എന്ന് പറയുന്നത് വാസ്തവവിരുദ്ധമല്ലേ. ഇവിടുത്തെ പള്ളിക്ക് അങ്ങനെ ഒരു കല്പന തിരുമേനി മുഖാന്തിരമോ തിരുമേനിയുടെ അറിവിലോ അയച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്ന് അവിടത്തെ റിക്കാർട്ടുകൾ ഒന്നുകൂടെ പരിശോധിച്ച് തൃപ്തിപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ഒരു കല്പന ഇവിടെ കിട്ടിയിട്ടില്ല; അയച്ചിട്ടില്ല എന്ന് തീർത്തും പറയാം. അവിടെച്ചെന്ന് ചേർന്നവരെ ബാവാ, പോലീസുകാർ ആദിയായ അധികാരസ്ഥന്മാർ മുഖാന്തിരം ആട്ടി ഓടിക്കാൻ ഒരുമ്പെട്ട വേളയിൽ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് അവിടെ സന്നിഹിതനായിരുന്നുവോ. ഒടുവിൽ ഗത്യന്തരമില്ലാതെ ബാവാ ഒരു ശകാര പ്രസംഗം ചെയ്തു. അന്ന് ബാവാ ഉപായത്തിൽ അപായംകണ്ട് വീറോടെ ഇരുന്ന് ചിലതെല്ലാം പറഞ്ഞു എന്നാണ് ദൃക്സാക്ഷികൾക്ക് തോന്നിയത്.

അതിനെ തിരുമേനി ഈ കല്പന മൂലം സാരഗർഭമാക്കിത്തീർക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് പരദേശത്തുകാരുടെ വാല് പിടിച്ച് നിൽക്കുന്നവരെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ മാത്രമാണെന്നാണ് ഈയുള്ളവർ വിലമതിക്കുന്നത്.

മുറോൻ കുദാശയെപ്പറ്റി തിരുമേനിയുടെ അഭിപ്രായം കാനോൻ നിയമത്തിനും സഭാചട്ടത്തിനും അനുസരിച്ചിരിക്കുന്നില്ല. ഈ പള്ളിക്ക് ഇതേ

വരെ മൂറോൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് സംഭരിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ നിന്ന് തരികയോ വാങ്ങി ഉപയോഗിക്കുകയോ ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത അവസ്ഥയ്ക്ക് ഈ കല്പന ആ വിധത്തിലും അസ്ഥാനത്തിൽ ആണെന്ന് ഉണർത്തിച്ചുകൊണ്ട് ചുരുക്കുന്നു.

എന്ന് തിരുമനസ്സുണർത്തിപ്പാൻ

തൃശ്ശൂർപള്ളി കൈക്കാരൻ കെ. വി. ഇയ്യാക്കു (ഒപ്പ്) 5-9-07

ഇതാണ് തൃശ്ശൂർ പള്ളിയുടെ സംസ്കാരം: സുതാര്യത. പറയാനുള്ളത് മുഖത്തുനോക്കി പറയും.

ചാക്കോ സുപ്രണ്ട് അവതരിപ്പിച്ച പ്രമേയം

1934-ലെ ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ കോട്ടയം എം. ഡി. അസോസിയേഷൻ കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ ഒരു നാഴികക്കല്ലായി. കാതോലിക്കാ-മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനങ്ങൾ ഒരാളിൽ ഏല്പിക്കാമെന്ന തീരുമാനം ആ യോഗത്തിലുണ്ടായി. എം. എ. ചാക്കോയുടെ ജീവചരിത്രകാരൻ ആ സംഭവം വിവരിക്കുന്നത് കാണുക: “മലങ്കര യാക്കോബായ സുറിയാനി അസോസിയേഷൻ കോട്ടയം എം. ഡി. സെമിനാരി ഹാളിൽ 1934 ഡിസംബർ 26-ാം തീയതി 10.30-ന് സമ്മേളിച്ചു. മൂന്നാമത്തെ കാതോലിക്കാ ആയ മാർ ബസേലിയോസ് ഗീവർഗീസ് ദിതീയൻ ബാവാ അധ്യക്ഷത വഹിച്ചു. അധ്യക്ഷന്റെ വലതുവശത്ത് കോട്ടയം ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്താ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസും (പാമ്പാടി) ഇടതു വശത്തു നിരണം ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്താ മാർ സേവേറിയോസും (വാളക്കുഴി) തുമ്പമൺ ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്താ മാർ പീലക്സിനോസും ഉപവിഷ്ടരായി (പുത്തൻകാവ് കൊച്ചുതിരുമേനി). ബാവായുടെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു ശേഷം വി. ജി. ജോർജ്ജ് കാതോലിക്കാബാവാ അയച്ചിട്ടുള്ള സർക്കുലർ വായിച്ചു. അനന്തരം അസോസിയേഷൻ മിനിറ്റ്സ് സമുദായ സെക്രട്ടറി കെ. എം. മാമ്മൻ മാപ്പിള ബി. എ. വായിച്ചു. മിനിറ്റ്സ് ഐക്യകണ്ഠേന പാസ്സാക്കി.

ബാവായുടെ പ്രസംഗം അടുത്തതായി നടന്നു. അതിനുശേഷം എം. എ. ചാക്കോ ആദ്യത്തെ പ്രമേയം അവതരിപ്പിച്ചു. സഭയുടെ വിഷമഘട്ടം അടുത്തു നടന്ന സന്ധിയാലോചനകൾ വിഫലമായത് ഒരു നായകൻ നമുക്കുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതിന്റെയും അതിലേക്ക് യോഗ്യനായ ഒരാളെ തെരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടതിന്റെയും നമ്മുടെ പൂർവ്വിക മാഹാത്മ്യം പരിരക്ഷിക്കേണ്ടതിന്റെയും ആവശ്യകത മുതലായ സംഗതികൾ വിവരിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം കാതോലിക്കാ മോറാൻ മാർ ഗീവറുഗ്ഗീസ് ബസേലിയോസ് ബാവാവെ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായായി കൂടി വാഴിക്കുന്നു എന്നുള്ള

പ്രമേയം വായിച്ചു. സദസ്യർ ഹസ്തഘോഷത്തോടുകൂടി ആ പ്രമേയം സ്വീകരിച്ചു” (എം. കുര്യൻ, പേജ് 67, 68).

തൃശ്ശൂർ ഇടവകയുടെ പ്രതിനിധി ചരിത്രപരമായ ഒരു വിഷമസന്ധി പരിഹരിക്കുന്ന നിർദ്ദേശമാണ് ആ പ്രമേയം വഴി അവതരിപ്പിച്ചത്. രണ്ടു പതിറ്റാണ്ടായി കാതോലിക്കാ സ്ഥാനികളും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായും തമ്മിൽ നിലവിലിരുന്ന ശബ്ദരഹിതമെങ്കിലും ക്രൂരമായ സംഘർഷം മേലിൽ ആവർത്തിച്ചുകൂടാതെ മലങ്കരസഭയുടെ അഭിലാഷമാണ് ചാക്കോ സുപ്രണ്ടിന്റെ പ്രമേയം വ്യക്തമാക്കുന്നത്. അത് സ്വാഭാവികമായും ഭൂതകാല ചരിത്രത്തോടുള്ള ഒരു താക്കീതും ഭാവികാല ചരിത്രത്തിലേക്കുള്ള ഒരു ചൂണ്ടുപലകയുമായി. ഏഴു പതിറ്റാണ്ടിന് ശേഷവും തൃശ്ശൂരിന്റെ പ്രതിനിധി മലങ്കര അസോസിയേഷൻ അവതരിപ്പിച്ച് പാസ്റ്റാക്കിയ പ്രമേയം അനുസരിച്ച് രണ്ട് സ്ഥാനങ്ങളും ഒരു സ്ഥാനിയിൽ തുടരുന്നു. ആ കീഴ്വഴക്കത്തിന് വ്യത്യാസം വരുത്തുന്നുവെന്ന് പലപ്പോഴും പല വേദികളിലും ചർച്ചകൾ നടന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും 1934-ന് മുമ്പ് രണ്ടു പതിറ്റാണ്ടുകളിൽ നടന്ന ഉന്നതങ്ങളിലെ ഉറസൽ ഉണ്ടാക്കിയ ഓർമ്മകൾ ആ ചർച്ചകളെ നിശ്ശബ്ദമാക്കുകയായിരുന്നു. ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ അസുഖകരമായ അനുഭവങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ ബുദ്ധിമുട്ട് അനുഭവപ്പെട്ടതുകൊണ്ടാകാം മലങ്കരസഭയുടെ ശബ്ദാത്മകമായ ഒരു കാലഘട്ടത്തിന്റെ ചരിത്രം ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പൂർവ്വാർദ്ധത്തിൽ ആരും എഴുതാതിരുന്നത്.

1934 വരെ മലങ്കരസഭയിൽ സുശക്തമായിരുന്ന വടക്കൻ - തെക്കൻ ചേരിതിരിവ് ഒരു സത്യമാണെന്ന് പരസ്യമായി അംഗീകരിക്കുവാനും അത് പരിഹരിക്കുവാനുമുള്ള നടപടികളിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുവാനും 1935-ൽ ഒരു ശ്രമം തൃശ്ശൂർ ഇടവകയിൽ നിന്നുണ്ടായി. സഭയുടെ പുരോഗതിക്ക് വിഘാതമായി നിൽക്കുന്ന ഈ തെക്കൻ - വടക്കൻ ശീതസമരം അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ഗൗരവമായി ആലോചിച്ച തൃശ്ശൂർ ഇടവകയുടെ വീരപുത്രൻ ചാക്കോ സുപ്രണ്ട് ഇതിനെപ്പറ്റി ചർച്ച ചെയ്യാൻ സഭയിലെ ഉന്നത തലനേതാക്കളുടെ ഒരു യോഗം 1935 ഡിസംബർ 25 ഞായറാഴ്ച പെരുമ്പാവൂർ വെച്ച് കൂടുവാൻ അച്ചടിച്ച നോട്ടീസ് അയക്കുകയുണ്ടായി. വടക്കർക്ക് ഒരു സഭാകേന്ദ്രം എറണാകുളത്ത് ഉണ്ടാകണമെന്നും എറണാകുളം കേന്ദ്രമായി ഒരു ആർച്ച് ബിഷപ്പ് നിയമിക്കപ്പെടണമെന്നും അദ്ദേഹം വടക്കൻ സുറിയാനിക്കാരുടെ നായകനും പ്രതിനിധിയും ആയിരിക്കണമെന്നും ആ നോട്ടീസിൽ അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ട്. ആ യോഗം കൂടിയോ എന്നും അനന്തര നടപടികൾ എന്തായിരുന്നു എന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ. എന്നാൽ അദ്ദേഹം ആ നോട്ടീസിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ച ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും ആശങ്കകളും പ്രതീക്ഷകളും പിൽക്കാല സഭാചരിത്രത്തിന്റെ പശ്ചാത്ത

ലത്തിൽ എത്രയോ യാഥാർത്ഥ്യബോധം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു എന്നത് നമ്മെ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തുന്നു. ഇന്നും അതീവ പ്രസക്തമാണ് ആ നോട്ടീസിന്റെ സന്ദേശം. ആ കത്ത് ഒരു ചരിത്രരേഖ എന്ന നിലയിൽ പൂർണ്ണമായും ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുകയാണ്.

**M. A. Chakko, B. A.
RETIRED EXCISE COMMISSIONER,
Cochin State.**

**MANCHERLY,
TRICHUR.
7th December 1935**

Dear Friend,

I Wish to place before you certain stray thoughts of mine with the hope that the same or similar ones have been exercising your mind also. No one can deny the fact that the Malankara Syrian Community to which all of us belong has fallen into evil days. Our status and position in the country, political economical and social, are in the melting pot. Other Communities that were far behind us, for instance the Roman Catholic Syrians and Latins as well as the Ezhavas, have made much progress. They are abreast of us; and we shall be soon left behind if we half as we do now to pull out the thorn from our heels. Concerted action is needed and that at once.

Bestowing careful and anxious thought on the subject, I feel that we can come to our own by organizing ourselves. To my mind what we are at present badly lacking in is somebody who can stand at the fore front of the community to represent it and to speak for it, so as to make its voice heard. It is a serious drawback. It has to be mended. The Catholics, Latin and Syrian have each an Arch Bishop who represents them. They are on the spot. They live in imposing palaces. Shall we not take a lesson from them?

Malankara Syrians have a geographical grouping from ancient times as Northerners and Southerners. I do not refer to the Northist and Southist Division which is racial. Customs and habits and outlook of the Northerner are distinct from that of the Southerner. The Northerners' Home-land is North of Kottayam as the Southerners' home is Kottayam and all South of it. The Northerners are not happy when the centre of gravity of concerted action is at Kottayam, which is outside their Home-land. But when some of the Malankara Methrans hailed from the North this feeling was not so marked. However in recent times it has become more remarkable.

The centre of gravity has therefore to be shifted to a place within the

Home land of the Northerner, pereferably Ernakulam the Capital of Cochin since it has now become an International Port also. The Northerners must have an ArchBishop of their own. He must have a Cathedral and a Palace. He must be the representative of the syrians in the North.

It will be very useful to have an interchange of our views about the above. For that purpose it is desirable that as many of us as can conveniently spare the time and take the trouble to meet at a central place, say at Perumbavur during the ensuing Christmas Holidays. May I request you to make it convenient to be present at Perumbavur an Sunday the 29th December 35 corresponding to the 14th Dhanu 1111. A line in reply will oblige.

YOURS SINCERELY,

M. A. CHAKKO

To,

M. C. Paily Esq.

തൃശ്ശൂർ ദേവാലയം വികസനപാതയിൽ

പള്ളിവച്ചതു മുതൽ ക്രമമായി കുർബ്ബാന നടന്നിരുന്നതായി പലരും അവകാശപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ആ അവകാശവാദം അത്ര ശരിയല്ലെന്ന് തെളിയിക്കുന്ന ചില രേഖകൾ ലഭ്യമാണ്. സ്ലീബാദാസ സമൂഹ സ്ഥാപകൻ എഴുതിയ ഒരു കത്ത് കാണുക:

The Servants of the Cross

Fr. M. P. Pathrose BA, BD, LT

Mulamthuruthy
Cochin, S. India

Camp: പഴഞ്ഞിപ്പള്ളി 1108 തുലാം 6 (1932)

തൃശ്ശൂർ എഞ്ചിനീയർ ആഫീസ് മിസ്റ്റർ ഇയ്യാക്കുവിന്

My Dear Friend,

തുലാ മാസം 28-ാം തീയതി ഞായറാഴ്ച ഞാൻ തൃശ്ശൂർ പള്ളിയിൽ കുർബ്ബാന ചൊല്ലുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തെപ്പോലെ ഈ കൊല്ലവും ധർമ്മശേഖരം എടുക്കും. ഈ വിവരം നാളെ കുർബ്ബാനയ്ക്ക് പള്ളിയിൽ വിളിച്ചു പറയുമല്ലോ. 28-ാം തീയതിക്ക് രണ്ടു ദിവസം മുമ്പ് നോട്ടീസ് കൊടുക്കുകയും ചെയ്യണം. ഞാൻ 25-ാം തീയതി തന്നെ കെ. സി. പീറ്ററുടെ വീട്ടിൽ എത്തും. നിങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കും സൗഖ്യമെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു.

എന്ന് സ്വന്തം അച്ചൻ

മുക്കഞ്ചേരിൽ പത്രോസ് കത്തനാർ (ഒപ്പ്)

പുളിപ്പും കോതമ്പ് പൊടിയും അവിടെ ഉണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ. കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തെപ്പോലെ അവിടെത്തന്നെ നിങ്ങൾ കുഴച്ചുവെയ്ക്കുകയും അടിച്ചു കാച്ചുകയും ചെയ്യണം. (ഒപ്പ്)

ഈ കത്തിലെ താല്പര്യപ്രകാരം കൈക്കാർ കെ. വി. ഇയ്യാക്കു 27-3-08 / 12-11-32 ൽ നോട്ടീസ് ഇപ്രകാരം എഴുതി.

There will be service in our Church tomorrow. Rev. Fr. M. P. Pathrose

B.A, BD, Lt. Will say the mass. The Rv. Fr. Hopes to obtain some collection in aid of his holy mission. The intimation is appended for favour of perusal of the Syrian Church 27-3-08 (12-11-32) K. V. Iyyakku, Kaykaran

ശ്രീ. എം. എ. ചാക്കോ
 എം. പി. ചെറിയാൻ
 എം. സി. പൈലി
 കെ. സി. പീറ്റർ
 വി. കെ. വർക്കി
 കെ. ജെ. ലാസർ
 കെ. എൻ. ജോൺ
 ടി. കെ. ലൂക്കോസ്
 ടി. ഐ. ചാക്കോ
 പി. ഐ. ഇട്ടപ്പ
 കെ. ഐ. ചാക്കോ
 സി. ജെ. ഇട്ടിക്കുരു
 സിറിയൻ ക്രിസ്ത്യൻസ് in the GTI Hostel

അന്നത്തെ ധർമ്മശേഖരണത്തിൽ 3 രൂപ 10 അണ 5 പൈ ലഭിച്ചതായി കൈക്കാരൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. മാസത്തിൽ രണ്ടു ഞായറാഴ്ച മാത്രം വി. കുർബ്ബാന നടക്കുന്ന പള്ളി എന്ന ചിത്രമാണ് ഈ നോട്ടീസ് നമുക്ക് നൽകുന്നത്. അല്ലാത്ത ആഴ്ചകളിൽ വൈദികർ ലഭ്യമാകുന്ന മുറയ്ക്ക് അക്കാര്യം പ്രത്യേകം നോട്ടീസ് മൂലം ആളുകളെ വിവരമറിയിച്ചാണ് വി. കുർബ്ബാന നടത്തിയിരുന്നത്. ഈ സ്ഥിതിക്ക് വ്യത്യാസമുണ്ടായത് ദിവ്യശ്രീ. എം. എ. ജോർജ്ജച്ചനെ 18-3-43 മുതൽ വികാരിയായി നിയമിച്ചതോടെയാവാം. അക്കാലങ്ങളിലും വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസേയാസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ആരംഭിച്ചുവച്ച അകാനോനികവും 1934-ൽ പാസ്റ്റാക്കിയ സഭാഭരണഘടന അനുവദിക്കാത്തതുമായ ചില കീഴ്വഴക്കങ്ങൾ അതിശക്തമായ പാരമ്പര്യമെന്ന നിലയിൽ തൃശ്ശൂർ പള്ളിയിൽ തുടർന്നുവന്നു. പള്ളിയുടെ വികാരിയ്ക്ക് കമ്മിറ്റിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷപദം നൽകിയിരുന്നില്ലായെന്നതാണ് ഒരു കീഴ്വഴക്കം. മറ്റൊന്ന് കമ്മിറ്റിയിലെ സ്ത്രീപ്രാതിനിധ്യവും. രണ്ടാമത്തെ കീഴ്വഴക്കത്തെ ക്രാന്തദർശി ത്വന്തോടുകൂടിയ ഒരു നടപടിയിായി വീക്ഷിക്കാമെങ്കിലും ആദ്യത്തേത് ഇടവകയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ പല കാര്യത്തിലും ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതിന് വിഘാതമായ നടപടിയിായിരുന്നു. പിൽക്കാലത്ത് ഈ അകാനോനിക നടപടി ദുരീകരിച്ചുവെങ്കിലും ആ സംസ്ക്കാരം ദീർഘകാലം തൃശ്ശൂർ ഇടവകയുടെ ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ ഭൂതകാലത്തിന്റെ സ്വാധീനമെന്ന നിലയിൽ തുടർന്നുപോന്നു. 1944-ൽ രൂപീകരിക്കപ്പെട്ട കമ്മിറ്റി കാണുക.

കെ. എ. പൗലസ് ജഡ്ജി (പ്രസിഡണ്ട്), സി. ഐ. കുഞ്ഞിപ്പാലു (സെക്രട്ടറി), ഫാ. എം. എ. ജോർജ്ജ്, എം. പി. വർക്കി, പി. ഐ. ഇട്ടുപ്പ്, ഡോ. സി. ടി. വർഗീസ്, ഡോ. എ. വി. ചുമ്മാർ, മിസ്സിസ് എം. എ. ചാക്കോ, മിസിസ് കെ. സി. പീറ്റർ.

കാൽ ശതാബ്ദത്തോളം ആരംഭംമുതൽ പള്ളിയുടെ കൈക്കാരൻ സ്ഥാനം സ്തുത്യർഹമായി നിർവഹിച്ചത് കോലാടി വറിയതു ഇയ്യാക്കു ആയിരുന്നു. എം. എ. ചാക്കോയുടെ തണലിൽ കെ. വി. ഇയ്യാക്കുവും സഹോദരൻ കോലാടി ദാവീദ് അച്ചനും തൃശ്ശൂർ പള്ളിയിൽ വേണ്ടി ചെയ്തുവന്ന ബഹുമുഖ സേവനങ്ങൾ അവിസ്മരണീയമാകുന്നു. കെ. വി. ഇയ്യാക്കു പെൻഷൻ പറ്റി കുന്നംകുളത്തേക്ക് താമസം മാറ്റിയശേഷം കൈക്കാരൻ സ്ഥാനം അലങ്കരിച്ചിരുന്നത് മൂക്കഞ്ചേരി പൈലി രജിസ്ട്രാർ ആയിരുന്നു എങ്കിലും സെക്രട്ടറി കുഞ്ഞിപ്പാലു മാസ്റ്റർ ആണ് ദൈനംദിന ഭരണകാര്യങ്ങൾ നിയന്ത്രിച്ചുപോന്നതും പൊതുയോഗത്തിൽ കണക്കുകൾ അവതരിപ്പിച്ചു പോന്നതും.

പള്ളി ആരംഭിച്ചതിനു ശേഷം വിസ്തൃതമായ പള്ളിപ്പറമ്പിൽ കാവൽ എന്ന നിലയിൽ താമസിക്കുവാൻ എടക്കളത്തൂർ വറിയതു - ഏലിയാമ്മ ദമ്പതികളെ ചുമതലപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. സമാധാന ഭവനം പണിത സ്ഥലത്താണ് ഇവർ കുടുംബമായി താമസിച്ചത്. സമാധാന ഭവനം നിർമ്മിച്ചപ്പോൾ സഹായധനവും മറ്റും നൽകി ഇവരുടെ താമസം മറ്റൊരു സ്ഥലത്തേക്ക് മാറ്റുകയായിരുന്നു.

1946 ജൂൺ 15 മുതൽ ഇടവകയുടെ ഫുൾ ടൈം വികാരിയായി റവ. ഫാ. കെ. ഐ. മർക്കോസിനെ പ. കാതോലിക്കാബാവാ നിയമിച്ചു. ബി.ഡി. ഡിഗ്രി പാസ്സായ അച്ചൻ പരിഷ്കൃത മാനസനും കോലഞ്ചേരി സെന്റ് പീറ്റേഴ്സ് ഹൈസ്കൂളിലെ അധ്യാപകനും അവിടത്തെ ബോർഡിംഗ് മാസ്റ്ററും ആയിരുന്നു. അച്ചടക്കം പാലിക്കുന്നതിൽ കർശനക്കാരനായ അച്ചന്റെ കാലം തൃശ്ശൂർ ഇടവകയ്ക്ക് അവിസ്മരണീയമായ പല പുരോഗതിയും സാധ്യമാക്കിത്തീർത്തു. അവിവാഹിതനായ മർക്കോസച്ചൻ പ്രാർത്ഥനാ ജീവിതവും തത്വദീക്ഷയും നിഷ്ഠകളും ഉള്ള ഒരാൾ ആയിരുന്നു.

പള്ളിയിൽ രണ്ടു നേരവും യാമപ്രാർത്ഥനകൾ നടത്തുന്ന പതിവ് തൃശ്ശൂർ പള്ളിയിൽ സ്ഥിരമായി ആദ്യം ആരംഭിച്ചത് അദ്ദേഹമാണ്. ഞായറാഴ്ചകളിൽ മാത്രം ആരാധന നടത്തുന്ന പള്ളി എന്ന അവസ്ഥ ഇതോടെ മാറി. മാറാനായ പെരുന്നാളുകളിലും പള്ളിയിൽ ആരാധന പതിവായി. ചുരുക്കം ചിലരെങ്കിലും അത്തരം ആരാധനകളിൽ പങ്കെടുക്കുന്ന പതിവുണ്ടായി. ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ നെച്ചൂർ ഇടവകയിലെ ശുശ്രൂഷക

കുടുംബത്തിൽ നിന്ന് ഒരു ബാലനെ മർക്കോസച്ചൻ കൊണ്ടുവന്നു. കുന്നം കുളത്ത് ശുശ്രൂഷകന്റെ ചിത്രം തുലോം വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. അതുവരെ തൃശ്ശൂർ പള്ളിയിൽ അത്യാവശ്യങ്ങൾക്ക് വന്നിരുന്ന കപ്യാർ ജോലിക്കാർ മാർക്കോസ് അച്ചൻ പ്രതീക്ഷിച്ച നിലവാരത്തിലേക്ക് ഒരിക്കലും ഉയർന്നില്ല. കുന്നംകുളം സംസ്കാരത്തിൽ കപ്യാർ ഒരു ദാസ്യവേലക്കാരനും പലപ്പോഴും പുതുക്രിസ്ത്യാനികളും ആയിരുന്നു. പ്രാർത്ഥനാ ജീവിതമോ വൃത്തിയോ വേണ്ടത്ര ഇല്ലെന്നു മാത്രമല്ല പലരും പലതരം ദുശ്ശീലങ്ങൾക്ക് അടിമകളും ആയിരുന്നു. കുന്നംകുളത്തുള്ള പല വൈദികരും ദുശ്ശീലങ്ങൾക്ക് അടിമപ്പെട്ടിരുന്നതിനാൽ കപ്യാർമാരെ തിരുത്തുവാനോ അവർക്ക് മാതൃകയാവാനോ അവിടെ വേണ്ടത്ര ആരും ശ്രമിച്ചിരുന്നില്ല. മാർക്കോസ് അച്ചൻ ഈ കപ്യാർ പ്രശ്നം ദുർവഹവും ദുസ്സഹവുമായിത്തോന്നിയതിനാലാണ് ഒരു കൊച്ചു ബാലനെ കൂടെ താമസിപ്പിച്ച് പരിശീലിപ്പിച്ചെടുക്കണമെന്ന് കരുതിയത്. കുരിയാക്കോസ് മിടുക്കനും കാഴ്ചയ്ക്ക് കോമളനും ആയിരുന്നു. അച്ചനുള്ള ഭക്ഷണം തയ്യാറാക്കാനും പള്ളി ശുചിയാക്കാനും അവൻ അഭ്യസിച്ചു. അച്ചനോടൊപ്പം പ്രാർത്ഥനാജീവിതം നിഷ്ഠയാക്കിയ ആ ബാലൻ ക്രമേണ ആരാധനകളിൽ അച്ചനെ സഹായിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. രൂപമെന്നതുപോലെ ശബ്ദവും മധുരമായിരുന്നു കുര്യാക്കോസിന്റേത്. ആദ്യമാണ് ഇപ്രകാരം മദ്ബഹായിൽ കോമളരൂപവും ശബ്ദമായുരുവുമുള്ള ഒരു ബാലനെ തൃശ്ശൂർ പള്ളിയിൽ കാണുന്നത്. ഏവരും മാർക്കോസച്ചന്റെ ഈ നടപടിയിൽ തൃപ്തരായി അച്ചനെ പ്രശംസിക്കുകയും കുര്യാക്കോസിനെ സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്തു. ക്രമേണ കുര്യാക്കോസ് തൃശ്ശൂർ പള്ളിയിലെ ശുശ്രൂഷക്കാരനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. തൃശ്ശൂർ പള്ളിയിൽ വല്ലപ്പോഴും സന്ദർശനം നടത്തുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്താമാരെ പരിചരിക്കുവാനും കുര്യാക്കോസ് നിയോഗിക്കപ്പെട്ടു. വ്യക്തവും സ്പഷ്ടവുമായ ശബ്ദത്തിൽ ആരാധനയിലെ വായനകൾ നടത്തുന്ന കുര്യാക്കോസിനെ തിരുമേനിമാരും സ്നേഹിച്ചു. ഒരിക്കൽ പള്ളിയിൽ വന്ന പ. ഗീവറുഗീസ് ദിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ ആ ബാലനോട് പല്ലുകൾ പലതും നഷ്ടപ്പെട്ട മോണ കാട്ടി ചിരിച്ച് ഗംഭീരമായ മുഴക്കത്തോടെ ചോദിച്ചു. “നീ നമസ്ക്കരിക്കുമോടാ?” കുര്യാക്കോസ് അടിമുടി വിറച്ചുപോയി. പിന്നീട് നമസ്കാരങ്ങളിലുള്ള ശ്രദ്ധ കൂടുതലായി തീർന്നു.

ചാക്കോ മെമ്മോറിയൽ സ്കൂൾ

മാർക്കോസച്ചന്റെ ശ്രദ്ധ പതിഞ്ഞ മറ്റൊരു മേഖല അതീവ ശ്രദ്ധേയമായി. താൻ വരുന്നതിന് മുമ്പ് അന്തരിച്ച മഹാനായ എം. എ. ചാക്കോയ്ക്ക് ഒരു ഉചിതമായ സ്മാരകം പണിയണം - അതായിരുന്നു അച്ചന്റെ ചിന്ത. പള്ളിയുള്ളപ്പോൾ മറ്റൊരു സ്മാരകം ആവശ്യമില്ല എന്ന ഇടവകക്കാരുടെ

അഭിപ്രായം അച്ചൻ തിരുത്തി. 'ചാക്കോ സുപ്രണ്ടിന്റെ പള്ളി' എന്ന പ്രയോഗം ഏതാനും വർഷങ്ങൾ കഴിയുമ്പോൾ അപ്രത്യക്ഷമാകും. അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമം നൽകി ഒരു സ്മാരകം പണിയുക തന്നെയാണ് ആവശ്യമെന്ന് അദ്ദേഹം ഇടവകയെ ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചു. ചാക്കോ സുപ്രണ്ട് അന്തരിച്ചിട്ട് അഞ്ചാറ് വർഷമേ ആയിരുന്നുള്ളൂ എന്നതുകൊണ്ട് ഇക്കാര്യത്തിലേക്ക് ആളുകളെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുവാൻ വലിയ വിഷമം ഉണ്ടായില്ല. തന്നെയുമല്ല ഒരു ഫുൾ ടൈം വൈദികന് കൊടുക്കേണ്ടിയിരുന്ന വേതനവും മറ്റു പള്ളിച്ചിലവുകളും മുടങ്ങാതെ നടത്തിക്കൊണ്ടു പോകാൻ ക്ലേശിക്കുന്ന ഇടവകയ്ക്ക് ഒരു സ്കൂൾ ആരംഭിച്ച് അതിലെ ഹെഡ്മാസ്റ്ററോ അധ്യാപകനോ ആയി വികാരിയച്ചനെ നിയമിച്ചാൽ സാമ്പത്തിക ഭാരം ലഘൂകരിക്കാമെന്നത് വലിയ ഒരാശ്വാസമായിരുന്നു. അന്നാട്ടുകര, അയ്യന്തോൾ, പൂത്തോൾ, പൂങ്കുന്നം പ്രദേശങ്ങളിൽ അക്കാലത്ത് സ്കൂളുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. തന്മൂലം ചാക്കോ സുപ്രണ്ടിന്റെ സ്മാരകമായി ഒരു സ്കൂൾ ആരംഭിക്കുവാൻ ഫാ. മാർക്കോസ് ഉത്സാഹിച്ചു. പള്ളിപ്പറമ്പിന്റെ വടക്കുപടിഞ്ഞാറേ ഭാഗത്ത് ഒന്നു രണ്ട് കെട്ടിടങ്ങൾ 'എൽ' മാതൃകയിൽ പണിയിപ്പിച്ച് സ്കൂൾ ആരംഭിക്കുവാനുള്ള അനുവാദത്തിനായി അപേക്ഷ നൽകി. അനുവാദം ലഭിച്ചതിനെ തുടർന്ന് 1945-ൽ ചാക്കോ മെമ്മോറിയൽ യു. പി. സ്കൂൾ സ്ഥാപിതമായി. ഫാ. മാർക്കോസ് 1945 മുതൽ 1959 വരെ ഹെഡ്മാസ്റ്റർ ആയി പ്രവർത്തിച്ചു. അച്ചന്റെ ശിക്ഷണത്തിൽ ആ വിദ്യാലയം പ്രശസ്തി നേടി. ജാതിമത ഭേദമെന്യേ ധാരാളം കുട്ടികൾ വിദ്യാലയത്തിൽ എത്തി. അചിരേണ ഒരു മാതൃകാ വിദ്യാലയമെന്ന ഖ്യാതി ചാക്കോ മെമ്മോറിയൽ സ്കൂൾ നേടി. കുര്യാക്കോസ് സ്കൂളിൽ പ്യൂൺ ആയി നിയമിതനായി. അതോടെ പള്ളിയിലെ വികാരിയുടെയും കപ്യാരുടെയും ശമ്പളക്കാര്യത്തിൽ ഇടവകയുടെ ഭാരം ലഘൂകരിക്കപ്പെട്ടു.

മൂന്നാമത് മാർക്കോസച്ചൻ സ്മരണീയനാകുന്നത് പള്ളിയുടെ ഭരണത്തിൽ അതിപ്രധാനമായ ചില മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തിയതിനാലാണ്. പള്ളി കമ്മിറ്റിയുടെ പ്രസിഡണ്ട് ഇടവകയോഗം തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ഒരു ഇടവകാംഗമായിരുന്നു. വികാരി കമ്മിറ്റിയിൽ ഒരു സാധാരണ അംഗം മാത്രം. ഇത് വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ആരംഭിച്ച സംവിധാനമെന്ന നിലയിൽ തുടരുകയായിരുന്നു. അകാനോനികമായ ഈ നടപടിയെ പല വൈദികരും തിരുത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചുവെങ്കിലും അതൊക്കെ പരാജയപ്പെടുകയായിരുന്നു. കുന്നംകുളത്തെ വൈദികർക്ക് തൃശ്ശൂർ പള്ളി നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതിൽ വിപ്രതിപത്തി ഉണ്ടാവാൻ ഒരു കാരണം ഈ കീഴ്വഴക്കമാണ്. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തയും ചാക്കോ സുപ്രണ്ടിന്റെയും കാലത്ത് ആരംഭിച്ചതുകൊണ്ട് അകാനോനികമെങ്കിലും ആ നടപടി അനുസ്യൂതം തുടർന്നു. 1934-ൽ സഭാഭരണഘടന ഉണ്ടാവുകയും സഭാഭരണഘടനയിൽ ഇടവകയിലെ വികാരിയുടെ സ്ഥാനമാനങ്ങൾ നിർവചിക്ക

പ്പെടുകയും ചെയ്തു. വികാരി പൊതുയോഗത്തിന്റെയും കമ്മിറ്റിയുടെയും പ്രസിഡണ്ട് ആയിരിക്കും എന്ന് ഭരണഘടന പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടും തദനുസൃതമായി ഭരണശൈലിയിൽ മാറ്റം വരുത്തുവാൻ തൃശ്ശൂർ ഇടവക സന്നദ്ധമായിരുന്നില്ല. മാർക്കോസച്ചൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ കൂടിയിരുന്ന പരിശുദ്ധ കാതോലിക്കാബാവായുടെ ശ്രദ്ധയിൽ ഈ വിഷയം പെടുത്തിയെങ്കിലും ശക്തമായ ഒരു കീഴ്വഴക്കത്തെ ഒരു കല്പന മൂലം തിരുത്തിയാൽ ഉണ്ടാകാവുന്ന ഭവിഷ്യത്തുകളെ ഭയന്നു. ഈ കാര്യത്തിൽ ഒരു പൊതുയോഗ തീരുമാനം ഉണ്ടാകുകയാണ് പരിഹാരം എന്ന് ബാവായുടെ ഉപദേശത്തോടെ മാർക്കോസച്ചന് ബോധ്യമായി. നാലഞ്ച് വർഷത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കൊണ്ട് തൃശ്ശൂർ ഇടവകയുടെ ആദരം നേടിയെടുത്ത മാർക്കോസച്ചന് അസാധ്യമായിരുന്നില്ല ഇത്. സഭയുടെ കാനോനുകളും പൊതു പാരമ്പര്യങ്ങളും സഭാഭരണഘടനയും ചൂണ്ടിക്കാട്ടി ഇക്കാര്യത്തിൽ ഒരു ഭരണ വ്യതിയാനമുണ്ടാകണമെന്ന് അച്ചൻ ശക്തമായി ആവശ്യപ്പെട്ടു. വളരെ കാലമായി പള്ളികമ്മിറ്റിയുടെ പ്രസിഡണ്ടായി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന പൗലോസ് ജഡ്ജി പരിഷ്കൃതാശയക്കാരനായിരുന്നു. ചില മാമുൽ വീരന്മാർ എതിർത്തുവെങ്കിലും ഭൂരിഭാഗം പ്രമാണിമാരും അച്ചന്റെ നിർദ്ദേശത്തെ സ്വാഗതം ചെയ്തു. അങ്ങനെ 1952 മുതൽ പള്ളി കമ്മിറ്റിയുടെ പ്രസിഡണ്ട് പദത്തിൽ വികാരിമാർ പ്രവർത്തിക്കുന്ന പതിവുണ്ടായി. ആ അർത്ഥത്തിൽ തൃശ്ശൂർ പള്ളികമ്മിറ്റിയുടെ ആദ്യത്തെ പ്രസിഡണ്ടായിത്തീർന്ന വികാരി ഫാ. മാർക്കോസ് ആയിരുന്നു.

ചെമ്പുക്കാവ് സെന്റ് തോമസ് പള്ളി

പടിഞ്ഞാറേക്കോട്ടയിൽ സ്ഥലം ലഭ്യമായതുകൊണ്ട് മാത്രമാണ് അവിടെ പള്ളി പണിയിച്ചത്. പള്ളി പണിയുന്ന കാലത്തും ആ ഭാഗത്ത് സഭാംഗങ്ങൾ വിരളമായിരുന്നു. ആളുകൾ അധികവും താമസിച്ചിരുന്നത് സ്വരാജ് റൗണ്ടിന്റെ കിഴക്കുഭാഗത്തായിരുന്നു. ക്രമേണ ചെമ്പുക്കാവ് പ്രദേശത്ത് സഭാംഗങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചു. കോടതികളും സർക്കാർ ആശുപത്രിയും സർക്കാർ ഓഫീസുകളും ചെമ്പുക്കാവ് കേന്ദ്രീകരിച്ചാണ് പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത്. രാമവർമ്മപുരം ട്രെയിനിംഗ് സ്കൂൾ, തൃശ്ശൂരിലെ ബി. എഡ്. കോളജ്, തൃശ്ശൂരിലെ മഹാരാജാസ് പോളിടെക്നിക് (ഡിപ്ലോമ) പരിശീലനകേന്ദ്രം തുടങ്ങിയ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ സഭാംഗങ്ങൾ വിദ്യാഭ്യാസാർത്ഥവും ഉദ്യോഗാർത്ഥവും താമസമാക്കിയിരുന്നു. സ്റ്റേഷനറി, പലചരക്ക് തുടങ്ങിയ വ്യാപാരമേഖലകളിൽ കുന്നംകുളംകാരായാ ഏതാനും സഭാംഗങ്ങൾ ചെമ്പുക്കാവ് ഭാഗങ്ങളിൽ താമസിച്ചിരുന്നു. വളർന്നുവരുന്ന തൃശ്ശൂരിന്റെ ഹൃദയഭാഗത്ത് ഒരു ദേവാലയം ഉണ്ടായിക്കാണാൻ ഏവരും ആഗ്രഹിച്ചു. അക്കാലങ്ങളിൽ പള്ളി കൈക്കാരന്മാരായിരുന്ന റിട്ട. ജില്ലാ രജിസ്ട്രാർ എം. സി. പൈലി 1937 നവംബർ 15-ന് ഒരു പള്ളി സ്ഥാപിക്കാ

നുള്ള അനുവാദത്തിനായി സർക്കാരിലേക്ക് അപേക്ഷ നൽകിയിരുന്നു. എന്നാൽ സ്ഥലവാസികളായ സവർണ്ണ ഹിന്ദുക്കൾ തടസം ഉന്നയിച്ചതിനാൽ അപേക്ഷ സർക്കാർ നിരസിച്ചു. അതിന്റെ രേഖകൾ കാണുക.

Proceedings of the Government His highness the Maharaja of Cochin.

Public and Political Department places of Public worship church Sy.No.94 of Trichur Village Construction for:-

Read (1) Application dates 30-3-1113 from Mr.M.C.Paily, Retired Dist Registrar.

(2) Letter No. M.2-4625 dated 19-1-1938 from the Divewan Peshkar

(3) Sarvadhikarikars Communications C.No 1302 13 dated 27-1-38 order D Dir, 9494 113 dated 28th Jan 1938.

The petitioner's request for permission to construct a Church in Sy.No 94, of Trichur village, Trichur Taluk, is refused in the following ground.

1. The site is situated in the midst of hindu quarters and the location of the church at that site is objected to by the native body of the caste hindus of the locality.

2. There are a large number of caste hindu temples within the objectivable distances. Some of them being very near to the site.

3. Processions from the hindu temples pass along the road in front of the site.

(By order)

Deputy Secretary.

To

The petitioner

The Diwan Peshkar

The District Magistrate

The Commissioner of Police

മേൽ സർക്കാർ ഉത്തരവ് പുനഃപരിശോധിക്കുന്നതിന് അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് പൈലി രജിസ്ട്രാർ 17-1-1938 ലും 11-2-1938 ലും അപ്പീൽ നൽകി

യത് നിഷ്ഫലമായി. സെനാന മിഷൻ വകയായിരുന്ന സ്ഥലം ഒരു പള്ളി ക്കുവേണ്ടി എം. എ. ചാക്കോ സുപ്രണ്ട്, കെ. എ. പൗലൂസ് ജഡ്ജി എന്നിവരുടെ ശ്രമഫലമായി തീരു വാങ്ങിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. 1947-ൽ ഇൻഡ്യ സ്വതന്ത്രമായതോടെ ദേവാലയ നിർമ്മാണത്തിന് പ്രത്യേക അനുവാദം ആവശ്യമില്ലാതെ വന്നു. ഏറെ താമസിയാതെ മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ നാമത്തിൽ ഒരു പ്രാർത്ഥനാലയമായി ഒരു ദേവാലയം പണിയുവാൻ ശ്രമിച്ചു. ചാക്കോ സുപ്രണ്ടിന്റെ മകളും പൗലോസ് ജഡ്ജിയുടെ ഭാര്യയുമായ ശ്രീമതി മേരിയുടെ പേരിലായിരുന്നു സ്ഥലം. സ്ഥലത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്ത് പൗലൂസ് ജഡ്ജിയുടെ വീട് പണിതിരുന്നു. പടിഞ്ഞാറേഭാഗത്ത് പണിത കെട്ടിടത്തിലാണ് ചാക്കോ സുപ്രണ്ടിന്റെ മകൾ സാറാ ചാക്കോ താമസിച്ചിരുന്നത്. വടക്കുഭാഗത്തെ കെട്ടിടം പൗലൂസ് ജഡ്ജി പണിയിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. പൗലൂസ് ജഡ്ജി താമസിച്ചിരുന്ന വീടും പുരയിടവും നീക്കി ബാക്കി സ്ഥലവും കെട്ടിടങ്ങളും മിസ്സിസ് എം. എ. ചാക്കോ പള്ളിക്ക് സംഭാവനയായി നൽകി. ഇ. ജോൺ കുരുവിള പ്രസിഡണ്ടായും കെ. എ. പൗലൂസ് ജഡ്ജി, റിട്ട. സിവിൽ സർജൻ ഡോ. എം. പി. പീറ്റർ, റിട്ട. തഹസീൽദാർ കെ. സി. പീറ്റർ തുടങ്ങിയവർ അംഗങ്ങളായും ഒരു ദേവാലയ കമ്മിറ്റി രൂപീകരിച്ചു. അന്ന് തൃശ്ശൂരിൽ സ്ഥിരം സന്ദർശകനായിരുന്ന മൂക്കഞ്ചേരിൽ പത്രോസ് റമ്പാൻ (സ്ലീബാദാസ സമൂഹം സ്ഥാപകൻ) മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ നാമത്തിൽ പള്ളിയുടെ ശിലാസ്ഥാപനം നിർവഹിച്ചു.

1953-ൽ ചാക്കോ സുപ്രണ്ടിന്റെ മകൻ ഡോ. ചാക്കോ ജോർജ്ജ് തൃശ്ശൂരിൽ സ്ഥിരതാമസമാക്കിയതോടെ പള്ളിപണിയുടെ വേഗം വർദ്ധിച്ചു. 1954-ൽ പണി പൂർത്തിയായി. ഫാ. കെ. ഐ. മാർക്കോസിന്റെ നേതൃത്വം ദേവാലയ നിർമ്മാണത്തെ ഫലപ്രദമാക്കിയെന്ന് പറയുകയാവും ശരി. പള്ളിക്കാവശ്യമായ മര ഉരുപ്പികൾ മുഴുവൻ ഇലഞ്ഞിക്കൽ ജോൺ കുരുവിള സൗജന്യമായി നൽകി. പത്രോസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ പള്ളിയുടെ താൽക്കാലിക കൂദാശ നിർവഹിക്കുകയും പ്രഥമ ദിവ്യബലി അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. 1954 മുതൽ 1956 വരെ പഴഞ്ഞി ഇടവകയിലെ ചീരൻ (സി. വി.) അബ്രഹാം കത്തനാരും കെ. സി. ജോസഫ് കത്തനാരും തവണപട്ടക്കാരായി സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചു. ഫാ. കെ. ഐ. മാർക്കോസ് തന്നെയായിരുന്നു വികാരി.

1957-ൽ ഇഗ്നേഷ്യസ് പള്ളിയിലെ ചാക്കോ മെമ്മോറിയൽ സ്കൂളിൽ വച്ച് നടന്ന ഓർത്തഡോക്സ് വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ അഖിലേന്ത്യാതല സമ്മേളനം തൃശ്ശൂർ പള്ളിയുടെ ചരിത്രത്തിൽ അവിസ്മരണീയമാണ്. പ. ഗീവരൂഗീസ് ദിതീയൻ കാതോലിക്കാ, അലക്സിയോസ് മാർ തേവോദോസ്യോസ്, പത്രോസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ്, ദാനിയേൽ മാർ

പീലക്സിനോസ് (പ്രസിഡണ്ട്) ഫാ. എം. വി. ജോർജ്ജ്, ടി. പോൾ വറുഗീസ് (ഡോ. ഗ്രീഗോറിയോസ്), ഡി. ടി. ജെ. ജോഷ്വാ, ഡി. പി. എസ്. സാമുവൽ (ജന. സെക്രട്ടറി), എം. തൊമ്മൻ തുടങ്ങിയവർ നേതൃത്വം നൽകിയ ആ കോൺഫറൻസിൽ ഫാ. മാർക്കോസ്, ഫാ. ജോസഫ് കാക്കശ്ശേരി, ഫാ. കെ. ഐ. സൈമൺ, ഫാ. പീറ്റർ ചെറുവത്തൂർ എന്നിവരും, ഡോക്ടർമാരായ ചീരൻ വർഗീസ്, എം. ഐ. കോരത്ത്, ചാക്കോ ജോർജ്ജ്, എ. വി. ചുമ്മാർ, സി. ജെ. ഡേവിഡ് എന്നിവരും സി. ഐ. കുഞ്ഞിപ്പാലു, കെ. എ. പൗലൂസ് ജഡ്ജി, പ്രൊഫ. കെ. സി. പീറ്റർ, മൂക്കഞ്ചേരി പൈലി രജിസ്ട്രാർ, അഡ്വ. കെ. വി താരു, പി. വി. ഇയ്യക്കുട്ടി, പി. സി. കുര്യാക്കോസ്, ഡി. സി. കെ. ജോസഫ് എന്നിവരും ഉൾപ്പെടെ 200 ഓളം പേർ പങ്കെടുത്തു. അക്കാലത്ത് സ്ത്രീകൾ കോൺഫറൻസിൽ പങ്കെടുക്കാറില്ല.

സെന്റ് തോമസ് ഹോസ്റ്റൽ

1956 ജൂൺ മുതൽ 1960 ജൂൺ വരെ കുന്നംകുളം കുത്തൂർ സൈമൺ കത്തനാർ ഇവിടെ അസി. വികാരിയായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. അതിനുശേഷം ഫാ. ടി. പി. പീറ്ററും, ഫാ. സി. കെ. ജോസഫും ഇവിടെ തവണ പട്ടക്കാർ ആയിരുന്നു. 1960 മുതൽ പടിഞ്ഞാറേ കെട്ടിടത്തിൽ സെന്റ് തോമസ് ഹോസ്റ്റൽ എന്ന പേരിൽ ഒരു ഹോസ്റ്റൽ നടത്തിയിരുന്നു. ഹോസ്റ്റൽ നടത്തിയിരുന്ന നാളുകളിലെ അനുഭവങ്ങളെപ്പറ്റി നിയുക്ത കാര്യത്തിലേക്ക് അഭി. പൗലൂസ് മാർ മിലിത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ അനുസ്മരിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്. അദ്ദേഹം അവിടത്തെ അന്തോവാസിയിലായിരുന്നു:

“എന്റെ വിദ്യാർത്ഥി ജീവിതത്തിൽ തൃശ്ശൂർ പടിഞ്ഞാറേക്കോട്ടപ്പള്ളിയും അതിന്റെ ചാപ്പൽ ആയിരുന്ന ഇന്നത്തെ ചെമ്പുക്കാവ് പള്ളിയും ചെലുത്തിയ സ്വാധീനം വളരെ വലുതാണ്. പൗരോഹിത്യജീവിതത്തിലേക്ക് എന്നെ നയിക്കുവാൻ പടിഞ്ഞാറേക്കോട്ട പള്ളിയിലെ താമസം വളരെയധികം സഹായിച്ചു എന്നു പറയട്ടെ. അല്ലെങ്കിൽ പൗരോഹിത്യസ്ഥാനിയാക്കിത്തീർക്കുവാൻ ദൈവം ആ പള്ളിയിൽ എന്നെ താമസിപ്പിച്ചു എന്നു പറയുന്നതാവും ശരി. വിദ്യാർത്ഥിജീവിതം ഭാവിയിലേക്ക് തീരുമാനങ്ങളെടുക്കാൻ തുടങ്ങുന്ന കാലയളവാണ്. ഒരാളുടെ അഭിരുചിയ്ക്കും ആളത്വസ്വഭാവത്തിനും അനുസരിച്ച് അനുയോജ്യമായ തീരുമാനങ്ങളെടുക്കാൻ സാഹചര്യങ്ങൾ ഒരുക്കുവരെ സഹായിക്കുന്നു. 1965 ജൂൺ മാസത്തിലാണ് തൃശ്ശൂർ സെന്റ് തോമസ് കോളജിൽ സയൻസ് ഡിഗ്രി വിദ്യാർത്ഥിയായി ഞാൻ പഠനം ആരംഭിച്ചത്. കോളജ് ഹോസ്റ്റലിൽ താമസിച്ച് പഠിക്കാൻ സാമ്പത്തിക ബുദ്ധിമുട്ട് എന്നെ അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. തൃശ്ശൂർ പടിഞ്ഞാറേക്കോട്ട പള്ളിയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ചെമ്പുക്കാവ് പള്ളിക്കെട്ടിടത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥികളെ താമസിപ്പിക്കുവാൻ അനുവദിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് അപ്പോൾ ആണ് അറിയുന്നത്. ഞാനുൾപ്പെടെ ഏകദേശം പന്ത്രണ്ടോളം

വിദ്യാർത്ഥികൾ പള്ളികെട്ടിടത്തിൽ താമസം തുടങ്ങി. ഒരാൾക്ക് പത്തു രൂപയാണ് മുറി വാടക. ഒരു മുറിയിൽ രണ്ടോമൂന്നോ പേർ ഉണ്ടാകും. രണ്ട് മാസത്തിൽ പത്തു രൂപ മുറിവാടക കൊടുക്കേണ്ടി വരുന്നത് എനിക്ക് ആയാസകരമായിരുന്നു. ദൈവഭക്തനായ പൗലോസ് ജഡ്ജിയാണ് ഞങ്ങളുടെ വാർഡൻ. ഉദ്യോഗത്തിൽ നിന്ന് റിട്ടയർ ചെയ്ത് വിശ്രമജീവിതം നയിക്കുന്ന അദ്ദേഹം ഞങ്ങളുടെ ഗുരുവും പിതൃതുല്യനായ മാർഗ്ഗദർശിയും ആയിരുന്നു. ദയാലുവായ അദ്ദേഹം പാവപ്പെട്ട വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് മുറി വാടകയിൽ ഇളവ് അനുവദിക്കുമെന്ന് കേട്ട് ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ ചെന്ന് കണ്ട് എന്റെ സാമ്പത്തിക ഞെരുക്കം അറിയിക്കുകയുണ്ടായി. വാടക ഇളവിന് ഒരു വ്യവസ്ഥ അദ്ദേഹം എന്റെ മുമ്പിൽ വച്ചു. സന്ധ്യയ്ക്കും പ്രഭാതത്തിലും പള്ളിയ്ക്കകത്ത് മണിയിടച്ച് വിളക്ക് തെളിയിക്കുകയും നമസ്കാരം നടത്തുകയും ചെയ്താൽ മുറിവാടക അഞ്ചു രൂപ മാത്രമാണ് വ്യവസ്ഥ. എനിക്ക് ഈ വാക്കുകൾ ഈശ്വരശബ്ദം പോലെ തോന്നി. രണ്ടു നേരം പ്രാർത്ഥിക്കാറുണ്ടായിരുന്ന എനിക്ക് ഇത് സന്തോഷകരമായി അനുഭവപ്പെട്ടു. ഈ ഇളവ്, ഇന്നത്തെ പഴയസെമിനാരിയിലെ ലൈബ്രറിയാൻ ചെറിയാൻ അച്ചനും പോളിടെക്നിക്ക് അധ്യാപകൻ സൈമണും ലഭിച്ചു എന്നാണ് ഓർമ്മ. ഞങ്ങൾ നിർബന്ധമായും രണ്ടു നേരം പള്ളിയിൽ നമസ്കാരം നടത്തുമായിരുന്നു. അതോടൊപ്പം മറ്റു വിദ്യാർത്ഥികളും പ്രാർത്ഥനയിൽ പങ്കെടുക്കാറുണ്ട്.

രണ്ടു വർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ചെമ്പുക്കാവ് പള്ളി ഹോസ്റ്റൽ അടച്ച് പൂട്ടപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ഞങ്ങൾ മൂന്നു പേരെയും കൂടാതെ കാണിപ്പയ്യൂർ സ്വദേശി കെ. പി. ഇട്യേരയെയും ഉൾപ്പെടെ നാലു പേരെ പടിഞ്ഞാറേക്കോട്ട പള്ളികെട്ടിടത്തിൽ താമസിപ്പാൻ അനുവദിച്ചു. അതോടൊപ്പം വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ആത്മീയ പുരോഗതി ലക്ഷ്യമാക്കി അഭിവന്ദ്യനായ ഫിലിപ്പോസ് മാർ തെയോഫിലോസ് തിരുമേനി ചെങ്ങരൂർ സ്വദേശിയായ പി. സി. ചെറിയാൻ ശെമ്മാശനെ ഞങ്ങളോടൊപ്പം താമസിച്ച് സെന്റ് തോമസ് കോളജിൽ പഠിക്കുവാൻ ആവശ്യമായ ക്രമീകരണം ചെയ്തു. ഇതിനിടയിൽ പള്ളി വികാരിയായി സി. എം. തോമസ് അച്ചനും (പാത്രിയർക്കീസ് പക്ഷത്തെ ശ്രേഷ്ഠ കാതോലിക്കാ തോമസ് പ്രഥമൻ ബാവ) പട്ടാഴിയിലെ ഫാദർ തോമ്മായും സേവനം ചെയ്തു. കോളജിലെ പഠനവും പള്ളികെട്ടിടത്തിലെ താമസവും പള്ളിയകത്തെ ആരാധനയും ഇടവകയിലെ മാതൃകായോഗ്യന്മാരായ നല്ല വ്യക്തികളുമായുള്ള സമ്പർക്കവും കൂടി ഒത്തുചേർന്നപ്പോൾ വൈദികജീവിതം തന്നെയാണ് ദൈവം എന്നിൽ നിന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതെന്ന് മനസ്സിലായി. മുൻ വികാരി മാർക്കോസ് അച്ചനെ പരിചയപ്പെടുവാൻ ഇടയായത് ഇന്നും ഓർക്കുന്നു. സി. കെ. ജോസഫ് അച്ചൻ (ഇന്ന് റമ്പാച്ചൻ), വയലിപ്പറമ്പിലെ ഗീവറുഗീസ് അച്ചൻ, അമ്മഞ്ചേരി കുരിയാക്കോസച്ചൻ, പുതുവേലിയിലെ ജോൺ

അച്ചൻ, ഈയിടെ വിടവാങ്ങിപ്പോയ ടി. പി. പീറ്റർ അച്ചൻ തുടങ്ങിയ വൈദികശ്രേഷ്ഠന്മാരെ പരിചയപ്പെടുവാൻ അവസരം ലഭിച്ചതും ഒരു ഭാഗ്യമായി കരുതുകയാണ്. മൺമറഞ്ഞുപോയ ഡോ. ചാക്കോ ജോർജ്ജ്, ഡോ. സി. ജെ. ഡേവിഡ്, ഡോ. കോരുത്, എം. പി. പീറ്റർ, പൗലസ് ജഡ്ജി, കുഞ്ഞിപ്പാലു മാസ്റ്റർ ഇവരുടെയെല്ലാം ഉപദേശങ്ങളും മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങളും എന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ അടിത്തറ പണിയുവാൻ വളരെ അധികം സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. തൃശ്ശൂർ ഇടവക, വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ആത്മീയ അടിത്തറ പണിയുവാനായിട്ടാണ് നിലകൊള്ളുന്നത് എന്ന മുദ്രാവാക്യം ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്ന സത്യം മറച്ചുപിടിക്കുന്നില്ല. നമ്മുടെ സഭയിലെ വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ശക്തമായി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന ഒരു യൂണിറ്റായിരുന്നു തൃശ്ശൂരിൽ ഉണ്ടായിരുന്നത്. ആ കാലത്തും പല വർഷത്തിലും നല്ല യൂണിറ്റ് എന്ന മേൽവിലാസവും അവർ നേടിയെടുത്തിട്ടുണ്ട്. പഠനത്തിനായി ദൂരെനിന്ന് തൃശ്ശൂർ പട്ടണത്തിൽ വന്നുതാമസിക്കുന്ന അനേകം വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഈ പള്ളിയിടവക ആത്മീയ വെളിച്ചം പകർന്നു കൊടുത്തിരുന്നു. തൃശൂർ ഇടവകയിലെ മുതിർന്ന തലമുറ മാതൃകായോഗ്യരും സഭയോടു കൂറുള്ളവരും കുലീനത്വമുള്ളവരും ആയിരുന്നു എന്ന് വിദ്യാർത്ഥികളായ ഞങ്ങൾക്ക് തോന്നിയിരുന്നു. കാലം ചെയ്ത വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ വലംകൈ ആയി പ്രവർത്തിച്ച എം. എ. ചാക്കോ അവർകളുടെ മക്കളും ബന്ധുക്കളും ഞങ്ങൾക്ക് വലിയ പ്രചോദനം ആയിരുന്നു” (നവതി സുവനീർ).

1964-ൽ തൃശൂർ ചെമ്പുക്കാവ് പള്ളിയിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന ഹോസ്റ്റൽ സംബന്ധിച്ച് ഇതെഴുതുന്ന ആളിന്റെ സ്മരണയിലും ഒരനുഭവമുണ്ട്. പിതാവിന്റെ അവിചാരിതമായ മരണം മൂലം എന്റെ കോളജ് പഠനവും വൈദിക സെമിനാരിയിലെ പ്രവേശനം നിഷേധിക്കപ്പെട്ടതും മൂലം (വികാരിയച്ചന്റെ നിഷേധരൂപത്തിലുള്ള ഒരു കത്താണ് അതിന് കാരണമായത്. ആ കത്ത് അതേ രൂപത്തിൽ വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം ഭദ്രാസനാസ്ഥാനത്തു നിന്നും ഞാൻ കണ്ടെടുത്തു) വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസവും വഴി മുട്ടിയ കാലം. 1962 മദ്ധ്യവേനലവധിക്കാലത്ത് ശെമ്മാശുപട്ടം നൽകാമെന്ന വാഗ്ദാനം നൽകിയ പൗലോസ് മാർ സേവേറിയോസ് തിരുമേനി 1962 മാർച്ചിൽ കാലം ചെയ്തതോടെ ആ വഴിക്കുള്ള നീക്കങ്ങൾ തടസ്സപ്പെട്ടു. അതു കഴിഞ്ഞപ്പോഴാണ് പിതാവിന്റെ അന്ത്യവും സെമിനാരി പ്രവേശന നിരാസവും സംഭവിച്ചത്. ഒരു വർഷം നഷ്ടപ്പെട്ടു. ഒടുവിൽ മുതുമലയിൽ ജോലി ചെയ്തിരുന്ന സഹോദരി പട്ടാമ്പിയിലെ സംസ്കൃത കോളജിൽ പഠനം തുടങ്ങുവാൻ ക്ഷണിച്ചു. പത്ത് കിലോമീറ്റർ പ്രതിദിനം വഴി നടന്ന് പഠിക്കുവാൻ ഗത്യന്തരമില്ലാതെ തീർച്ചയാക്കി. മലയാളം വിദ്വാൻ പരീക്ഷയ്ക്ക് ആദ്യ വർഷം പ്രിലിമിനറി എന്നും മൂന്നാം വർഷം ഫൈനൽ എന്നും രണ്ട് യൂണിവേഴ്സിറ്റി പരീക്ഷകൾ എഴുതണം. രണ്ട് പരീക്ഷകൾക്കും ഇംഗ്ലീഷ്,

സംസ്കൃതം എന്നീ വിഷയങ്ങൾ ഉൾപ്പെട്ട ഏഴ് പേപ്പർ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒരുമിച്ച് ഏഴ് പേപ്പറും പാസ്സാവണം. മുങ്ങിച്ചാവൻ പോവുന്നവന്റെ കയ്യിൽ ഒരു കച്ചിത്തുരുമ്പ്. അതിൽ മുറുകെപ്പിടിച്ചു. ഗവ. കോളജ് ആയി രുനെങ്കിലും പരീക്ഷ എഴുതാൻ തൃശ്ശൂർ സെന്റ് തോമസ് കോളജിലെ സെന്റർ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. പത്തു ദിവസം തൃശ്ശൂരിൽ താമസിക്കണം. അപ്പോഴാണ് അറിഞ്ഞത് ചെമ്പുക്കാവ് പള്ളിയിൽ ഹോസ്റ്റൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന വിവരം. പരീക്ഷ മെയ് മാസത്തിലാണ്. ഒരു ബാഗിൽ നിറയെ പുസ്തകങ്ങളും കടലാസുകളും മറ്റൊരു ബാഗിൽ അല്പം ഡ്രസ്സും നിറച്ച് ഒരു ഞായറാഴ്ച ചെമ്പുക്കാവ് പള്ളിയിൽ ഞാൻ രാവിലെ എത്തി. അന്ന് ഒരു പെന്തിക്കോസ്തി പെരുന്നാൾ ദിവസം ആയിരുന്നു. പള്ളിയിൽ മദ്യബഹു ശുശ്രൂഷകനായി ഏഴാം ക്ലാസ്സു മുതൽ പരിചയിച്ച ഒരാൾ എന്ന നിലയിൽ മേശപ്പുറത്തുണ്ടായിരുന്ന പെരുന്നാൾ ശുശ്രൂഷക്രമമെടുത്ത് പാട്ടുകളെല്ലാം ഉച്ചത്തിൽ പാടി. അന്ന് ചെമ്പുക്കാവ് പള്ളിയിൽ പാട്ടുകാർ ആരും ഇല്ലായിരുന്നു. ഞാൻ പാടിയത് ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ടു എന്ന് പിന്നീടാണ് എനിക്ക് മനസ്സിലായത്. കുർബ്ബാന കഴിഞ്ഞ് ഇനി ആരെ കാണണമെന്ന് വിഷമിച്ച് അച്ചനെയും പ്രതീക്ഷിച്ച് നിന്ന എന്നെ ദീർഘകായനായ ഒരാൾ സമീപിച്ച് വിവരം അന്വേഷിച്ചു. അത് പൗലൂസ് ജഡ്ജി ആണെന്ന് പിന്നീടാണ് മനസ്സിലായത്. പാട്ടു പാടിയ എന്നെ അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. എനിക്കായ് ദൈവം ഒരുക്കിയ മാലാഖ. എന്റെ ആവശ്യം അദ്ദേഹത്തെ ഞാനറിയിച്ചു. വാടകയൊന്നും കൂടാതെ ആവശ്യമുള്ള അത്ര ദിവസം ഹോസ്റ്റലിൽ താമസിച്ചുകൊള്ളുവാൻ അദ്ദേഹം എന്നെ അനുവദിച്ചു. വെക്കേഷൻ ആയതിനാൽ ഹോസ്റ്റലിൽ ആരും ഇല്ല. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സാധന സാമഗ്രികൾ എല്ലാം അവിടെയുണ്ട്. അതൊന്നും നഷ്ടമാകരുത് എന്ന നിർദ്ദേശത്തോടെ താക്കോൽ എന്നെ ഏല്പിച്ചു.

തിങ്കളാഴ്ചതൊട്ട് പരീക്ഷ തുടങ്ങി. വിളക്കണയ്ക്കാതെ രാത്രിയിൽ വായിക്കുന്ന എന്നെ തൊട്ടടുത്ത വീട്ടിലെ താമസക്കാരനായ ജഡ്ജി ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഓരോ ദിവസവും പരീക്ഷ കഴിഞ്ഞ് ഹോസ്റ്റലിൽ തിരിച്ചെത്തിയാൽ പുസ്തക ദഹനം ആയിരുന്നു എന്റെ പരിപാടി. അന്നന്ന് പേപ്പറുകൾക്ക് വേണ്ടി തയ്യാറാക്കിയ എല്ലാ പുസ്തകങ്ങളും പരീക്ഷ കഴിയുന്നതോടെ കത്തിച്ച് ചാവലാക്കി. നളിനി, അച്ഛനും മകളും, ചിത്രശാല, രഘുവംശം, കുമാരസംഭവം തുടങ്ങിയ നിരവധി കൃതികൾ പകർത്തിയെഴുതിയതും അതിന്റെ നോട്ടുകളും കത്തിച്ചാവലായവയിൽ പെടുന്നു. ഒരിക്കൽ കൂടി പരീക്ഷ എഴുതേണ്ടി വരിക - അത് ഓർക്കാൻ കൂടി കഴിയാത്ത ജീവിത സാഹചര്യങ്ങളായിരുന്നു അന്നത്തേത് (ഭാഗ്യവശാൽ മത്സ്യത്തിന്റെ വയറ്റിലിരുന്നു ചൊരിഞ്ഞ കണ്ണൂനീർ നിഷ്ഫലമായില്ല. പരീക്ഷ എഴുതിയ ഇരുപത്തിഅഞ്ചു പേരിൽ ഞങ്ങൾ രണ്ടു പേർ

ജയിച്ചു). ഇതാണ് ചെമ്പുക്കാവ് ഹോസ്റ്റലുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എന്റെ അനുഭവം (പില്ക്കാലത്ത് ഹോസ്റ്റൽ ലാഭകരമല്ലാത്തതിനാൽ അടച്ചുപൂട്ടുകയാണ് ലാഭകരമെന്ന് ഒരു സബ് കമ്മിറ്റി തയ്യാറാക്കിയ അച്ചടിച്ച റിപ്പോർട്ട് വായിക്കാൻ ഇടയായി). ഒരു സഭയുടെ തലവനെ - കാതോലിക്കായെ - സൃഷ്ടിക്കുവാൻ സാഹചര്യം ഒരുക്കിയ സ്ഥാപനമാണ് അതെന്നും ആത്മീയ പ്രവർത്തനങ്ങൾ വിലയിരുത്തപ്പെടേണ്ടത് സാമ്പത്തിക ലാഭങ്ങളെ മാത്രം മാനദണ്ഡമാക്കിയല്ല എന്നും തൃശ്ശൂർ പള്ളിയുടെ പിൻക്കാലനേതാക്കൾ വിസ്മരിച്ചു പോയതിൽ വേദന തോന്നി. തൃശ്ശൂരിലെ ആദ്യകാല തലമുറകളിലെ നേതാക്കൾ പുലർത്തിയ വിശാലമായ സഭാതാല്പര്യങ്ങൾ അനന്തരഗാമികൾക്ക് അജ്ഞാതമാവുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന മുല്യശോഷണം തൃശ്ശൂർ ഇടവകയെ മാത്രമല്ല സഭയുടെ വിവിധ മേഖലകളെ സൂക്ഷിച്ച് വിലയിരുത്തുമ്പോൾ ആർക്കും കാണാവുന്നതാണ്.)

സെന്റ് തോമസ് അസോസിയേഷൻ

മാർക്കോസ് അച്ചന്റെ കാലത്തുണ്ടായ മറ്റൊരു സംഭവം സെന്റ് തോമസ് അസോസിയേഷന്റെ രൂപീകരണമാണ്. ക്രിസ്തുമസിനോടനുബന്ധിച്ച് കരോൾ സംഘങ്ങൾ പിരിവുകൾ നടത്തുന്ന സമ്പ്രദായം കുന്നംകുളം, പഴഞ്ഞി മേഖലയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ മാർക്കോസാച്ചന്റെ ഇടവകയിലും മറ്റും ഇത് സജീവമായ ഒരു പ്രസ്ഥാനം ആയിരുന്നു. ഇടവകയിലെ ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ഒരു സ്ഥിരം ഫണ്ട് ക്രമീകരിക്കണം എന്നും ക്രിസ്തുമസ് കാലത്തെ പിരിവുകൾ ഇക്കാര്യത്തിന് ഉപയോഗിക്കത്തക്കവിധം സെന്റ് തോമസ് അസോസിയേഷൻ രൂപീകരിക്കുവാനും തീരുമാനമായി.

1955-ലാണ് ഈ സംഘടന പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചത്. ഇടവക വിഭജനം നടക്കുന്നതു വരെയും ഇത് ശക്തമായി പ്രവർത്തിച്ചു. ഇടവക കലണ്ടർ അച്ചടിച്ച ക്രിസ്തുമസ് കാർഡുകൾ ഭവനങ്ങളിൽ എത്തിക്കുകയും ബഹുമാനപ്പെട്ട അച്ചന്മാരുടെ പങ്കാളിത്തത്തോടെ അസോസിയേഷനിലേക്ക് സംഭാവനകൾ സ്വീകരിക്കുന്നതും പൊതുവിൽ സ്വാഗതം ചെയ്യപ്പെട്ടു.

തൃശ്ശൂർ പടിഞ്ഞാറേക്കോട്ട പള്ളി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട കാലത്ത് തൃശ്ശൂർ പരിസരങ്ങളിൽ ഓർത്തഡോക്സ് ദേവാലയങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കുടിയേറ്റം മൂലം തൃശ്ശൂരിന്റെ കിഴക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ ഇക്കാലത്ത് ധാരാളം സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി കുടുംബങ്ങൾ താമസമാക്കി കൃഷിയാരംഭിച്ചു. കണ്ടനാട്, അങ്കമാലി, കോട്ടയം മെത്രാസനങ്ങളിലെ ഉൾഗ്രാമങ്ങളിൽ നിന്ന് ആയിരക്കണക്കിന് കുടുംബങ്ങൾ കരിപ്പാക്കുന്ന്, കണ്ണാറ, ചവറാംപാടം, കുണ്ടുകാട്, മാനമംഗലം, കട്ടിളപ്പുവം, പീച്ചി, മരോട്ടിച്ചാൽ, കണ്ണാറ,

വാണിയമ്പാറ, തേനിടുക്ക്, ചുവന്നമണ്ണ്, എരുക്കിഞ്ചിറ, വാൽക്കുളമ്പ് മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിൽ താമസമാക്കി. 1949-ൽ കരിപ്പാക്കുന്നും 1952-ൽ കട്ടിളപ്പുവത്തും ഓരോ പള്ളി സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നതു വരെയും ഈ പ്രദേശത്തുള്ളവരുടെ ആത്മീയാവശ്യങ്ങൾ തൃശ്ശൂർ പള്ളിയിൽ വച്ചാണ് നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നത്. പൈതൃകമായ സ്നേഹവാത്സല്യങ്ങളോടെ അക്കാലത്ത് ബഹു. മാർക്കോസച്ചൻ നിർവഹിച്ച ഇടയശുശ്രൂഷ നന്ദിപൂർവ്വം സ്മരിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

1957-ൽ പത്രോസ് മാർ ഒസ്താന്തോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ചെമ്പുക്കാവ് പള്ളിയിലെ കഷ്ടാനുഭവ ആഴ്ചയിലെ വിശുദ്ധ ശുശ്രൂഷകൾ നിർവ്വഹിച്ചു എന്നത് പ്രത്യേകം സ്മരണീയമാണ്.

സമാധാന ഭവനം

കുന്നംകുളം, പഴഞ്ഞി മേഖലയ്ക്ക് പോകുന്ന ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ മേല്പട്ടക്കാർക്ക് കോട്ടയത്തു നിന്നും പുറപ്പെട്ടാൽ എങ്ങും ഒരിടത്താവളമില്ലായിരുന്നു. കൊരട്ടിയും, ആലുവായും, മുവാറ്റുപുഴയും 1958-ലെ സഭാസമാധാനത്തിന് ശേഷമാണ് നമുക്ക് പ്രവേശനാർഹമായത്. അതുവരെ തൃശ്ശൂർ പള്ളിയായിരുന്നു ഏകാശ്രയം. ഭക്ഷണം ചാക്കോ സുപ്രണ്ടിന്റെ വീട്ടിൽ നിന്നും കൊണ്ടുവരും. എന്നാൽ പള്ളിയിൽ മേല്പട്ടക്കാർക്ക് താമസസൗകര്യം ഇല്ലായിരുന്നു. ഇക്കാര്യത്തിലും മാർക്കോസച്ചന്റെ ശ്രദ്ധ പതിഞ്ഞു. അവിവാഹിതനായ മാർക്കോസച്ചൻ താമസിച്ചിരുന്ന വടക്കേ കെട്ടിടത്തിൽ സൗകര്യങ്ങൾ തുലോം പരിമിതമായിരുന്നു. പള്ളിയുടെ കിഴക്കുഭാഗത്ത് ഒരു അരമന പണിയുവാൻ അച്ചൻ നേതൃത്വം നൽകി. ഡോ. ചാക്കോ ജോർജ്ജ് ഇതിന്റെ നിർമ്മാണത്തിന് കഠിനമായി പ്രയത്നിച്ചു. മാത്യൂസ് മാർ കുറിലോസ് എപ്പിസ്കോപ്പാ (മാത്യൂസ് ദിതീയൻ ബാവാ) 1959 ഡിസംബർ 31-ന് കെട്ടിടത്തിന് ശിലാസ്ഥാപനം നടത്തി. 1958-ൽ സഭയിൽ ഇരു വിഭാഗങ്ങളും പരസ്പര സീകരണം നടത്തി സഭാസമാധാനം യാഥാർത്ഥ്യമാക്കിയതോടെ അതിന്റെ സ്മാരകമായി ഈ കെട്ടിടം അറിയപ്പെടണമെന്ന് തീരുമാനമായി. 1959 നവംബർ 15-ന് ഇടവകയുടെ സുവർണ്ണ ജൂബിലി ആഘോഷിക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗമായി സമാധാന ഭവനം എന്നർത്ഥമുള്ള ബേസ്-അവ്യൂസോ കുദാശ ചെയ്യപ്പെട്ടു. ജൂബിലി ആഘോഷങ്ങൾക്കും മറ്റും ഗീവറുഗീസ് ദിതീയൻ ബാവായും പത്രോസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസും പൗലൂസ് മാർ സേവേറിയോസും കാർമ്മികത്വം വഹിച്ചു. ഇടവകാംഗമായ ചെറുവത്തൂർ ജോസഫ് ശെമ്മാശൻ അന്നേ ദിവസം നടന്ന വി. മൂന്നിന്മേൽ കുർബ്ബാനമദ്ധ്യേ കശ്ശീശാപട്ടം നൽകി. ജൂബിലി ആഘോഷവും സമാധാന ഭവന മന്ദിര കുദാശയും പട്ടംകൊടയും ബഹു. മാർക്കോസച്ചന്റെ സേവനകാലഘട്ടങ്ങളിലെ നാഴികക്കല്ലുകൾ ആയി ചരിത്രത്തിൽ സ്മരിക്കപ്പെടും. നൂറു കൊല്ലത്തെ ചരി

ത്രത്തിൽ മറ്റൊരു വൈദികൻ ഇടവകയിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. സമാധാന ഭവന നിർമ്മാണത്തിന്റെ ചെലവ് 17,031.89 എന്ന് സുവന്നിനിൽ കാണുന്നു.

1959 മാർച്ച് 31 വരെ ബഹു. മാർക്കോസ് അച്ചൻ ചാക്കോ മെമ്മോറി യൽ യു. പി. സ്കൂളിന്റെ ഹെഡ്മാസ്റ്റർ ആയി പ്രവർത്തിച്ച ശേഷം റിട്ട യർ ചെയ്തു. ഇതിനുശേഷവും പള്ളിയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സേവനം തുടർന്നു. 1950 ഏപ്രിൽ 1 മുതൽ കീഴില്ലം സ്വദേശിയായ ബഹു. ടി. പി. പീറ്റർ അച്ചൻ സ്കൂളിന്റെ ഹെഡ്മാസ്റ്റർ സ്ഥാനം ഏറ്റെടുത്തു. പീറ്റർ അച്ചൻ സഹവിക്കാരിയായി പ്രവർത്തിച്ചു. 1965-ൽ ചെമ്പുക്കാവ് പള്ളി യുടെ പടിഞ്ഞാറേ ഭാഗത്തുണ്ടായിരുന്ന സണ്ടേസ്കൂൾ ഹാളിന്റെ നിർമ്മാണം പൂർത്തിയായി (ചിലവ് 8917.68 എന്ന് സുവന്നിർ).

മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് ഓർത്തഡോക്സ് വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഒരു യൂണിറ്റ് നേരത്തേ ഇടവകയിൽ സജീവമായി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. സെക്രട്ടറി ആയിരുന്ന ഫാ. സി. കെ. ജോസഫ് പ്രഥമ പ്രസിഡണ്ടും സി. വൈ. മാത്യുസ് പ്രഥമ സെക്രട്ടറിയും ആയിരുന്നു. ഡീക്കൻ പി. സി. ചെറിയാൻ നേതൃത്വം നൽകിയ 1967-70 കാലങ്ങളിൽ മലങ്കരസഭയിലെ ഏറ്റവും നല്ല യൂണിറ്റിനുള്ള ട്രോഫി ഈ യൂണിറ്റിന് ലഭിച്ചിരുന്നു. ഈ യൂണിറ്റ് സെക്രട്ടറിയായിരുന്ന ഡീക്കൻ പി. സി. ചെറിയാനെ പ്രസ്ഥാനം ജനറൽ സെക്രട്ടറിയായി നിയമിച്ചത് ഈ ഇടവകയ്ക്കുള്ള അംഗീകാരം എന്ന നിലയിൽ വേണം പരിഗണിക്കുവാൻ.

തൃശ്ശൂരിൽ നിന്ന് റിട്ടയർ ചെയ്ത ബഹു. മാർക്കോസച്ചൻ വാതരോഗ സംബന്ധമായ രോഗങ്ങൾക്ക് വിധേയനായി. സംസാര വൈകല്യം അനുഭവപ്പെട്ടു. 1962-ൽ അദ്ദേഹം കടമറ്റത്തേക്ക് മടങ്ങിപ്പോയി. 16 വർഷം സ്കൂൾ ഹെഡ്മാസ്റ്റർ ആയും ഇടവക വികാരിയായും പ്രവർത്തിച്ച അച്ചൻ സമുചിതമായ യാത്രയയപ്പ് നൽകി. പൗലൂസ് മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ യാത്രയയപ്പ് സമ്മേളനത്തിൽ അധ്യക്ഷത വഹിച്ചു. അച്ചൻ പാരിതോഷികമായി 1111.00 രൂപയുടെ സമ്മാനപ്പൊതി നൽകി. അച്ചന്റെ സ്മാരകമായി ഇടവകയിൽ ഒരു സ്മാരക ലൈബ്രറി ആരംഭിച്ചു. ലൈബ്രറിയിലേക്ക് അച്ചന്റെ പുസ്തകങ്ങൾ വലിയ മുതൽക്കൂട്ടായി. 300 രൂപ അച്ചൻ ലൈബ്രറിക്ക് സംഭാവന നൽകുകയും ചെയ്തു.

മാർക്കോസ് അച്ചൻ കൊണ്ടുവന്നു പരിശീലിപ്പിച്ച് പള്ളിയിലെ കപ്ലാറും സ്കൂളിലെ പ്യൂണുമായി നിയമിച്ച പി. സി. കുര്യാക്കോസ് വിശാലമായ പള്ളിപ്പറമ്പിന്റെ മേൽനോട്ടവും കൈകാര്യ കർതൃത്വവും വിശ്വസ്തമായി നിർവ്വഹിച്ചു. പള്ളിപ്പറമ്പിന്റെയും കെട്ടിടങ്ങളുടെയും സംരക്ഷണകാര്യത്തിൽ കുര്യാക്കോസ് ഗുർഖായെപ്പോലെ രാവുപകലും ജാഗ്രതയോടെ ശ്രദ്ധിച്ചു. പുരയിടത്തിലെ വൃക്ഷങ്ങൾ, വൃക്ഷഫലങ്ങൾ ഇവ

യൊക്കെ കുര്യാക്കോസിന്റെ ഓർമ്മയിൽ സജീവമായിരിക്കും. കൗമാരപ്രായം മുതൽ യൗവനകാലം മുഴുവൻ പള്ളിക്കെട്ടിടത്തിൽ ജീവിച്ചുകൊണ്ട് ഒരുതരം ഉടമസ്ഥതാബോധം കുര്യാക്കോസിൽ പ്രകടമായിരുന്നു. ചുറ്റുപാടും ഉള്ളവർ കുര്യാക്കോസിന്റെ ഈ ഉടമസ്ഥതാബോധത്തെയും താൻപോരിമയെയും വകവെച്ചു കൊടുത്തിരുന്നു. തല ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുള്ള നിലപ്പും ഗൗരവം കലർന്ന നോട്ടവും പരുഷമായ ചോദ്യം ചെയ്യലുകളും മോഷണതല്പരരായ അയൽക്കാരിൽ നിന്ന് വിഭവങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ വലിയൊരളവിൽ സാധിച്ചിരുന്നു. പഴയ തലമുറയിലെ എല്ലാവരും ഈ സത്യസന്ധത കലർന്ന അച്ചടക്ക വ്യഗ്രതയെ അംഗീകരിച്ചിരുന്നു. അവരുടെ മുന്നിൽ ബാലനായി കണ്ട് യുവാവായി വളർന്ന ഒരാൾ എന്ന നിലയിൽ അവർക്ക് കുര്യാക്കോസ് ഒരിക്കലും ഒരു അന്യൻ എന്ന് തോന്നിയിരുന്നില്ല. ഓരോ ഇടവകക്കാരന്റെയും പ്രതിനിധിയാണ് താൻ എന്ന ബോധം കുര്യാക്കോസും നിലനിർത്തിയിരുന്നു. അതത് ആഴ്ചകളിൽ വന്നുപോകുന്ന ബഹു. വൈദികർക്ക് നൽകാനുള്ള തുകകൾ ഇടവകക്കാരുടെ വീടുകളിൽ പോയി ശേഖരിക്കുക, സെക്കിളിൽ സഞ്ചരിച്ച് മാസവരി സംഭരിക്കുക എന്നിവയൊക്കെ കാലക്രമേണ കുര്യാക്കോസിന്റെ ജോലിയായി തീർന്നു. മാർക്കോസച്ചന്റെ തണലിൽ വളർന്ന കുര്യാക്കോസിനെ ഏവർക്കും പ്രിയപ്പെട്ടേണ്ടിവന്നു. എന്നാൽ മാർക്കോസ് അച്ചൻ പോയതോടെ തൃശ്ശൂരിൽ ഒരു യുഗപരിവർത്തനം സംഭവിക്കുകയായിരുന്നു. ഇടവകയിലുള്ള മുഖങ്ങൾ കുര്യാക്കോസിനെ ധിക്കാരിയായും വിനയമില്ലാത്തവനായും കണ്ടു. പുതുതായി പള്ളിച്ചുമതലയേൽക്കുന്നവർ മുൻ കാലങ്ങളിൽ കൈക്കാരന്റെയും വികാരിയുടെയും പ്യൂണിന്റെയും ചിലപ്പോൾ വികാരിയുടെയും റോളുകൾ കൈകാര്യം ചെയ്തു പരിചയമുള്ള കുര്യാക്കോസിനെ അല്പം ഭയപ്പെടുക കൂടെ ചെയ്തു. പുതുതായി വന്ന ബഹു. പട്ടക്കാർക്കും കുറിയാക്കോസിന്റെ സാന്നിധ്യം ചിലപ്പോഴെങ്കിലും ഇഷ്ടപ്പെടുമായിരുന്നില്ല. പിൽക്കാലത്തു വന്ന പല വൈദികർക്കും മാർക്കോസച്ചന്റെ നിഷ്ഠകളും അച്ചടക്കവും സഭാ പ്രതിബദ്ധതയും ഇല്ലാതെ കണ്ടപ്പോൾ അവരോടുള്ള ആദരം കുറഞ്ഞുപോയി എന്നത് മറ്റൊരു കാര്യം. യൗസേഫിനെ അറിയാത്ത ഫറവോമാർ ഈജിപ്റ്റ് വാഴുന്ന ചിത്രമാണ് പിന്നീട് ഇക്കാര്യത്തിൽ നാം കാണുന്നത്.

ഇതിനിടയിൽ കുറിയാക്കോസ് വിവാഹിതനായി പത്നീസമേതനായി പള്ളിയുടെ വടക്കേ കെട്ടിടത്തിൽ തുടർന്നും താമസിച്ചുപോന്നു. ഫലത്തിൽ പള്ളിയുടെ വടക്കേ കെട്ടിടം കപ്യാരുടെ ഫാമിലി ക്വാർട്ടേഴ്സായി പരിണമിച്ചു.

ആധുനിക ഘട്ടം

1959 മുതൽ വികാരിപദം ഏറ്റെടുത്ത തോലാനിക്കുന്നേൽ പത്രോസ് കത്തനാർ ബിരുദധാരിയായിരുന്നു. 13/62-ാം നമ്പർ ആയി കൊരട്ടി സീയോൻ സെമിനാരിയിൽ നിന്ന് 1962 ഫെബ്രുവരി 6-ന് പൗലൂസ് മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ അയച്ച കല്പനയിൽ നിയമന വിവരം ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു: “അനാരോഗ്യം നിമിത്തം ഇടവക ഭരണം വിട്ടുപോകുന്ന നമ്മുടെ വാത്സല്യവാനായ കെ. ഐ. മാർക്കോ സച്ചന് പകരം നമ്മുടെ വാത്സല്യവാനായ ടി. പി. പത്രോസ് അച്ചൻ ബി. എ.; ബി. ടി. യെ ആ പള്ളി വികാരിയായി ഇനിയൊരു കല്പനയുണ്ടാകുന്നതുവരെ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു.”

14/62-ാം നമ്പർ ആയി അന്നു തന്നെ മാർക്കോസച്ചനും മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ഇപ്രകാരം കല്പന എഴുതി: “അനാരോഗ്യം നിമിത്തം അച്ചൻ ആ പള്ളി ഭരണത്തിൽ നിന്നും വിട്ടുപോകണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ആയതിന് അച്ചനെ ഇതിനാൽ അനുവദിച്ച് ആ പള്ളി വികാരി സ്ഥാനത്തു നിന്ന് ഒഴിവാക്കിയിരിക്കുന്നു. അച്ചൻ ആ പള്ളി കൂവേണ്ടി ചെയ്തിട്ടുള്ള ഹഠത്തായ സേവനങ്ങളെ നാം വിലമതിക്കുകയും പൈതൃകമായ എല്ലാ ആശംസകളും നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു.”

സഹ പട്ടക്കാരൻ സി. കെ. ജോസഫ് അച്ചൻ ഭിലായി പള്ളിയിലേക്ക് സ്ഥലം മാറിപ്പോയി. ബി. ടി. പരിശീലനത്തിന് വന്ന ഫാ. എം. എ. ജോർജ്ജ് കത്തനാർ സഹവികാരിയായി.

മാർക്കോസച്ചൻ തൃശൂർ വിട്ടതോടെ വടക്കേ കെട്ടിടം കപ്യാർ കുര്യാക്കോസിന്റെ പൂർണ്ണ ഉപയോഗത്തിലായി. ടി. പി. പീറ്റർ അച്ചൻ സമാധാന ഭവനത്തിന്റെ ഒരു മുറിയിലാണ് താമസമാക്കിയത്. കാതോലിക്കാ സ്ഥാനാരോഹണത്തിന് മുഖ്യ കാർമ്മികത്വം വഹിക്കാൻ സഭാഭരണഘടനയനുസരിച്ചും മലങ്കരസഭയുടെ ക്ഷണമനുസരിച്ചും ഇന്റഡ്യയിൽ വന്ന പ. യാക്കൂബ് തൃതീയൻ പാത്രീയർക്കീസും നവാഭിഷിക്തനായ പ. ഔഗേൻ പ്രഥമൻ കാതോലിക്കായും 1964 ജൂൺ 11-ന് ഇവിടം സന്ദർശിച്ചു. ആ സംഭവത്തെപ്പറ്റി 1965 ഫെബ്രുവരി 7-ാം തീയതി ചെമ്പുക്കാവ് പള്ളിയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച 1964-ലെ വാർഷിക റിപ്പോർട്ടിൽ ഇപ്രകാരം പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു:

“മലങ്കരയിൽ എഴുന്നള്ളി സഭാസമാധാനം പരിപൂർണ്ണമാക്കി അനുഗ്രഹിച്ച മോറാൻ മാർ ഇഗ്നാത്തിയോസ് യാക്കൂബ് തൃതീയൻ പാത്രീ

യർക്കീസ് ബാവാ തിരുമേനിക്കും പുതിയതായി സ്ഥാനാരോഹണം ചെയ്ത മോറാൻ മാർ ബസേലിയോസ് ഔഗേർ പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ തിരുമേനിക്കും 1964 ജൂൺ 11-ാം തീയതി തൃശൂർ ഇടവക ഭക്തി നിർഭരമായ സ്വീകരണം നൽകി. പ. പിതാക്കന്മാരെ ടൗൺ അതിർത്തിയിൽ വെച്ച് സ്വീകരിച്ച് കാരുകളുടെ അകമ്പടിയോടു കൂടി സെന്റ് ഇഗ്നാത്തിയോസ് പള്ളിയിലേക്ക് എതിരേറ്റു. നമ്മുടെ ഇടവകാംഗങ്ങളോടൊപ്പം ചുറ്റുമുള്ള ഇടവകകളിൽ നിന്ന് വന്നവരും പൊതുജനങ്ങളും ഉൾപ്പെടെ ഒരു വലിയ ജനസമൂഹം പ. പിതാക്കന്മാരെ കണ്ട് അനുഗ്രഹം പ്രാപിക്കുന്നതിനായി പള്ളിയിലും പരിസരങ്ങളിലും തടിച്ചുകൂടിയിരുന്നു. പള്ളിയിൽ വന്നുചേർന്ന തിരുമേനിമാരെ നമ്മുടെ ഇടവകപ്പട്ടക്കാർ അലങ്കരിച്ച മെഴുകുതിരിയോടു കൂടെ ആദരപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചു. ലുത്തിനിയായ്ക്ക് ശേഷം തിരുമേനിമാർ അവിടെ കൂടിയിരുന്ന ഭക്തജനങ്ങൾക്ക് സാരമായ ഉപദേശങ്ങൾ നൽകുകയും അവരെ അനുഗ്രഹിച്ച് ആശീർവദിക്കുകയും ചെയ്തു. പ. പിതാക്കന്മാരോടുള്ള ഭക്ത്യാദരവുകളുടെ സൂചനയായി ആനക്കൊമ്പു കൊണ്ട് നിർമ്മിച്ച സ്ലീബാ തിരുമേനിമാർക്ക് സമർപ്പിച്ചു.

തിരുമേനിയുടെ സന്ദർശനത്തിന്റെ സ്മരണയ്ക്കായി സ്ഥാപിച്ച മാർ ബീർ ശില പ. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ തിരുമേനി തദവസരത്തിൽ അനാച്ഛാദനം ചെയ്തു. പ. പിതാക്കന്മാരുടെ ഇവിടത്തെ സന്ദർശനം നമുക്കും സമീപ ഇടവകക്കാർക്കും വളരെ അനുഗ്രഹപ്രദമായിരുന്നു. ...”

ആ വർഷം കമ്മിറ്റിയിലുണ്ടായിരുന്നത് റവ. ഫാ. ടി. പി. പീറ്റർ (വികാരി & പ്രസിഡന്റ്), ഡോ. ചാക്കോ ജോർജ്ജ് (ട്രസ്റ്റി), റവ. ഫാ. സി. കെ. ജോസഫ് (സെക്രട്ടറി), സി. ഐ. സൈമൺ, കെ. എ. പൗലസ്, കെ. സി. പീറ്റർ, കെ. എ. ജോർജ്ജ്, എം. പി. വർഗീസ്, എം. കെ. ഇട്ടിമാണി, കെ. ഒ. തോമസ്, കെ. സി. ഇട്ടുപ്ല, സി. സി. ചേറപ്പൻ, പി. വി. പോൾ, പോൾ മാത്യുസ്, സി. വൈ. മാത്യുസ്, എ. വി. കാക്കുണ്ണി എന്നിവർ ആയിരുന്നു. അക്കാലം വെറ്റിനറി കോളജ്, ചെമ്പുക്കാവ് ചാപ്പൽ മെട്രോപൊളിറ്റൻ ഹോസ്റ്റൽ, വൈ. ഡബ്ലിയു. സി. എ. മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ സ്റ്റുഡി ക്ലാസുകൾ നടത്തിയതായും മലപ്പാൻ ഫാ. എൻ. എ. യോഹന്നാന്റെ (യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ്) നേതൃത്വത്തിൽ കുറുംകുളം പഴയപള്ളിയിൽ വച്ച് ഏകദിന സമ്മേളനവും ഫാ. ടി. ജെ. ജോഷ്വായുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ചെമ്പുക്കാവ് ചാപ്പലിൽ വച്ച് ധ്യാനവും ഫാ. ഗീവർഗീസ് ഒ. ഐ. സി. യുടെ അധ്യക്ഷതയിൽ വാർഷികവും നടന്നതായുള്ള റിപ്പോർട്ട് വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രവർത്തനത്തെ വിവരിക്കുന്നു. ബുധൻ, ശനി ദിവസങ്ങളിൽ ഉച്ചതിരിഞ്ഞ് ഫാ. മർക്കോസ് സ്മാരക ലൈബ്രറി പ്രവർത്തനം നടത്തിയിരുന്നു. 192 പുസ്തകങ്ങൾ അനുണ്ടായിരുന്നു. മേഖലാടിസ്ഥാനത്തിൽ മൂന്ന് മേഖലകളിലും ഞായറാ

ഴ്ചകളിൽ കുടുംബയോഗം നടത്തിവന്നു. ഔപചാരികമായ ഹോസ്റ്റൽ പ്രവർത്തനം ഉണ്ടായില്ലാ എങ്കിലും ഫാ. പി. എം. ജേക്കബിന്റെ മേൽ നോട്ടത്തിൽ ഏതാനും വിദ്യാർത്ഥികൾ ചെമ്പുക്കാവ് കെട്ടിടത്തിൽ താമസിച്ചുവന്നു. ചാക്കോ മെമ്മോറിയൽ സ്കൂളിന്റെ തെക്കുവശത്തുള്ള ഹാളിന്റെ പടിഞ്ഞാറേ ഭാഗം നീട്ടി പണിതു. ഡോ. ചാക്കോ ജോർജ്ജും, കെ. എ. പൗലസ് ജഡ്ജിയുമാണ് ഇതിനാവശ്യമായ സംഭാവനകൾ നൽകിയത്. 55 വർഷത്തിന് ശേഷം ഇടവകയുടെ ചിത്രം വായനക്കാർക്ക് ലഭിക്കുവാൻ 1964-ലെ വരവ് ചെലവു കണക്കുകൾ അനുബന്ധത്തിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നു.

1964-ന് തൃശൂർ പള്ളിയുടെ ചരിത്രത്തിൽ ഏറെ പ്രാധാന്യം ഉണ്ട്. പ. പാത്രിയർക്കീസും പ. കാതോലിക്കാബാവായും സന്ദർശനം നടത്തിയതു മാത്രമല്ല ഇതിന്റെ കാരണം. പള്ളിഭരണം വ്യവസ്ഥാപിതമാക്കാൻ ആവശ്യമായ ക്രമീകരണങ്ങൾ ആ വർഷം ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. പള്ളിക്ക് വിവിധ ഇനങ്ങളിലുള്ള വരുമാനങ്ങൾ ആദ്യം പ്രഖ്യാപിച്ചത് അന്നാണ്. പള്ളി ചിലവുകൾക്ക് പോരാതെ വരുന്ന പണം ഇടവകയുടെ സ്ഥാപനവുമായി ബന്ധമുള്ള ഒന്നുരണ്ടു കുടുംബങ്ങളിലെ അനന്തരഗാമികൾ സ്വന്തം കൈകളിൽ നിന്ന് കൊടുത്തു വന്നിരുന്നതിനാൽ അവർക്ക് ഇടവകയിൽ ലഭിച്ചു വന്ന ആദരവുകളും പ്രാമാണിത്വവും നിർത്തൽ ചെയ്യാനായിരുന്നുവോ ഈ വരുമാന ഏകീകരണശ്രമം എന്ന് അന്ന് പരക്കേ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. പള്ളിയേയും പള്ളിയിലെ സ്ഥാപനങ്ങളെയും ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിനാമങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി പ്രസ്താവിക്കേണ്ടി വന്നത് പുതിയ ഇടവകാംഗങ്ങൾക്ക് പോരായ്ക തോന്നി. ജനാധിപത്യമര്യാദയനുസരിച്ച് എല്ലാ അംഗങ്ങൾക്കും തുല്യ പങ്കാളിത്തവും സ്ഥാനവും പള്ളിഭരണത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന് ഈ പുത്തൻകുറ്റുകാർ ശഠിച്ചു. ഫ്യൂഡൽ പ്രവർത്തനങ്ങളെ എതിർക്കുവാൻ നവാഗതരായ യുവ മെമ്പർമാർക്ക് ആവേശമുണ്ടായിരുന്നു. പള്ളി ആരാധനകളിൽ ക്രമമായി സംബന്ധിക്കുന്ന ശീലം ഈ യുവ തുർക്കികളിൽ പലർക്കും ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിലും പൊതുയോഗങ്ങളിൽ അവർ ക്രമമായി പങ്കെടുക്കുമായിരുന്നു. ഗതകാല പ്രതാപങ്ങളും ത്യാഗപൂർവ്വമായ പ്രയത്നങ്ങളും ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്ന കാലം. ചാക്കോ മെമ്മോറിയൽ സ്കൂൾ പ്രവർത്തനം സംബന്ധിച്ച് അന്നത്തെ ഒരു സബ് കമ്മറ്റി നടത്തിയ നിരീക്ഷണങ്ങളും പഠനങ്ങളും നിർദ്ദേശങ്ങളും ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു.

“ചില നിരീക്ഷണങ്ങൾ: F. സ്കൂൾ. പള്ളിയുടെ കീഴിലുള്ള സ്കൂൾ കൊണ്ട് (ചാക്കോ മെമ്മോറിയൽ സ്കൂൾ എന്ന പരമ്പരാഗത പ്രയോഗം റിക്കാർഡിൽ വിട്ടുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നത് അതീവ ശ്രദ്ധേയം) ഇടവകയുടെ ഏക മെച്ചം സ്കൂളിലും ജോലിയുള്ള ഒരു അച്ചന് കൂടുതൽ വരുമാനം

ഉണ്ടാക്കി കൊടുക്കാമെന്നുള്ളതാണ്. എന്നാൽ ഈ നടപടി മൂലം അച്ചൻ സ്കൂളിനോടും ഇടവകയോടും സ്ഥിരമായി കെട്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ ഈ സ്ഥാപനം ഒരു മിഡിൽ സ്കൂൾ മാത്രമായതുകൊണ്ടും ഹൈസ്കൂളായി ഉർത്തപ്പെടുന്നതിനുള്ള സാധ്യതകൾ അടുത്ത ഭാവിയിൽ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടും അങ്ങനെ നിയമിക്കപ്പെടുന്നതായ പട്ടക്കാരന്റെ ഉയർച്ചയ്ക്കുള്ള സാധ്യതകളും സാഭാവികമായി വളരെ പരിമിതമായിരിക്കും. അതിനാൽ പ്രാപ്തിയുള്ള അധ്യാപകനും പട്ടക്കാരനും ആയ ഒരാളെ കിട്ടുക എന്നത് വളരെ പ്രയാസമാകുന്നു. അഥവാ അങ്ങനെ ഒരാളെ കിട്ടിയാൽ തന്നെ അദ്ദേഹം അധികനാൾ ഇവിടെ തുടരുമോ എന്ന് സംശയമാണ്. സ്കൂൾ സഭയുടെ കോർപ്പറേറ്റ് മാനേജ്മെന്റിലേക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതായാൽ ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് പരിഹാരമുണ്ടാകുന്നതാണ്. ...”

ഈ ശുപാർശ സ്വയം വിശദീകരണക്ഷമമാകയാൽ കൂടുതൽ വ്യാഖ്യാനം ആവശ്യമില്ല. നവാഗതരുടെ ബിസിനസ് ഉൽകണ്ഠകളും താല്പര്യങ്ങളും കൂടുതൽ മറന്നിരിക്കി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത് ‘ഹോസ്റ്റൽ’ വിഷയത്തിലുള്ള ശുപാർശയിലാണ്.

“E. ഹോസ്റ്റൽ. ഹോസ്റ്റൽ നടത്തിയിരുന്ന കെട്ടിടം ചുരുങ്ങിയത് മൂന്ന് നല്ല കുളിമുറികൾ, മൂന്ന് പുതിയ കക്കൂസുകൾ, പൈപ്പ് കണക്ഷൻ മുതലായവയോടു കൂടി ആകർഷണീയമായ ഒരു ഹോസ്റ്റൽ ആയി മാറ്റണമെങ്കിൽ 5000 രൂപയെങ്കിലും ചെലവാക്കേണ്ടി വരും. ഇതെല്ലാം ചെയ്ത് ആ ഹോസ്റ്റൽ ചുമതലയുള്ള നിയന്ത്രണത്തോടു കൂടി നടത്തുന്നതിനിടയിൽ കൊല്ലത്തിൽ 2000 ക. വരുമാനമുണ്ടാകുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കാം. നേരെ മറിച്ച് ഒരു കുളിമുറിയും നല്ലതായ ഒരു കക്കൂസും ഒരു കാർ ഷെഡും പണിതു സുഖകരമായി താമസിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്നതിന് 3000 രൂപ ചെലവാക്കിയാൽ കൊല്ലത്തിൽ 1200 ക. വാടക കിട്ടും. ഹോസ്റ്റൽ നടത്തേണ്ട ഭാരവും ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. ഇങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങളെല്ലാം പരിഗണിച്ച് ഹോസ്റ്റൽ നടത്തേണ്ടതില്ലെന്നും പ്രസ്തുത കെട്ടിടം കൂടുതൽ വാടക കിട്ടത്തക്കവിധത്തിൽ ഭേദപ്പെടുത്തുകയാണ് നല്ലതെന്നും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.”

പള്ളി സ്ഥാപനത്തിൽ ആദ്യ തലമുറകൾ പുലർത്തിയ താല്പര്യങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്ത് കച്ചവടതാല്പര്യങ്ങൾ പ്രവേശിക്കുന്നതിന്റെ ആദ്യ സൂചനകൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു എന്നത് 1964-നെ നൂറു കൊല്ലത്തെ പള്ളിയുടെ ചരിത്രത്തിൽ ഒരു പ്രശസ്ത വർഷമാക്കുന്നു. പല നവാഗതരും പള്ളിഭരണത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത് 1964-ന് ശേഷമാണ്.

1966-ൽ ടി. പി. പീറ്റർ അച്ചൻ എം. എ. ബിരുദ പഠനത്തിനായി സ്റ്റേറ്റ്

വിട്ട് പോയപ്പോൾ തൽസ്ഥാനത്ത് പുത്തൻകുരിശ് സ്വദേശി ഫാ. സി. എം. തോമസ് വികാരിയായി (ഇപ്പോഴത്തെ ശ്രേഷ്ഠ കാതോലിക്കാ തോമസ് പ്രഥമൻ). ഇദ്ദേഹം നല്ലൊരു വാഗ്മിയും സംഘാടകനുമായിരുന്നു. പെട്ടെന്ന് ഇടവകയുടെ ആദരവ് പിടിച്ചുപറ്റി. ഇടവകയിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട വ്യക്തികളുമായി വ്യക്തിഗതബന്ധം സ്ഥാപിച്ച അദ്ദേഹം സംരംഭക ശേഷിയിൽ അദിതീയൻ ആയിരുന്നു. ഇടവകയിലാകെ ഒരു നവോന്മേഷം അനുഭവപ്പെട്ടു ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് സെന്റ് ഇഗ്നേഷ്യസ് പള്ളിയുടെ പുനർ നിർമ്മാണം ചർച്ചാവിഷയമായത്. ഫാ. സി. എം. തോമസ് പ്രസിഡണ്ടും ഡോ. ചാക്കോ ജോർജ്ജ് കൺവീനറായും സി. ഐ. കുഞ്ഞിപ്പാലു, ജോർജ്ജ് പണിക്കർ, വി. ഒ. സഖറിയ, ഇ. കെ. ജേക്കബ്, എ. വി. കാക്കുണ്ണി എന്നിവർ അംഗങ്ങളായും ഒരു കമ്മിറ്റി പ്രവർത്തിച്ചു. അയ്യന്തോളിൽ സിവിൽ സ്റ്റേഷൻ വനതോടെ കോടതി കളും പ്രശസ്ത ജില്ലാതല ഓഫീസുകളും അവിടേക്ക് മാറ്റി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. പടിഞ്ഞാറേക്കോട്ടയിലെ ആരാധകരുടെ അംഗസംഖ്യ ഇതോടൊപ്പം വർദ്ധിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. സി. എം. തോമസ് അച്ചന്റെ ഇടവക പ്രവർത്തനം അനുവരെ ഇടവകയോട് സഹകരിക്കാതിരുന്ന പലരെയും പള്ളിയോട് അടുപ്പിച്ചു. ഈ അനുകൂല പരിതഃസ്ഥിതിയാണ് പള്ളിയുടെ പുനർ നിർമ്മാണം എന്ന ആശയത്തിലെത്തിച്ചത്. പേർ രേഖപ്പെടുത്താതെ ഈ കാര്യത്തിൽ ആദ്യ സംഭാവനയായി 5000 രൂപാ സംഭാവന ചെയ്തത് ഡോ. ചാക്കോ ജോർജ്ജിന്റെ ഔദാര്യമാണെന്നത് അന്നത്തെ പരസ്യമായ ഒരു രഹസ്യമായിരുന്നു.

1966 ഒക്ടോബർ മാസത്തിലെ പ്രധാന പെരുന്നാളിനോടനുബന്ധിച്ച് ആ വർഷം കോലഞ്ചേരിയിൽ വച്ച് സ്ഥാനാഭിഷേകം പ്രാപിച്ച് കൊരട്ടിയിൽ സിംഹാസന പ്രതിഷ്ഠിതനായ ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്താ യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് ഇടവക നൽകിയ സ്വീകരണത്തിൽ തന്നെ ദേവാലയ പുനർ നിർമ്മാണ വിഷയം പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടു. 1967 ഫെബ്രുവരി 26-ന് പ. ഔഗേൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ മദ്ബഹായുടെ ശിലാസ്ഥാപനം നടത്തി. യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും കൽദായ സഭയുടെ മാർ തോമ്മാ ധർമ്മോ മെത്രാപ്പോലീത്തായും ചടങ്ങിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്നു. പള്ളിപണി ഘട്ടംഘട്ടമായി നടത്തുവാനും മദ്ബഹായുടെ നിർമ്മാണം ഉടനെ പൂർത്തിയാക്കുവാനും ആയിരുന്നു തീരുമാനം. പി. എ. യോഹന്നാൻ (കോലഞ്ചേരി) ആണ് പണി ഏറ്റെടുത്ത് നടത്തിയത്. 38,599.29 രൂപാ ചെലവായി. ഏകദേശം 3000 രൂപായ്ക്കുള്ള സാധനങ്ങൾ കോൺട്രാക്ടർ പണം മുടക്കി വാങ്ങിയത് സംഭാവനയായി കണക്കെഴുതി. 7000 രൂപാ കടബാധ്യത ഉണ്ടായിരുന്നത് ഡോക്ടർ നൽകിയ സംഭാവന ഉപയോഗിച്ച് കൊടുത്തു തീർത്തു. മദ്ബഹായുടെ നിർമ്മാണം 1969-ൽ പൂർത്തിയായി. അക്കാലം

പെരുന്നാളിന് (ഒക്ടോബർ 19) ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്താ താല്ക്കാലിക കുദാശ നടത്തി. പുതിയ മദ്ബഹായിൽ വി. കുർബ്ബാന അർപ്പിച്ചു. മദ്ബഹാ മുഴുവൻ മൂടി കിടക്കുന്ന മരശീലയും ത്രോണോസിന്റെ ചിത്തോലും ഒരേ തുണികൊണ്ട് മനോഹരമായി നിർമ്മിച്ചിരുന്നു (മിസിസ് ജോൺ മത്തായിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ തയ്യാറാക്കിയ ഈ മരശീലയും മറ്റും ദുർവഹമായ ഭാരമായിരുന്നതിനാൽ പിന്നീട് തിരശ്ശീല പകുതിയോളം വെട്ടി ചെറുതാക്കി).

1969-70 കാലഘട്ടത്തിൽ തൃശ്ശൂർ പടിഞ്ഞാറേക്കോട്ട പള്ളിയുമായി ഇതെഴുതുന്ന ആൾ ബന്ധപ്പെട്ടു. അതൊരു ആഴമേറിയ ബന്ധമായി മായാതെ കിടക്കുന്നു. 1968 ആഗസ്റ്റ് 10-ന് കൊരട്ടിയിൽ വച്ച് മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽ നിന്ന് ആദ്യ പട്ടമേല്ക്കുമ്പോൾ ഞാൻ ഫാറൂക്ക് കോളജ് ഹൈസ്കൂളിൽ അൺട്രെയിൻഡ് ഭാഷാധ്യാപകനായി ജോലി നോക്കുകയായിരുന്നു. അടുത്ത വർഷം തൃശ്ശൂർ രാമവർമ്മപുരം ട്രെയിനിംഗ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിലേക്ക് എനിക്ക് ട്രെയിനിംഗ് സെലക്ഷൻ കിട്ടി. തലേ കൊല്ലം ഹോസ്റ്റലിൽ താമസിച്ചിരുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾ എല്ലാം കോഴ്സ് കഴിഞ്ഞു പോയി. പി. സി. ചെറിയാൻ ശെമ്മാശൻ ബി. എ. ഫൈനൽ ഇയർ വിദ്യാർത്ഥിയായി അവിടെയുണ്ട്. ഡോ. ചാക്കോ ജോർജ്ജ് എന്നെ സഹായിച്ചു. ചെറിയാൻ ശെമ്മാശന്റെ കൂട്ടാളിയായി ഞാൻ സമാധാന ഭവനത്തിൽ താമസക്കാരനായി. ഒരു മുറിയിൽ ടി. പി. പീറ്റർ അച്ചനും ഒരു മുറിയിൽ പി. സി. ചെറിയാൻ ശെമ്മാശനും താമസിച്ചിരുന്നു. കെട്ടിടത്തിൽ ഭക്ഷണശാലയിൽ ഒരു കട്ടിലിട്ട് ഞാൻ താമസം തുടങ്ങി. ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും കൂടുതൽ അരക്ഷിതാവസ്ഥ ഞാൻ അന്നു ഭവിച്ച വർഷമായിരുന്നു അത്.

ശെമ്മാശുപട്ടം സ്വീകരിച്ചുവെങ്കിലും പരിമിതമായ വൈദിക പരിശീലനമേ എനിക്ക് സിദ്ധിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. ജോലിക്കിടയിൽ ഒരു വെക്കേഷൻ കാലം കൊരട്ടി സെമിനാരിയിൽ താമസിച്ച് പരിശീലനം നേടാൻ മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം മാനേജർ ഫാ. പി. പി. ജോർജ്ജ് (പിന്നീട് പനയ്ക്കൽ ഗീവറുഗീസ് റമ്പാൻ, ചേലക്കര) അറിയച്ചതനുസരിച്ച് 1969-ൽ ഏപ്രിലിൽ ഞാൻ കൊരട്ടിയിൽ താമസിച്ചു എങ്കിലും തിരുമേനിയുടെ തിരക്കിട്ട പ്രോഗ്രാം മൂലം പത്തുപതിനഞ്ച് ദിവസമേ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. ആ സമയത്താണ് അധ്യാപക ട്രെയിനിംഗ് പ്രമാണിച്ച് തൃശ്ശൂർ പടിഞ്ഞാറേക്കോട്ട പള്ളിയിൽ എനിക്ക് താമസിക്കാൻ അവസരം ലഭിക്കുന്നത്. മികച്ച രീതിയിൽ വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കിക്കഴിഞ്ഞിരുന്ന പി. സി. ചെറിയാൻ ശെമ്മാശൻ അവിടെ എനിക്ക് തുണയായി. വൈദികർ ആരുമില്ലെങ്കിലും ഞങ്ങൾ വൈകിട്ടും വെളുപ്പിനും സെമിനാരി ശൈലിയിൽ പള്ളിയിൽ ചെന്ന്

സഭയുടെ ഔദ്യോഗിക നമസ്കാരം മുറപ്രകാരം നടത്തും. നോമ്പിലെയും മറ്റും നമസ്കാരത്തിന്റെ മുറകൾ അഭ്യസിക്കുവാനും ദൃഢപ്പെടുത്തുവാനും അങ്ങനെ കഴിഞ്ഞു. അത്യാവശ്യം പാട്ടുകളുടെ രാഗഭേദങ്ങൾ അഭ്യസിച്ചതും അവിടെ വെച്ചാണ്. വിശ്വാസകാര്യങ്ങളിലും അനുഷ്ഠാനങ്ങളിലുമുള്ള ഓർത്തഡോക്സ് നിലപാടുകൾ ചർച്ചയിലൂടെ ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. ആ ചർച്ചകൾ ധാരാളം സംശയങ്ങൾ എന്നിൽ അവശേഷിപ്പിച്ചു. മാർ സേവേറിയോസ് തിരുമേനിയെ കണ്ടുമുട്ടുന്ന അവസരങ്ങളിൽ ആ സംശയങ്ങൾ പരിഹരിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ ഒരു വർഷത്തെ ആധ്യാപക പരിശീലനം കഴിഞ്ഞ് തൃശൂരിൽ നിന്ന് മടങ്ങുമ്പോൾ ഞാനാകെ വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരുന്നു. നാലു വൈദികർ കൂടുന്ന രംഗങ്ങളിൽ പിൻനിരയിൽ ഒരുങ്ങി നിൽക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്ന എനിക്ക് ഏത് സംഘത്തിന്റെയും മുമ്പിൽ നിൽക്കുവാനുള്ള ആത്മവിശ്വാസം പകർന്നു തന്നത് പടിഞ്ഞാറേക്കോട്ട പള്ളിയിലെ ഈ ഒരു വർഷത്തെ ജീവിതമായിരുന്നു. നിത്യവും കാലത്ത് 5 മുതൽ 6 വരെ നടത്തുന്ന ഔപചാരിക പ്രാർത്ഥനകൾക്കു ശേഷം അല്പം ധ്യാനം പരിശീലിക്കുവാനും അതത് ആഴ്ചയിലെ പെങ്കീസാ പ്രുമിയോനുകൾ മുഴുവൻ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം വായിച്ച് വേദ വ്യാഖ്യാനങ്ങളുടെ ലോകത്തേക്ക് പ്രവേശിക്കുവാനും കഴിഞ്ഞത് അക്കാലം മുതൽക്കാണ്. 1962-63 കാലത്ത് തൃശൂർ കേരളവർമ്മ കോളജിലെ പ്രീ യൂണിവേഴ്സിറ്റി വിദ്യാർത്ഥി എന്ന നിലയിൽ തൃശൂർ പടിഞ്ഞാറേക്കോട്ടയിൽ ഞായറാഴ്ച ആരാധനകളിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്ന എനിക്ക് തൃശൂർ പള്ളി അവിസ്‌മരണീയമായിത്തുടങ്ങിയത് ഈ രണ്ടാം ഘട്ടത്തിലാണ്. അനാഥമായിക്കിടന്നിരുന്ന ഫാ. മാർക്കോസ് സ്മാരക ലൈബ്രറിയിലെ പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കാൻ കഴിഞ്ഞതും ഒരു നേട്ടം തന്നെയായിരുന്നു. മദ്ബഹാ നിർമ്മാണം നടക്കുന്ന ആ കാലത്ത് ഡോ. ചാക്കോ ജോർജ്ജ്, കെ. സി. വർഗീസ് തുടങ്ങിയ വ്യക്തികൾ പലപ്പോഴും അവിടെ വന്നിരുന്നു. അവരുമായി പരിചയം സമ്പാദിച്ചത് പിൽക്കാലത്ത് പലവിധത്തിലും പ്രയോജനപ്പെട്ടു. കപ്യാർ പി. സി. കുര്യാക്കോസിന്റെ കൃത്യനിഷ്ഠകളും കർത്തവ്യബോധവും ആരാധനയോടുള്ള ആഭിമുഖ്യവും കുലീനമായ സമീപനങ്ങളും ഉദാരമായ സ്നേഹപ്രകടനങ്ങളും ഈ കാലത്തെ അനുഭവങ്ങളെ മധുരതരമാക്കുന്നു. കുന്നംകുളം സ്വദേശി ഫാ. ജേക്കബ് പൊറത്തൂരിനെ (പല്ലാക്കൻ അച്ചനെ) പരിചയപ്പെട്ടത് ഒരു ദീർഘകാല സൗഹൃദത്തിന്റെ ആരംഭമായി (തൃശൂർ സി. എം. എസ്സ്. ഹൈസ്കൂൾ ടീച്ചിംഗ് പ്രാക്ടീസിനായി തെരഞ്ഞെടുക്കാൻ അതൊരു നിമിത്തമായി. അത് നിമിത്തം പിന്നീട് 1972 മുതൽ ആ സ്കൂളിലെ അധ്യാപകൻ ആകുവാനുള്ള വഴി തുറന്നു. ദൈവത്തിന്റെ അത്ഭുതകരമായ നടത്തിപ്പ്!). രാമവർമ്മപുരത്തുള്ള പരിശീലനകേന്ദ്രത്തിൽ പോകാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ വിഷമിച്ചിരുന്ന ദിവസങ്ങൾ നിരാശ കൂടാതെ പ്രയോജന

പ്പെടുത്തുവാൻ ആ സുഹൃത്തുക്കൾ ചെലുത്തിയ സർവ്വപ്രേരണകൾ നന്ദി പൂർവ്വം സ്മരിക്കുന്നു.

പീറ്റർ അച്ചൻ ഫിലോസഫി പോസ്റ്റ് ഗ്രാജുവേറ്റ് ആയിരുന്നു. സഭാകാര്യങ്ങളിൽ അച്ചൻ സ്വന്തമായ കുറെ തത്വചിന്തകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. പലപ്പോഴും ശ്രോതാക്കളെ കിട്ടാതെ വരുമ്പോൾ അച്ചൻ എന്നെ വിളിച്ചിരുത്തി അച്ചന്റെ ചിന്തകൾ പകരുമായിരുന്നു. എല്ലാ വെള്ളിയാഴ്ചയും അച്ചൻ കീഴിലുത്തു പോകും. ഞായറാഴ്ച വൈകിട്ടോ തിങ്കളാഴ്ച കാലത്തോ തിരിച്ചുവരും. അക്കാലത്ത് അച്ചൻ പള്ളിക്കാര്യത്തിൽ പങ്കാളിത്തം ഒട്ടുമില്ലായിരുന്നു. അന്ന് വികാരിയായി പ്രവർത്തിച്ച ടി. പി. ജോൺ അച്ചൻ ചെമ്പുക്കാവ് ക്വാർട്ടേഴ്സിലാണ് സകുടുംബം താമസിച്ചിരുന്നത്. കാഞ്ഞിരക്കാട് ജോൺ അച്ചനും അമ്മഞ്ചേരി കുറിയാക്കോസ് അച്ചനും ഒന്നിടവിട്ട ആഴ്ചകളിൽ തവണ പട്ടക്കാരായി വന്നിരുന്നു.

കോലഞ്ചേരി മെഡിക്കൽ മിഷൻ ആശുപത്രിയുടെ ആരംഭകാലമായിരുന്നു അന്ന്. അതിന്റെ പ്രാരംഭ പ്രവർത്തകരിലൊരാളായിരുന്ന ഡോ. ചാക്കോ ജോർജ്ജ് അക്കാത്യത്തിൽ കാണിച്ച ശുഷ്കാന്തി പ്രസ്താവ്യം തന്നെയായിരുന്നു. ആശുപത്രിയുടെ ഓർഗനൈസിംഗ് സെക്രട്ടറിയായി നിയമിതനായതോടെ ഫാ. സി. എം. തോമസ് തൃശ്ശൂരിൽ നിന്ന് കോലഞ്ചേരിയിലേക്ക് താമസമാറ്റി. 1967 മെയ് 1 മുതൽ ടി. പി. ജോണച്ചനും ജൂലൈ 15 മുതൽ പട്ടാഴി സ്വദേശി ഫാ. തോമ്മായും വികാരിയായിരുന്നു. അവിവാഹിതനായ ഇദ്ദേഹം നല്ല വാശിയായിരുന്നു.

മണ്ണുത്തിയിലെ സി. എസ്. ഐ. പള്ളിയിൽ എല്ലാ രണ്ടാം ശനിയാഴ്ചയും വി. കുർബ്ബാന ചൊല്ലുവാൻ ആരംഭിച്ചത് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്താണ്. 1967 സെപ്റ്റംബർ 27-ന് ഇത് സംബന്ധിച്ച് നോർത്ത് കേരള ബിഷപ്പ് റെറ്റ് റവ. ടി. ബി. ബെഞ്ചമിൻ 1409/67-ാം നമ്പർ ആയി ഫാ. തോമ്മായുടെ പേരിൽ അനുവാദം നൽകുന്ന സർക്കുലർ പുറപ്പെടുവിച്ചു.

കുണ്ടുകാട് അക്കാലത്ത് വനപ്രദേശമായിരുന്നു. കട്ടിളപ്പുറം, വട്ടായി തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിലേക്ക് വാഹന ഗതാഗതം ഇല്ലായിരുന്നു. വൈദ്യുതി, സ്കൂൾ, ആശുപത്രി ഇവയൊന്നും ഇല്ലായിരുന്നു. കുണ്ടുകാട് കേന്ദ്രമാക്കി മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെഡിക്കൽ യൂണിറ്റ് ഫാ. തോമ്മാ സംഘടിപ്പിച്ചു. ദാനിയേൽ മാർ പീലക്സീനോസ് ആ കേന്ദ്രം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. ഡോ. സി. ജെ. ഡേവിഡ്, ഡോ. ചാക്കോ ജോർജ്ജ്, ഡോ. എം. എ. കോരൂത് എന്നിവർ ധാർമ്മിക പിന്തുണ നൽകിയ ആ പ്രസ്ഥാനത്തിന് പ്രയോഗത്തിൽ നേതൃത്വം നൽകുവാൻ സമയം കണ്ടെത്തിയത് ഡോ. എ. വി. ചുമ്മാർ ആയിരുന്നു. 1971-ൽ ആ യൂണിറ്റ് പ്രവർത്തനം നിലച്ചു.

1970-ൽ കെ. എ. പൗലൂസ് ജഡ്ജി പടിഞ്ഞാറേക്കോട്ട പള്ളിക്ക് 27.5

സെന്റ് സ്ഥലവും ചെമ്പുക്കാവ് പള്ളിക്ക് 4 1/2 സെന്റ് സ്ഥലവും ദാനമായി നൽകി. അദ്ദേഹം തന്നെയാണ് രജിസ്ട്രേഷൻ ചെലവുകൾ വഹിച്ചത്.

ടൗണിന്റെ ഹൃദയഭാഗം എന്ന പ്രാധാന്യം പ്രമാണിച്ച് ചെമ്പുക്കാവ് ചാപ്പലിന് താരതമ്യേന പ്രാധാന്യം വർദ്ധിച്ച കാലമായിരുന്നു അത്. വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനം ആ പള്ളി കേന്ദ്രീകരിച്ചാണ് നടത്തിയിരുന്നത്. ഇടവകയിലെ കമ്മിറ്റികളും പൊതുയോഗങ്ങളും ആ ചാപ്പലിൽ വെച്ചാണ് മിക്കവാറും നടത്തിയിരുന്നത്. വികാരിയുടെ താമസം ചെമ്പുക്കാവിൽ ക്രമീകരിച്ചതോടെ പടിഞ്ഞാറേക്കോട്ട പള്ളി തീർത്തും അവഗണിക്കപ്പെടുന്നു എന്ന ഒരു തോന്നൽ പലരിലും ഉണ്ടായി. പടിഞ്ഞാറേക്കോട്ട പള്ളിയിൽ ഒരു ചെറു താമസിച്ചാൽ ആ പള്ളിയുടെ അനാഥത്വം നീങ്ങിക്കിട്ടു മെന്ന് പലർക്കും തോന്നി. പള്ളിയിൽ യാഥപ്രാർത്ഥനകൾ നടക്കുമല്ലോ എന്ന് സന്തോഷിച്ചവരും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ചെറു താമസിക്കുമ്പോൾ കപ്ലാരുടെ സർവ്വാധിപത്യം നിലയ്ക്കുമെന്ന് കരുതിയ ചിലരും ഇല്ലാതിരുന്നില്ല. കപ്ലാർ കുറിയാക്കോസ് പള്ളി ക്വാർട്ടേഴ്സിൽ വിവാഹിതനായി സകുടുംബം താമസം തുടങ്ങിയതിൽ ചിലർക്കെങ്കിലും മനഃപ്രയാസമുണ്ടായിരുന്നു. സമാധാന ഭവനത്തിൽ താമസിച്ചിരുന്ന ശെമ്മാശനാർ കോഴ്സ് പൂർത്തിയാക്കിപ്പോയതിനാൽ സമാധാന ഭവനം വല്ലപ്പോഴും വരുന്ന മേല്പട്ടക്കാരുടെ ഒന്നോ രണ്ടോ ദിവസത്തെ താമസത്തിന് മാത്രമേ പ്രയോജനപ്പെട്ടിരുന്നുള്ളൂ. ടി. പി. പീറ്റർ അച്ചൻ ശനിയാഴ്ച അവധി ദിവസങ്ങളിൽ ഹെഡ്മാസ്റ്റർ സ്കൂളിൽ ഹാജർ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളണമെന്ന നിർദ്ദേശത്തോട് വിയോജിച്ച് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുമായി സമരത്തിലേർപ്പെട്ട് തൃശൂരിലെ വാസം ഇതിനകം ഉപേക്ഷിച്ചു പോയിരുന്നു. ഒരു അസിസ്റ്റന്റ് വികാരിയുടെ നിയമനം കൊണ്ട് പല പ്രശ്നങ്ങൾക്കും പരിഹാരമാവുമെന്ന് ഒടുവിൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ ഫാ. കെ. ജെ. ജോർജ്ജ് അസ്സിസ്റ്റന്റ് വികാരിയായി സമാധാന ഭവനത്തിൽ താമസം തുടങ്ങി. മേല്പട്ടക്കാർക്ക് താമസിക്കാനുള്ള മുറിയും മറ്റും ഉപയോഗിക്കാതെ ഒരു വിശാലമായ ബഡ്റൂമും ഡൈനിംഗ് ഹാളും അടുക്കളയുമാണ് അച്ചന്റെ താമസത്തിന് നൽകിയത്. മധുരഭാഷണ പ്രിയനായ അച്ചൻ മികച്ച ഒരു സംഘാടകൻ കൂടെ ആയിരുന്നതിനാൽ ഇടവകയുടെ മനം കവരുവാൻ അധികസമയം വേണ്ടിവന്നില്ല. ഇടവകയിൽ സ്വന്തമായി വാഹനമുള്ളവർ എല്ലാവരും പടിഞ്ഞാറേക്കോട്ട പള്ളിയിലാണ് ആദ്യ കാലങ്ങളിൽ ആരാധനയിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്നത്. പടിഞ്ഞാറേക്കോട്ട പള്ളിയിലെ ആരാധകരുടെ സംഖ്യ ശോഷിക്കാതെ സൂക്ഷിക്കുവാൻ ഇടവക സ്വീകരിച്ച ഒരു പദ്ധതിയായിരുന്നു ഇത്. ഉദ്യോഗസ്ഥരും വിദ്യാർത്ഥികളും പ്രായേണ ചെമ്പുക്കാവ് ചാപ്പലിൽ ധ്രുവീകരിക്കപ്പെട്ടു. മറ്റുള്ളവർ പടിഞ്ഞാറേക്കോട്ട പള്ളിയിലും. ഡോ. ചാക്കോ ജോർജ്ജ്, കെ. സി. ഇട്ടുപ്പ് തുടങ്ങി

വിരലിലെണ്ണാവുന്നവർ ദൂരെയാണ് താമസിച്ചിരുന്നതെങ്കിലും വാഹനമുള്ളവർ എന്ന നിലയിൽ മുൻധാരണയനുസരിച്ച് പടിഞ്ഞാറേക്കോട്ട പള്ളിയിൽ മുടങ്ങാതെ വന്നിരുന്നു.

ക്രമേണ ഇടവകയിൽ അനഭിലഷണീയമായ ഒരു ധ്രുവീകരണം ഉള്ളതായി പ്രചരിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ചെമ്പുക്കാവ് പള്ളിയ്ക്ക് പല കാര്യങ്ങളിലും മേൽക്കയ്ക്ക് ലഭിക്കുന്നതായി പരാമർശം ഉണ്ടായി. വികാരിയുടെ താമസം, പൊതുയോഗങ്ങളുടെയും കമ്മിറ്റികളുടെയും വേദി, ഇടവകയുടെ ഓഫീസ്, വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വേദി തുടങ്ങിയ നിലകളിൽ ചെമ്പുക്കാവ് പള്ളിക്ക് പ്രമുഖ സ്ഥാനം ഉണ്ടായിരുന്നു. അറിഞ്ഞാ അറിയാതെയോ രണ്ടു പള്ളികളിലായി താമസിച്ചിരുന്ന വൈദികർ രണ്ടു ഗ്രൂപ്പുകളുടെ നേതാക്കളായി ചിത്രീകരിക്കപ്പെട്ടു. ഇടവകയുടെ സമാധാനാന്തരീക്ഷം കലുഷിതമായിരുന്ന ഒരു കാലമായിരുന്നു അത്. ഡോ. ചാക്കോ ജോർജ്ജ് തുടങ്ങിയ ഉൽകൃഷ്ടമാനസർ ഇതിനെ അനുകൂലിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിലും പടിഞ്ഞാറേക്കോട്ട പള്ളിയിലെ ശബ്ദമുള്ള ആളുകൾ ഒരു ഗ്രൂപ്പു ഭാഷയിൽ സംസാരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. പൊതുയോഗങ്ങളിലേക്കും കമ്മിറ്റികളിലേക്കും ഈ ഗ്രൂപ്പു വിഷയം സംക്രമിച്ചതോടെ ഇടവകയുടെ ഐക്യത്തിന് ഉലച്ചിൽ തട്ടും എന്ന നില വന്നു. പടിഞ്ഞാറേക്കോട്ടയിൽ സകുടുംബം താമസിച്ച അച്ചനും കപ്യാരും തമ്മിൽ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടവിച്ചത് കാലുഷ്യം വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ സഹായകമായി.

അസി. വികാരി ഒരു ഹൃദയ ശസ്ത്രക്രിയയെ തുടർന്ന് ലീവിൽ പ്രവേശിക്കുകയും വികാരിക്ക് സ്ഥാനമറ്റം ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്തതോടെ പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് തിരശ്ശീല വീണു. 1971-ൽ അഭി. ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്താ ഇടവകയിൽ ഹാശാ ശുശ്രൂഷകൾ നടത്തുവാൻ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ഓശാനയും പെസഹായും കാലുകഴുകൽ ശുശ്രൂഷയും ചെമ്പുക്കാവിലും ദുഃഖ വെള്ളിയാഴ്ചയും ഉയിർപ്പി ഞായറാഴ്ചയും പടിഞ്ഞാറേക്കോട്ടയിലും ആയിട്ടാണ് നടത്തിയത് എന്നത് ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ശ്രദ്ധേയമാവുന്നു.

1973 ജൂൺ 1 മുതൽ വികാരിയായി പുളിമുട്ടിൽ പി. പി. മാത്യുസ് കത്തനാരും തവണ പട്ടക്കാരനായി ചീരൻ ജോസഫ് കത്തനാരും നിയമിതനായി. സമാധാന കാലാവസ്ഥ ഇടവകയിൽ സംജാതമായതോടെ പല പദ്ധതികളും ആവിഷ്ക്കരിക്കപ്പെട്ടു. പടിഞ്ഞാറേക്കോട്ട പള്ളിയുടെ പ്രധാന ഗെയിറ്റിന്റെ വടക്കു പടിഞ്ഞാറേ മതിലിനോട് ചേർന്ന് പുരാതന മാതൃകയിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു കുരിശിൻതൊട്ടി ആധുനികരീതിയിൽ നിർമ്മിക്കുക എന്നതായിരുന്നു ആ പദ്ധതി. 1974 ജനുവരി 17-ന് ഇതിന്റെ പണി ആരംഭിച്ചു. പണിയുടെ കോൺട്രാക്ടർ തമിഴ്നാട്ടുകാരനായ അർപുതം ആയിരുന്നു. എഞ്ചിനീയർ ടി. കെ. ജോർജ്ജും, കെ. സി. വർഗ്ഗീസും അതിന്റെ മേൽനോട്ടം നിർവഹിച്ചു. പള്ളി തന്നെയും വി. ഗീവറു

ഗീസ് സഹദായുടെ നാമത്തിൽ സ്ഥാപിക്കണമെന്ന മുൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് തിരുമേനിയുടെ നിർദ്ദേശത്തിന് ഇടവകക്കാരുടെ ആഗ്രഹം പള്ളിക്ക് ശിലയിട്ട പ. അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ നിർബന്ധപ്രകാരം സാധിക്കാതെ പോയതിന്റെ ഓർമ്മ ചിലരുടെയെങ്കിലും മനസ്സിൽ കിടപ്പുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ കുരിശിൻതൊട്ടി വി. ഗീവർഗീസ് സഹദായുടെ നാമത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കണമെന്ന് തീരുമാനമായി. 1976 മെയ് 5-ന് യൂഹാനോൻ മാർ സേവേരിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ കുരിശിൻതൊട്ടി കൂദാശ ചെയ്തു. നിർമ്മാണഫണ്ടിൽ 16195.59 രൂപാ വരവും 15201.50 ചിലവും 904.09 മിച്ചവും ഉണ്ടായി.

പെരുന്നാളും കൂദാശയും എന്ന പേരിൽ ഒരു സചിത്ര ലേഖനം താഴെ പറയുംപ്രകാരം എക്സ്പ്രസ് ദിനപ്പത്രം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു:

പെരുന്നാളും കൂദാശയും

“തൃശൂർ പട്ടണത്തിന്റെ ഹൃദയഭാഗത്ത് പടിഞ്ഞാറേക്കോട്ടയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സെന്റ് ഇഗ്നേഷ്യസ് പള്ളിയങ്കണത്തിന്റെ കവാടത്തിൽ ഏതാണ്ട് പതിനായിരം രൂപാ ചെലവ് ചെയ്ത് ആധുനികരീതിയിൽ പണി കഴിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള കുരിശുപള്ളിയുടെ കൂദാശയും ഉദ്ഘാടനവും കൊച്ചി ഭദ്രാസനാധിപൻ യൂഹാനോൻ മാർ സേവേരിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ മെയ് 5-ന് നിർവഹിക്കുന്നു. മാർ ഗീവർഗീസ് സഹദായുടെ പരിപാവന നാമയേയത്തിലുള്ള ഈ കുരിശിൻതൊട്ടിയുടെ കൂദാശയോടനുബന്ധിച്ചുള്ള പെരുന്നാൾ ആഘോഷങ്ങൾക്ക് വർണ്ണപ്പെലിമ നൽകുവാനായി നിറപ്പകിട്ടാർന്ന വെദ്യുത ദീപാലങ്കാരങ്ങൾ സജ്ജീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. പെരുന്നാൾ തലേദിവസം സന്ധ്യാപ്രാർത്ഥനയും ആരാധനയും വെടിക്കെട്ടും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.

തൃശൂർ മെന്റൽ ഹോസ്പിറ്റലിനഭിമുഖമായി നില്ക്കുന്ന ഈ പള്ളിയുടെ കുരിശിൻതൊട്ടിയും പുണ്യവാന്മാരും മഹാസിദ്ധന്മാരുമായ ഗീവർഗീസ് സഹദായുടെയും മാർ ഇഗ്നാത്തിയോസ് നൂറോനോയുടെയും മദ്ധ്യസ്ഥതയിൽ അഭയപ്പെടുന്ന അനേകായിരം വിശ്വാസികൾക്ക് അനുഗ്രഹത്തിന്റെയും ഐശ്വര്യത്തിന്റെയും വറ്റാത്ത പ്രവാഹമായിത്തീരണമെന്നുള്ളതിൽ യാതൊരു സംശയവും ഇല്ല.”

1975 ഏപ്രിൽ മാസം 27-ന് പ്രഥമ പെരുന്നാൾ ഗംഭീരമായി ആഘോഷിച്ചു.

ഘട്ടം ഘട്ടമായി സെന്റ് ഇഗ്നേഷ്യസ് പള്ളിയുടെ നിർമ്മാണം പൂർത്തിയാക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചുവെങ്കിലും മദ്ബഹാ പൂർത്തീകരിച്ചതോടെ

പലരുടെയും ഉത്സാഹം തണുത്തു. പ്ലാൻ പ്രകാരമുള്ള അതിബൃഹത്തായ ഒരു ദേവാലയം അനാവശ്യമെന്ന് ഒരു കൂട്ടർ. പള്ളി അനാവശ്യമായി വലിപ്പം കൂട്ടുന്നതിനേക്കാൾ ആവശ്യമായിട്ടുള്ളത് മണ്ണുത്തിയിലും നെഹ്റു നഗരിലും ഓരോ കൊച്ചു ദേവാലയങ്ങൾ നിർമ്മിക്കലാണ് എന്ന് വെറെ ചിലർ. അയ്യന്തോൾ പ്രദേശത്ത് കളക്ട്രേറ്റ് നിർമ്മാണം പൂർത്തിയായിട്ടും ആനുപാതിക വികസനം പടിഞ്ഞാറേക്കോട്ട പ്രദേശത്തിന് ഉണ്ടായില്ല എന്ന നിരീക്ഷണം വേറൊരു ഭാഗത്ത്. പടിഞ്ഞാറേക്കോട്ടയുടെ മദ്ബഹായ്ക്ക് ഭീമമായ സംഖ്യ ചിലവായി. സെന്റ് ജോർജ്ജ് കുരിശിൻ തൊട്ടിക്കും നല്ല ഒരു സംഖ്യ ചെലവ് വന്നു. ഇനിയും പടിഞ്ഞാറേക്കോട്ട പള്ളിയുടെ പുനർ നിർമ്മാണത്തിന് പിരിവു നൽകാൻ സഹകരിക്കാൻ വിഷമമാണെന്ന് വേറെ ചിലർ. ഇങ്ങനെ പല അഭിപ്രായങ്ങളും ഉയർന്നപ്പോൾ പള്ളിയുടെ നിർമ്മാണം ക്രമേണ അജണ്ടയിൽ നിന്ന് അപ്രത്യക്ഷമായി.

പണി പൂർത്തിയായ മദ്ബഹായുടെ പൂർണ്ണ കുദാശ നടത്തുവാൻ ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ തീരുമാനമായി. ഭീമമായ സലയുള്ള കുറികളിൽ ചേരുവാനും ആ കുറികൾ പൂർത്തിയാവുന്ന മുറയ്ക്ക് പള്ളിപ്പണിയെപ്പറ്റി പുനർ വിചിന്തനം ചെയ്യാമെന്നും ധാരണയായതനുസരിച്ച് 1977 ഒക്ടോബർ 16-ന് ഇടവക പെരുന്നാൾ ദിവസം മദ്ബഹായുടെ കുദാശ മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ നിർവഹിച്ചു.

ചാക്കോ മെമ്മോറിയൽ സ്കൂളിന്റെ വടക്കുവശത്തായി ഗവ. എൽ. പി. സ്കൂൾ നടത്തുന്നതിന് ഒരു കെട്ടിടം പണിതുകൊടുക്കുവാൻ സർക്കാരിൽ നിന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടതിൻപ്രകാരം ആ ഹാൾ 1961-ൽ പണിതിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. 1960 ജൂൺ മുതൽ എൽ. പി. സ്കൂൾ പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചു. 70 സെപ്റ്റംബറിൽ സർക്കാർ വക കെട്ടിടത്തിലേക്ക് എൽ. പി. സ്കൂൾ മാറ്റി എങ്കിലും 1962 ജൂൺ 20 മുതൽ 1970 സെപ്റ്റംബർ 10 വരെ 7040.10 രൂപ വാടകയിനത്തിൽ സർക്കാരിൽ നിന്ന് ലഭിക്കാനുണ്ടായിരുന്നു. ഈ തുകയുപയോഗിച്ച് ചില ക്ലാസ് മുറികൾ രൂപഭേദപ്പെടുത്തി ഒരു ക്വാർട്ടേഴ്സ് 1974-ൽ രൂപപ്പെടുത്തിയെടുത്തു. ചെമ്പുക്കാവ് ചാപ്പലിന്റെ കിഴക്ക് ഭാഗത്ത് മതിലിനോട് ചേർന്ന് സെന്റ് മേരീസ് കുരിശിൻതൊട്ടി 1971-72 ൽ പണിതീർത്തു. സുപ്രണ്ടിംഗ് എഞ്ചിനീയർ ജോൺ മാത്യുസ്, കോലാടി കെ. സി. വറുഗീസ് എന്നിവർ നേതൃത്വം നൽകി. 1983 മുതൽ അതിന്റെ പെരുന്നാളാഘോഷിക്കുവാൻ ആരംഭിച്ചു.

കുന്നംകുളം സ്വദേശിയും കൊച്ചി എം. എൽ. സി. യും ആയിരുന്ന കെ. ടി. മാത്യുവിന്റെ പുത്രൻ പ്രൊഫ. കെ. എം. ജോൺ (കോതമംഗലം എഞ്ചിനീയറിംഗ് കോളജ്) ചേലക്കോട്ടുകരയിലുള്ള 25 സെന്റ് സ്ഥലവും അതിലുണ്ടായിരുന്ന രണ്ടു കെട്ടിടങ്ങളും 1974-ൽ പള്ളിക്ക് ദാനമായി

നൽകി. അതിൽ 12 1/2 സെന്റ് സ്ഥലവും അതിലുണ്ടായിരുന്ന കെട്ടിടവും അതിൽ താമസിച്ചിരുന്ന ജോണിന് തീരു വില്ക്കുകയും (1976) അതിന്റെ വിലയായി ലഭിച്ച 19000 രൂപാ സ്ഥിരനികേഷപമായി ബാങ്കിലിടുകയും ചെയ്തു.

ഈ കാലഘട്ടം മലങ്കരസഭയിൽ കക്ഷിഭിന്നതകൾ രൂപപ്പെടുന്ന കാലമായിരുന്നു. ഈ പള്ളിയുടെ മുൻ വികാരി മറുപക്ഷത്ത് ചേർന്ന് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് എന്ന പേരിൽ പാത്രിയർക്കീസ് ഭാഗത്തെ സംഘടിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന കാലം. തൃശ്ശൂർ ഇടവകയിലും രണ്ടു കക്ഷികളിൽ പെട്ട നിരവധിപേർ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരെ സംഘടിപ്പിച്ച് ചെമ്പുക്കാവ് ചാപ്പൽ പാത്രിയർക്കീസ് ഭാഗത്തേക്ക് പിടിച്ചെടുക്കുവാൻ മുൻ വികാരി കൂടിയായ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് കഠിനശ്രമം നടത്തി. ഇടവകയുടെ പല വീടുകളിലും അദ്ദേഹം സന്ദർശിച്ച് രഹസ്യയോഗങ്ങൾ നടത്തുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഇടവക ഒരു നിലപാട് പ്രഖ്യാപിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്ന് അന്ന് അവിടെ പട്ടക്കാരനായിരുന്ന ഈ ഗ്രന്ഥകാരന് തോന്നി. കക്ഷിവഴക്കിന്റെ അർത്ഥമില്ലായ്മ, 58-ലെ സമാധാനത്തിന്റെ അഭികാമ്യത, അതിന്റെ ശേഷം ഉടലെടുത്ത ധ്രുവീകരണത്തിൽ പ്രകടമായ സ്വാർത്ഥ താല്പര്യങ്ങൾ, തൃശ്ശൂർ ഇടവകയുടെ സ്ഥാപനകാലം മുതലുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യാഭിവാഞ്ച, ദേശീയമായ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ, കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ കാനോനികവും ഭരണഘടനാപരവുമായ സാധ്യത, 1958-ലെ സുപ്രീംകോടതി വിധി നൽകുന്ന ദിശാബോധം ഇവയെല്ലാം സൂചിപ്പിച്ചും തൃശ്ശൂർ ഇടവക യോജിച്ച മലങ്കരസഭയുടെ കൊടിക്കീഴിൽ നില്ക്കുന്നതാണെന്നും പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന ഒരു പ്രസ്താവന എഴുതി തയ്യാറാക്കി ഞാൻ ചെമ്പുക്കാവ് പള്ളിയിൽ ആരാധനാമദ്ധ്യേ വായിച്ചു. അതിന്റെ ഒരു കോപ്പി പടിഞ്ഞാറേക്കോട്ടയിലും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ കപ്യാർ വർഗീസ് വശം വികാരിക്ക് കൊടുത്തത് അവിടെ അദ്ദേഹവും വായിച്ചു. ഈ പ്രസ്താവനയോട് വിയോജിപ്പുള്ളവർ ഇടവകയുടെ സമാധാനം നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്ന പരിശ്രമങ്ങളിൽ നിന്ന് പിൻതിരിയണമെന്ന് ആ അഭ്യർത്ഥനയിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു.

ആ അഭ്യർത്ഥന ചിലർ വിമർശിച്ചുവെങ്കിലും ഡോ. ചാക്കോ ജോർജിനെപ്പോലെയുള്ള സഭാസന്നേഹികൾ കമ്മിറ്റിയിലും മറ്റും ഈ പ്രസ്താവനയെ സ്വാഗതം ചെയ്തതോടെ എതിരുകളുടെ മുന്ന അപ്രത്യക്ഷമായി. വിഘടിതർ ക്രമേണ പള്ളിയിൽ നിന്നും വിട്ടുനിന്നു. അവർ ചേലക്കോട്ടു കരയിലെ മാർത്തോമ്മാക്കാരുടെ ഉപയോഗശൂന്യമായ ഒരു പള്ളി വില കൊടുത്തു വാങ്ങി അവിടെ ആരാധന ആരംഭിച്ചു.

കൊച്ചി ഭദ്രാസനത്തിന്റെ തൃശ്ശൂർ മേഖലയിൽ എല്ലാ ഇടവകകളിലും കക്ഷിഭിന്നതകൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുവാൻ തുടങ്ങി. വട്ടായി, കട്ടിളപ്പുറം, മണലിത്തറ, കണ്ണാറ, ചുവന്നമണ്ണ്, ചേലക്കര, എളനാട്, തൃക്കണായി, വട്ടുള്ളി,

പെങ്ങാമുക്ക്, ചാലശ്ശേരി എന്നിവിടങ്ങളിൽ കലാപ സാധ്യതകൾ രൂപപ്പെട്ടു. യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ആ മേഖലയിലെ പള്ളികളുടെ ഭാരവാഹികളുടെ യോഗം 1973-ൽ ചെമ്പുക്കാവ് പള്ളിയിൽ വിളിച്ചുകൂട്ടി. വടക്കൻ മേഖലയിലെ ഡിഫൻസ് കമ്മിറ്റിയുടെ കൺവീനറായി ഇതെഴുതുന്ന ആളിനെ യോഗം തെരഞ്ഞെടുത്തു. ഡിഫൻസ് കമ്മിറ്റി ചേലക്കര പ്രദേശത്ത് വട്ടുളളിയിലും കണ്ണാറയിലും കൂണ്ടുകാട്ടും വിപുലമായ പ്രചാരണ ക്ലാസുകൾ സംഘടിപ്പിച്ചു. ഫാ. എം. എം. ജേക്കബ് (പിന്നീട് പോളിക്കർപ്പോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ), ഫാ. ടി. ഇ. ജോർജ്ജ് (പിന്നീട് ദീയസ്കോറോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ), ഫാ. ടി. ജെ. ജോഷ്വാ, ഫാ. ജോസഫ് വെണ്ടറപ്പിള്ളി, പി. കെ. ഗീവറുഗീസ് എന്നിവർ ഇതിലെ മുഖ്യ പ്രസംഗകർ ആയിരുന്നു. ഇവ സംഘടിപ്പിക്കുന്നതിൽ കണ്ണാറ ജോർജ്ജ് മറ്റവും (ഇപ്പോൾ ഫാ. ജോർജ്ജ് മറ്റം) മാരിയിൽ എം. എബ്രഹാമും വഹിച്ച പങ്ക് നിസ്തൂലമായിരുന്നു. ഓർത്തഡോക്സ് പക്ഷത്തിന്റെ തൃശൂർ മേഖലാ പരിപാടികൾ ആവിഷ്കരിക്കുന്ന കേന്ദ്രങ്ങളായി പടിഞ്ഞാറേക്കോട്ടപ്പള്ളിയും ചെമ്പുക്കാവ് ചാപ്പലും. ഇതിനിടയിൽ ചുവന്നമണ്ണ്, കണ്ണാറ, വട്ടായി, കട്ടിളപ്പുവം, ചേലക്കര എന്നിവിടങ്ങളിൽ വിവിധ സ്വഭാവങ്ങളിൽ കേസുകളുണ്ടായി. സിവിൽ-ക്രിമിനൽ സ്വഭാവമുള്ള കേസുകൾ നിത്യസംഭവമായതോടെ അക്കാര്യത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ തൃശൂരിലെ വികാരി പുളിമുട്ടിൽ മാത്യുസ് അച്ചൻ നിയുക്തനായി. പ്രശ്നം ബാധിച്ച ഇടവകകളിലെ ചില യുവാക്കൾക്ക് തൃശൂരിലെ രണ്ടു പള്ളിയും ഒളിവിടങ്ങളും ഷെൽട്ടറുകളും ആയിരുന്നിട്ടുണ്ട്. ചെമ്പുക്കാവ് പള്ളി അന്ന് ജനബാഹുല്യത്തിന്റെ പേരിൽ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ടു. തൃശൂരിലുള്ള വിവിധ കോടതികളിലെ വ്യവഹാര ആവശ്യങ്ങൾക്കായി ഡസൻ കണക്കിനാളുകൾ അന്ന് ചെമ്പുക്കാവ് പള്ളിയിൽ നിത്യ സന്ദർശകരായി എത്തിയിരുന്നു. ഒരു പരിധി വരെ സഭാപ്രശ്നങ്ങൾക്ക് സമർഹമായ ശ്രദ്ധയും നേതൃത്വവും നൽകാൻ തൃശൂർ പള്ളിയും അവിടുത്തെ വൈദികരും അന്ന് സഫലമായി യത്നിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവയുടെയൊക്കെ ഫലമായി ചേലക്കര, കട്ടിളപ്പുവം, വട്ടായി, മണലിത്തറ, ചുവന്നമണ്ണ് തുടങ്ങി പ്രശ്നമുള്ള ഒട്ടുമിക്ക ഇടവകകളിലും ഓർത്തഡോക്സ് സഭയെ അനുകൂലിച്ചിരുന്ന ന്യൂനപക്ഷങ്ങൾ രൂപംകൊണ്ടു. ഇന്ന് അവിടെങ്ങളിലെല്ലാം സമാന്തര ഇടവകകൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. തൃശൂർ ഇടവകയുടെ നിർണ്ണായകമായ ഇടപെടലുകൾ ഈ സമാന്തര ഗ്രൂപ്പുകൾ രൂപപ്പെടുന്നതിനും അവ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനും നിർണ്ണായക ഘടകമായിരുന്നു. കക്ഷി വിഷയകമായി സഭാകേന്ദ്രത്തിൽ നിന്നും അതത് സമയം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്ന ലഘുലേഖകൾ തൃശൂർ പള്ളിയിൽ നിന്നാണ് മേഖലകളിലെ പള്ളികളിലേക്ക് വിതരണം ചെയ്തിരുന്നത്. കുന്നംകുളം ആർത്താറ്റ് സിംഹാസനപ്പള്ളിക്കേസിൽ സാക്ഷി വിസ്താരം നടത്തുവാനായി (തൃശൂർക്കോടതിയിൽ) പ. മാത്യുസ് പ്രഥമ

മൻ ബാവാ 1980-കളിൽ ഒരാഴ്ചയിലേറെക്കാലം പടിഞ്ഞാറേക്കോട്ടപ്പള്ളിയിൽ താമസിച്ചിരുന്നത് ഇത്തരൂണത്തിൽ ശ്രദ്ധേയമാണ്.

‘രണ്ടായിരം വർഷം പിന്നിട്ട മലങ്കരസഭ’യിൽ (എഡിറ്റർ: കെ. വി. മാമ്മൻ) ഫാ. ജോസഫ് വെണ്ടറപ്പിള്ളി എഴുതുന്നു: “വിഘടിത ഗ്രൂപ്പ് സൃഷ്ടിച്ച പുകമറ നീക്കാനും സഭാംഗങ്ങളെ ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസത്തിൽ ഉറപ്പിച്ചു നിർത്താനും വടക്കുള്ള ഒട്ടധികം വൈദികരും അവിവേദിക നേതാക്കളും കർമ്മരംഗത്ത് ഇറങ്ങുകയും ഇടവക തോറുമുള്ള പ്രബോധനങ്ങൾകൊണ്ടും സംരക്ഷണ സമിതികൾ കൊണ്ടും പാഷാഡയ കോട്ടകളെ ... തകർക്കുകയുമുണ്ടായി. ... കൊച്ചി ഭദ്രാസനത്തിൽ ബ. ചെമ്മണ്ണൂർ ഗീവറുഗീസ് കോർഎപ്പിസ്കോപ്പാ, ഫാ. ജോസഫ് ചീരൻ, ഫാ. പി. വി. കുര്യാക്കോസ്, ഫാ. കുര്യാക്കോസ് തണ്ണിക്കോട്, ഫാ. ഗീവറുഗീസ് കൊള്ളന്നൂർ, ഫാ. കെ. പി. ഐസക്ക്, ഫാ. എം. ടി. മത്തായി, ഡീക്കൻ ജോർജ്ജ് മറ്റും എന്നീ വൈദികരും ഡോ. ചാക്കോ ജോർജ്ജ്, കെ. ഒ. കുര്യാക്കോസ് (ചുവന്നമണ്ണ്) എന്നിങ്ങനെ ഒട്ടേറെ അത്മായ നേതാക്കളും പ്രവർത്തിച്ചു (പു. 54, 55. വടക്കൻ ഭദ്രാസനങ്ങൾ 1958-ന് ശേഷം).

കൊച്ചി ഭദ്രാസനത്തിന്റെ തെക്കുഭാഗത്തെ ഇടവകകളിൽ സിംഹഭാഗവും പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷികളെ അനുകൂലിച്ചതുകൊണ്ട് (ഉദാ: കരിങ്ങാച്ചിറ, ആരക്കുന്നം തുടങ്ങിയവ) അവിടങ്ങളിൽ ആദ്യകാലത്ത് ചെറുത്തുനില്പിന്റെ പ്രസക്തി ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. വടക്കൻ ഭാഗത്ത് തൃശ്ശൂർ മേഖലയിൽ എല്ലാ ഇടവകകളിലും ശക്തമായ ന്യൂനപക്ഷങ്ങൾ രൂപംകൊണ്ടതുകൊണ്ട് ചെറുത്തുനില്പ് അനിവാര്യമായിരുന്നു. ചെറുത്തുനില്പിന് ആളും അർത്ഥവും നൽകാനും സഹായങ്ങളും പോലീസ് സ്റ്റേഷനുകളിലെ ഇടപെടലുകളും വേണ്ടരീതിയിൽ നിർവഹിക്കാനും ഉള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ഏകോപനം നടത്തിയിരുന്നത് തൃശ്ശൂർ പള്ളിയെ കേന്ദ്രീകരിച്ചാണ്.

പുതിയ വികാരിയായി ഫാ. എബ്രഹാം ഓലിക്കൽ 1976 മേയ് 1 മുതൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ചെമ്പുക്കാവിലെ ക്വാർട്ടേഴ്സിൽ താമസം തുടങ്ങി. കക്ഷി വഴക്കിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ പടിഞ്ഞാറേക്കോട്ടപ്പള്ളിയിലും ഒരു വൈദികൻ താമസിച്ചാൽ ഇടവകയുടെ പല അസന്തുലിതാവസ്ഥകൾക്കും പരിഹാരമാകുമെന്ന അഭിപ്രായം പ്രബലമായി. തലപ്പള്ളിയിൽ മുടങ്ങാതെ യാമപ്രാർത്ഥനകൾ നടത്തിയിരുന്ന പഴയ കാലങ്ങൾ പുനഃസ്ഥാപിക്കണമെന്ന് ഡോ. ചാക്കോ ജോർജ്ജിനും മറ്റും വലിയ ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. തൃശ്ശൂർ സി. എം. എസ്. ഹൈസ്കൂൾ അധ്യാപകനായി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന തവണപ്പട്ടക്കാരനെ അസി. വികാരിയായി നിയമിച്ച് പടിഞ്ഞാറേക്കോട്ടപ്പള്ളിയിൽ താമസം ക്രമീകരിച്ചാൽ അധിക ബാധ്യതയൊന്നും ഉണ്ടാവുകയില്ലെന്ന് ബോധ്യമായതിനെ തുടർന്ന് ആവശ്യമായ തീരുമാന

ങ്ങൾ ഉണ്ടാവുകയും തവണ വികാരിയായിരുന്ന ഫാ. ജോസഫ് ചീരൻ 1976 ഏപ്രിൽ 18 മുതൽ അസി. വികാരിയായി നിയമിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അസി. വികാരി ആ വെക്കേഷനിൽ തന്നെ സെന്റ് ഇഗ്നേഷ്യസ് പള്ളിയിൽ താമസം ആരംഭിച്ചു. സ്കൂൾ കെട്ടിടത്തിന്റെ വടക്കു ഭാഗത്ത് ക്ലാസ്സ് മുറികൾ രൂപഭേദപ്പെടുത്തി തയ്യാറാക്കിയ ക്യാർട്ടേജ് ആണ് അസി. വികാരിക്ക് താമസിക്കാൻ നൽകിയത്.

രണ്ടു പള്ളികളിലും വൈദികർ താമസമാക്കിയത് ഇടവകയിൽ ഒരു ഉണർവ്വുണ്ടാകാൻ കാരണമായി. രണ്ടു പള്ളികളിലും കൃത്യമായി യാമ പ്രാർത്ഥനകൾ നടത്തിയിരുന്നത് ഏവർക്കും ആഹ്ലാദകരമായ അനുഭവമായി. ആ കാലഘട്ടത്തിലെ ഏറ്റവും ശ്രദ്ധേയമായ സംഭവം തൃശൂർ പടിഞ്ഞാറേക്കോട്ടപ്പള്ളിയിൽ വെച്ച് കൊച്ചി ഭദ്രാസന യുവജനപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട ദശദിന ക്യാമ്പ് ആണ്. മുൻ ഭദ്രാസന സെക്രട്ടറി ഫാ. ജോസഫ് ചീരൻ അവിടെ താമസിക്കുന്ന പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് ക്യാമ്പ് അവിടെ ക്രമീകരിക്കുവാൻ അന്നത്തെ ഭദ്രാസന സെക്രട്ടറി ഡീക്കൻ ജോർജ്ജ് മറ്റം ഉത്സാഹിച്ചത്. തൃശൂർ മേഖലയുടെ വിവിധ ഇടവകകളിൽ നിന്നായി അമ്പതോളം യുവജനപ്രസ്ഥാന പ്രവർത്തകർ ആ കോഴ്സിൽ പങ്കെടുത്തു. കോട്ടയം വൈദികസെമിനാരിയിലെ അധ്യാപകരായിരുന്നു ക്യാമ്പിന് നേതൃത്വം നൽകിയിരുന്നത്. യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും ക്യാമ്പ് ഡയറക്ടർ എന്ന നിലയിൽ ഫാ. ജോസഫ് വെണ്ടറപ്പിള്ളിയും എല്ലാ പ്രോത്സാഹനങ്ങളും നൽകി. ഡോ. പൗലൂസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്, ഡോ. ഗീവറുഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ്, ഡീക്കൻ ജോർജ്ജ് (ഗീവറുഗീസ് മാർ ഈവാന്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ), ഫാ. ടി. ജെ. ജോഷ്വാ, പ്രൊഫ. കെ. എം. തരകൻ, ഡോ. ഗീവറുഗീസ് (മനശാസ്ത്രജ്ഞൻ) തുടങ്ങിയവർ ക്ലാസ്സുകൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകി. ക്യാമ്പ് മാനേജർ ആയി ടി. എം. ഉക്രൂ മാസ്റ്റർ പ്രവർത്തിച്ചു. ക്യാമ്പ് നടത്തിപ്പിന് ഡോ. ചാക്കോ ജോർജ്ജ് നിർലോഭമായ സഹായസഹകരണങ്ങൾ നൽകി. ക്യാമ്പ് അസാധാരണമായ അനുഭവമായിരുന്നു. ക്യാമ്പിൽ പങ്കെടുത്ത എൻ. പി. കുര്യാക്കോസ് (ചേലക്കര), മാത്യു കാഞ്ഞിരംപാറ (മാന്ദാമംഗലം) തുടങ്ങിയവർ ഏറെ താമസിയാതെ വൈദികരംഗത്തേക്ക് പ്രവേശിച്ചു എന്നത് ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഓർക്കാവുന്നതാണ്. ഡീക്കൻ ജോർജ്ജ് മറ്റം അന്ന് യുവജനപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭദ്രാസന സെക്രട്ടറിയായിരുന്നു.

സഭയിലെ അഞ്ച് മേല്പട്ടക്കാരെ പഴഞ്ഞിയിൽ വച്ച് പി. മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ വാഴിച്ചത് 1978 മെയ് 15-ാം തീയതി ആണ്. രോഗാവസ്ഥയിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്ന ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് വേണ്ടി മേല്പട്ടവാഴ്ചയുടെ ക്രമീകരണങ്ങളുടെ ചുമതല വഹിച്ചിരുന്നത് അങ്കമാലി

യുടെ ഡോ. തെയോഫിലോസ് തിരുമേനിയാണ്. അനുപചാരികമായി ട്രാണെങ്കിലും ആ സ്ഥാനാരോഹണത്തിന്റെ പബ്ലിസിറ്റി ഓഫീസ് പ്രവർത്തിച്ചത് തൃശ്ശൂർ പടിഞ്ഞാറേക്കോട്ടപ്പള്ളിയിലാണ്. സ്ഥാനാരോഹണ ശുശ്രൂഷയിൽ പൂർണ്ണ അംശവസ്ത്രമണിഞ്ഞ് മദ്ബഹായിൽ സഹകാർമ്മികത്വം വഹിക്കാൻ ലഭിച്ച അവസരം അഭിമാനപൂർവ്വം ഓർത്തുപോകുന്നു. ഈ ഇടവകയിലെ അംഗമായ ഫാ. സി. കെ. ജോസഫിന് സെന്റ് ഇഗ്നേഷ്യസ് പള്ളിയിൽ വെച്ച് പ. മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ ബാവാ 1980 മെയ് 22-ന് റമ്പാൻ സ്ഥാനം നൽകിയത് ഇക്കാലത്തെ ഒരു പ്രധാന സംഭവമായി ഓർമ്മയിൽ തങ്ങിനിൽക്കുന്നു.

1977-ൽ പഴയസെമിനാരിയിൽ വച്ച് പ. മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ നടത്തിയ വി. മൂറോൻ കുദാശയിൽ അംശവസ്ത്രമണിഞ്ഞ 12 കശ്ശിശന്മാരിൽ ഒരാളായി സഹകാർമ്മികത്വം വഹിക്കാൻ തൃശ്ശൂർ പടിഞ്ഞാറേക്കോട്ടപ്പള്ളിയിൽ താമസിച്ചപ്പോൾ ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ അവസരമുണ്ടായതും അഭിമാനപൂർവ്വം ഓർത്തുപോകുന്നു.

നെഹ്രു നഗർ സെന്റ് ഗ്രീഗോറിയോസ് പള്ളി

ചേലക്കോട്ടുകര, കുരിയച്ചിറ, അഞ്ചേരിച്ചിറ ഭാഗങ്ങളിൽ ഏതാനും സഭാംഗങ്ങൾ നേരത്തെ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും കുരിയച്ചിറയിൽ നെഹ്റു നഗർ കോളനി രൂപംകൊണ്ടതോടെ ആ പ്രദേശത്തെ സഭാംഗങ്ങളുടെ സംഖ്യ ഗണ്യമായി വർദ്ധിച്ചു. ഒരു ദേവാലയം എന്ന സ്വപ്നം പലരിലും അങ്കുരിച്ചു. അങ്ങനെയിരിക്കേയാണ് കരോട്ടുവീട്ടിൽ കെ. ജി. മാത്യു നെഹ്റു നഗർ കോളനിയുടെ കവാടത്തിൽ 12 1/2 സെന്റ് സ്ഥലം ദാനമായി നൽകിയത്. ഒരു വ്യക്തിപരമായ അനുഭവത്തിൽ അതീവ സന്തുഷ്ടനായ മാത്യു കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം വി. ഗ്രീഗോറിയോസ് പിതാവിന്റെ നാമത്തിൽ ഒരു ദേവാലയം സ്ഥാപിക്കാനുള്ള സ്ഥലം നൽകുകയായിരുന്നു എന്നാണ് അക്കാലങ്ങളിൽ കേട്ടിട്ടുള്ളത്. യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ശിലാസ്ഥാപനം നടത്തി. 1977 ജനുവരി 7-ന് നിർമ്മാണം ആരംഭിച്ചു. അക്കാലത്ത് വികാരിയായി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന ഫാ. ഏബ്രഹാം ഓലിക്കൽ ദേവാലയ നിർമ്മാണത്തിന് സ്വീകരിച്ച അത്യുത്സാഹം പ്രശംസനീയമായിരുന്നു. എഞ്ചിനീയർമാരായ ടി. കെ. ജോർജ്ജ്, പി. സി. സൈമൺ പുലിക്കോട്ടിൽ, എ. വി. ജെയിംസ് തുടങ്ങിയവർ നിർമ്മാണത്തിന് നേതൃത്വം നൽകി. ദൂതഗതിയിൽ നിർമ്മാണം പൂർത്തിയാക്കത്തക്കവിധം ഇടവകയിൽ ഐക്യവും സഹകരണവും ഏറ്റവും കൂടുതൽ കളിയാടിയ ഒരു ഘട്ടമായിരുന്നു അത്. 1977 സെപ്റ്റംബർ 11-ന് മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ പള്ളിയുടെ പൂർണ്ണ കുദാശ നിർവഹിച്ച് വി. കുർബ്ബാന അർപ്പിച്ചു. ഏതാനും മാസക്കാലം ഇവിടെ രണ്ടാംശനിയാഴ്ചകളിൽ മാത്രമായിരുന്നു ആരാധനകൾ നടത്തി

യിരുന്നത്. എന്നാൽ ഫാ. വി. കുര്യാക്കോസ് 1978 ജനുവരി മുതൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടതോടെ എല്ലാ ഞായറാഴ്ചകളിലും ആരാധന ആരംഭിച്ചു. ഇടവകയിലെ മൂന്ന് വൈദികരും മൂന്ന് പള്ളികളിലും തവണമുറയിൽ ആരാധന അർപ്പിച്ചു. ഇട ദിവസങ്ങളിലെ ആരാധനകൾ പടിഞ്ഞാറേക്കോട്ടുള്ളതിൽ ഫാ. ജോസഫ് ചീരനും ചെമ്പുക്കാവ് ചാപ്പലിൽ ഫാ. എബ്രഹാം ഓലിക്കലും നെഹ്റു നഗർ സെന്റ് ഗ്രീഗോറിയോസ് ചാപ്പലിൽ ഫാ. വി. കുര്യാക്കോസും നടത്തി വന്നു.

1979 ഇടവകയുടെ സപ്തതി വർഷമായിരുന്നു. ബാങ്കിൽ നിന്ന് ലോൺ എടുത്തിട്ടോ സഭയിലെ വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ സഹായം തേടിയോ പടിഞ്ഞാറേക്കോട്ടയിലെ വിശാലമായ പുരയിടത്തിൽ ആധുനിക രീതിയിൽ ഒരു ബഹുനില ഹോസ്റ്റൽ നിർമ്മിക്കുവാൻ ഇതെഴുതുന്ന ആൾ വച്ച നിർദ്ദേശം ഇടവകനേതൃത്വത്തിന് സ്വീകാര്യമായില്ല. ചരിത്രഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുക എന്ന ആശയവും തിരസ്കരിക്കപ്പെട്ടു. വെറും ഒരു പെരുന്നാൾ ആഘോഷമായി സപ്തതി വർഷം അധികമാരും അറിയാതെ കടന്നുപോയി.

വികാരി തലപ്പള്ളിയിൽ താമസിക്കുവാൻ ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിച്ചതിനെ തുടർന്ന് വികാരി പടിഞ്ഞാറേക്കോട്ട പള്ളി കാർദ്ദേഴ്സിലേക്കും അസി. വികാരി ചെമ്പുക്കാവിലെ പാഴ്സണേജിലേക്കും താമസമാറ്റി. 1979-ൽ ഈ മാറ്റം നടന്നതോടെ പള്ളിയുടെ ഓഫീസ് ചെമ്പുക്കാവിൽ നിന്ന് സമാധാന ഭവനത്തിലെ കിഴക്കുവശത്തെ മുറിയിലേക്ക് മാറ്റി. 1978-ൽ ചെമ്പുക്കാവ് പള്ളിയിൽ ജോയിന്റ് ട്രസ്റ്റിയായിരുന്ന ഡോ. പി. പി. വറുഗീസ് വി. കുർബ്ബാനാനന്തരം സ്തോത്രകാഴ്ച എണ്ണിത്തിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കെ ഹൃദയാഘാതം മൂലം അന്തരിച്ചത് ഇടവകയെ വ്യഥയിലാഴ്ത്തി. വളരെക്കാലം പള്ളിയിൽ സമർത്ഥമായി നേതൃത്വം നൽകിയ ഡോ. സി. ജെ. ഡേവിഡ് 1980-ൽ നിര്യാതനായി. ചാക്കോ സുപ്രണ്ടിന്റെ പുത്രനും തൃശൂർ പള്ളിയുടെ ആധുനിക ചരിത്രത്തിൽ ഏറ്റവും ശ്രദ്ധേയനുമായ ഡോ. ചാക്കോ ജോർജ്ജ് 1981 ഏപ്രിൽ 11-ന് ദോഹയിൽ പുത്രന്റെ വസതിയിൽ വച്ച് നിര്യാതനായി. ഈ മൂന്ന് വിയോഗങ്ങളും ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ഇടവകയുടെ തീരാ നഷ്ടങ്ങൾ എന്ന് വിലയിരുത്തേണ്ടതുണ്ട്.

1981-ൽ ഫാ. വി. കുര്യാക്കോസ് ഗുജറാത്തിലേക്ക് പോകുവാൻ സ്ഥലം മാറ്റപ്പെട്ടു പകരം ഫാ. പി. എസ്. യോഹന്നാൻ (ഇന്ന് യൂഹാനോൻ മാർ പോളിക്കർപ്പോസ്), ഫാ. എം. ടി. മത്തായി എന്നിവർ നിയമിതരായി. നെഹ്റു നഗർ പള്ളിയിലെ ശുശ്രൂഷക്കാരനായി കണ്ണാറ സ്വദേശിയായ ജോൺ മത്തായി (ഷാജൻ) നിയമിതനായി. ഷാജൻ ചെമ്പുക്കാവ് പള്ളിയിൽ താമസമാക്കിയത് ചാപ്പലിലെ യാമപ്രാർത്ഥനകൾ നടത്തുന്നതിന് സഹായകമായി. ഷാജൻ ചെമ്പുക്കാവ് പള്ളിയിൽ താമസിക്കേ തൃശൂർ

സി. എം. എസ്. ഹൈസ്കൂളിൽ ഹൈസ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കി. ചെമ്പുക്കാവ് പള്ളിയിൽ ആദ്യകാലത്ത് കരിപ്പാക്കുന്ന് ഇടവകയിലെ ശ്രീ. നെല്ലാക്കാരുൻ വർക്കി ആണ് കപ്പാർ ആയി സേവനം ചെയ്തിരുന്നത്. പിൽക്കാലത്ത് മകൻ വറുഗീസ് ശുശ്രൂഷക്കാരന്റെ ചുമതല ശുഷ്കാന്തിയോടെ നിർവഹിച്ചു. യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം ചില വൈദികർക്ക് ഇതെഴുതുന്ന ആൾ തക്സാ പരിശീലനം നൽകിയതും ഡീക്കൻ എൻ. പി. കുര്യാക്കോസ്, പി. വി. മാത്യു ക്ലേറി, സി. ഐ. ജോർജ്ജ് ക്ലേറി എന്നിവർക്ക് വൈദിക പരിശീലനം നൽകിയതും ഈ കാലത്തെ പ്രധാന സംഭവങ്ങളായി ഓർക്കുന്നു.

ചെമ്പുക്കാവ് സെന്റ് തോമസ് ചാപ്പലിന്റെ രജത ജൂബിലി ആഘോഷം 1979 ഡിസംബർ 16 മുതൽ 23 വരെ ഒരാഴ്ച വിപുലമായി കൊണ്ടാടി. ഇതിന്റെ ഭാഗമായി പള്ളിയുടെ മുഖവാരവും വരാനകളും കമനീയമാക്കി പണിതു. അകത്ത് പുതിയ കയറ്റുപായ വിരിച്ചു. സ്ത്രീസമാജം വകയായി ഒരു മൈക്കുസെറ്റ് ഏർപ്പെടുത്തി (തലപ്പള്ളിയിൽ രണ്ടു വർഷം മുമ്പും നെഹ്രുനഗർ പള്ളിയിൽ ആരംഭിച്ചപ്പോഴും മൈക്ക് സെറ്റ് വാങ്ങിച്ചിരുന്നു).

ഒരാഴ്ച നീണ്ടുനിന്ന ജൂബിലി പരിപാടികൾ വിജയപ്രദമാക്കാൻ കെ. എ. പൗലസ് ജഡ്ജി രക്ഷാധികാരി ആയും വികാരി പ്രസിഡണ്ടായും സഹവികാരിമാർ വൈസ് പ്രസിഡണ്ടുമാരായും ജേക്കബ് സൈമൺ, എ. വി. ജെയിംസ്, കെ. കെ. പൗലസ്, പി. സി. ജോസഫ്, ഡോ. പി. പി. വർഗ്ഗീസ്, ഡോ. മാത്യു സഖറിയ, കെ. സി. ഇട്ടുപ്പ്, അഡ്വ. കെ. വി. താരൂ, ഫാ. ജോസഫ് ചീരൻ എന്നിവർ കൺവീനർമാരുമായി വിവിധ കമ്മിറ്റികൾ രൂപവത്കരിച്ചിരുന്നു. ജൂബിലി പ്രമാണിച്ച് എക്സ്പ്രസ്സ് ദിനപത്രത്തിൽ ചെമ്പുക്കാവ് സെന്റ് തോമസ് പള്ളി ജൂബിലി ആഘോഷം എന്ന ശീർഷകത്തിൽ ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ താഴെ പറയുംപ്രകാരം ഒരു ലേഖനം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി (ഡിസം 18).

“തൃശൂർ ചെമ്പുക്കാവ് സെന്റ് തോമസ് ഓർത്തഡോക്സ് ദേവാലയത്തിന്റെ രജത ജൂബിലി ആഘോഷങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു. സെന്റ് തോമസ് നഗറിൽ ഡിസംബർ 23 വരെ വിവിധ പരിപാടികൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. റിട്ട. ജസ്റ്റീസ് കെ. എ. പൗലസ്, ഡോ. ചാക്കോ ജോർജ്ജ്, അഡ്വ. കെ. വി. താരൂ, സി. സി. വറുഗീസ്, പ്രൊഫ. ടി. ടി. തോമസ്, ജേക്കബ് സൈമൺ, എ. വി. ജെയിംസ്, കെ. കെ. പൗലസ്, പി. സി. ജോസഫ്, ഡോ. പി. പി. വർഗ്ഗീസ്, ഡോ. മാത്യു സഖറിയ, കെ. സി. ഇട്ടുപ്പ്, റവ. ഫാ. ഏബ്രഹാം ഓലിക്കൽ, റവ. ഫാ. കുര്യാക്കോസ്, ഫാ. ജോസഫ് ചീരൻ എന്നിവരടങ്ങിയ പ്രവർത്തക സമിതി ആഘോഷങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകുന്നു.

1909-ൽ പടിഞ്ഞാറേക്കോട്ട കേന്ദ്രമായി ആരംഭിച്ച ഓർത്തഡോക്സ് ഇടവകയുടെ ഒരു ഭാഗമായി 1954-ൽ ആണ് ചെമ്പുക്കാവിൽ ദേവാലയം ഉണ്ടായത്. മൂക്കഞ്ചേരിൽ പത്രോസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ (സ്ത്രീബാദാസ സമൂഹം സ്ഥാപകൻ) ഇതിന്റെ ശിലാസ്ഥാപനവും ആദ്യ ബലിയിർപ്പണവും നടത്തി. എം. എ. ചാക്കോ, ഇ. ജോൺ കുരുവിള തുടങ്ങിയവർ ഇടവകയുടെ ചരിത്രവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവരാണ്. സെന്റ് ഇഗ്നേഷ്യസ് പള്ളിയും സെന്റ് തോമസ് പള്ളിയും പിന്നീടുണ്ടായ നെഹ്രു നഗർ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് പള്ളിയും ഏകോപിച്ച് ഒരു ട്രസ്റ്റായി ഭരണം നടത്തിവരുന്നു.

ട്രസ്റ്റിന്റെ കീഴിൽ ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി സെന്റ് തോമസ് അസോസിയേഷൻ എന്ന ഒരു സംഘടന പ്രവർത്തിക്കുന്നു. വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാനം, സണ്ടേസ്കൂൾ, വനിതാസമാജം എന്നീ ആത്മീയ സംഘടനകൾ കാര്യക്ഷമമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ഈ ട്രസ്റ്റിന്റെ കീഴിലുള്ള ചാക്കോ മെമ്മോറിയൽ സ്കൂളിന്റെ മാനേജർ ആയി സി. യു. ചുമ്മാർ സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുന്നു.

ഡിസംബർ 20-21 തീയതികളിൽ കാവൽപിതാവിന്റെ രക്തസാക്ഷിത്വത്തിന്റെ പെരുന്നാളും കൊണ്ടാടുന്നതാണ്.

ഡിസംബർ 21-ന് നടക്കുന്ന കൊച്ചി ഭദ്രാസന വൈദിക ധ്യാനയോഗത്തോടനുബന്ധിച്ച് പാസ്റ്ററൽ കൗൺസിലിന്റെ ഭദ്രാസന സെക്രട്ടറി ഫാ. ജോസഫ് ചീരൻ വി. ബലി അർപ്പിക്കും. കൊച്ചി ഭദ്രാസനാധിപൻ യൂഹാ നോൻ മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അധ്യക്ഷതയിൽ നടക്കുന്ന ധ്യാനത്തിന് കോട്ടയം തിയോളജിക്കൽ കോളജിലെ ഡെപ്യൂട്ടി പ്രിൻസിപ്പൽ റവ. ഫാ. കെ. എം. അലക്സാണ്ടർ നേതൃത്വം നൽകും. ഉച്ചതിരിഞ്ഞ് ഡോ. പൗലൂസ് മാർ പൗലൂസ് എപ്പിസ്കോപ്പാ ക്ലാസുകൾ എടുക്കും. അന്നു വൈകിട്ട് പ്രധാന ത്രോണോസിന്റെ ശിലാസ്ഥാപന ശുശ്രൂഷ നടത്തും. ഡിസംബർ 22-ന് പള്ളിയുടെ അഭിഷേകവും കുദാശയും വി. കുർബ്ബാനാർപ്പണവും മാർ സേവേറിയോസ്, മാർ പോളിക്കർപ്പോസ് എന്നീ തിരുമേനിമാർ ചേർന്ന് നടത്തും. ഓർത്തഡോക്സ് വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ അഖിലേന്ത്യാ ജനറൽ സെക്രട്ടറി റവ. ഫാ. പി. സി. ചെറിയാൻ പ്രസംഗിക്കും.

ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് 2 മണിക്ക് ആഘോഷത്തിന്റെ സമാപന ചടങ്ങുകൾക്ക് നേതൃത്വം വഹിക്കുവാൻ എത്തുന്ന പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുമായ ഡോ. മോറാൻ മാർ ബസ്സേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാതൃസ് പ്രഥമൻ ബാവായ്ക്ക് വരവേൽപ്പ് നൽകുന്നതാണ്. സീകരണ സമ്മേളനത്തിൽ കൽദായ സഭയുടെ മാർ തിമോത്തിയോസ്

മെത്രാപ്പോലീത്താ, മാർ പോളിക്കർപ്പോസ് എപ്പിസ്കോപ്പാ, കൊച്ചി ഭദ്രാസന സെക്രട്ടറി ഫാ. ജോസഫ് വെണ്ടറപ്പിള്ളി തുടങ്ങിയവർ പ്രസംഗിക്കും. തുടർന്ന് സെന്റ് ഇഗ്നേഷ്യസ്, സെന്റ് തോമസ്, സെന്റ് ഗ്രീഗോറിയോസ്, സണ്ടേസ്കൂളുകളുടെ സംയുക്ത വാർഷികവും ക്രിസ്തുമസ് കരോൾ സർവ്വീസും ഉണ്ടായിരിക്കും. പ. ബാവാ ക്രിസ്തുമസ് സന്ദേശം നൽകും.

ഡിസംബർ 23-ന് പ. ബാവായുടെ പ്രധാന കാർമ്മികത്വത്തിലും മറ്റ് തിരുമേനിമാരുടെ സഹകരണത്തിലും വി. മൂന്നിന്മേൽ കുർബാനയുണ്ടാകും. തുടർന്ന് സ്നേഹവിരുന്നിൽ ഇടവക മുഴുവനും പങ്കെടുക്കും. 11-ന് ചേരുന്ന പൊതുസമ്മേളനത്തിൽ കൊച്ചി മെത്രാസനത്തിന്റെ സഹായ മെത്രാൻ യാക്കോബ് മാർ പോളിക്കർപ്പോസ് എപ്പിസ്കോപ്പാ അദ്ധ്യക്ഷത വഹിക്കും. പ. കാതോലിക്കാബാവ സമാപന സമ്മേളനം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യും. ഡോ. മാർ അപ്രേം മെത്രാപ്പോലീത്താ, ബിഷപ്പ് ഡോ. ജോസഫ് കുണ്ടുകുളം, മാത്യുസ് മാർ കുറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ (തൊഴിയൂർ), തൃശൂർ മുൻസിപ്പൽ ചെയർമാൻ എം. വിജയചന്ദ്രമേനോൻ, ജില്ലാ കളക്ടർ സി. ടി. സുകുമാരൻ, എക്സ്പ്രസ് അസോസ്യേറ്റ് എഡിറ്റർ വി. കരുണാകരൻനമ്പ്യാർ തുടങ്ങിയവർ പ്രസംഗിക്കും.”

‘ചെമ്പുക്കാവ് പള്ളിയുടെ രജത ജൂബിലി പതാക ഉയർത്തിക്കൊണ്ട് രക്ഷാധികാരി ശ്രീ. കെ. എ. പൗലസ് ചെയ്യുന്ന പ്രസംഗം’ എന്ന ശീർഷകത്തിൽ അച്ചടിച്ച ഒരു രേഖ താഴെ പറയുംപ്രകാരം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു.

“പ്രിയരേ, ചെമ്പുക്കാവ് സെന്റ് തോമസ് ദേവാലയത്തിന്റെ രജത ജൂബിലി ആഘോഷത്തിന്റെ ഉദ്ഘാടനവേളയിൽ നിങ്ങളെ ഏവരെയും അഭിവാദ്യം ചെയ്യുവാൻ എനിക്ക് അനല്പമായ സന്തോഷമുണ്ട്.

കുന്നുംകുളം, തൃപ്പൂണിത്തുറ തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്ന് നമ്മുടെ സഭാംഗങ്ങൾ തൃശൂരിൽ താമസമാക്കിയതോടെയാണ് തൃശൂർ ഓർത്തഡോക്സ് ഇടവകയുടെ ചരിത്രം ആരംഭിക്കുന്നത്. സഭാംഗങ്ങളുടെ ആദ്യ താവളം നഗരത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറു ഭാഗമായിരുന്നു. അവിടെ എഴുപത് വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് മാർ ഇഗ്നാത്തിയോസ് പിതാവിന്റെ നാമത്തിൽ പള്ളിയുണ്ടായി. കൃത്യമായി പറഞ്ഞാൽ 1909-ൽ.

നഗരത്തിലെ പ്രധാന ഓഫീസുകളെല്ലാം ചെമ്പുക്കാവിൽ ആയതിനാൽ ക്രമേണ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായ നമ്മുടെ ആളുകൾ ചെമ്പുക്കാവ് കേന്ദ്രമാക്കി താമസമായി. പള്ളി പടിഞ്ഞാറേക്കോട്ടയിലും ഭൂരിഭാഗം ആളുകളുടെയും താമസം ചെമ്പുക്കാവിലും ആയപ്പോൾ ആരാധനയിൽ പങ്കെടുക്കുവാനുള്ള പ്രായോഗിക വൈഷമ്യം വർദ്ധിച്ചു. സ്ത്രീകൾക്കും കുട്ടികൾക്കും ആറു കിലോമീറ്ററിലധികം നഗരമദ്ധ്യത്തിലൂടെ നടന്ന് പള്ളിയിൽ പോയി മടങ്ങി വരുന്നതിന് ബുദ്ധിമുട്ടായി. ചെമ്പുക്കാവിൽ ഒരു

ദേവാലയത്തിന്റെ ആവശ്യകത എല്ലാവർക്കും ബോധ്യമായി.

കോലഫ് സായ്പിൽ നിന്ന് പള്ളിക്കുവേണ്ടി സ്ഥലം വാങ്ങി. അനുവാദത്തിന് അപേക്ഷിച്ചു. സവർണ്ണരുടെ എതിർപ്പു കാരണം അനുവാദം നിഷേധിക്കപ്പെട്ടു. എറണാകുളം പള്ളിക്കുവേണ്ടി നടത്തിയ ലോട്ടറിയിൽ നിന്ന് നമുക്ക് ലഭിച്ച ധനസഹായം കൊണ്ട് പള്ളിയുടെ വടക്കു ഭാഗത്തുള്ള കെട്ടിടം പണിതു. പിന്നീട് പള്ളിയായി രൂപഭേദപ്പെടുത്താൻ കഴിയുംവിധം ഒരു പാരിഷ് ഹാൾ ആയി ഇന്ന് കാണുന്ന ദേവാലയം പണിയപ്പെട്ടു. ഐക്യകേരള പിറവിയോടെ ദേവാലയ നിർമ്മാണത്തിന് പ്രത്യേക അനുമതി ആവശ്യമില്ലെന്ന് വന്നപ്പോൾ അതു പള്ളിയായി രൂപഭേദപ്പെടുത്തി.

പള്ളിയുടെ പാഴ്സണേജ് ആയി ഉപയോഗിക്കുന്ന കെട്ടിടം പള്ളിക്ക് ദാനമായി ലഭിച്ചതാണ്. പിന്നീടാണ് സണ്ടേസ്കൂൾ കെട്ടിടം ഉണ്ടായത്. പള്ളിയുടേയും സണ്ടേസ്കൂൾ കെട്ടിടത്തിന്റെയും നിർമ്മാണത്തിന്റെ പിന്നിൽ പ്രവർത്തിച്ച സഭാസന്നേഹികളെ വിസ്മരിക്കാനാവില്ല. പ്രത്യേകിച്ചും പള്ളിക്കുള്ള സ്ഥലം ദാനം നൽകിയ ശ്രീ. എം. എ. ചാക്കോയുടെ കുടുംബാംഗങ്ങളെ ഓർക്കുന്നു. പള്ളിയുടെ നിർമ്മാണത്തിനുവേണ്ടി ഉദാരമായി സംഭാവന നൽകി സഹായിച്ച ഇടവകാംഗങ്ങളും മറ്റും അനവധിയുണ്ട്.

1954-ൽ മൂക്കഞ്ചേരിൽ പത്രോസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനിയാണ് ദേവാലയത്തിന്റെ ശിലാസ്ഥാപനവും ആദ്യ കുർബ്ബാനാർപ്പണവും നടത്തിയത്. അതിന്റെ ശേഷം ഇതുവരെ വി. കുർബ്ബാന ഇവിടെ മൂടങ്ങിയിട്ടില്ല. ഈ ദേവാലയത്തിന്റെ നടത്തിപ്പ് നാം പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ദൈവം എല്ലാം അത്ഭുതകരമായി നടത്തുന്നു എന്നു മാത്രമേ പറയാനാവൂ. ഇരുപത്തഞ്ചു വർഷം ഇതിനെ സംരക്ഷിച്ച പരമ കാരുണ്യവാനായ ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടും ഈ ആലയത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ ത്യാഗമനുഭവിച്ച എല്ലാവരെയും അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ടും ഈ ജൂബിലി പതാക സസന്തോഷം ഞാൻ ഉയർത്തുന്നു.

എന്ന് കെ. എ. പൗലൂസ് (റിട്ട. ഹൈക്കോടതി ജഡ്ജി)

രക്ഷാധികാരി രജത ജൂബിലി കമ്മിറ്റി

ചെമ്പുക്കാവ്

16-12-1979

(സ്വന്തം കൈപ്പടിയിൽ പൗലൂസ് ജഡ്ജി എഴുതിത്തന്ന പ്രസംഗം ഭാഷാ ശുദ്ധിയോടെ എഡിറ്റ് ചെയ്ത് അച്ചടിക്ക് പാകത്തിലാക്കിയത് അന്ന് ചെമ്പുക്കാവ് പാഴ്സണേജിൽ താമസിച്ച് ആഘോഷങ്ങളുടെ ചുമതല വഹിച്ചിരുന്ന ഈ ഗ്രന്ഥകാരനാണ്.)

അക്കാലം തന്നെ നെഹ്രു നഗർ പള്ളിയങ്കണത്തോട് ചേർന്ന് സെന്റ് ഗ്രീഗോറിയോസ് കുരിശിൽതൊട്ടി പണിതീർത്തു. ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്താ രേഖാമൂലം നിയോഗിച്ചതനുസരിച്ച് ഫാ. ജോസഫ് ചീരൻ ബ. വികാരിയച്ചന്റെ സഹകരണത്തോടെ ഇതിന്റെ കൂദാശ നിർവഹിച്ചു (കുരിശിന്റെയും ദേവാലയങ്ങളുടെയും മറ്റും ശിലാസ്ഥാപനം, വി. മൂറോൻ കൂടാതെയുള്ള അവയുടെയും ശ്മശാനങ്ങളുടെയും കൂദാശ, ശുശ്രൂഷക്കാരെ മദ്ബഹായിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കൽ, കന്തീല, കഹനൈത്താ എന്നിവയിൽ മുഖ്യ കാർമ്മികത്വം വഹിക്കൽ തുടങ്ങി പ്രത്യേക അനുമതിയുള്ള പുരോഹിതന്മാർക്ക് മാത്രം നിർവഹിക്കുവാൻ അധികാരമുള്ള എല്ലാ ശുശ്രൂഷയും നടത്തുവാൻ മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ഈ ഗ്രന്ഥകാരനെ മേൽപറഞ്ഞ രേഖാമൂലമായ കല്പനയിലൂടെ അധികാരപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ഈ കല്പനപ്രകാരം മണലിത്തറ സെന്റ് തോമസ് കുരിശ്, കരിക്കാട് പള്ളിയുടെ കുരിശ്, പറമ്പായി ഇടവകയിൽ അഞ്ചിട്ടി മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് കുരിശ് ഇവയുടെ ശിലാസ്ഥാപനവും പറമ്പായി വെടിപ്പാറ കുരിശ്, നെഹ്രു നഗർ കുരിശ്, മണലിത്തറ സെന്റ് തോമസ് കുരിശ് ഇവയുടെ കൂദാശയും കണ്ണൂറയിൽ ബഹു. മറ്റും ജോർജ്ജച്ചന്റെ പിതാവിന്റെ കന്തീല ശുശ്രൂഷയും അനേകം വൈദികരുടെ കഹനൈത്താ ശുശ്രൂഷയും ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്.)

ഫാ. ഓലിക്കൽ ഏബ്രഹാം കത്തനാർ, ഫാ. ജോസഫ് ചീരൻ എന്നിവർ 1982 സെപ്റ്റംബർ 1 മുതൽ സ്ഥലം മാറിപ്പോയി. ആറ് വർഷം സേവനം ചെയ്ത ബ. ഓലിക്കൽ അച്ചനും ഒമ്പത് വർഷം സേവനം ചെയ്ത ചീരൻ ജോസഫ് അച്ചനും സമുചിതമായ യാത്രയയപ്പ് ചെമ്പുക്കാവ് പള്ളിയിൽ വെച്ച് നൽകപ്പെട്ടു.

(ഈ കാലഘട്ടത്തിലുണ്ടായ രണ്ട് വൈദിക ചരമങ്ങൾ ഇവിടെ അനുസ്മരിക്കുവാനുണ്ട്. കോട്ടയം കുമാരനല്ലൂർ സ്വദേശി ഫാ. എബ്രഹാം ആണ് ഒരാൾ. അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി ഏറെ വിവരങ്ങൾ അറിവില്ല. ന്യൂഡൽഹിയിൽ അന്ധവിദ്യാലയം നടത്തിയിരുന്ന അദ്ദേഹം അന്ധനായിരുന്നുവത്രേ. ഡൽഹിയിൽ നിന്ന് കോട്ടയത്തേക്കുള്ള തീവണ്ടിയാത്രയിൽ നെഞ്ചുവേദന അനുഭവപ്പെട്ടതിനെ തുടർന്ന് ഇദ്ദേഹം തൃശൂർ ഇറങ്ങി. ജൂബിലി മിഷൻ ആശുപത്രിയിൽ ഏതാനും ദിവസത്തെ ചികിത്സയ്ക്ക് വിധേയനായി. അവിടെവെച്ച് തന്നെ അന്ത്യശ്വാസം വലിക്കുകയാണ് ഉണ്ടായത്. കൂടെ ശുശ്രൂഷിക്കുവാൻ ഒരു യുവാവ് ഉണ്ടായിരുന്നു. അവന്റെ ബാഗിൽ തൊപ്പിയും കറുത്ത കുപ്പായവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ജൂബിലി ആശുപത്രി അധികൃതർ ഡോ. ചാക്കോ ജോർജ്ജിനെ വിവരം അറിയിച്ചു. അച്ചന് ഒരു മകൾ മാത്രമേ ഉള്ളുവെന്നും അവൾ ഒരു ഉയർന്ന പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ ഭാര്യയാണെന്നും അവൾ അച്ചനുമായി ഏറെക്കാലമായി പിണ

കമായിരുന്നുവെന്നും വിവരം കിട്ടി. പോലീസധികാരികളുമായി ഡോ. ചാക്കോ ജോർജ്ജ് ബന്ധപ്പെട്ടു. മകളെയും ഭർത്താവിനെയും ബന്ധപ്പെട്ടെങ്കിലും അവർ പിതാവിന്റെ കാര്യത്തിൽ ചുമതല ഏല്ക്കാനൊന്നും തയ്യാറായില്ല. ഒടുവിൽ തൃശൂർ പള്ളിയിൽ അദ്ദേഹത്തെ സംസ്കരിക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഈ ഗ്രന്ഥകാരന്റെ പ്രധാന കാർമ്മികത്വത്തിൽ പടിഞ്ഞാറേക്കോട്ട പള്ളിയുടെ ശ്മശാനത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ കിഴക്കുഭാഗത്തായി അദ്ദേഹത്തെ സംസ്കരിച്ചു. കറുത്ത കുപ്പായത്തിനു മീതേ പള്ളിയിൽ നിന്നെടുത്ത ഒരു ഫർനീലാ അദ്ദേഹത്തെ ധരിപ്പിച്ചിരുന്നു. അന്ത്യശുശ്രൂഷ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കെ മകളും ഭർത്താവും എത്തി. മകൾ വിതുമ്പിക്കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. ഭർത്താവ് ഒരു കാഴ്ചക്കാരനായി മാത്രം നിലകൊണ്ടു. ഒരു ചാറ്റൽ മഴയത്ത് മുതശരീരം സംസ്കരിച്ചു. പുളിമുട്ടിൽ ബ. മാത്യുസ് അച്ചനും പൊറത്തൂർ ബ. ജേക്കബ് അച്ചനും ശുശ്രൂഷയിൽ ഈ ഗ്രന്ഥകാരനെ സഹായിച്ചു. ഇദ്ദേഹം കശ്ശീശാ സ്ഥാനമേറ്റിരുന്നുവോ എന്ന് ആർക്കും കൃത്യമായി അറിഞ്ഞുകൂട. പിന്നീടുള്ള അന്വേഷണത്തിൽ തൊഴിയൂർ മെത്രാപ്പാലന്റെ സെക്രട്ടറിയായി ഇദ്ദേഹം ഏതാനും കാലം പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അവിടെനിന്നും ഏതോ ഒരു പട്ടം സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അറിയാൻ കഴിഞ്ഞു (2-7-1973 ൽ ആണ് ഈ സംഭവം).

രണ്ടാമത്തേത് തൃശൂർ ഇടവകക്കാരൻ പാവട്ടാനി സ്വദേശി പൊറത്തൂർക്കാരൻ ജേക്കബ് കശിശ്ശായുടേതാണ്. ഇദ്ദേഹം കൽദായ സഭയിലെ പുരോഹിതനായിരുന്നു. പ. ഔഗേൻ ബാവാ ഇദ്ദേഹത്തെ മലങ്കരസഭയിൽ സ്വീകരിച്ചു. ആദ്യം കൊച്ചിയിലും പിന്നീട് കുന്നംകുളത്തും ഇദ്ദേഹം വിവിധ പള്ളികളിൽ സേവനം നടത്തി.

വിശ്രമജീവിതം നയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേ വാർദ്ധക്യസഹജമായ രോഗം മൂലം ഇദ്ദേഹം നിര്യാതനായി. മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ വീട്ടിലെ ശുശ്രൂഷകൾക്ക് ശേഷം മടങ്ങിപ്പോയി. സംസ്കാരത്തിന്റെ ശിഷ്ടഭാഗങ്ങൾ നടത്തുവാൻ ഈ ഗ്രന്ഥകാരനെ നിയോഗിച്ചു. പിറ്റേദിവസം അപ്രകാരം ശുശ്രൂഷകൾ നടത്തി. ശ്മശാനത്തിലേക്ക് മുതദ്ദേഹം എടുക്കപ്പെട്ട സമയത്ത് വീട്ടുകാരുടെ നിർബന്ധം മൂലം മെത്രാപ്പോലീത്താവീണ്ടും വന്നു. നഗരി കാണിക്കലും ശേഷം ഭാഗങ്ങളും തിരുമേനി പൂർത്തിയാക്കി (10-9-1988). തൃശൂർ ഇടവകയുടെ ചരിത്രത്തിൽ ആദ്യത്തെ വൈദിക ചരമങ്ങളാണിവ.)

നാല് പതിറ്റാണ്ടിലേറെക്കാലം പടിഞ്ഞാറേക്കോട്ടയിൽ പള്ളിയുടെ വടക്കേക്കെട്ടിടത്തിൽ ആദ്യകാലങ്ങൾ തനിച്ചും പിന്നീട് ഒരു വ്യാഴവട്ടക്കാലത്തിലേറെ ഭാര്യാപുത്ര സമേതനായും താമസിച്ച കപ്പാർ പി. സി. കുര്യാക്കോസിന്റെ ജീവിതം ദിനപ്രതി അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടു വന്നു. പള്ളിയിലെ ജോലിയും സ്കൂളിലെ ജോലിയും കൂടാതെ ചില സ്വകാര്യ പണമിടപാട്

സ്ഥാപനങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നതും അഭിവൃദ്ധി തരിതപ്പെടുത്തി. കുടികിടപ്പ് അവകാശത്തിന് അവകാശവാദം ഉന്നയിച്ച് കുര്യാക്കോസ് പള്ളിയുടെ പത്തു സെന്റ് സ്ഥലം കൈവശപ്പെടുത്തുമോ എന്നു പോലും ചില ഇടവകക്കാർ ഭയപ്പെട്ടു. പള്ളിയുടെ തെക്കുഭാഗത്ത് റോഡരികിലുള്ള പത്തു സെന്റ് സ്ഥലം പൗലൂസ് ജഡ്ജിയോട് വില കൊടുത്തു വാങ്ങിയ തോടെ ആശങ്കകൾക്ക് സ്ഥാനമില്ലാതെയായി. എങ്കിലും നഗരഹൃദയത്തിൽ കപ്യാർ ജോലി, സ്കൂൾ പ്യൂൺ ജോലി എന്നിവയും നഗരമധ്യത്തിൽ പത്തുസെന്റ് സ്ഥലവും ഇതൊക്കെ പലർക്കും ഉൾക്കൊള്ളാനാവാത്ത കാര്യങ്ങൾ ആയിരുന്നു. കുര്യാക്കോസിനെ അറിയുന്ന ഫറവോമാരുടെ കാലം കഴിഞ്ഞുപോയി എന്ന് അറിയുവാൻ ഏറെ സമയം വേണ്ടിവന്നു. കുര്യാക്കോസിന്റെ സേവനം അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ പള്ളി യോഗത്തിൽ തീരുമാനമായി. ഇതിനു മുമ്പു തന്നെ താൻ വാങ്ങിച്ച സ്ഥലത്ത് ഒരു വീട് പണിത് കുര്യാക്കോസ് സകുടുംബം താമസം അങ്ങോട്ട് മാറ്റിയിരുന്നു. ജനനം മുതൽ പള്ളി ശുശ്രൂഷയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ജീവിച്ചു പോന്ന കുര്യാക്കോസിനെ ഈ പിരിച്ചുവിടൽ മാനസികമായി ഏറെ വീർപ്പു മുട്ടിച്ചു. ഒടുവിൽ കുര്യാക്കോസ് മണ്ണുത്തിയിൽ പാത്രിയർക്കീസ് ഭാഗത്തെ മെത്രാസന ചാപ്പലിൽ ശുശ്രൂഷകന്റെ ജോലി സ്വീകരിച്ചു. വി. ഡി. ജോർജ്ജ് പുതിയ കപ്യാരുടെ ചുമതല ഏറ്റെടുത്തു.

ഇക്കാലത്ത് സ്മരണീയമായ മറ്റൊരു സംഭവം വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ സജീവതയാണ്. എട്ടുപത്തു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞ് നവചൈതന്യം പ്രാപിച്ച് വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാനം തൃശ്ശൂരിൽ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു. അക്കാലത്ത് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഒരു സുവന്നിരിയുടെ പ്രസ്ഥാനം അതിന്റെ സജീവസാന്നിധ്യം ഇടവകയിൽ വിളിച്ചറിയിച്ചു.

1982 സെപ്റ്റംബർ 1 മുതൽ ഫാ. ജോൺ ഉറുമ്പിൽ അച്ചൻ വികാരിയായി നിയമിതനായി. ഫാ. എം. ടി. മത്തായി, ഫാ. പി. എസ്. യോഹന്നാൻ (മാർ പോളിക്കർപ്പോസ് - അങ്കമാലി), ഫാ. കെ. പി. ജേക്കബ്, ഫാ. ജേക്കബ് പൊറത്തൂർ എന്നിവർ സഹപട്ടക്കാരായി. ഏറെ താമസിയാതെ ചെമ്പുക്കാവ് പള്ളിയിൽ താമസിക്കുന്ന സഹവൈദികനായി ഫാ. കുര്യാക്കോസ് തണ്ണിക്കോട്ട് നിയമിതനായി. പഴയ വി. കുര്യാക്കോസച്ചൻ വീണ്ടും തൃശ്ശൂരിൽ പാർട്ട്-ടൈം വൈദികനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. വികാരി ഫാ. ജോൺ ഉറുമ്പിൽ പടിഞ്ഞാറേക്കോട്ട സമാധാന ഭവനത്തിൽ താമസമായി. കുറേക്കാലം കൊരട്ടി കെ. കെ. കുര്യാക്കോസച്ചൻ പാർട്ട്-ടൈം വൈദികനായി പ്രവർത്തിച്ചു. ഫാ. കുറിയാക്കോസ് പൂല്ലാക്കുടി ഏതാനും കാലം പാർട്ട്-ടൈം വൈദികനായി പ്രവർത്തിച്ചു.

പടിഞ്ഞാറേക്കോട്ട പള്ളിയുടെ മദ്ബഹാ ഒഴികെയുള്ള ഭാഗം പുനർനിർമ്മിക്കുവാൻ ഫാ. ജോൺ ഉറുമ്പിൽ നേതൃത്വം നൽകിയ കമ്മിറ്റിയുടെ

ചുമതലയിൽ പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചു. 1984 ഒക്ടോബർ 21-ന് മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ, മാർ പോളിക്കർപ്പോസ് തിരുമേനിയുടെ സഹകരണത്തിൽ ശിലാസ്ഥാപനം നിർവ്വഹിച്ചു. വശങ്ങളിൽ രണ്ട് മദ്ബഹകളുമായി പള്ളിയുടെ പുനർ നിർമ്മാണം 1986-ൽ പൂർത്തിയായി. രണ്ട് മദ്ബഹകളുടെയും ഹൈക്കലായുടെയും കൂദാശ മെയ് 24, 25 തീയതികളിൽ നിവർത്തിച്ചു. മാർ സേവേറിയോസ്, മാർ പോളിക്കർപ്പോസ്, പൗലോസ് മാർ മിലിത്തിയോസ് എന്നിവരായിരുന്നു കാർമ്മികർ. പള്ളിപ്പണിക്ക് 621791.34 രൂപാ വരവും 621711.03 രൂപാ ചെലവും ആയിരുന്നു. ഇതു കൂടാതെ എ. സി. റൂഫ് ഷീറ്റിന് 22498 രൂപ ഒരു ഇടവകാംഗം നൽകി. 4000 രൂപയുടെ വൈദ്യുത ഉപകരണങ്ങൾ സംഭാവനയായി ലഭിച്ചു. പള്ളിപ്പണിക്ക് പള്ളിപ്പറമ്പിൽ നിന്ന് ഉദ്ദേശ്യം 55000 രൂപയുടെ തേക്ക് തടി വെട്ടി എടുത്തു. ബോണ്ടു മുഖേന കടമെടുത്തും സംഭാവന സ്വീകരിച്ചും ചിട്ടി മുഖേന പണം സ്വരൂപിച്ചുമാണ് ഈ നിർമ്മാണച്ചിലവ് സാധിച്ചത്.

ഇതിനിടയിൽ കപ്യാർ ആയി ജേക്കബിനെ നിയമിച്ചു. ജേക്കബിന് പള്ളിയുടെ സ്കൂളിനോട് ചേർന്ന് പള്ളിപാഴ്സണേജ് ആയി ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന കെട്ടിടത്തിന്റെ പിൻഭാഗം ക്വാർട്ടേഴ്സായി നൽകി.

തണ്ണിക്കോട്ട കുര്യാക്കോസ് കത്തനാർ 1987 സെപ്റ്റംബർ 1-ന് മാറ്റപ്പെട്ടു. പകരം ഫാ. ജോർജ്ജ് മറ്റം ചെമ്പുക്കാവ് പാഴ്സണേജിൽ താമസമാക്കി. വികാരി ഫാ. ജോൺ ഉറുമ്പിൽ, ഫാ. വി. കുര്യാക്കോസ് എന്നിവർ 1988 മെയ് 31-ന് മാറ്റപ്പെട്ടു. വികാരിയായി ഫാ. ജോർജ്ജ് മറ്റം പടിഞ്ഞാറേക്കോട്ട പള്ളിയിലും ഫാ. ടി. യു. ജേക്കബ് ചെമ്പുക്കാവ് പള്ളിയിലും നിയമിതരായി. ഫാ. കെ. എ. ഏലിയാസ് പാർട്ട്-ടെം വൈദികനായി ചുമതലയേറ്റു.

ഇക്കാലത്ത് കൊരട്ടി അരമനപ്പള്ളി പുതുക്കി പണിയുന്ന ആവശ്യത്തിലേക്ക് 110 ക്യൂബിക് അടി തേക്ക് തടിയും 10000 രൂപയും പള്ളിയിൽ നിന്ന് സംഭാവനയായി നൽകി.

തൃശ്ശൂരിൽ ഭൂമിയുടെ സ്ഥലവില അനുദിനം കുതിച്ചുയരുന്ന കാലമായിരുന്നു അത്. ചാക്കോ മെമ്മോറിയൽ സ്കൂൾ നടത്തിപ്പുകൊണ്ട് സാമ്പത്തികമായി പള്ളിക്ക് ലാഭമൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ആ സ്ഥലവും കെട്ടിടവും പള്ളിക്ക് ആദായകരമാകുന്നതെങ്ങനെ എന്ന ചിന്ത ചിലർക്ക് ഉദിച്ചു. ഇടവകയിലെ പഴയ തലമുറ മിക്കവാറും അപ്രത്യക്ഷമായിരുന്നതിനാൽ കാര്യമായ ചെറുത്തുനിൽപ്പൊന്നും ഉണ്ടായില്ല. കുട്ടികളുടെ കുറവ് നല്ലൊരു അനുകൂല കാലാവസ്ഥയായി. 1989 മുതൽ ഈ സ്കൂൾ പ്രവർത്തനം ഔദ്യോഗികമായി അവസാനിപ്പിച്ചു. 1990 ജനുവരി 7-ന് മുൻ വികാരി ഫാ. ഓലിക്കൽ ഏബ്രഹാം കത്തനാർ അന്തരിച്ചു. ഇതിനിടയിൽ

ഇടവകാംഗത്വം സ്വീകരിച്ച അച്ചൻ ഇവിടെ സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടു.

ഫാ. ജോർജ്ജ് മറ്റം വികാരിയായിരിക്കേ, 1991 നവംബർ 24-ന് പ. മാത്യൂസ് ദിതീയൻ കാതോലിക്കാ, മാത്യൂസ് മാർ സേവേറിയോസ്, സഖ റിയാ മാർ അന്തോണിയോസ്, പൗലൂസ് മാർ മിലിത്തിയോസ് എന്നീ തിരുമേനിമാർക്ക് തൃശൂർ ഇടവകയുടെ നേതൃത്വത്തിലും തൃശൂർ മേഖലയുടെ സഹകരണത്തിലും ഗംഭീരമായ സ്വീകരണ സമ്മേളനം സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടു.

1991-ൽ ഫാ. ജോൺ പുലിക്കോട്ടിൽ വികാരിയായും 1992 മെയ് 1-ന് ഫാ. തോമസ് മ്യാലിൽ, ഫാ. കെ. കെ. കുര്യാക്കോസ് എന്നിവർ സഹപട്ടക്കാരായും നിയമിതരായി.

ഇടവകകൾ സ്വതന്ത്രമാകുന്നു

തൃശൂർ ഇടവകയിലെ മൂന്ന് ശാഖാ ദേവാലയങ്ങളെയും ഒന്നിച്ചുനിർത്തിയിരുന്ന മുതിർന്ന തലമുറകൾ അപ്രത്യക്ഷമായിരുന്നു. സ്വതന്ത്ര ഇടവക എന്ന ശബ്ദം അതോടെ ബലപ്പെട്ടു. കൂട്ടുകുടുംബ വ്യവസ്ഥ കാലഹരണപ്പെട്ട ഒരു സംവിധാനമാണെന്ന് ഏവരും വാദിച്ചു. സഭാകേന്ദ്രത്തിലും ഈ ചിന്തയ്ക്ക് മുൻതൂക്കമുണ്ടായി. പല കാലങ്ങളായി ദുഃഖമായി വന്ന അഭിപ്രായം പൊതുയോഗത്തിൽ പ്രമേയമായി അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട അംഗീകാരം നേടി. അതോടെ 1994 ഏപ്രിൽ 1 മുതൽ മൂന്ന് ദേവാലയങ്ങളും പടിഞ്ഞാറേക്കോട്ടയിലെ ശ്മശാനത്തിലെ അവകാശം നിലനിർത്തിക്കൊണ്ട് സ്വതന്ത്ര ഇടവകകളായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടു.

1994-ൽ ഫാ. തോമസ് മ്യാലിൽ പടിഞ്ഞാറേക്കോട്ട പള്ളിയിലേക്ക് സ്ഥലം മാറ്റപ്പെട്ടു. ഫാ. സി. എസ്. തോമസ് ചെമ്പുക്കാവിൽ വികാരിയായി.

ചാക്കോ മെമ്മോറിയൽ സ്കൂളിന്റെ പ്രവർത്തനം നിലച്ചതോടെ ഇടവകയിൽ ചാക്കോ സുപ്രണ്ടിന്റെ സ്മരണ നിലനിർത്താനുള്ള മഹനീയ സ്ഥാപനം ഇല്ലാതായതിൽ ചിലർക്കെങ്കിലും ദുഃഖമുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്മാരകമായി ഒരു സ്ഥാപനം ഉണ്ടാക്കുവാൻ അവർ ആഗ്രഹിച്ചു. അപ്രകാരം ഉണ്ടാക്കുന്ന സ്മാരകം ഇടവകകൾ സ്വതന്ത്രമായ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ ഇടവകയിൽ വരുമാനം വർദ്ധിക്കുവാൻ ഉതകണമെന്ന് ചിന്തിക്കുന്നവർ ധാരാളമായിരുന്നു. ഒടുവിൽ കാലോചിതമായി എം. എ. ചാക്കോയുടെ സ്മാരകമായി ചാക്കോ മെമ്മോറിയൽ ഓഡിറ്റോറിയം പണിയുവാൻ തീരുമാനമായി. പള്ളിയുടെ കിഴക്കേ ഭാഗത്തിലുള്ള കാൽവറി റോഡിനോട് അടുത്ത് ഒരു ഓഡിറ്റോറിയത്തിന് 1996 ജൂലൈ 6-ന് അന്നത്തെ നിയുക്ത കാതോലിക്കാ തോമസ് മാർ തീമോത്തിയോസ്

മെത്രാപ്പോലീത്താ ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സഹകരണത്തോടെ ശിലാസ്ഥാപനം നടത്തി. പ്രാരംഭ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ഫാ. തോമസ് മ്യാലിൽ നേതൃത്വം നൽകി. 1997 ഒക്ടോബർ 17-ന് നിർമ്മാണോദ്ഘാടനം നിയുക്ത കാതോലിക്കാ നിർവഹിച്ചു.

1997 മുതൽ 2000 വരെ ഫാ. സി. എസ്. തോമസ് പടിഞ്ഞാറേക്കോട്ട പള്ളി വികാരി ആയിരുന്നു. അക്കാലത്ത് ചാക്കോ മെമ്മോറിയൽ ഓഡിറ്റോറിയത്തിന്റെ നിർമ്മാണം എഞ്ചിനീയർ സഖറിയ ചാക്കോയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ വളരെ പുരോഗമിച്ചു. ചാക്കോ സുപ്രണ്ടിന്റെ കുടുംബം സ്വരൂപിച്ച് നൽകിയ സംഭാവനയും ബോണ്ടുകൾ വിറ്റ് സ്വരൂപിച്ച തുകയും ഉപയോഗിച്ചാണ് അതിന്റെ പണി പൂർത്തിയാക്കിയത്. പള്ളിയുടെ നവതി ആഘോഷിക്കുന്ന 2000-ൽ ഓഡിറ്റോറിയം പൂർത്തിയാക്കുവാൻ ലക്ഷ്യം വച്ചു. നവതി ആഘോഷം 1999 ഒക്ടോബർ 17-ന് മാർ അനോണിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ഇടവകയിലെ ടി. ഡി. റപ്പായിക്ക് ഇടവകയിൽ നിന്ന് ധനസഹായവും മേൽനോട്ടവും നടത്തി പണിപൂർത്തിയാക്കിയ ഭവനത്തിന്റെ താക്കോൽ ദാനം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. 101 പേർ അംഗങ്ങളായുള്ള ഒരു കമ്മിറ്റി നിലവിൽ വന്നു. അഡ്വ. റോബ്സൺ പോൾ ആയിരുന്നു ജനറൽ കൺവീനർ. സെപ്റ്റംബർ 3-ന് മാർ അനോണിയോസ് ഓഡിറ്റോറിയം കൂദാശ ചെയ്തു. അന്നു വൈകിട്ട് നിയുക്ത കാതോലിക്കാ മാർ തീമോത്തിയോസിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഉദ്ഘാടന സമ്മേളനം ആരംഭിച്ചു. പത്മവിദ്യുഷൻ കെ. എം. മാത്യു ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. തൃശ്ശൂർ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് മാർ തുങ്കുഴി, പൗലോസ് മാർ മിലിത്തിയോസ്, സഖറിയ മാർ അനോണിയോസ്, ഡോ. മാർ അപ്രേം, വി. വി. രാഘവൻ എം. പി., എം. എൽ. എ. തേറമ്പിൽ രാമകൃഷ്ണൻ, ഫാ. ജോർജ്ജ് കണ്ണോത്ത് എന്നിവർ പ്രസംഗകരായിരുന്നു. സുവനീർ ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്താ പ്രകാശിപ്പിച്ചു. സാനാമ്മ റോബ്സൺ, ഡോ. വറുഗീസ് പോൾ എന്നിവർ ആശംസകൾ അർപ്പിച്ചു. സമ്മേളനത്തിൽ കെ. എം. ഏബ്രഹാം, പി. ജി. മത്തായി, സഖറിയ ചാക്കോ എന്നിവരെ ആദരിച്ചു.

തുടർന്ന് 2000-ൽ ഫാ. ജോസി ജേക്കബ് ഇടവക വികാരിയായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന് ശേഷം ഫാ. സി. എം. രാജു വികാരിയായി. തുടർന്ന് ഫാ. ജോസഫ് കാരക്കാട്ട് വികാരിയായി. 2007-ൽ ഫാ. ജോർജ്ജ് മറ്റം വികാരിയായി. 2009 ഒക്ടോബറിലെ പെരുന്നാളിന് ഒരു വർഷം നീണ്ടു നിൽക്കുന്ന ശതാബ്ദി ആഘോഷം ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്താ മാർ അനോണിയോസ് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു.

ഫാ. കെ. ജെ. ജോർജ്ജ് (കണ്ണോത്തച്ചൻ) 2006 ഡിസംബർ 27-ന് അന്തരിച്ച് ഇവിടെ സംസ്കരിച്ചു (28-12-2006). അദ്ദേഹം ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് പുത്തോളിൽ ഭവനം നിർമ്മിച്ച് ഇടവകാംഗത്വം സ്വീകരിച്ചിരുന്നു.

1995-ലെ സുപ്രീംകോടതി വിധിയ്ക്കു ശേഷം സഭയോടു ചേർന്ന മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാർക്കും മേഖലയുടെ സഹകരണത്തിൽ ഇടവക ഗംഭീര സ്വീകരണം നൽകി. പ. കാതോലിക്കാ മാതൃസ് ദിതീയൻ ബാവാ അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചു. തൃശ്ശൂർ മെത്രാസനാധിപൻ യൂഹാനോൻ മാർ മിലിത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ മറുപടി പ്രസംഗം പറഞ്ഞു. ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ കരുത്ത് പ്രകടമാക്കുന്ന ദൃശ്യമായിരുന്നു അത്.

ശതാബ്ദി ആഘോഷം പ്രമാണിച്ച് ഇടവകയെ പ. കാതോലിക്കാ ബാവാ കത്തീഡ്രൽ ആയി പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ട് 2009 മാർച്ച് മാസം 7-ാം തീയതി 123/2009-ാം നമ്പർ ആയി കല്പന പുറപ്പെടുവിച്ചു. കല്പനയുടെ പൂർണ്ണ രൂപം താഴെ ചേർക്കുന്നു:

നമ്പർ 123/2009

സ്വയസ്ഥിതനും ആദ്യന്തമില്ലാത്തവനും സാരാംശ സമ്പൂർണ്ണനും ആയ ത്രീയേക ദൈവത്തിന്റെ തിരുനാമത്തിൽ (തനിക്കു സ്തുതി) വി. മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിന്മേൽ ആരുഡനായിരിക്കുന്ന പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായും ആയ മോറാൻ മാർ ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ ദിദിമൊസ് പ്രഥമൻ

നമ്മുടെ തൃശ്ശൂർ സെന്റ് ഇഗ്നേഷ്യസ് ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളി വികാരിയും, ദേശത്തുപട്ടക്കാരും, പള്ളിക്കൈക്കാരന്മാരും, ഭരണസമിതി അംഗങ്ങളും, ശേഷം ജനങ്ങളും കൂടിക്കണ്ടെന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് വാഴ്വ്!

പ്രിയരേ,

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ പ്രമുഖ ദേവാലയങ്ങളിൽ ഒന്നും കൊച്ചി മെത്രാസനത്തിൽപ്പെട്ട തൃശ്ശൂരിന്റെ കിഴക്കൻ മലയോര മേഖലയിലെ ദേവാലയങ്ങളുടെ തലപ്പള്ളി എന്ന നിലയിൽ ശ്രദ്ധേയവുമായ സെന്റ് ഇഗ്നേഷ്യസ് ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളിയുടെ ആത്മീകവും ഭൗതികവുമായ പുരോഗതിയിൽ നാം ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും, പ. സഭാ മക്കളോടൊപ്പം സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

100 വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് സ്ഥാപിതമായ ആ ഇടവകയുടെ നാളിതുവരെയുള്ള വികസനവും വളർച്ചയും മഹത്തായ വിജയത്തിന്റെ സാക്ഷ്യമാണ് എന്നതിൽ നാം അഭിമാനിക്കുന്നു. ആദരണീയനായ ശ്രീ. എം. എ. ചാക്കോയുടെ ശ്രമഫലമായി രൂപീകൃതമായ ഇടവക പിന്നീട് തൃശ്ശൂരിലും പരിസരങ്ങളിലുമായി താമസം തുടങ്ങിയ അനേകം കുടുംബങ്ങളുടെ കൂട്ടാ

യ്ക്കുമായും ദൈവാശ്രയത്തിന്റെയും പ്രതീകമായി, ഒരു പ്രദേശത്തിന്റെ പ്രകാശവും, ചൈതന്യവുമായി വിരാജിക്കുന്നതിൽ നാം ഏറെ സന്തോഷിക്കുന്നു.

ഉത്തമരും ശ്രേഷ്ഠരായ അനേക വ്യക്തികളെ സഭയ്ക്കും സമൂഹത്തിനും നൽകുവാൻ ആ ഇടവകയ്ക്ക് സാധിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്ന് നമുക്കറിയാം. ആ ഇടവകയുടെ സ്ഥാപനത്തിനും, വളർച്ചയ്ക്കും, അഹോരാത്രം അദ്ധ്വാനിച്ച് കാലയവനികളുള്ളിൽ മറഞ്ഞുപോയ പൂർവ്വപിതാക്കന്മാരെ നമുക്ക് ഓർക്കാം. ആ ഇടവകയെ ശുശ്രൂഷിച്ച്, നയിച്ച എല്ലാ ശ്രേഷ്ഠ വൈദികരെയും കാലാകാലങ്ങളിൽ ചുമതലകൾ നിർവ്വഹിച്ച കൈക്കാരന്മാരെയും, ഭരണസമിതിയംഗങ്ങളെയും വിശേഷാൽ ഇപ്പോൾ ഇടവക വികാരിയായി ശുശ്രൂഷിക്കുന്ന നമ്മുടെ വാത്സല്യമുള്ള മറ്റത്തിൽ ജോർജ്ജ് കത്തനാരേയും, ഭരണസമിതിയംഗങ്ങളെയും ഇടവകാംഗങ്ങളായ മറ്റ് വൈദികരെയും, നമ്മുടെ വാത്സല്യ മക്കളായ ഇടവകാംഗങ്ങളെയും പ്രത്യേകം നാം അഭിനന്ദിക്കുന്നു. പ. സഭയോടും, കാതോലിക്കാ സിംഹാസനത്തോടുമുള്ള നിങ്ങളുടെ അചഞ്ചലമായ കുറും ഭക്തിയും നാം വിലയേറിയതായി എണ്ണുന്നു. കൊച്ചി മെത്രാസനത്തിന് പൊതുവായും, പ്രത്യേകാൽ തൃശ്ശൂർ പ്രദേശത്തിനും സെന്റ് ഇഗ്നേഷ്യസ് പള്ളി പ്രകാശഗോപുരമായി പ്രഭു ചൊരിയട്ടെ എന്ന് നാം ആശംസിക്കുന്നു.

ആകയാൽ വാത്സല്യ മക്കളെ, ആ ഇടവകയുടെ സമസ്ത മേഖലകളിലെയും പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ പുരോഗതിയും സാക്ഷ്യവും കണക്കിലെടുത്ത്, ഇടവക അതിന്റെ ശതാബ്ദി ആഘോഷിക്കുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ അർഹമായ ഒരു അംഗീകാരം ഇടവകയ്ക്ക് കൽപ്പിച്ചു നൽകുന്നതിൽ നമുക്ക് അതിയായ സന്തോഷമുണ്ട്. ആയത് സംബന്ധിച്ച് കൊച്ചി മെത്രാസന ഇടവകയുടെ അഭിവന്ദ്യ സഖറിയാ മാർ അന്തോണിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടേയും പ. എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന്റെയും ശുപാർശ പരിഗണിച്ച് ആ ഇടവകയെ കത്തീഡ്രൽ എന്നുള്ള നിലയിൽ ആദരിക്കുന്നത് ഉചിതമായിരിക്കുമെന്ന് ദൈവാത്മാവിൽ നമുക്ക് ബോധ്യമായി. ആയതിനാൽ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ കൊച്ചി മെത്രാസനത്തിലെ പ്രമുഖ ദേവാലയങ്ങളിൽ ഒന്നായ തൃശ്ശൂർ സെന്റ് ഇഗ്നേഷ്യസ് ഇടവകയെ കത്തീഡ്രൽ ആയി ഈ കല്പനയിലൂടെ നാം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. മേലിൽ ആ ഇടവക “തൃശ്ശൂർ സെന്റ് ഇഗ്നേഷ്യസ് ഓർത്തഡോക്സ് കത്തീഡ്രൽ” എന്ന് അറിയപ്പെടുന്നതാണ്.

പ. സഭയോടും, ബലഹീനനായ നമ്മോടും, ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്തായോടും, പ. സുന്നഹദോസ് അംഗങ്ങളായ എല്ലാ മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരോടും, കാലാകാലങ്ങളിൽ നമ്മുടെ പിൻഗാമികളായി പ. സഭയെ മേയിച്ച് ഭരിപ്പാൻ നിയമിതരാകുന്ന പിതാക്കന്മാരോടും നിങ്ങളും നിങ്ങളും

ളുടെ സന്തതിപരമ്പരകളും കുറുക്കളും, അനുസരണമുള്ളവരും ആയിരിക്കണം. പ. സഭയുടെ സത്യവിശ്വാസവും, സ്വാതന്ത്ര്യവും നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ തലമുറയും കണ്ണിലെ കൃഷ്ണമണി പോലെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കണം.

ശേഷം പിന്നാലെ,

സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ കൃപയും അനുഗ്രഹങ്ങളും നിങ്ങളേ വരോടും കൂടെ സദാ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുമാറാകട്ടെ. ആയത് ദൈവമാതാവായ പ. കന്യകമറിയം അമ്മയുടെയും ഇൻഡ്യയുടെ കാവൽപിതാവായ മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടേയും ആ ഇടവകയുടെ കാവൽ പിതാവായ വി. ഗീവറുഗീസ് സഹദായുടെയും നമ്മുടെ പ. പിതാക്കന്മാരായ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിന്റേയും മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റേയും ശേഷം സകല ശുദ്ധിമാന്മാരുടെയും ശുദ്ധിമതികളുടെയും പ്രാർത്ഥനകളാൽ തന്നെ. ആമ്മീൻ.

സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ.....

ബസ്തേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ ദിദിമൊസ് പ്രഥമൻ

2009 മാർച്ച് മാസം 7-ാം തീയതി

കോട്ടയം കാതോലിക്കേറ്റ് അരമനയിൽ നിന്നും.

ഉപസംഹാരം

അഗ്നിക്കടലിൽ ജനിച്ച് പരീക്ഷണ ശതങ്ങളെ അതിജീവിച്ച് അനുക്രമവികാസം നേടിയ ഇടവക ശതാബ്ദിയുടെ നിറവിൽ തലയുയർത്തി നില്ക്കുന്നു. ഒരു മെത്രാസന ആസ്ഥാനമാകുവാൻ ആവശ്യമായ സ്ഥലവിസ്തൃതി നിലനിർത്തുന്ന നഗരമദ്ധ്യത്തിലെ ഈ ദേവാലയം ഭാവനാശാലികളും ആസൂത്രണ വിദഗ്ദ്ധരും സഭാസന്നേഹികളുമായ നേതൃത്വനിരയെ വേഴാമ്പലിനെപ്പോലെ കാത്തുനില്ക്കുന്നു. പാർപ്പിട സമുച്ചയമോ, ഷോപ്പിംഗ് കോംപ്ലക്സോ, ആശുപത്രിയോ, നേഴ്സിംഗ് കോളജോ ബി. എഡ്. കോളജോ പടുത്തുയർത്തുവാൻ അനുയോജ്യമായ സ്ഥലമാണിത്. വടക്കൻ ഭദ്രാസനങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങളെ മുൻനിർത്തി ഒരു മൈനർ സെമിനാരി രൂപപ്പെടുത്തുവാനും സാദ്ധ്യതകൾ ഏറെയുണ്ട്.

ഏറെത്താമസിയാതെ സാംസ്കാരിക കേരള തലസ്ഥാനത്തിലകമായ ഈ ദേവാലയസ്ഥാനം കാല ദേശോചിത വികസന വിധേയമാകട്ടെ എന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടും ആശംസിച്ചുകൊണ്ടും ശതാബ്ദയാഘോഷങ്ങൾക്ക് വിജയം നേരുന്നു.

പള്ളി പിരിവിനായി കല്പനകളോടൊപ്പം എം. എ. ചാക്കോ കൊടുത്തയച്ച അഭ്യർത്ഥനയും പിരിവു ലിസ്റ്റും

തൃശ്ശിവപേരൂർ സുറിയാനിപള്ളി.

കേരളത്തിലുള്ള പ്രധാന പട്ടണങ്ങളിൽ ഒന്നായ ഈ തൃശ്ശിവപേരൂരിൽ ഒരു സുറിയാനിപള്ളി ഉണ്ടായാൽ കൊള്ളാമെന്ന് സമുദായ നേതാക്കന്മാരും മഹാജനങ്ങളും ആഗ്രഹിച്ച് തുടങ്ങിയിട്ട് വളരെ കാലമായി. കുന്നംകുളം പനയ്ക്കൽ ഇട്ടിമാത്തു അവറുകൾ പള്ളിപ്പണിക്ക് ഒരു സ്ഥലം വാങ്ങി ഇടുകയും പിന്നീട് സർക്കാർ അനുവാദം സിദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു എങ്കിലും പണമില്ലാത്തതിനാൽ പള്ളിപ്പണി ആരംഭിക്കാതെ കിടന്നു. രണ്ടുമൂന്നു വർഷത്തിനു മുമ്പ് ഒരു പണപ്പിരിവ് ആരംഭിക്കുകയും മറ്റും ചെയ്തുവെങ്കിലും കാലംചെയ്ത മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സിലെ ആലസ്യവും മറ്റും കൊണ്ട് ഈ കാര്യത്തിന് നടപ്പുണ്ടായില്ല. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് കുന്നംകുളങ്ങരെ എഴുന്നള്ളിയ സമയം വിവരം തിരുമനസ്സിനെ അറിയിച്ചതിൽ ഉടനെ കല്പിടണമെന്നും ധനസഹായം ചെയ്യാൻ പള്ളിക്കാർക്ക് കല്പന തരാമെന്നും മറ്റും ഉത്സാഹമായി കല്പിച്ചതിനാൽ ഭാരവാഹികൾക്ക് ധൈര്യമുണ്ടാകുകയും ബാവാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് തൃശ്ശിവപേരൂർ എഴുന്നള്ളിയ സമയം പള്ളിപ്രതിഷ്ഠ നടത്തുകയും ചെയ്തു. ഉടനെതന്നെ മലങ്കരയിലുള്ള പള്ളികൾക്കായി ഒരു കല്പന തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് തരികയും അതിന്റെ നേർ തർജ്ജിമ അച്ചടിച്ച് പള്ളികൾക്ക് അയക്കുകയും ചെയ്തു. അഞ്ചലാപ്പീസിന്റെ വിവരം അറിയാത്ത ചില പള്ളികളിലേക്കുള്ള കല്പന അയക്കാതിരുന്നിട്ടുള്ളത് ഇപ്പോൾ ഇത് കൊണ്ടുവരുന്ന കുന്നംകുളം കോലാടി ശെമ്മാശൻ അവറുകളുടെ പക്കൽ ഏല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. കല്പനയിലെ താല്പര്യം അനുസരിച്ച് പള്ളിക്കാരും മറ്റും പ്രവർത്തിക്കേണ്ട തിനെപ്പറ്റി വിശേഷിച്ച് പ്രസ്താവിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. അതെല്ലാം ബാവാതിരുമനസ്സുകൊണ്ട് കല്പനയിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ കല്പന തന്നതിന്റെ ശേഷം പള്ളിപ്പണിക്കാര്യം എന്തായെന്ന് ബാവാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് പലപ്പോഴും അന്വേഷിക്കുകയും ഭാരവാഹികളെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പള്ളിപ്പണി വകയ്ക്ക് പതിനായിരം കല്ലോളം മുറിച്ച് വച്ചിട്ടുള്ളതും പ്ലാൻ തയ്യാറാക്കാൻ ഏർപ്പാട് ചെയ്തിട്ടുള്ളതുമാകുന്നു. ബാവാതിരുമനസ്സിലെ കല്പനയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള പ്രകാരം ഓരോ പള്ളികളും ജനങ്ങളും ഈ സംഗതിക്ക് യഥാശക്തി ദ്രവ്യസഹായം ചെയ്യുന്നപക്ഷം പള്ളിപ്പണി ഉടനെ ആരംഭിച്ച് പൂർത്തിയാക്കാമെന്ന് ഭാരവാഹികൾക്ക് ധൈര്യമുണ്ട്.

ഇതേവരെ ഈ വകയിലുള്ള വരവ് ചെലവിന്റെ വിവരമായ കണക്ക് ഇതോടൊരുമിച്ച് ചേർത്തിരിക്കുന്നു. സംഭാവന വകയിലും പലിശ വകയിലും നടവരവ് വകയിലും 1029 ഉറപ്പിക 12 അണ വരവുള്ളതിൽ ചിലവ് കഴിച്ച് 308 ക. 15 ണ. 8 പ. മാത്രം ബാക്കി ഇരിപ്പുണ്ട്. 720 ക. 12 ണ. 4 പ. ആകെ ചെലവുള്ളതിൽ 350 ക. പറമ്പിന്റെ വിലയും 104 ക. 9 ണ. 8 പ. പള്ളി പ്രതിഷ്ഠാ ദിവസത്തെ ചിലവും 260 ക. കല്ല് വെട്ടിച്ച് ശേഖരിച്ച വകയും ആകുന്നു.

ഇതേവരെ ചുരുക്കം ചില പള്ളിക്കാരും മാനന്യന്മാരും മാത്രം ഈ ആവശ്യത്തിന് സംഭാവന ചെയ്തിട്ടുള്ളതിന്റെ കാരണം പണപ്പിരിവിന് ആരും സഞ്ചരിക്കാത്തതും നിഷ്കർഷമായ കല്പന ഇല്ലാത്തതും ആണെന്ന് വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഗെമ്മാശൻ അവർകൾ ഈ ആവശ്യത്തിന് പള്ളികളിലും ജനങ്ങളുടെ ഇടയിലും സഞ്ചരിക്കാമെന്ന് ദയവായി ഏറ്റിട്ടുള്ളതും പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ഈ പള്ളിക്കാര്യത്തിൽ വളരെ താല്പര്യം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും ആകയാൽ ഈ ദൈവികവേല കാലതാമസം കൂടാതെ പൂർത്തിയാകുമെന്ന് ദൈവത്തിൽ ശരണപ്പെടുന്നു. ബ. പള്ളിക്കാരും മറ്റ് മാനന്യന്മാരും ഗെമ്മാശന് അധിക താമസത്തിനും പ്രയാസത്തിനും ഇടവരുത്താതെ അവരവരുടെ സ്ഥിതിക്ക് തക്കവണ്ണമുള്ള സംഖ്യകൾ കൊടുത്ത് പുസ്തകത്തിൽ വിവരം ചേർത്ത് കൊടുക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു.

എന്ന് 1085 മകരം 22-ാം തീയതി.

എം. എ. ചാക്കോ (ഒപ്പ്)

ആർത്താറ്റ് പള്ളി കുന്നംകുളം	100-0-0
പനയ്ക്കൽ ഐപ്പൂർ പാത്തപ്പൻ കുന്നംകുളം	50-0-0
ടി. മാത്തു ഇയ്യാക്കു കുന്നംകുളം	50-0-0
കുത്തൂർ ഇട്ടപ്പ് ഇയ്യാക്കു കോട്ടപ്പടി	15-0-0
ആലുംമുട്ടിൽ തോമസ് രജിസ്റ്റാർ കോട്ടപ്പടി	10-0-0
പനയ്ക്കൽ ഇട്ടിമാത്തു ചെറിയാക്കു കുന്നംകുളം	5-0-0
ടി ഇയ്യാക്കു ഇട്ടപ്പ് കുന്നംകുളം	5-0-0
പുലിക്കോട്ടിൽ വറിയതു കാക്കുണ്ണി കുന്നംകുളം	5-0-0
പനയ്ക്കൽ കുഞ്ഞൻ മാത്തു ഇട്ടിമാത്തു കുന്നംകുളം	5-0-0
ചീരൻ ചെറപ്പായി ചേറുണ്ണി കുന്നംകുളം	2-0-0
ടി ഇട്ടപ്പ് ഇട്ടിക്കുരു കുന്നംകുളം	1-0-0
ചെരുവത്തൂർ മാത്തപ്പൻ ഇട്ടിമാണി കുന്നംകുളം	1-0-0
ചീരൻ താവുണ്ണി ചേറു കുന്നംകുളം	2-0-0
കാക്കച്ചേരി ഉട്ടപ്പ് മാത്തു കുന്നംകുളം	1-0-0

ടി ഇട്ടിമാണി മാത്തു കുന്നംകുളം	5-0-0
കാഞ്ഞിരത്തിങ്കൽ ചാക്കു ഇയ്യ കുന്നംകുളം	1-0-0
തോലത്ത് പൗലോസ് ചേറു കുന്നംകുളം	1-0-0
ചുങ്കത്ത് ഇയ്യാവു ഇയ്യക്കുട്ടി കുന്നംകുളം	1-0-0
പനയ്ക്കൽ വറീത് പൗലോസ് കുന്നംകുളം	1-0-0
ചെറുവത്തൂർ കുര്യച്ചൻ ചുമ്മാർ കുന്നംകുളം	1-0-0
ചുങ്കത്ത് ചുമ്മാർ ഇട്ടപ്പ് കുന്നംകുളം	1-0-0
അത്തിക്കാട്ട് ഇയ്യാക്കു ചാക്കുണ്ണി കുന്നംകുളം	1-0-0
പനയ്ക്കൽ കാക്കു കത്തനാർ ഇട്ടപ്പ് കുന്നംകുളം	1-8-0
കൊള്ളന്നൂർ ചേറു ഉക്കുറു കുന്നംകുളം	1-0-0
തരകൻ ചേറപ്പായി താവു കുന്നംകുളം	1-0-0
തോലാത്ത് പൗലൂസ് പാത്തു കുന്നംകുളം	2-8-0
ചെറുവത്തൂർ ചുമ്മാർ പാത്തു കുന്നംകുളം	1-0-0
നീലങ്കാവിൽ പൊറിഞ്ചു ഐപ്പു കുന്നംകുളം	1-0-0
പുലിക്കോട്ടിൽ താവു ചുമ്മാർ കുന്നംകുളം	2-0-0
= 276.0.0	
പുലിക്കോട്ടിൽ താവു മാത്തു കുന്നംകുളം	1-0-0
പനയ്ക്കൽ ഇയ്യാക്കു ഇയ്യാപ്പൻ കുന്നംകുളം	4-0-0
ടി താവു ഇയ്യാക്കു കുന്നംകുളം	2-0-0
പുലിക്കോട്ടിൽ പൗലൂസ് ഇട്ടപ്പ് കുന്നംകുളം	1-0-0
ചീരൻ വറീത് താവു കുന്നംകുളം	3-0-0
പനയ്ക്കൽ ഇയ്യാക്കു ഇട്ടിക്കുരു കുന്നംകുളം	4-8-0
ചീരൻ ഐപ്പു പാത്തു കുന്നംകുളം	3-0-0
പനയ്ക്കൽ ഇയ്യാക്കു താവു കുന്നംകുളം	1-0-0
ചെറുകാക്കശ്ശേരി ഇട്ടേര മാത്തു കുന്നംകുളം	1-0-0
തോലത്ത് പാത്തു ഐപ്പ് കുന്നംകുളം	2-0-0
പനയ്ക്കൽ ഇട്ടപ്പുണ്ണി ഉരുപ്പ് കുന്നംകുളം	1-0-0
പനയ്ക്കൽ ഇട്ടപ്പുണ്ണി കാക്കു കുന്നംകുളം	1-0-0
ചെറുവത്തൂർ ചാക്കപ്പായി മാത്തു കുന്നംകുളം	5-0-0
ചെറുവത്തൂർ കുഞ്ഞുവറീത് മാത്തു കുന്നംകുളം	1-0-0
പുലിക്കോട്ടിൽ കാക്കു വറീത് കുന്നംകുളം	1-0-0
മുളക്കുളത്ത് കുഞ്ഞപ്പൻ മാത്തു	2-0-0
ചെറുവത്തൂർ മാത്തപ്പൻ ചേറു കുന്നംകുളം	1-0-0
ചുങ്കത്ത് ഇട്ടപ്പ് അംബ്രോസ് കുന്നംകുളം	1-0-0
ചെമ്മണ്ണൂർ ഉക്കുറു മാത്തു കുന്നംകുളം	1-0-0
തരകൻ ചേറപ്പായി ഇയ്യാക്കു കുന്നംകുളം	1-0-0
ചില്ലറ പിരിവ് കുന്നംകുളം	11-8-0

കുന്നംകുളംപള്ളി കുന്നംകുളം	75-0-0
ആകെ 1083 വൃശ്ചികം (1907) 22-ന് പിരിവ്	400-0-0
എം. എ ചാക്കോ തൃശ്ശൂർ	125-0-0
ഒരു സ്നേഹിതൻ കുന്നംകുളം	50-0-0
മനയിട പത്രോസ് തൃപ്പൂണിത്തുറ	2-0-0
അയ്യമ്പിള്ളി പള്ളി അയ്യമ്പിള്ളി	10-0-0
തെക്കേക്കര വർക്കി കോരത് അയ്യമ്പള്ളി	5-0-0
സി. കെ. കുരിയൻ കോട്ടയം	5-0-0
കൊച്ചക്കൻ കുഞ്ഞവര അയ്യമ്പിള്ളി	4-0-0
കെ. സി. ഈപ്പൻ തിരുവല്ല	3-0-0
ടി. കെ. വർഗ്ഗീസ് കുന്നംകുളം	10-0-0
ചെമ്പകശ്ശേരി ദത്തോസ് കൊല്ലനാട്	2-0-0
സി. സി. വർക്കി കോട്ടയം	1-0-0
കെ. എം. കുരിയൻ കോട്ടയം	2-0-0
കെ. എം. കുരിയൻ കോട്ടയം	1-8-0
സി. വി. ഫിലിപ്പ് ബി. എ. ബി. എൽ എറണാകുളം	5-0-0
കൊച്ചാക്കൽ കുഞ്ഞുവറീത് അയ്യമ്പിള്ളി	2-0-0
കണ്ണാത്ത് അബ്രഹാം കത്തനാർ അയ്യമ്പള്ളി	1-0-0
വലിയപറമ്പിൽ തോമാ കുരിയൻ അകപ്പറമ്പ്	3-0-0
വലിയപറമ്പിൽ ഇട്ടുപ്പ് മാത്തു അകപ്പറമ്പ്	3-0-0
വലിയപറമ്പിൽ ഇട്ടുപ്പ് കോരത് അകപ്പറമ്പ്	5-0-0
വലിയപറമ്പിൽ മാത്തു തോമ്മാ അകപ്പറമ്പ്	3-0-0
വലിയപറമ്പിൽ തോമ്മാ തോമ്മാ അകപ്പറമ്പ്	3-0-0
വലിയപറമ്പിൽ കുരിയത് യോഹന്നാൻ അകപ്പറമ്പ്	3-0-0
വലിയപറമ്പിൽ ഇട്ടുപ്പ് വറീയ്ത് അകപ്പറമ്പ്	3-0-0
വലിയപറമ്പിൽ ഉട്ടുപ്പ് ചെറിയാൻ അകപ്പറമ്പ്	1-0-0
ഒരു സ്നേഹിതൻ അകപ്പറമ്പ്	1-0-0
കെ. വി. ഏബ്രഹാം പറവൂർ	5-0-0
പുതുശ്ശേരി പൗലൂസ് ചാക്കു ചെറായി	1-0-0
കൊച്ചാക്കൻ കോരത് ചാക്കു അയ്യമ്പിള്ളി	5-0-0
എം. കെ. പോൾ ബി. എ. ചെറായി	5-0-0
എം. അവിര ഐപ്പ് ചെറായി	5-0-0
എം. കൊച്ചുകുരിയത് ചെറായി	5-0-0
വി. സി. ജോർജ്ജ് ചെറായി	5-0-0
പി. ഐ. ജേക്കബ് കുന്നംകുളം	25-0-0
കുളങ്ങര ഇട്ടിയപ്പൻ മാത്തു പറവൂർ	25-0-0
ഈരാളി ചാക്കു വർക്കി പറവൂർ	3-0-0

പൈലിപ്പറമ്പിൽ ഇട്ടുപ്പ് കുഞ്ഞിപ്പെലി നെടുമ്പാശേരി	3-0-0
ടി വറീത്	3-0-0
ടി. ടി. കുഞ്ഞിക്കോര	5-0-0
തൂരുത്തി വർക്കി വർക്കി തൃപ്പൂണിത്തുറ	1-0-0
	= 751-8-0
മടപ്പറമ്പിൽ മാത്തു മാണി കുന്നത്തുനാട്	3-0-0
കൊച്ചുകുടി മത്തായി കത്തനാർ മൂവാറ്റുപുഴ	1-0-0
ഇട്ടേച്ചൻ പറവൂർ	1-0-0
ബ്ലാഹേൽ ചാക്കോ കോലഞ്ചേരി	0-4-0
വാകത്താനത്തുപള്ളി	1-8-0
എം. പി. വർക്കി തൃപ്പൂണിത്തുറ	5-0-0
കെ. വി. ജോസഫ് മുളത്തൂരുത്തി	1-0-0
അമ്പാട്ട് തരിയത് കുഞ്ഞിപ്പെലി പൊയ്ക്കാട്ടുശ്ശേരി	3-0-0
ചെറിയ വയലിപ്പറമ്പിൽ ഇട്ടീര ചെറിയ നെടുമ്പാശ്ശേരി	1-0-0
ചക്കരയകത്തുട്ട് കൊച്ചുവർക്കി കത്തനാർ പറവൂർ	2-0-0
പി. കെ. വർഗ്ഗീസ് എറണാകുളം	7-0-0
മുളയിരിക്കൽ മത്തായി ഇട്ടീര ചെറായി	7-0-0
ഇട്ടുപ്പ്	2-0-0
ആർത്താറ്റ് നിന്നും ദാനിയേൽ വശം	2-0-0
ഈരാളിൽ വർക്കി കുഞ്ഞിപ്പെലോ അയ്യമ്പള്ളി	3-0-0
നടമേൽപ്പള്ളി തൃപ്പൂണിത്തുറ	10-0-0
മുക്കഞ്ചേരി പൈലി മാത്തു തൃപ്പൂണിത്തുറ	3-0-0
മുല്ലശ്ശേരി മാത്തു മത്തായി തൃപ്പൂണിത്തുറ	1-0-0
മുക്കഞ്ചേരി ചെറിയ പുരവത്ത്	3-0-0
നടക്കൽ ഐപ്പ് തൃപ്പൂണിത്തുറ	3-0-0
ഇട്ടിക്കോര കോര തൃപ്പൂണിത്തുറ	2-0-0
ടി ഔസേപ്പ് ചാക്കോ തൃപ്പൂണിത്തുറ	1-0-0
ചില്ലറ പിരിവ് കുന്നംകുളം	8-0-0
കൂരൻ വർക്കി പൗലൂസ് കുന്നംകുളം	6-0-0
ചില്ലറ പിരിവ് കുന്നംകുളം	2-4-0
അഞ്ഞൂർ മെത്രാപ്പോലീത്താ	3-0-0
	= 851-8-0

(ലിസ്റ്റ് അപൂർവ്വമാണെന്ന് തോന്നുന്നു. ഗ്രന്ഥകർത്താവ്)

തൃശൂർ പള്ളിയും ചാക്കോ സുപ്രണ്ടും

തൃശൂർ മാർ ഇസാക് തോട്ടസ് പള്ളിയുടെ നിർമ്മാണ ചരിത്രം അനിഷേധ്യമായും ശ്രീ. എം. എ. ചാക്കോയുടെ ജീവിതവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നു. മലങ്കരസഭയുടെ ചരിത്രത്തിൽ പ്രഭുവിതറി നില്ക്കുന്ന രണ്ടോ മൂന്നോ അത്തായ നേതാക്കളിൽ പ്രാതഃസ്മരണീയനായ ഇദ്ദേഹമാണ് തൃശൂരിലെ ദേവാലയം എന്ന അനേകരുടെ സ്വപ്നത്തിന് ചിറകു നൽകിയത്. 1896-ലാണ് തഹസീൽദാർ ജോലി സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം തൃശൂരിലെത്തുന്നത്. 1894-ൽ വില കൊടുത്തു വാങ്ങിയ സ്ഥലത്ത് പള്ളി പണിയാൻ ആദ്യകാലങ്ങളിൽ അനുവാദം തുടർച്ചയായി നിഷേധിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. 1903-ലാണ് അനുവാദം ലഭിച്ചത്. അന്ന് ശ്രീ. ചാക്കോ ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് മജിസ്ട്രേറ്റ് ആയിരുന്നു. സംഖ്യാ ബലം വളരെ കുറവായിരുന്ന തൃശൂരിൽ ഒരു പള്ളി പണിയുക എന്നത് ഒരു സ്വപ്നം തന്നെയായിരുന്നു. തൃശൂരിൽ താമസമാക്കിയ മിക്ക സുറിയാനിക്കാരും കത്തോലിക്കാ - കല്ദായ പള്ളികളിൽ അംഗത്വം സ്വീകരിക്കുകയായിരുന്നു പതിവ്. അല്ലാത്തവർ വാരാന്ത്യത്തിൽ സ്വന്തം ഇടവകയിൽ പോകുമായിരുന്നു. തൃപ്പൂണിത്തുറ, കുന്നംകുളം മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിലെ ചില ജോലിക്കാർ തൃശൂരിൽ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും ഒരു ദേവാലയ നിർമ്മാണം ഏല്പിക്കുന്ന സാമ്പത്തിക ബാധ്യതകൾ ഏറ്റെടുക്കുവാൻ അവർ കരുത്തുള്ളവർ ആയിരുന്നില്ല.

നവീകരണക്കാരുമായി 1860-കളിൽ ശക്തമായ പോരാട്ടം ആരംഭിച്ച പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദിവ്യാസോസ് ദിതീയൻ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പ്രധാന പ്രവർത്തനങ്ങളിലൊന്ന് ദേവാലയ നിർമ്മാണവും അതിനോടനുബന്ധിച്ചുള്ള വിദ്യാലയ നിർമ്മാണവും ആയിരുന്നു. 250-ലേറെ പ്രാഥമിക വിദ്യാലയങ്ങൾ കൊച്ചി-തിരുവിതാംകൂർ ദേശത്ത് ആരംഭിച്ച അദ്ദേഹം പ്രബലമായ ഇടവകകളുടെ സഹായത്തോടെയാണ് ദേവാലയ നിർമ്മാണവും വിദ്യാലയ നിർമ്മാണവും പ്രാവർത്തികമാക്കിയത്. നവീകരണക്കാർക്ക് ബലമുണ്ടായിരുന്ന കേന്ദ്രങ്ങളിലെല്ലാം ന്യൂനപക്ഷക്കാരായ യാക്കോബായക്കാരെ ഉദ്ദേശിച്ച് ദേവാലയ നിർമ്മാണം നടത്തിയിരുന്നു. നവീകരണക്കാർക്ക് ശക്തി തെക്കൻ ഇടവകകളിൽ ആയിരുന്നതിനാൽ ആ പ്രദേശങ്ങളിലാണ് അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ചിരുന്നത്. 1873-ൽ പരുമലയിലും 1876-ൽ മുളത്തൂരുത്തിയിലും മലങ്കര അസോസിയേഷൻ സമ്മേളിച്ചപ്പോൾ സ്വീകരിച്ച തീരുമാനങ്ങൾ പ്രകാരം വിദ്യാലയ നിർമ്മാണവും ദേവാലയ നിർമ്മാണവും സഭ പൊതു ചുമതലയായി ഏറ്റെടുത്തു. ഈ സാഹചര്യം വളരെ സംഖ്യാബലം കുറഞ്ഞ തൃശൂരിലെ

സുറിയാനിക്കാർക്ക് പ്രതീക്ഷയുണ്ടാക്കി. സഭയുടെ നെടുങ്കോട്ടയായി പ്രവർത്തിച്ച് നവീകരണക്കാരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നടന്ന പാശ്ചാത്യ വൽക്കരണ പ്രസ്ഥാനത്തെ തടഞ്ഞുനിർത്തിയ പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയുടെ വലംകൈ ആയി പ്രവർത്തിച്ചുവന്ന പനയ്ക്കൽ ഐപ്പൂരു മുതലാളിയെ അവർ ആശ്രയിച്ചു. നവീകരണക്കാരുമായുള്ള കേസും കോലാഹലവും കഴിഞ്ഞാൽ തൃശൂർ പള്ളിയുടെ നിർമ്മാണം പരിഗണിക്കാമെന്ന് അദ്ദേഹം പ്രതീക്ഷ നൽകി. 1889-ലെ റോയൽ കോടതി വിധിക്കു ശേഷവും കൊച്ചിയിൽ വ്യവഹാരം തുടരുകയായിരുന്നു. മലങ്കരസഭയുടെ തലപ്പള്ളി എന്ന് പേരു കേട്ട മാർത്തോമ്മാ പൈതൃകമുള്ള ദേവാലയം നവീകരണക്കാരുടെ കൈകളിലായിരുന്നു. 1905-ലാണ് ആ വ്യവഹാരം നമുക്കനുസ്മര്യമായി അവസാനിച്ചത്. അപ്പോഴേക്കും ശ്രീ. എം. എ. ചാക്കോ ഉദ്യോഗാർത്ഥം തൃശ്ശൂരിലെത്തിയിരുന്നു. സത്യസന്ധനും കാര്യപ്രാപ്തനും സമുദായ സ്നേഹിയുമായ അദ്ദേഹം തൃശ്ശൂരിലെ സുറിയാനിക്കാരുടെ നേതൃത്വത്തിലേക്ക് ക്ഷണനേരം കൊണ്ട് ഉയർന്നു. ആ നേതൃത്വമാണ് തൃശൂർ പള്ളിയുടെ നിർമ്മാണം സഫലമാക്കിയതെന്ന് മുൻ അദ്ധ്യായത്തിൽ നാം കണ്ടു. അദ്ദേഹം തൃശൂർ പള്ളി ചരിത്രത്തിന്റെ അഭിമാനകരമായ പ്രധാനസ്തംഭമായി എന്നതിനാൽ വായനക്കാർക്കായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിചരിത്ര സംക്ഷേപം ഇവിടെ ചേർക്കുന്നു.

കൊച്ചി സംസ്ഥാനത്തു ചെറായി ചക്കരക്കടവിൽ മഴുവഞ്ചേരിപ്പറമ്പത്ത് മറിയയുടെയും അയ്യമ്പിള്ളി മഴുവഞ്ചേരിപ്പറമ്പത്ത് അവിരയുടെയും നാലു മക്കളിൽ ഒരാളായി 1870 ഒക്ടോബർ 19-ന് കാക്കപ്പൻ - അതായിരുന്നു വിളിപ്പേര് - ജനിച്ചു. അയ്യമ്പിള്ളിയിലും എറണാകുളത്തുമായിരുന്നു സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം. മദ്രാസ് ക്രിസ്ത്യൻ കോളജിൽ നിന്ന് ബി. എ. ബിരുദം നേടി. നിയമപഠനം ആരംഭിച്ചു. ആദ്യ വർഷത്തെ എഫ്. എൽ. പാസ്സായി. പിതാവിന്റെ മരണത്തോടെ നിയമപഠനം അവസാനിപ്പിച്ച് നാട്ടിൽ എത്തി. വടക്കൻപറമ്പൂർ ഈരാളിൽ കുഞ്ഞുവർക്കിയുടെയും താത്ത (സാറ) യുടെയും മുത്ത മകൾ മേരിയെ 1891-ൽ വിവാഹം കഴിച്ചു. ആ ദമ്പതികൾക്ക് 11 മക്കൾ ജനിച്ചു. പത്തു പേരുകൾ ലഭ്യമാണ്. 1. മേരി പൗലസ് (തൃശൂർ), 2. എം. സി. എബ്രഹാം (ബാംഗ്ലൂർ), 3. ഡോ. ചാക്കോ ജോർജ്ജ് (തൃശൂർ) 4. സാറാ ചാക്കോ, 5. എം. സി. ജേക്കബ് (മദ്രാസ്), 6. സലോമി (ചിന്നമ്മ) ബാംഗ്ലൂർ, 7. ശോശാമ്മ (കോട്ടയം), 8. ആനി മാത്യു (എറണാകുളം), 9. മാർത്ത (മിനി) ബാംഗ്ലൂർ, 10. ജോൺ ചാക്കോ (മോൻസി) ഇംഗ്ലണ്ട്.

1896-ൽ ഹജൂർ കച്ചേരിയിൽ ഗുമസ്തൻ ആയി നിയമിതനായി. ക്രമേണ മജിസ്ട്രേറ്റ്, തഹസീൽദാർ, ദിവാൻ പേഷ്കാർ, ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് മജിസ്ട്രേറ്റ് എന്നീ ഉദ്യോഗങ്ങളിലേക്ക് പ്രമോഷൻ കിട്ടി. ഇക്കാലത്താണ് തൃശൂർ

മാർ ഇഗ്നേഷ്യസ് പള്ളിയുടെ നിർമ്മാണത്തിന് ശ്രീ. ചാക്കോ നേതൃത്വം നൽകിയത്. നവീകരണക്കാരുമായി നടത്തിയ ഐതിഹാസികമായ പോരാട്ടകാലത്ത് ഇ. ജെ. ജോൺ വക്കീലിനെയും കെ. സി. മാമ്മൻ മാപ്പിളയെയും ഇ. എം. ഫിലിപ്പിനെയും പനയ്ക്കൽ ഐപ്പുരുവിനെയും അക്കര കുര്യൻ റൈട്ടറേയും കണ്ടെത്തിയ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദിവനാസോസ് ദിതീയൻ മെത്രാപ്പോലീത്താ എം. എ. ചാക്കോയെ ശ്രദ്ധിച്ചു. അങ്ങനെയാണ് അദ്ദേഹം വടക്കൻ കേന്ദ്രങ്ങളിലെ അത്തായ നേതൃസ്ഥാനത്തേക്കുയർന്നത്. 1905-ൽ കുന്നംകുളം വ്യവഹാരം അവസാനിച്ചശേഷം കുന്നംകുളം പള്ളികളിൽ ക്രമീകൃത ഭരണം ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് എം. എ. ചാക്കോയുടെ സഹായം ലഭിച്ചു. 1893 മുതൽ തൃശൂർ താമസമാക്കിയ ശേഷം സെക്കിൾ ചവിട്ടി കുന്നംകുളം പള്ളികളിലും ചേലക്കര പള്ളിയിലും പതിവായി ആരാധനയിൽ പങ്കെടുത്ത എം. എ. ചാക്കോ പേഷ്ക്കാർ കുന്നംകുളം - പഴഞ്ഞി മേഖലയുടെയും പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയുടെയും കണ്ണിലുണ്ണിയാവാൻ ഏറെസമയം വേണ്ടിവന്നില്ല. അദ്ദേഹവുമായുള്ള ബന്ധമാണ് ദേവാലയ നിർമ്മാണത്തിന് ആവുന്നത്ര പിൻതുണ നൽകുവാൻ ആർത്താറ്റ് - കുന്നംകുളം പള്ളികളെയും വൈദികരെയും പ്രേരിപ്പിച്ചത്. ആ കാര്യങ്ങൾ മുൻ അധ്യായങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

1913-ൽ ടൗണിന്റെ ഹൃദയഭാഗത്ത് വിസ്തൃതമായ പുരയിടത്തിൽ ഫ്യൂഡൽ മാതൃകയിൽ പണിത ഒരു രണ്ടു നില കെട്ടിടം അദ്ദേഹം വാങ്ങിച്ചു. വീടിന് മാഞ്ചർളി ബംഗ്ലാവ് എന്ന് പേരിട്ടു (മഴുവഞ്ചേരിപറമ്പത്ത്, ഈരാളിൽ എന്നീ കുടുംബപേരുകളുടെ സംയോജനം).

എം. എ. ചാക്കോ പരമ ഭക്തനായിരുന്നു. നോമ്പും പ്രാർത്ഥനകളും മുടക്കം കൂടാതെ അനുഷ്ഠിച്ചു. മക്കളും ഇവയൊക്കെ അനുസരിച്ചാണ് വളർന്നത്. എല്ലാ കുട്ടികളും സന്ധ്യാ പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് സന്നിഹിതരാകണമെന്ന് ഒരു നിയമം തന്നെയായിരുന്നു.

‘പ്രിയ മകനേ, എന്തെങ്കിലും ആവശ്യവുമായി നിന്റെ വാതിൽക്കൽ വരുന്നവരോട് ഇല്ലെന്ന് പറയരുത്’ എന്ന പ്രിയ മാതാവിന്റെ ഉപദേശം ചാക്കോ പ്രത്യക്ഷരും അനുസരിക്കുമായിരുന്നു. പുകയില മുറുക്ക് ശീലിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹം റിട്ടയർ ചെയ്ത ശേഷം ചർക്കയിൽ നൂൽനൂൽപ്പ്, ആശാരിപ്പണി, കട്ടിലിന് കയർ കെട്ടൽ എന്നീ ജോലികൾ ഹോബിയായി പരിശീലിച്ചിരുന്നു. സഭാരംഗത്ത് അറിയപ്പെടുന്ന നേതാവായി കഴിഞ്ഞ ചാക്കോയുടെ ഭവനത്തിൽ പ്രശസ്ത അതിഥികൾക്ക് പഞ്ഞമില്ലായിരുന്നു. റാവുസാഹിബ് ഒ. എം. ചെറിയാൻ, ഇലഞ്ഞിക്കൽ ജോൺ വക്കീൽ, കെ. സി. മാമ്മൻ മാപ്പിള, എം. എ. അച്ചൻ (ഫാ. ഗീവറുഗീസ് പണിക്കർ), എം. വി. ശാലോം എന്ന യഹൂദൻ, ഇവരൊക്കെ അതിഥികളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

കുന്നംകുളം-പഴഞ്ഞി വഴി വടക്കോട്ടു പോകുന്ന എല്ലാ സഭാ മേലധ്യക്ഷന്മാർക്കും തൃശ്ശൂർ പള്ളി വിശ്രമകേന്ദ്രമായിരുന്നു. താമസം പള്ളിയിലാണെങ്കിലും അവർക്കുള്ള ഭക്ഷണം തയ്യാറാക്കുന്നത് മാഞ്ചർട്ടിലായിരുന്നു. ഭക്ഷണം ഭൃത്യരുടെ വശം കൊടുത്തയയ്ക്കുമ്പോൾ മക്കളിൽ ആരെങ്കിലും കൂടെ പോകണം.

ആലുവയിലെ യൂണിയൻ ക്രിസ്ത്യൻ കോളജും ക്രൈസ്തവ മഹിളാലയം ഹൈസ്കൂളും ആരംഭിച്ചപ്പോൾ പ്രാരംഭ ചർച്ചകളിൽ ചാക്കോ ഭാഗഭാക്കായിരുന്നു. മഹിളാലയത്തിന്റെ പ്രഥമ ഹെഡ്മിസ്ട്രസ് മകൾ സാറാ ചാക്കോ ആയിരുന്നു.

തൃശ്ശൂരിലെ കാഴ്ചബംഗ്ലാവും മൃഗശാലയും മാഞ്ചർട്ടിക്ക് സമീപമായിരുന്നു. കുട്ടികൾക്ക് വിജ്ഞാനപ്രദമായ സന്ദർശന രംഗമായിരുന്നു അവിടം. ഒരു ഫീറ്റൺ വണ്ടി മാഞ്ചർട്ടിലുണ്ടായിരുന്നു. അന്ന് തൃശ്ശൂരിൽ കാത്തലിക് ബിഷപ്പിന് മാത്രമേ അത്തരത്തിൽ ഒരു വണ്ടിയുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

1910-ൽ അദ്ദേഹം പോലീസ് സൂപ്രണ്ടായി നിയമിതനായി. സഭാചരിത്രത്തിൽ അദ്ദേഹം തിളക്കം ആർജ്ജിക്കുന്നത് അതിനുശേഷമാണ്. പൂലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയുടെ കാലത്ത് രൂപംകൊണ്ട അത്മായ നേതൃത്വത്തിന്റെ ഭാഗമെന്ന നിലയിൽ ഇ. ജെ. ജോൺ, കെ. സി. മാമ്മൻ മാപ്പിള എന്നിവരോടൊപ്പം ചാക്കോ സൂപ്രണ്ടും അതി ശക്തമായി മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായെ പിൻതുണച്ചു. വൈദിക ട്രസ്റ്റിയോടും അത്മായ ട്രസ്റ്റിയോടും മെത്രാപ്പോലീത്താ വിയോജിക്കുന്ന ഘട്ടങ്ങളിൽ മൂന്നു പേരും അതൊഴിവാക്കാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നു. എങ്കിലും നിലപാടുകളിൽ വിട്ടുവീഴ്ചയ്ക്ക് തയ്യാറില്ലാത്ത മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞ് സഭയിൽ അരാജകത്വം ക്ഷണിച്ചുവരുത്താൻ അവർ ഒരുക്കമായിരുന്നില്ല. സിംഹത്തെ കൊല്ലാൻ കാടിനു തീവെയ്ക്കുന്ന ബുദ്ധിശൂന്യത കൂട്ടുടസ്സി കളുടെ ഭാഗത്തുനിന്ന് ഉണ്ടാകുമെന്ന് അവരാരും പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നുമില്ല. മെത്രാപ്പോലീത്താ മുടക്കപ്പെട്ടതോടെ അവരുടെ പൗരൂഷം പൂർവ്വാധികം ഉണർന്നു. മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ നിലപാടുകളെ അപഗ്രഥിച്ച് വിലയിരുത്തുന്നതിനേക്കാൾ വിദേശ ശത്രുവിനെ പ്രതിരോധിക്കയാണ് തങ്ങളുടെ പ്രാഥമിക കർത്തവ്യം എന്ന് അവർ തീരുമാനിച്ചു. പിന്നീടുള്ള ശബ്ദമായ മാനമായ സംഭവങ്ങളിൽ അവർ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായെ പിൻതുണച്ചത് ഈ ദേശാഭിമാനത്തിന്റെ പ്രേരണയാലാണ്. പിൽക്കാലത്തെ എല്ലാ അസോസിയേഷൻ സമ്മേളനങ്ങളിലും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റികളിലും ഈ ത്രിമൂർത്തികൾ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പിന്നിൽ പാറപോലെ ഉറച്ചു നിന്നു.

ഉദ്യോഗത്തിലിരിക്കുമ്പോൾ വെളുപ്പിന് നാലു മണിക്ക് കൃത്യമായി അദ്ദേഹം ഉണരും. നേരം വെളുക്കുന്നതിനു മുമ്പ് എഴുത്തുകുത്തുകൾ പൂർത്തിയാക്കും. അനന്തരം പ്രഭാത പ്രാർത്ഥന നടത്തും. പിന്നീട് പ്രഭാത ഭക്ഷണം. ഒമ്പത് മണി വരെയും തോട്ടത്തിൽ ചെടികൾക്ക് തടം ഉണ്ടാക്കുക, വളമിടുക, കിളയ്ക്കുക എന്നീ ജോലികളിലേർപ്പെടും. ഓഫീസ് ജോലികൾ കൃത്യനിഷ്ഠയോടും സത്യസന്ധതയോടെയും ചുമതലാബോധത്തോടെയും ഈശ്വരാദായനപോലെ നിവർത്തിക്കുമായിരുന്നു. വൈകിട്ട് കുളികഴിഞ്ഞ് അര മണിക്കൂർ പത്രം വായന നിർബന്ധം. സകുടുംബം സന്ധ്യാ പ്രാർത്ഥന നിർവഹിക്കും. അത്താഴം കഴിഞ്ഞാൽ ഉടനെ കിടക്കും. ഇതായിരുന്നു ദിനചര്യ.

തൃശൂരിൽ പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ട നായർ-നസ്രാണി കലാപം അവസാനിച്ച ഉടനെ 1921-ൽ ചാക്കോ സുപ്രണ്ടിനെ എക്സൈസ് കമ്മീഷണറായി വകുപ്പ് മാറ്റി നിയമിച്ചു. ആശ്വാസമെന്നോണം പ്രതിമാസം 50 രൂപാ ശമ്പള വർദ്ധനയും നൽകി. തൃശൂർ ലഹളക്കാലത്ത് ശക്തമായ ഒരു എതിർപക്ഷം ചാക്കോയ്ക്ക് നേരെ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എക്സൈസ് കമ്മീഷണർക്കെതിരെ ഒരു പണാപഹരണ കേസ് ഉണ്ടായി. പ്രാഥമിക കോടതിയിൽ അദ്ദേഹം ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടു എങ്കിലും അപ്പീൽ കോടതിയിൽ അദ്ദേഹം ശിക്ഷയിൽ നിന്ന് വിമോചിതനായി. കേസ് ജയിച്ചതിനെ തുടർന്ന്, 1925-ൽ പെൻഷൻ പറ്റിയ അദ്ദേഹത്തിന് പൂർണ്ണ പെൻഷനും ശമ്പളകുടിശ്ശികയും ലഭിച്ചു. കാര്യങ്ങൾ തുറന്നു പറയുക എന്ന സ്വഭാവം പലപ്പോഴും ശത്രുക്കളെ ഉണ്ടാക്കുമായിരുന്നു. തന്മൂലം പ്രബലരായ ശത്രുക്കളോട് എതിരിടേണ്ടി വരുന്നതിലെ ക്ലേശങ്ങൾ അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അതൊന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥൈര്യത്തെയോ ധൈര്യത്തെയോ ബാധിച്ചിരുന്നില്ല.

മലങ്കരസഭാ സമാധാനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വലിയ സ്വപ്നം ആയിരുന്നു. വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് കാലം ചെയ്തതോടെ അത് സാധ്യമാകുമെന്ന് അദ്ദേഹം ആത്മാർത്ഥമായി വിശ്വസിച്ചു. വ്യത്യസ്ത സംസ്കാരം പുലർത്തുന്ന വടക്കൻ ഇടവകകളും തെക്കൻ ഇടവകകളും ഓരോ സ്വതന്ത്ര ആർച്ച് ബിഷപ്പുമാരുടെ കീഴിൽ ഭരിക്കപ്പെടണമെന്നും അതിനായി കൊച്ചി സംസ്ഥാനത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമെന്ന നിലയിൽ എറണാകുളത്ത് ഒരു സഭാകേന്ദ്രം രൂപപ്പെടുത്തണമെന്നും അദ്ദേഹം ഉറക്കെ ചിന്തിച്ചു. ആലുവയിലും കോട്ടയത്തുമായി നടന്ന എല്ലാ സമാധാന ചർച്ചകളിലും ചാക്കോ സുപ്രണ്ട് സജീവമായി പങ്കെടുത്തു. എന്നാൽ കാതോലിക്കാ സ്ഥാനം റദ്ദാക്കുവാനുള്ള മാർ യൂലിയോസിന്റെ നിർബന്ധം എല്ലാ സന്ധി സംഭാഷണങ്ങളെയും പരാജയപ്പെടുത്തി. കൊച്ചിയിലൊരു സഭാ കേന്ദ്രമെന്ന ആശയത്തെ കാര്യമായി ആരും പിന്തുണച്ചതുമില്ല.

1928-ൽ നടന്ന കൊച്ചിൻ നിയമസഭാ കൗൺസിലിലേക്ക് ഞാറയ്ക്കൽ നിയോജക മണ്ഡലത്തിൽ നിന്നും 1931-ൽ നടന്ന മൂന്നാമത്തെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ വെള്ളാരപ്പിള്ളി മണ്ഡലത്തിൽ നിന്നുമായി രണ്ടു വട്ടം ചാക്കോ സുപ്രണ്ട് കൊച്ചി നിയമസഭയിൽ എം. എൽ. സി. ആയി.

1940-ൽ മൂന്ന് ദിവസത്തെ പ്രത്യേക പരിപാടികളോടെ ചാക്കോ ദമ്പതികളുടെ വിവാഹ സുവർണ്ണ ജൂബിലി തൃശ്ശൂരിൽ വച്ച് ആഘോഷിച്ചു. സമുദായക്കേസ് നടന്ന കാലം, കോട്ടയം കോടതിയിൽ മൊഴി കൊടുക്കുവാൻ ബാബായുടെ ദൂതനായി വന്ന മണലിൽ യാക്കോബ് കത്തനാരോടൊപ്പം ചാക്കോ സുപ്രണ്ട് കോട്ടയത്തേയ്ക്ക് യാത്രയായി. പഴയ സെമിനാരിയുടെ മുകളിലത്തെ നിലയിലായിരുന്നു താമസം. 1941 ആഗസ്റ്റ് 25-ന് പ. ഗീവർഗീസ് ദിതീയൻ ബാവാ അർപ്പിച്ച കുർബ്ബാനയിൽ സംബന്ധിച്ചു. കുർബ്ബാന അനുഭവിച്ചു. പ്രഭാത ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞ് വസ്ത്രം മാറി കോട്ട് ധരിച്ച് വാക്കിംഗ് സ്റ്റിക്ക് കൈയിലെടുത്ത് ഗോവണിയോടടുത്ത പ്ലോൾ അസ്വസ്ഥത തോന്നി. കൂടെയുള്ളവർ താങ്ങി മുറിയിൽ ഒരു കട്ടിലിൽ കിടത്തി. പ. ബാവാ ഉടനെ തൈലാഭിഷേകം നടത്തി. ഡോ. വരുന്നതിനു മുമ്പ് അദ്ദേഹം പരലോകം പൂകി. അവിചാരിതമായ ആ വിധോഗം കുടുംബത്തെയും നാടിനെയും സഭയെയും ശത്രു മിത്ര ഭേദമെന്യെ ദുഃഖത്തിലാഴ്ത്തി. ആഗസ്റ്റ് 26-ന് തൃശൂർ മാർ ഇഗ്നാത്തിയോസ് പള്ളിയിൽ നടന്ന കബറടക്കത്തിന് പ. കാതോലിക്കാബാബായും പുത്തൻകാവിൽ കൊച്ചുതിരുമേനിയും കോട്ടയം-കുന്നംകുളം വൈദികരും നേതൃത്വം നൽകി.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഓർമ്മയെ ശാശ്വതീകരിക്കുവാൻ പടിഞ്ഞാറേക്കോട്ട പള്ളിയിൽ സ്ഥാപിതമായ അപ്പർ പ്രൈമറി സ്കൂളിന് ചാക്കോ മെമ്മോറിയൽ എന്ന് നാമകരണം ചെയ്തു. ആ സ്കൂൾ പ്രവർത്തനം നിലച്ചപ്പോൾ പള്ളിപ്പറമ്പിന്റെ തെക്കുകിഴക്കു ഭാഗത്തായി നിർമ്മിച്ച വിശാലമായ ഓഡിറ്റോറിയത്തിന് ആ മഹാത്മാവിന്റെ പേർ നൽകിയിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് ശേഷം മകൻ ഡോ. ചാക്കോ ജോർജ്ജിന്റെയും മകൾ മേരി പൗലൂസിന്റെയും കുടുംബങ്ങൾ തൃശൂർ ഇടവകയ്ക്ക് വേണ്ടി ചെയ്ത സേവനങ്ങൾ അനവധിയാണ്.

1977-ലെ റിപ്പോർട്ട്

തീയേക ദൈവത്തിനു സ്തുതി

1909-ൽ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനിസഭയുടെ ഒരു ഇടവക പള്ളി പടിഞ്ഞാറെകോട്ടയിൽ പരിശുദ്ധ മാർ ഇഗ്നാത്തിയോസ് പിതാവിന്റെ നാമത്തിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. ഇന്ന് ഈ ഇടവകയ്ക്ക് മൂന്നു പള്ളികളും ഒരു യു. പി. സ്കൂളും വാടക ലഭിക്കുന്ന 4 കെട്ടിടങ്ങളും 200-ലധികം വീട്ടുകാരും ഉണ്ട്.

ഈ ഇടവകയുടെ ഒന്നാമത്തെ ചാപ്പൽ ചെമ്പുക്കാവിൽ 1954-ൽ പ. മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ നാമത്തിലും രണ്ടാമത്തേത് പ. പരമേശ്വരൻ മേനിയുടെ നാമത്തിൽ 1977-ൽ കുരിയച്ചിറ നെഹ്രു നഗറിലും സ്ഥാപിതമായി.

1977 ഫെബ്രുവരി 27-നു ഞായറാഴ്ച പകൽ 4 മണിക്ക് സെന്റ് ഇഗ്നേഷ്യസ് പള്ളിയിൽ വച്ച് വികാരി ദിവ്യശ്രീ. ഓലിക്കൽ എബ്രഹാം കത്തനാരുടെ അധ്യക്ഷതയിൽ ഇടവകയുടെ വാർഷിക പൊതുയോഗം കൂടി. പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും അധ്യക്ഷന്റെ ഉപക്രമ പ്രസംഗത്തിനും ശേഷം 1976 ലെ വാർഷിക റിപ്പോർട്ടും കണക്കും ചർച്ച ചെയ്തു ചില ഭേദഗതികളോടെ അംഗീകരിച്ചു. പിന്നീട് താഴെ പറയുന്നവരെ 1977-ലെ ഭരണസമിതി അംഗങ്ങളായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു.

1. ബ: വികാരി - പ്രസിഡന്റ് (Ex. officio)
2. ബ: അസി. വികാരി - വൈസ് പ്രസിഡന്റ് (Ex. officio)
3. അഡ്വ: ഇട്ടി എബ്രഹാം - ട്രസ്റ്റി
4. ശ്രീ. സി. സി. വർഗ്ഗീസ് - ജോ: ട്രസ്റ്റി
5. ശ്രീ. പി. സി. ജോസഫ് - ജോ: ട്രസ്റ്റി
6. ശ്രീ. ടി. എം. ഉക്രൂ - സെക്രട്ടറി
7. ശ്രീ. പി. കെ. സി. റോയിസൺ - ജോ: സെക്രട്ടറി
8. ഡോ. ചാക്കോ ജോർജ്ജ്
9. ശ്രീ. പി. സി. കുരിയപ്പൻ
10. ശ്രീ. സി. ജെ. കെ. ചാലി
11. ശ്രീ. ടി. കെ. തോമസ്
12. ശ്രീ. ടി. കെ. ജോർജ്ജ്
13. ശ്രീ. ടി. ടി. തോമസ്
14. ശ്രീ.പി. ടി. മത്തായി

15. ശ്രീ. കെ. എം. എബ്രഹാം
16. ശ്രീ. സി. ഐ. കുഞ്ഞിപ്പാലു
17. ശ്രീ. കെ. സി. വർഗ്ഗീസ്

ഓഡിറ്ററായി ശ്രീ. പി. പി. വർഗ്ഗീസിനെയും തിരഞ്ഞെടുത്തു.

മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അപ്പോസ്തലീയേഷനിലേക്ക് ഇടവക പ്രതിനിധികളായി ബ: ജോസഫ് ചീരൻ കത്തനാരെയും അഡ്വ: ഇട്ടി എബ്രഹാമിനേയും ശ്രീ. പി. പി. വർഗ്ഗീസിനെയും തിരഞ്ഞെടുത്തു.

വികാരിമാർ

ദിവ്യശ്രീ. ഓലിക്കൽ എബ്രഹാം കത്തനാർ വികാരിയായും ദിവ്യശ്രീ. ജോസഫ് ചീരൻ കത്തനാർ അസി. വികാരിയുമായി സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചുവന്നു.

കമ്മറ്റിയും പൊതുയോഗവും

സാധാരണയായി എല്ലാ മാസവും ആദ്യ ഞായറാഴ്ച ഭരണസമിതി യോഗം കൂടി മുൻ മാസങ്ങളിലെ വരവ് ചിലവുകൾ ചർച്ച ചെയ്തു പാസ്സാക്കുകയും തൻമാസങ്ങളിൽ ചെയ്യേണ്ടതായ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചർച്ച ചെയ്തു ആവശ്യമായ തീരുമാനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. ഈ വർഷം 15 ഭരണസമിതി യോഗങ്ങളും നാലു പൊതുയോഗങ്ങളും നടന്നിട്ടുണ്ട്. വരവ് ചിലവ് കണക്കും ബഡ്ജറ്റും ചേർത്തിരിക്കുന്നു.

നെഹ്രുനഗർ ചാപ്പൽ

ഇടവകയുടെ ഇക്കോല്ലത്തെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട കുരിയച്ചിറ നെഹ്രു നഗറിൽ പ: പരമലത്തിരുമേനിയുടെ നാമത്തിൽ സ്ഥാപിതമായ വി. ദേവാലയമാണ്. നമ്മുടെ ഇടവക അംഗമായ കരോട്ടുവീട്ടിൽ ശ്രീ. കെ. ജി. മാത്യു ദാനമായി തന്ന സ്ഥലത്ത് 1976 നവം: 7-നു ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്താ നി. വ. ദി. ശ്രീ. യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് തറക്കല്ലിട്ടു. 1977 ജനുവരി 7-നു ആരംഭിച്ച പള്ളിപണി ധൃതഗതിയിൽ പുരോഗമിച്ച് പണി പൂർത്തീകരിച്ച പ്രസ്തുത പള്ളിയുടെ കൂദാശ 1977 സെപ്തംബർ 11-നു ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു തന്നെ നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്തു. ചാപ്പൽ ബിൽഡിംഗ് കമ്മറ്റിയുടെ അശ്രാന്ത പരിശ്രമവും ഉദാരമതികളായ അനേകം പേരുടെ അകമഴിഞ്ഞ സംഭാവനയും കൊണ്ടാണ് ഇത്ര വേഗത്തിൽ പണി പൂർത്തീകരിക്കാനും കൂദാശ നടത്താനും സാധിച്ചത്. എല്ലാ രണ്ടാം ശനിയാഴ്ചയും നാലാം ഞായറാഴ്ചയും വി. കുർബ്ബാന അർപ്പിക്കപ്പെടണമെന്ന ഇടവകയോഗത്തിന്റെ അപേക്ഷപ്രകാരം ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്താ കല്പിച്ചനുവദിക്കുകയും ചെയ്തതനുസരിച്ച് പ്രസ്തുത ചാപ്പലിൽ

കുർബ്ബാന നടത്തിവന്നു. ചാപ്പലിന്റെ ദൈനംദിന കാര്യങ്ങൾക്ക് അസി. എൻജി. ശ്രീ. ടി. കെ. ജോർജ്ജിനെ ജോയിന്റ് ട്രസ്റ്റിയായി പൊതുയോഗം തിരഞ്ഞെടുത്തു. 1978 ജനുവരി മുതൽ ചാപ്പലിൽ എല്ലാ ഞായറാഴ്ചകളിലും വി. കുർബ്ബാന അർപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ട ക്രമീകരണങ്ങളും ഈ വർഷം തന്നെ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

പെരുന്നാളുകൾ

1977 ഏപ്രിൽ 24-നു മാർ ഇഗ്നാത്തിയോസ് പള്ളിയുടെ മുൻവശത്ത് മാർ ഗീവറഗീസ് സഹദായുടെ നാമത്തിലുള്ള കുരിശുംതൊട്ടിയുടെ പെരുന്നാൾ നി. വ. ദി. ശ്രീ. യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നടത്തപ്പെട്ടു. ചെമ്പുക്കാവ് പള്ളിയിൽ മാർ തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ദുഃഖരോനോ പെരുന്നാളും ജൂലൈ 3-നു ഈ വർഷം സഘോഷം നടത്തി. ഇടവക പെരുന്നാൾ 1977 ഒക്ടോബർ 16-നു സമുചിതമായി നടത്തുകയുണ്ടായി. പുതുക്കിപ്പണിത മദ്ബഹായുടെ കുദാശ (മുന്ദ് നടത്താതിരുന്നത്) ഇടവക പെരുന്നാളിനോടു കൂടി ഈ വർഷം അഭിവന്ദ്യ ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് നിർവ്വഹിച്ചു. നെഹ്രുനഗർ ചാപ്പലിൽ പ: പരുമലത്തിരുമേനിയുടെ ഓർമ്മദിനവും ആഘോഷിക്കുകയുണ്ടായി. എല്ലാ പെരുന്നാളുകളിലും പ്രദക്ഷിണം, നേർച്ചവിളവ് മുതലായവ ഇടവകാംഗങ്ങളുടെ ആത്മാർത്ഥമായ സഹകരണത്തോടെ ഭക്തിപൂർണ്ണരും ഭംഗിയായി നടത്തുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

മരാമത്തുകൾ

പള്ളികുദാശയോടനുബന്ധിച്ച് പടിഞ്ഞാറെക്കോട്ട പള്ളിയുടെ അറ്റ കുറ്റപ്പണികളും മദ്ബഹാ, കുരിശുംതൊട്ടി, മതിൽ മുതലായവയുടെ പെയിന്റിംഗും ആവശ്യമായി വന്നു. ആയതിന്റെ ഭംഗിയായ നടത്തിപ്പിലേക്ക് ഇടവകയോഗം 3000 രൂപാ കൂടുതലായി അനുവദിക്കുകയുണ്ടായി. സാമ്പത്തിക ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ മൂലം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്ന മറ്റു പല പണികളും നടത്താൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല.

മേല്പട്ട സന്ദർശനം

ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്താ നമ്മുടെ എല്ലാ പ്രധാനാവശ്യങ്ങൾക്കും ഇടവക സന്ദർശിച്ചിട്ടുള്ളത് കൃതജ്ഞതയോടെ സ്മരിക്കുന്നു. നി. വ. ദി. ശ്രീ. ഡോ. പൗലൂസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്, നി. വ. ദി. ശ്രീ. ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് എന്നീ തിരുമേനിമാരും നിയുക്ത മെത്രാപ്പോലീത്താമാരായ വ. ദി. ശ്രീ. എം. എം. ജേക്കബ് റമ്പാൻ, വ. ദി. ശ്രീ. സി. സഖരിയാ റമ്പാൻ എന്നിവരും ഇടവക സന്ദർശിക്കുകയും വി. കുർബ്ബാനകൾ അർപ്പിച്ച് ഇടവകയെ അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

സി. എം. യു. പി. സ്കൂൾ

പള്ളിയുടെ മാനേജ്മെന്റിലുള്ള ചാക്കോ മെമ്മോറിയൽ അപ്പർ പ്രൈമറി സ്കൂൾ മാനേജരായി അഡ്വക്കേറ്റ് ഇട്ടി ഏബ്രഹാം തുടർന്നു വരുന്നു. സ്കൂളിന്റെ വരവ് ചിലവ് കണക്ക് അനുബന്ധമായി ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

സണ്ടേസ്കൂൾ

സെന്റ് ഇഗ്നേഷ്യസ് പള്ളിയിലും സെന്റ് തോമസ് പള്ളിയിലും സണ്ടേ സ്കൂളുകൾ ഭംഗിയായി നടന്നുവരുന്നു. വി. കുർബ്ബാനാനന്തരം ഉടനെ തന്നെ ക്ലാസ്സുകൾ നടത്തുന്നതിനാൽ കുട്ടികൾക്ക് ലഘുഭക്ഷണം നൽകുന്ന പതിവ് തുടർന്നുവരുന്നു. സണ്ടേസ്കൂളുകളുടെ ചിലവുകൾക്കുള്ള ധനം ഇടവക ഗ്രാന്റായി നൽകുന്നു. രണ്ടു സണ്ടേസ്കൂളും ഏകോപിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുകയും സംയുക്ത വാർഷികം 76 ലേക്ക് ജനുവരിയിലും ഈ വർഷത്തേതു ഡിസംബറിൽത്തന്നെയും നടത്തുകയുണ്ടായി. സെന്റ് ഇഗ്നേഷ്യസ് പള്ളിയിൽ വച്ച് നടന്ന വാർഷികത്തോടനുബന്ധിച്ച് സണ്ടേസ്കൂളുകളുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ക്രിസ്തുമസ് സായാഹ്നം നടത്തിയത് ഈ വർഷത്തെ പുതുമയായിരുന്നു.

സെന്റ് തോമസ് അസ്സോസിയേഷൻ

അസ്സോസിയേഷന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടന്നുവരുന്നു. അർഹതയുള്ള കുട്ടികൾക്ക് വിദ്യാഭ്യാസ സഹായം, സാധുക്കൾക്ക് വസ്ത്രം, നിർമ്മാണ രോഗികൾക്ക് വൈദ്യസഹായം, അംഗഹീനർക്ക് കൃത്രിമ അവയവത്തിന് സഹായം തുടങ്ങിയ വിവിധ ഇനങ്ങളിൽ ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തിവരുന്നു. ഡിസംബർ 18-നു ചെമ്പുക്കാവ് ചാപ്പലിൽ വച്ച് പ. തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ സാക്ഷിമരണദിനത്തോടനുബന്ധിച്ച് നടത്തിയ ഇടവക ധ്യാനയോഗത്തിനു നിയുക്ത മെത്രാപ്പോലീത്താ വ. ദി. ശ്രീ. സി. സഖറിയാ റമ്പാൻ നേതൃത്വം നൽകി. ഇടവകാംഗങ്ങൾ ധ്യാനത്തിൽ പങ്കുകൊണ്ട് വി. കുർബ്ബാന അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. ക്രിസ്തുമസ് ആശംസകൾ ഭവനങ്ങളിൽ അറിയിക്കുവാനും അസ്സോസിയേഷനാണ് നേതൃത്വം നൽകുന്നത്. വരവ് ചിലവുകൾക്കു് അനുബന്ധമായി ചേർത്തിരിക്കുന്നു.

എം. ജി. ഒ. സി. എസ്. എം.

മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഒരു ശാഖ ഈ ഇടവകയിലും പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നു. ഈ വർഷം എല്ലാ മാസങ്ങളിലും ആദ്യ ഞായറാഴ്ച വി. കുർബ്ബാന അനുഭവിച്ചും വേദപാഠ ക്ലാസുകൾ നടത്തിയും ആശുപത്രിയിൽ രോഗികളെ സന്ദർശിച്ചും മറ്റും സജീവമായി പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്.

റവ. ഫാ. മാർക്കൊസ് സ്കാർക ലൈബ്രറി

സെന്റ് ഇഗ്നേഷ്യസ് പള്ളിയോടനുബന്ധിച്ചുള്ള മുറിയിൽത്തന്നെ തുടർന്നുവരുന്ന ലൈബ്രറി ഇടവകയോഗ തീരുമാനപ്രകാരം സെന്റ് ഇഗ്നേഷ്യസ് സണ്ടേസ്കൂളിനെ ഏല്പിച്ചു. സണ്ടേസ്കൂൾ ചുമതലയിൽ പ്രസ്തുത സണ്ടേസ്കൂൾ ഹെഡ്മാസ്റ്റർ ലൈബ്രറിയനായും കൂടി നടത്തിവരുന്നു.

കാതോലിക്കാ ദിനപ്പിരിവ് 980 രൂപയും വൈദിക സിമ്മനാരി പിരിവ് 329 രൂപയും ഈ വർഷത്തിൽ അയച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.

നമ്മുടെ സഭയിലെ എല്ലാ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരോടും വിശിഷ്ടാ പ. കാതോലിക്കാ മോറാൻ മാർ ബസ്സേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് ബാവാ യോടുള്ള ഭക്ത്യാദരവുകൾ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു. പല സന്ദർഭങ്ങളിലായി ഇടവക സന്ദർശിച്ച് ആത്മീയ ഉണർവും ഉത്തേജനവും നൽകി അനുഗ്രഹിച്ച ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്താ മാർ സേവേറിയോസ്, ഡൽഹി ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്താ പൗലൂസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്, നിരണം ഇടവകയുടെ ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്നീ തിരുമേനിമാരോടും ബഹുമാന്യ റമ്പാന്മാരോടും വൈദികരോടുമുള്ള കൃതജ്ഞതയും രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ. ഇടവകയുടെ സുഗമമായ നടത്തിപ്പിന് ആവശ്യമായ സഹായ സഹകരണങ്ങൾ നൽകിയിട്ടുള്ളവരും നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരുമായ എല്ലാ ഇടവകാംഗങ്ങളോടും പ്രത്യേകിച്ചും ഈയാണ്ടിൽ പ. പരുമലത്തിരുമേനിയുടെ നാമത്തിൽ പണി പൂർത്തിയാക്കിയ ചാപ്പൽ നിർമ്മാണത്തിന് സംഭാവനകൾ സസന്തോഷം തന്നു സഹായിച്ച എല്ലാ ബഹുമാന്യരോടും ഞങ്ങൾക്കുള്ള നന്ദി അറിയിക്കുകയും മേലിലും വർദ്ധമാനമായ തോതിൽ ഉണ്ടാകണമേ എന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

പ്രതിസന്ധികളും പ്രയാസങ്ങളും ഏരിവരുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ നമ്മുടെ ഇടവകയുടെ സമാധാനത്തിനും വളർച്ചയ്ക്കും വികാസത്തിനും ക്ഷേമത്തിനും ഐശ്വര്യങ്ങൾക്കും വേണ്ടിയ ശക്തി ലഭിപ്പാനും നേരായ മാർഗ്ഗത്തിൽ നമ്മെ നയിക്കുവാനും പ. ദൈവമാതാവിന്റെയും നമ്മുടെ കാവൽപിതാക്കന്മാരായ മാർ തോമ്മാശ്ലീഹായുടെയും മോറാൻ മോർ ഇഗ്നാത്തിയോസിന്റെയും, പ. പരുമലത്തിരുമേനിയുടെയും പ്രാർത്ഥന മൂലം കാരുണ്യവാനായ ദൈവംതമ്പുരൻ തുണയ്ക്കട്ടെ എന്ന പ്രാർത്ഥനയോടെ ഈ റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഭരണസമിതി അംഗങ്ങൾ

**ST. IGNATIUS ORTHODOX SYRIAN CHURCH
WEST FORT, TRICHUR**

**RULES REGARDING THE MANAGEMENT OF THE CHAKKO
MEMORIAL UPPER PRIMARY SCHOOL, WEST FORT, TRICHUR**

1. The Chakko Memorial Upper Primary School belongs to the St. Ignatius Orthodox Syrian Church, West Fort, Trichur.

2 . The Church is governed by a Committee elected annually by the General Body of the Church.

3. The Manager of the School is appointed by the Church Committee and the person so appointed shall continue to be the manager until the church Committe appoints another person as the Manager.

4 . The Manager will be responsible to the Church Committee for the School Buildings, premises and properties and for the proper conduct of the School.

5 . He may, if he deems it necessary, appoint any suitable person as correspondent to transact the current business of the school and terminate such appointment at his will.

6 . He shall have power to appoint, suspend, punish or dismiss teachers, clerks, attenders and menials in the school in consultation with the Church Committe, subject to the rules made by the Government.

7 . He shall have control over the finances of the School subject to the rules made by the Government.

8 . He shall have all powers for the proper running of the school.

9 . The Head Master shall be responsible for the general control, supervision of the institution and discipline of the school as a whole; and he shall be answerable to the Manager as well as the Department for the proper keeping of all the prescribed registers and records and submission of the all the returns.

10 . The Head Master shall be personally responsible to the Manager for the school Buildings, Premises, Furniture, Apparatus and appliances and also for the proper working of the School Library.

11 . The Head Master shall be responsible for carrying out the orders received from the Department and the directions given by the Manager.

12 . The General Body of the Church may add to or alter or delete any of these rules.

Approved and passed at the General Body Meeting held at the St. Thomas Chapel, Chembukkavu on 11-6-67.

VICAR,
PRESIDENT.

വരവ് ചിലവ് കണക്ക് 1964

RECEIPTS AND PAYMENTS ACCOUNTS a/c 1964

RECEIPTS	RS.	P
മുൻകൊല്ലത്തെ റൊക്കം ഇരിപ്പ് ബാക്കി	254	68
മുൻകൊല്ലത്തെ റൊക്കം ബാങ്കിൽ	856	89
ഹോസ്റ്റലിൽ മടക്കിക്കൊടുക്കേണ്ട കോഷൻ മണി	97	00
കുടുംബ കല്ലറ കെട്ടുന്നതിന് (K. C. Ittoop)	750	00
വാടക	1248	10
പറമ്പിലെ ആദായം	420	98
മാസവരി	1241	20
കൂർബ്ബാന & കല്ലാണം etc	603	76
ഭണ്ഡാരം & സ്തോത്രവഴിപാട്	2454	02
ബാവ, തിരുമേനിമാരുടെ സ്വീകരണ ചിലവ്		
കഴിച്ചു ബാക്കി വരവ്	168	24
പലിശ	38	22
ആകെ	8133	09
PAYMENTS	RS	P
വികാരിമാർ	2390	00
കപ്യാർ	740	00
നികുതികൾ	201	71
പലവക	107	23
പി. സി. ആർ	169	53
ഉപകരണം	349	39
ഇലക്ട്രിസിറ്റി ബിൽ	211	02
അച്ചടി & സ്റ്റേഷണറി	233	21
ധ്യാനയോഗം, കോൺഫ്രൻസ് & പൊതുയോഗം	611	67
തിരുമേനിമാർക്ക് സൽക്കാര ചിലവ്	57	54
കാതോലിക്കാബാവ തിരുമേനിയുടെ അടിയന്തരം	175	00
കാതോലിക്കാബാവ സ്ഥാനാരോഹണത്തിന്	400	00
ഊശാന പിരിവ്	25	00
മെത്രാസനഭോഗം	25	00
സ്ലീബാദാസസമൂഹം	25	00
റൊക്കം ഇരിപ്പ്	426	68
ബാങ്കിൽ നിക്ഷേപം	1985	11
ആകെ	8133	09

റിപ്പോർട്ട് 2007-2008

തൃശൂർ സെന്റ് ഇഗ്നാത്തിയോസ് ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി പള്ളിയുടെ 2007-08 വർഷത്തെ വാർഷിക റിപ്പോർട്ട്

“ത്രീയേകദൈവത്തിന്റെ വലിയ തിരുനാമത്തിന് മഹത്വമുണ്ടായിരിക്കട്ടെ”

ബഹുമാന്യരായ ഇടവകാംഗങ്ങളേ,

നമ്മുടെ രക്ഷിതാവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ തൃക്കരങ്ങളാൽ പരിപാലിക്കപ്പെട്ടുവെന്നു വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്ന ഓമനശിശുവും പിൻക്കാലത്ത് ക്രിസ്തീയ സഭയുടെ സമാരാധ്യ മേലദ്ധ്യക്ഷനായി പരിശുദ്ധ പത്രോസ് അപ്പോസ്തലനു ശേഷം രണ്ടാമത്തെ പാത്രിയർക്കീസുമായി അവരോധിക്കപ്പെട്ട പിതാവും അവസാനം റോമാ ചക്രവർത്തി ട്രോജന്റെ കാലത്തുണ്ടായ ക്രിസ്തീയ പീഡനത്തിൽ റോമിൽ വച്ച് ക്രൂരമൃഗങ്ങൾക്കു ഹരയായി സസന്തോഷം രക്തസാക്ഷിമരണം വരിച്ച “രക്തസാക്ഷികളുടെ പിതാവ്” എന്ന അപരാദിധാനത്താൽ അറിയപ്പെടുന്ന പരിശുദ്ധനും വിശ്വാസതീഷ്ണതയുമുള്ള അഗ്നിമയനുമായ മാർ ഇഗ്നാത്തിയോസ് നൂറോനയുടെ (A.D 35-107) നാമത്തിൽ 1909-ൽ സ്ഥാപിതമായ ഈ പരിശുദ്ധ ദേവാലയത്തിന്റെ 98-ാമത് വാർഷിക റിപ്പോർട്ടും 2007-08 ലെ വരവു ചിലവ് കണക്കും 2008-09 ലെ ബഡ്ജറ്റും പൊതുയോഗസമക്ഷം പ്രാർത്ഥനയോടുകൂടി സമർപ്പിക്കുന്നു.

11-2-2008 മുതൽ റവ. ഫാ. ജോർജ്ജ് മറ്റം ഇടവകയുടെ വികാരിയായി സേവനമനുഷ്ഠിച്ചു വരുന്നു. 2003 നവം. മുതൽ 2007 മെയ് മാസം 30-നു വരെ ഈ ഇടവകയുടെ വികാരിയായിരുന്ന റവ. ഫാ. സി. എം. രാജു അച്ചന് സമുചിതമായ യാത്രയയപ്പ് നൽകുകയുണ്ടായി. ഇടവകയുടെ ആത്മീയവും ഭൗതികവുമായ വളർച്ചയ്ക്ക് ബഹുമാനപ്പെട്ട അച്ചൻ നൽകിയ സംഭാവനകൾക്ക് പ്രത്യേകം നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. സഭേസ്കുളിന്റെ പുതിയ കെട്ടിടം ഈ കാലയളവിലാണ് നിർമ്മിച്ചതെന്ന കാര്യം പ്രത്യേകം ഓർക്കുന്നു. 2007 മെയ് മാസം 30 മുതൽ 11-2-08 വരെ റവ. ഫാ. ജോസഫ് കാർക്കാട്ടിൽ ഇടവകയുടെ വികാരിയായി സേവനമനുഷ്ഠിച്ചു. ബഹുമാനപ്പെട്ട വൈദികരുടെ സേവനങ്ങൾക്ക് ഒരിക്കൽ കൂടി നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

ഭരണസമിതി

2007 മാർച്ച് മാസം 18-നു കൂടിയ ഇടവക പൊതുയോഗം 2007-08 ലെ ഭരണസമിതിയിലേക്ക് താഴെ പറയുന്നവരെ തെരഞ്ഞെടുത്തു.

1. ശ്രീ. ടി. യു. ജെയിംസ്	-	ട്രസ്റ്റി
2. ശ്രീ. സി. യു. തോമസ്	-	സെക്രട്ടറി
3. ശ്രീ. ബിന്നു ടി. ഡയസ്	-	കമ്മറ്റി അംഗം
4. ശ്രീ. സി. യു. ജോൺ	-	"
5. ശ്രീ. ടി. എം. ചാക്കോ	-	"
6. ശ്രീ. എ. പി. ജോർജ്ജ്	-	"
7. ശ്രീ. കെ. എം. അബ്രഹാം	-	"
8. ശ്രീ. ടി. എ. സണ്ണി	-	"
9. ശ്രീ. ജോണി എൻ. മാത്യു	-	"
10. ശ്രീ. ജോർജ്ജ് കൊള്ളന്നൂർ	-	"
11. ശ്രീ. ടി. ഒ വർഗ്ഗീസ്	-	"
12. ശ്രീ. പി. ജി. മത്തായി	-	"
13. ശ്രീ. കെ. സി. ചെറിയാൻ	-	"
14. ശ്രീ. സഖറിയ ചാക്കോ	-	"
15. ശ്രീ. ടോംസ് തരകൻ	-	"
16. ശ്രീ. കെ. വി. ഉക്കുറു	-	ഓഡിറ്റർ

താഴെ പറയുന്നവരെ ഭദ്രാസന പ്രതിനിധികളായി തെരഞ്ഞെടുത്തു.

1. ഡോ. കെ. പി. ജോണി
2. ശ്രീ. സി. യു. ജോൺ
3. ശ്രീ. പി. ജി. മത്തായി

ഈ വർഷത്തിൽ 2 ഇടവക പൊതുയോഗങ്ങളും 7 മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയോഗങ്ങളും കൂടുകയുണ്ടായി.

മാമ്മോദീസ, വിവാഹം, ശവസംസ്കാരം

റിപ്പോർട്ടു വർഷത്തിൽ 10 മാമ്മോദീസായും 16 വിവാഹങ്ങളും നടത്തുകയുണ്ടായി. താഴെ പറയുന്ന ഇടവകാംഗങ്ങൾ കർത്താവിൽ നില്പ്രപ്രാപിച്ച് ഈ പള്ളി സെമിത്തേരിയിൽ അടക്കപ്പെട്ടു.

1. ശ്രീ. കെ. കെ. താരു, കുണ്ടുകുളം വീട്, മിഷ്യൻ ക്വാർട്ടേഴ്സ്, 2. ശ്രീമതി കുഞ്ഞമ്മ, താണിക്കൽ വീട്, കൂർക്കഞ്ചേരി, 3. ശ്രീ. വി. ഐ. ജോസഫ്, ഐക്കരകുന്നേൽ, വടക്കര, 4. ശ്രീമതി സി. ടി. കുഞ്ഞമ്മ, മണ്ടുമ്പാൽ ഹൗസ്, നെല്ലിക്കുന്ന്, 5. ശ്രീമതി കുഞ്ഞാരം പാവു, മണ്ടുമ്പാൽ ഹൗസ്, ഒല്ലൂർ, 6. ശ്രീമതി ഏലിയമ്മ ജോൺ, കണ്ണോത്തു ഹൗസ്, പുത്തോൾ, 7. ശ്രീമതി അച്ചമ്മ ചേറു, വള്ളപ്പിൽ ഹൗസ്, ചേറ്റുപുഴ, 8. ശ്രീ. വി. പി. മത്തായി, വള്ളിയമറ്റത്തിൽ ഹൗസ്, അമല നഗർ, 9. ശ്രീ. എം. പി. സഖറിയ, മണ്ടുമ്പാൽ ഹൗസ്, നെല്ലിക്കുന്ന്, 10. ശ്രീ. സി. കെ. മാത്യു, ചെറുവത്തൂർ ഹൗസ്, മിഷ്യൻ ക്വാർട്ടേഴ്സ്, 11. ശ്രീ. സി. സി.

വർഗ്ഗീസ്, ചെറുവത്തൂർ ഹൗസ്, അയ്യന്തോൾ, 12. അഡ്വ. ഇട്ടി അബ്രഹാം, ചെറുവത്തൂർ ഹൗസ്, ചെമ്പുക്കാവ്, 13. ശ്രീമതി റോസി മാത്യു, കോലാടി ഹൗസ്, എറണാകുളം, 14. ശ്രീ. സി. ഐ. താരു, ചീരൻ ഹൗസ്, അയ്യന്തോൾ, ചുങ്കം, 15. ശ്രീമതി സുസമ്മ ജോർജ്ജ്, ചെത്തിക്കാട്ട് ഹൗസ്, ശങ്കരയ്യ റോഡ്, തൃശ്ശൂർ, 16. ശ്രീ. പീറ്റർ (ബിജു), കുറ്റിക്കാട്ട് ഹൗസ്, പറവട്ടാനി.

ഇവരുടെ നിര്യാണത്തിൽ ഇടവകയുടെ അനുശോചനം രേഖപ്പെടുത്തുകയും ആത്മശാന്തിക്കായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

പെരുന്നാളുകൾ

പതി: ഗീവർഗീസ് സഹദായുടെ ഓർമ്മപ്പെരുന്നാൾ മെയ് മാസം 12, 13 തീയതികളും ഇടവക സ്ഥാപക പെരുന്നാൾ ഒക്ടോബർ 21, 22 തീയതികളും ഭക്തിപൂർവ്വരും ആഘോഷിച്ചു. പെരുന്നാളിനോടുബന്ധിച്ച് തൃശ്ശൂർ മാനസിക ആരോഗ്യകേന്ദ്രത്തിലെ അന്തേവാസികൾക്ക് ലഘുഭക്ഷണം വിതരണം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. എല്ലാ വർഷത്തേയുംപോലെ പുതുവത്സരദിനമായ ജനുവരി 1-ന് മാനസികാരോഗ്യകേന്ദ്രം സന്ദർശിക്കുകയും അന്തേവാസികൾക്ക് ലഘുഭക്ഷണം നൽകുകയുമുണ്ടായി.

ആത്മീയ സംഘടനകൾ

ഇടവകയിലെ ആത്മീയ സംഘടനകളായ സണ്ടേസ്കൂൾ, യുവജന പ്രസ്ഥാനം, ബാലികസമാജം, മർത്തമറിയം സമാജം, എം. ജി. ഒ. സി. എസ്. എം. എന്നിവ സജീവമായി പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നു. പള്ളി ആരാധന കളിൽ ഗായകസംഘം പ്രധാന പങ്ക് വഹിച്ചു വരുന്നുണ്ട്.

എം. എ. ചാക്കോ മെമ്മോറിയൽ ഓഡിറ്റോറിയം

ഓഡിറ്റോറിയത്തിന്റെ പ്രവർത്തനം സുഗമമായി നടന്നുവരുന്നു. ഓഡിറ്റോറിയത്തിന്റെ മുൻവശം ഈ വർഷം ടാർ ചെയ്യുകയും പെയിന്റിംഗ് നടത്തുകയും ചെയ്യുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഓഡിറ്റോറിയം നിർമ്മാണത്തിന് വേണ്ടി ഇടവകാംഗങ്ങളിൽ നിന്നും ബോണ്ടായി വാങ്ങിയ തുകയിൽ 4,95,000 രൂപ മാത്രമാണ് ഇനിയും കൊടുത്തു തീർക്കുവാൻ ബാക്കിയുള്ളത്.

ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനങ്ങൾ

ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി ഈ വർഷം 55880 രൂപ ചിലവഴിക്കുകയുണ്ടായി. കാരുണ്യ മെഡിക്കൽ റിലീഫ് സെന്ററിന് 5000 രൂപ നൽകുകയും ഇടവകാംഗങ്ങൾ സഹകരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്നു. ഇടവകാംഗമായ ചിറ്റിലപ്പിള്ളി ശ്രീ. ഇട്ടിക്കുരുവിന്റെ വീട് നിർമ്മിച്ചു നൽകുന്നതിന് തീരുമാനിക്കുകയും ഒന്നാം ഗഡുവായി 25000 രൂപ നൽകുകയും ചെയ്തു. ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഇടവകാംഗ

ങ്ങൾ കാണിക്കുന്ന സഹകരണത്തിന് ദൈവനാമത്തിൽ നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

ഇടവക ശതാബ്ദി

നമ്മുടെ പരിശുദ്ധ ദേവാലയം സ്ഥാപിതമായിട്ട് 2009 ഒക്ടോബറിൽ 100 വർഷം തികയുകയാണ്. ഇതോടനുബന്ധിച്ച് പണിയുവാനുദ്ദേശിക്കുന്ന സെന്ററിനറി ബിൽഡിംഗിന്റെ നിർമ്മാണത്തിന് എല്ലാവരുടേയും സഹകരണം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. കൂടാതെ പരിശുദ്ധ മദ്ബഹാ നവീകരിക്കുന്നതിനും പള്ളിയുടെ അകത്ത് സീലിംഗ് ഇടുന്നതിനുമുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആയതിനും ഇടവകാംഗങ്ങളുടെ ആത്മാർത്ഥമായ സഹകരണം അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

ഉപസംഹാരം

നമ്മുടെ സഭാമേലദ്ധ്യക്ഷൻ മോറാൻ മാർ ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ ദിദിമോസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാബാവാ യോടും ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്താ സഖറിയ മാർ അന്തോണിയോസ് തിരുമേനിയോടും മറ്റു മെത്രാപ്പോലീത്താമാരോടുമുള്ള ഭക്തിയാദരവുകൾ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. പല സന്ദർഭങ്ങളിലായി ഇടവക സന്ദർശിച്ച് ആത്മീയ ഉത്തേജനവും പ്രോത്സാഹനവും നൽകിയിട്ടുള്ള അഭിവന്ദ്യ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരോടും ബഹുമാനപ്പെട്ട വൈദികരോടും മറ്റുള്ളവരോടുമുള്ള ഭക്തിയും കൃതജ്ഞതയും രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ഇടവകയുടെ അഭ്യുദയത്തിനും ശ്രേയസ്സിനും ക്ഷേമത്തിനും വേണ്ടി സജീവമായി പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്ന എല്ലാ ഇടവകാംഗങ്ങളോടുമുള്ള കൃതജ്ഞത രേഖപ്പെടുത്തുകയും അവ വർദ്ധമാനമായ തോതിൽ തുടർന്നും നൽകുന്നതിന് അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇടവകയുടെ ആത്മീയ പുരോഗതിക്കും ശ്രേയസ്സിനും ക്ഷേമത്തിനും സഭയിൽ സമാധാനം പുനഃസ്ഥാപിതമാകുന്നതിനും സഭ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനും വേണ്ടി സർവ്വശക്തനായ പിതാവായ ദൈവത്തോടും, പുത്രൻതമ്പുരാനോടും, റൂഹാദക്കുദിശയോടും മുട്ടിപ്പായി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടും പരിശുദ്ധ ദൈവമാതാവിന്റെയും, നമ്മുടെ കാവൽപിതാക്കന്മാരായ പരിശുദ്ധ മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെയും പരിശുദ്ധന്മാരായ മാർ ഇഗ്നാത്തിയോസ്, മാർ ഗീവർഗീസ് സഹദാ, പരുമല മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്, മാർ ദീവന്നാസിയോസ് എന്നീ പരിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരുടെ മദ്ധ്യസ്ഥതയിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടും ഈ റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഭരണസമിതിക്കുവേണ്ടി

സി. യു. തോമസ് (സെക്രട്ടറി)